

กระบวนการเรียนการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)
เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

วิทยานิพนธ์
ของ
ประภัสสร เทียมประเสริฐ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
ธันวาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม



กระบวนการเรียนการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)
เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

วิทยานิพนธ์
ของ
ประภัสสร เทียมประเสริฐ


เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
ธันวาคม 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม



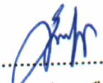


คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม


คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์


.....
(ผศ.ดร.ทินกร อัดไพบูลย์)

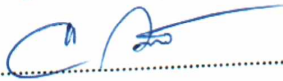
ประธานกรรมการ
(กรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ)


.....
(รศ.ดร.สุพรรณิ เหลือบุญชู)

กรรมการ
(ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์)



.....
(รศ.ดร.กาญจนา อินทรสุวานนท์)


กรรมการ
(กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์)


.....
(ผศ.ดร.เอกลย ภูมิพันธุ์)

กรรมการ
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม


.....
(ผศ.ปราโมทย์ ด้านประดิษฐ์)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์


.....
(รศ.เทียนศักดิ์ เมฆพรรณโสภาส)
ผู้รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ 23 เดือน 5.0 พ.ศ. 2556

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุพรรณิ เหลือบุญชู ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ผู้ประสิทธิ์ประสาท ความรู้เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุนานนท์ กรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้คอยแนะนำรูปแบบการจัดทำข้อมูล และตรวจทานจนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญชัย ขนไพโรจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทินกร อัดไพบูลย์ ประธานกรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลย ภูมิพันธ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ขอขอบพระคุณ ในความอนุเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรการสอนขับร้อง อาจารย์วณิ ลัดดาภรณ์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการใช้เสียง รองศาสตราจารย์ดวงใจ อมาตยกุล ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือในการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สังคม ภูมิพันธ์ ที่สละเวลาเป็นที่ปรึกษาให้ความรู้ และคำแนะนำทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.สุกรี เจริญสุข ผู้อำนวยการวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล บุคลากรและคณาจารย์ผู้สอนผู้ประสานงาน โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคล ทัวไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)ที่เปิดโอกาสให้เข้าไปศึกษา หาข้อมูลและให้ความร่วมมือในการลงพื้นที่วิจัยภาคสนามเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ครูอ้วน มณีนุช เสมรสุต ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางด้านการ ร้องเพลง เทคนิคการใช้เสียง และวิชาซีพครูสอนร้องเพลงให้กับผู้วิจัย ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ดีทำให้งานวิจัย ฉบับนี้มีความสมบูรณ์แบบมากขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้ปกครองและลูกศิษย์จากสถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice & Performance ที่เป็นกำลังใจอันยิ่งใหญ่เป็นแรงผลักดันให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จ

เหนือสิ่งอื่นใดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบุพการีทั้งสองท่านคือ คุณพ่อพรชัย เทียมประเสริฐ และคุณแม่ประเทือง ไบบัว ที่เปรียบเสมือนครูคนแรกเป็นแบบอย่างที่ดีเยี่ยมในทุกๆ ด้านซึ่งเป็น พื้นฐานในการเรียนรู้อดทนคิดค้นพัฒนาอย่างมีความสุข

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ ครูจิว ประเสริฐศรี จันทน์อาภรณ์ และคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อาจารย์วรเชษฐ์ วรพุทธินันท์ คุณกำพร ประชุมวรรณ และเพื่อนร่วมรุ่นระดับปริญญาโท วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ รุ่นที่ 6 ที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้วิจัยประสบ ผลสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ และประโยชน์ที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอมอบคุณงามความดี แต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ประภัสสร เทียมประเสริฐ



ชื่อเรื่อง	กระบวนการเรียนการสอนขับร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนา ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป
ผู้วิจัย	นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์ ดร.สุพรรณณี เหลือบุญชู และรองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุนานนท์
ปริญญา	ศป.ม. สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2556

บทคัดย่อ

การศึกษากระบวนการเรียนการสอนขับร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้อง
สำหรับบุคคลทั่วไป การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอน
ขับร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
(ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) 2) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป 3) เพื่อศึกษาผลการ
ใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป งานวิจัยชิ้นนี้เป็นแบบผสมเป็นเชิงคุณภาพและปริมาณ มี
การเก็บข้อมูลจากเอกสารและภาคสนามจากนั้นนำมาสร้างเป็นชุดสื่อการสอนขับร้อง ระยะเวลาที่
ทำการศึกษาร่วมกันตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 เป็นต้นไปข้อมูลภาคสนามได้จากการสัมภาษณ์
และการสังเกต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง แบบสัมภาษณ์ที่ไม่มี
โครงสร้าง แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม แบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคล
ทั่วไปและแบบประเมิน โดยศึกษาจากกลุ่มผู้รู้ 8 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติ 44 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป
30 คน และนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนขับร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) มีการจัดการเรียนการสอนดนตรี
ขนานไปกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรที่มีการ
สอนคือ หลักสูตรการขับร้องเพลงคลาสสิกและการขับร้องเพลงร่วมสมัย แบ่งออกเป็น 4 ชั้นแต่ละชั้นมี
อยู่ 3 ระดับเป็นระยะเวลา 12 ปี ด้านวิชาการขับร้องกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนต้องเป็นผู้ที่มีอายุ
ตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป มีประเภทชั้นเรียน 2 แบบคือการเรียนแบบเดี่ยว และการเรียนแบบกลุ่ม ครูผู้สอน
วางแผนการสอนเอง เพื่อตอบสนองต่อผู้เรียนและเหมาะสมกับสภาพปัญหาของการร้องเพลงในแต่ละ
บุคคล ทำให้การเรียนการสอนวิชาขับร้องมีการจัดลำดับการเรียนการสอนต่างกันอย่างชัดเจนแต่พื้นฐาน
ของผู้เรียนโดย มีอาจารย์ประจำวิชาอยู่ 3 ท่านได้แก่ อาจารย์ฐานิศร์ สอนเครื่อง อาจารย์พิชัญ
เขมะสิงคิและอาจารย์ลลิตา ลัดดาภรณ์ ดูแลควบคุมและปรับปรุงแบบการสอนให้เข้ากับนักเรียน
ตามความเหมาะสม



2. ด้านการพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไปผลการวิจัยพบชุดสื่อการสอนประกอบด้วยเอกสารสิ่งพิมพ์ที่ใช้ประกอบการสอนจำนวน 1 ชุด เป็นเวลา 12 ชั่วโมง สิ่งพิมพ์ประกอบการเรียนองค์ความรู้ จำนวน 18 ชุด สิ่งพิมพ์โน้ตเพลงประกอบการเรียน จำนวน 4 ชุด Backing Track MP3 สำหรับฝึกร้อง 8 เพลง VDO ประกอบการเรียนรู้แสดงตัวอย่างจำนวน 11 ชุด ซึ่งผู้ฝึกสามารถฝึกได้ด้วยตนเองทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม การขับร้องเพลงของกลุ่มผู้ฝึกมีการพัฒนาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปจากแบบสอบถามที่มีต่อชุดการฝึกพบว่ามีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการ เนื้อหามีความชัดเจน และสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมชุดฝึกชุดนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการขับร้องเพลงได้เป็นอย่างดี

3. ผลการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไปพบว่า ผู้ฝึกจำนวน 22 คน ก่อนทดลองใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป มีความสามารถในร้องเพลงและมีคะแนนเฉลี่ยทุกหัวข้อการประเมินอยู่ที่ระดับ พอใช้ หลังจากทดลองใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป มีความสามารถในร้องเพลงและมีคะแนนเฉลี่ยทุกหัวข้อการประเมินอยู่ที่ระดับ ดี และผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นในการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก 6 ข้อและอยู่ในระดับดี 2 ข้อจากเกณฑ์

โดยสรุป การศึกษากระบวนการเรียนการสอนขับร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ทำให้ทราบสภาพปัญหาการเรียนการสอนร้องเพลงขั้นพื้นฐานและพบแนวทางในการพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ถือเป็นแนวทางการพัฒนาองค์ความรู้ในการขับร้องสืบไป



TITLE Music campus for General Public College of Music University
(Seacon Square)
AUTHOR Miss. Prapassorn Tiemprasert
ADVISORS Assoc. Prof. Dr. Supanee Leauboonshoo
and Assoc. Prof. Dr. Kanchana Intarasunanont
DEGREE M.F.A. **MAJOR** Music
UNIVERSITY Mahasarakham University **DATE** 2013

ABSTRACT

Men relates to singing for a long time. In everyday life for a different form. Singing lessons need to be taught for desire of society. This research aims to: 1) To study the process of teaching vocal in music education for individuals, College of Music, Mahidol University (Seacon Square Campus) 2) To develop a set of teaching materials for the development of instructional system design for voice training 3) To study the effects of the medium of instruction for the general chorus. This research is a combination of quality and quantity. Data were collected from the field and then make a series of teaching singing. Studying period started from November 2012 onwards, based on an interviews and field observations. Tools used in the research interviews were structured, unstructured interviews, participant observation and observation without participant. The medium of instruction and assessment for the development of instructional system design for voice training. A study of a group of eight people who knows the process of teaching singing, 44 people as user and 30 children and the general findings presented in form of descriptive analysis.

These followings are the results

1. The teaching of vocal music education program for individuals, College of Music, Mahidol University (Seacon Square Campus has been teaching music along with the basic education from grade 1 to grade 6 curriculum that is being taught. Course of classical singing and pop singing divided into 4 stages, each stage has three levels for a period of 12 years of academic chorus. Configuration of learners must be 7-year-old child or more type of classes and study groups. The process of teaching singing is a sort of instruction varies depending on the basis of the students by 3 teachers, there are Ajarn Pitchaya Kemasingkhi, Ajarn Tanit Sornkrua an Ajarn Lalida Laddaklom.

2. Developing a singing model for the development of instructional system design for voice training found that there are materials including publication that support the teaching for the first set of 12 hours the publication study of the



knowledge 18 copies printed scores operators 4 series, 8 backing track as mp3 file which is use for vocal training, 11 series of VDO previews. The clear contents and ready-to-use materials are appropriate in teaching and leaning can help students go to the right way for training for the best results.

3. Effects in using a set of teaching material for development of instructional system design for voice training found that 22 people have an ability to sing and all topics are average at the best evaluation questionnaire and analysis of a set of teaching materials for development of instructional system design for voice training. Also found the students are good in all purpose of singing.

The study of the process of teaching vocal in music education for individuals, College of Music, Mahidol University (Seacon Squire campus) to develop the development of instructional system design for voice training is the basic guideline of solving problems and increasing teaching techniques to focused on the right side of dilemma and moving on for a better progress of teaching singing eternally.



สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ 1
	ภูมิหลัง 1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย 2
	คำถามในการวิจัย 3
	ความสำคัญของการวิจัย 3
	นิยามศัพท์เฉพาะ 3
	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย 3
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 5
	องค์ความรู้เกี่ยวกับการร้องเพลง 5
	องค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนขับร้องและชุดการสอน 20
	แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการร้องเพลง 26
	บริบทพื้นที่ที่ทำการวิจัย 27
	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 30
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 36
	งานวิจัยในประเทศ 36
	งานวิจัยต่างประเทศ 39
3	วิธีดำเนินการวิจัย 42
	ขอบเขตของการวิจัย 42
	วิธีดำเนินการวิจัย 44
4	การเรียนการสอนขับร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป
	วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้ำชีคอนสแควร์) 46
	ความเป็นมาของโครงการ 46
	ด้านแผนการสอน 53
	เทคนิคและวิธีการสอน 58
	สื่อและอุปกรณ์การสอน 60
	การวัดผลและประเมินผล 64
	สภาพปัญหาในการเรียนการสอน 65
	สรุปสภาพปัญหา 66



บทที่	หน้า
5	การพัฒนาชุดสื่อการสอนขั้นเรื่องสำหรับบุคคลทั่วไป 67
	ชุดสื่อการสอนขั้นเรื่องสำหรับบุคคลทั่วไป 12 ชั่วโมง 67
	คุณสมบัติเบื้องต้นของผู้เรียน 69
	สื่อและอุปกรณ์การสอน 70
	แผนการสอน 71
6	ผลการใช้ชุดสื่อการสอนขั้นเรื่องสำหรับบุคคลทั่วไป 85
	ตอนที่ 1 วิเคราะห์การสร้างและกำหนดบทบาทชุดสื่อการสอนขั้นเรื่อง สำหรับบุคคลทั่วไป 85
	ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลก่อน - หลังการใช้ชุดสื่อการสอนขั้นเรื่อง สำหรับบุคคลทั่วไป 86
	ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นในการใช้ ชุดสื่อการสอนขั้นเรื่องสำหรับบุคคลทั่วไปโดยการหาค่าเฉลี่ย และบรรยายผล 88
7	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 90
	ความมุ่งหมายของการวิจัย 90
	สรุปผล 90
	อภิปรายผล 92
	ข้อเสนอแนะ 94
บรรณานุกรม 95
ภาคผนวก 100
	ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ 101
	ภาคผนวก ข แผนการสอน 103
	ภาคผนวก ค องค์ความรู้ประกอบชุดสื่อการสอนขั้นเรื่องสำหรับบุคคลทั่วไป 169
	ภาคผนวก ง แบบเครื่องมือประเมิน 196
	ภาคผนวก จ แบบสัมภาษณ์ 206
ประวัติย่อของผู้วิจัย 218



บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 อุปกรณ์ประกอบสื่อ	70
2 คะแนนการทดสอบ Pre - Test, Post - Test โดยใช้แบบประเมินของ ชุดสื่อการสอนขั้วร้องสำหรับบุคคลทั่วไป	87
3 คะแนนความคิดเห็นในการใช้ชุดสื่อการสอนขั้วร้องสำหรับบุคคลทั่วไป โดยการหาค่าเฉลี่ย และบรรยายผล	88



บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	4
2 แผนที่โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ชั้น 4 ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์	29
3 แผนที่สถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice and Performance	30
4 แผนภูมิแสดงโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป สังกัดวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล	46
5 บรรยายภาพบริเวณหน้าโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)	47
6 แผนผังแสดงระบบบริหารภายในโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (ซีคอนสแควร์)	48
7 ระดับชั้นการเรียนรู้	50
8 ตัวอย่างใบประชาสัมพันธ์	51
9 บรรยายภาพบริเวณทางเดินห้องเรียนเดี่ยว	52
10 บรรยายภาพห้องเรียนเดี่ยว	52
11 บรรยายภาพห้องเรียนรวม	53
12 ระดับชั้นแขนงกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	53
13 อาจารย์ฐานิศร์ สอนเครื่อง อาจารย์สอนขับร้องเพลงคลาสสิก เพลงร่วมสมัย	54
14 อาจารย์พิชญะ เขมะสิงคิ	55
15 บรรยายภาพการทดสอบก่อนเรียนของอาจารย์พิชญะ เขมะสิงคิ.....	56
16 อาจารย์ลลิตา ลัดดาภิรมย์	57
17 บรรยายภาพการสอนร้องเพลงอาจารย์ฐานิศร์ สอนเครื่อง	59
18 อุปกรณ์เครื่องมือช่วยสอนเรื่องจังหวะสำหรับเด็ก	61
19 สื่อและอุปกรณ์ที่มีไว้สำหรับจำหน่ายภายในโครงการ	62
20 เครื่องเคาะสำหรับช่วยสอนในเรื่องจังหวะ	63



จากการที่กล่าวมาพบว่าวิชาขับร้องเป็นวิชาหนึ่งเป็นที่นิยมของผู้ปกครองและเยาวชน เพราะไม่ต้องมีการลงทุนในการซื้อเครื่องดนตรีมีเครื่องดนตรีชิ้นสำคัญอยู่ในตนเองแล้วและการเริ่มต้นฝึกทักษะเบื้องต้นก็ไม่ยากจนเกินไป แบ่งได้ตามระดับช่วงอายุสามารถจัดหัวข้อการสอนหลักสูตรให้เหมาะสมกับพฤติกรรมความต้องการของเยาวชนในวัยนั้นด้วย

ปัจจุบันกระบวนการเรียนการสอนขับร้องนั้นมีอยู่แบบไม่ค่อยชัดเจนเท่าที่ควรและเนื่องจากผู้วิจัยเคยมีประสบการณ์ในการสอนร้องเพลงอยู่ในสถาบันดนตรีหลายแห่ง จึงทำให้รับทราบถึงสภาพปัญหาในการเรียนการสอนตลอดจนความสัมพันธ์ของเนื้อหา ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะจัดทำชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป โดยมุ่งเน้นในเรื่องความเหมาะสมของเนื้อหาในการเรียนขับร้องทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติให้มีความสอดคล้องกันในแต่ละเนื้อหาและเรียงลำดับการเรียนจากง่ายไปหายากเพื่อเป็นการวางรากฐานในการเรียน โดยเนื้อหาและทักษะทั้งหมดที่จัดทำขึ้นมาได้แก่ 1 การเตรียมความพร้อมกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเปล่งเสียง รูปปาก ช่องคอ หน้าท้อง กะบังลม 2 การฟังจังหวะ การนับจังหวะ 3 การฟังทำนอง การเปล่งเสียงตามทำนองให้ถูกต้อง 4 การฝึกคำร้องให้ชัดเจนทั้งเสียงสระและพยัญชนะ 5 ท่าทางในการฝึกที่ถูกต้อง 6 การแสดงออกของอารมณ์ในเพลงที่สอดคล้อง รวมทั้งฝึกการแสดงออกเพื่อให้เกิดทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในบทเพลงร่วมสมัย จากง่ายจนไปถึงระดับปานกลาง

โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป ของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์จัดการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรที่จัดทำและพัฒนาขึ้นโดยคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งโครงสร้างหลักสูตรเป็น 4 ชั้น 12 ระดับ ได้แก่ ชั้นดนตรีพื้นฐานสำหรับเด็กเล็ก ชั้นเตรียมเครื่องมือ ปฏิบัติเครื่องมือ (12 ระดับ) และหลักสูตรเรียนรวมวงโดยแบ่งออกเป็น 8 ภาควิชา ประกอบด้วยภาควิชาเปียโน ภาควิชาเครื่องสายตะวันตก ภาควิชาเครื่องเป่า เครื่องกระทบ ภาควิชากีตาร์ ภาควิชาทฤษฎีดนตรี ภาควิชาดนตรีสำหรับเด็กเล็ก ภาควิชาดนตรีไทย และภาควิชาขับร้อง แต่ละภาควิชามีการจัดสอบวัดระดับความสามารถทางดนตรีตามหลักสูตรที่วิทยาลัยกำหนด

เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัย มาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนา การเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาที่ต้องการสอนวิชานี้ อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อครูดนตรี และผู้ที่สนใจศึกษาแนวทางการกระบวนการเรียนการสอนขับร้อง เป็นการช่วยยกระดับการขับร้องเพลงของคนไทยไปสู่ระดับสากลต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอนขับร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)
2. เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป
3. เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป



คำถามในการวิจัย

1. กระบวนการจัดการเรียนการสอนขับร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) มีวิธีการอย่างไร
2. หาแนวพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไปมีวิธีการอย่างไร
3. ผลการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไปเป็นอย่างไร

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทราบถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนขับร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)
2. ทราบการพัฒนาการชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป
3. ทราบถึงผลการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

กระบวนการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ขั้นตอนวิธีการ ระบบปฏิบัติการ การเรียนการสอน โดยมีโครงสร้างวิธีปฏิบัติเป็นลำดับขั้นตอน

การสอนขับร้อง หมายถึง คือการเปล่งเสียงให้ตรงจังหวะ ทำนอง และคำร้องอย่างมีวิธีปฏิบัติเป็นลำดับขั้นตอน

บุคคลทั่วไป หมายถึง ผู้ศึกษาวิชาการขับร้องเพลง ในโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)

โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) หมายถึง สถาบันดนตรีในเครือข่ายของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เปิดสอนวิชาในสาขาดนตรีสำหรับบุคคลคนทั่วไปที่มีความสนใจ

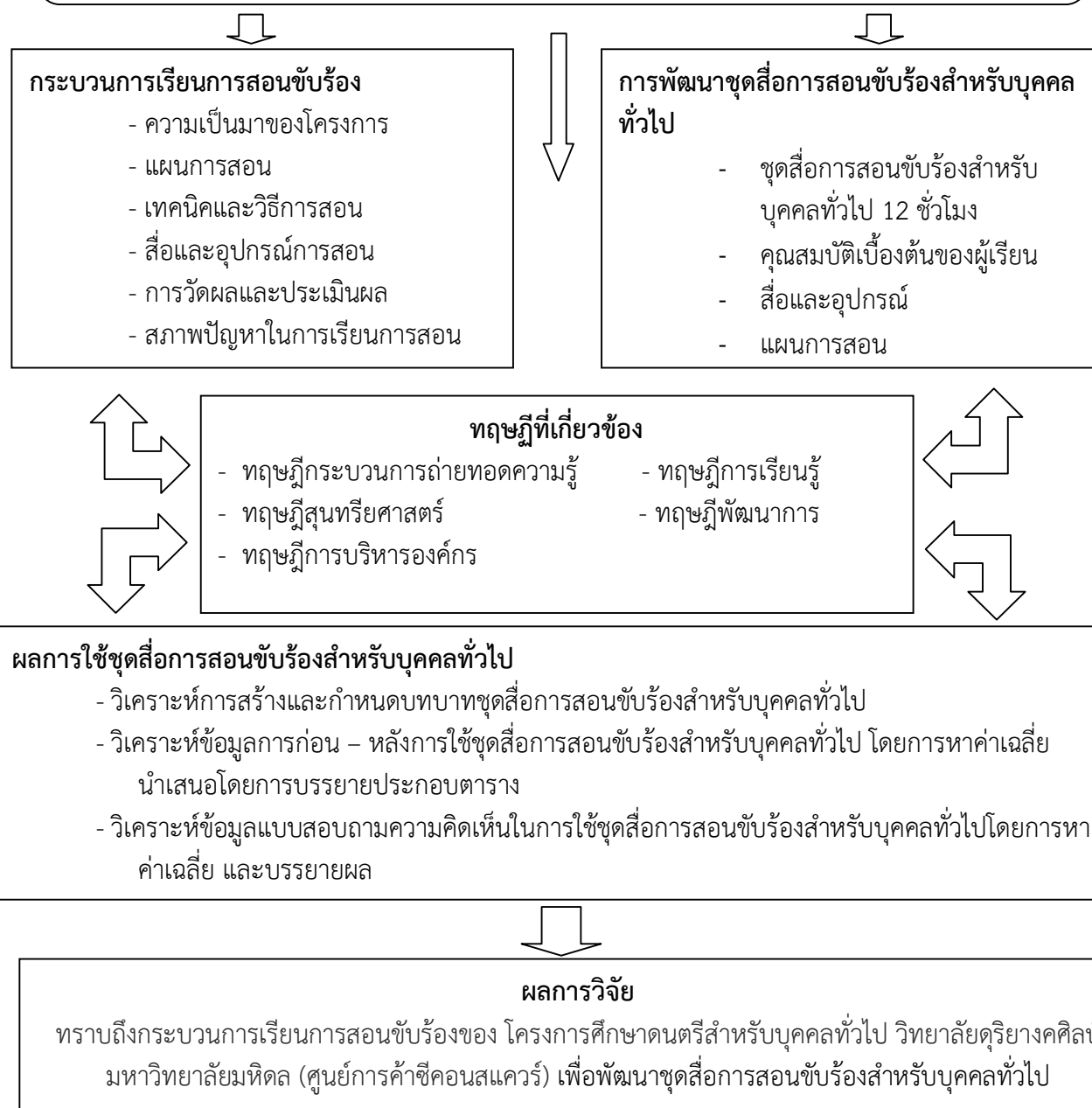
พัฒนาชุดสื่อการสอน หมายถึง ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ที่พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยสอนขับร้องในด้านการฟัง จังหวะ ทำนอง คำร้อง การหายใจ การแบ่งลม การควบคุมลมหายใจ การเปล่งเสียงพยัญชนะ การฝึกขยายช่วงของเสียงและการสื่ออารมณ์ในบทเพลง

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

กระบวนการเรียนการสอนขับร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไปโดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1



กระบวนการเรียนการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง กระบวนการเรียนการสอนขับร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังต่อไปนี้

1. องค์ความรู้เกี่ยวกับการร้องเพลง
องค์ความรู้เกี่ยวกับดนตรี นาฏศิลป์ และการขับร้อง
2. องค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนขับร้องและชุดการสอน
3. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการร้องเพลง
4. บริบทพื้นที่ที่ทำการวิจัย
5. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 ทฤษฎีการเรียนรู้
 - 5.2 ทฤษฎีกระบวนการถ่ายทอดความรู้
 - 5.3 ทฤษฎีพัฒนาการ
 - 5.4 ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์
 - 5.5 ทฤษฎีการบริหารองค์กร
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

องค์ความรู้เกี่ยวกับการร้องเพลง

องค์ความรู้เกี่ยวกับการร้องเพลง

การร้องเพลง หรือ การขับร้อง คือการเปล่งเสียง ผสานทำนองเสริมด้วยถ้อยคำที่มีระดับเสียงสูงต่ำผนวกกับจังหวะ การร้องเพลงนั้นมีอยู่หลายประเภททั้งร้องโดยไม่มีดนตรีประกอบ (A Cappella) และร้องแบบมีดนตรีประกอบ (Accompaniment) ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดนตรีตัวเดียวหรือเต็มวง การร้องเพลงโดยมากนั้นจะร้องร่วมกับการแสดงดนตรีกลุ่มอื่น ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มคอรัสที่ร้องในระดับเสียงที่แตกต่างกัน การร้องเพลงนั้นอาจร้องแบบไม่เป็นทางการ ร้องเพื่อความบันเทิงตามโอกาส แต่การร้องเพลงที่มีทักษะสูงหรือร้องเป็นอาชีพมักจะต้องอาศัยความสามารถแต่กำเนิด การเรียนการสอนจากครูสอนร้องเพลง การรักษาสุขภาพและการฝึกฝนจากผู้ร้องเป็นสำคัญ

ประเภทของเพลง

ในปัจจุบันประเภทของเพลงไทยแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ เพลงไทยเดิม เพลงพื้นบ้านและเพลงไทยสากล ซึ่งถูกแบ่งออกเป็นเพลงลูกทุ่งและลูกกรุง ตั้งแต่ พ.ศ. 2507 เป็นต้นมา เพลงไทยเดิมในหนังสือเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย (2545 : 47) ได้ให้ความหมายเพลงไทยเดิมว่าหมายถึงเพลงที่มี



การขับร้องที่ประกอบไปด้วย ทำนอง วิธีการร้อง คุณภาพเสียงและรสเสียง ความแม่นยำของทำนองทาง ร้องที่กำหนดไว้ แนวทางการดำเนินทำนอง การเปลี่ยนทำนองประโยคและการทำทางเปลี่ยนของทาง ร้อง ชิดความสามารถและสุนทรีย์ะ พร้อมด้วย การบรรเลงดนตรีไทยไปด้วยในขณะที่กำลังร้อง การเอื้อน มาจากการที่ เพลงไทยอาศัยเนื้อร้องจากคำประพันธ์อื่นมาสวมใส่ทำนองเพลงที่แต่งไว้แล้ว ทำนองเนื้อ ร้องจึงไม่พอดีกัน จึงต้องใช้เสียง “เออ” หรือ “เออ” ลักษณะนี้เองทำให้เพลงไทยไม่เหมือนเพลงของ ชาตินี้ๆ ในโลก เรียกได้ว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของเพลงไทย

เพลงพื้นบ้าน จากหนังสือเรียนภาษาไทย รายวิชา ท. 035 ของสำเนียง เรือนรัชตะ (2543 : 5) ได้ให้ความหมายของเพลงพื้นบ้าน คือบทเพลงที่เกิดจากคนในท้องถิ่นต่างๆ คิดรูปแบบการ ร้องการเล่นขึ้นเป็นบทเพลงที่มีท่วงทำนองเรียบง่ายไม่ซับซ้อน มุ่งความสนุกสนานรื่นเริงใช้เล่นในโอกาส ต่างๆ เช่น สงกรานต์ วันตรุษ วันลอยกระทง ไหว้พระประจำปี หรือแม้กระทั่งในโอกาสที่ได้มาช่วยกัน ทำงานร่วมมือร่วมใจเพื่อทำงานอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น เกี่ยวข้าว นวดข้าว เป็นต้น ส่วนในดนตรีนิพนธ์ ของ รุ่งตะวัน ธงพลังแสง (2544 : 4) เพลงฉ่อย : ศึกษาบทร้องของนางบัวผัน จันทรศรี ได้เขียนไว้ว่า เพลงพื้นเมืองเป็นวรรณกรรมมุขปาฐะ (Oral Literature) ซึ่งรวมบทร้อยกรองและดนตรีเข้าด้วยกัน สืบทอดกันมาปากต่อปาก มีลักษณะเด่นอยู่ที่ความเรียบง่ายของถ้อยคำการร้องและการแสดงออก การรจนาถ้อยคำเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกและความคิด เป็นคุณสมบัติสำคัญของมนุษย์ในกลุ่ม ชาวบ้าน ถ้อยคำรจนาขึ้นนั้นนิยมนำเสนอออกมาในรูปของการถ่ายทอดปากเปล่ามากกว่าในรูปของ ภาษาเขียน การถ่ายทอดปากเปล่านี้อาศัยการจดจำจังหวะของคำ จังหวะของเสียง ก็จะก่อให้เกิด รูปแบบของร้อยกรองง่ายๆ ขึ้น เรียกว่าร้อยกรองมุขปาฐะ (Oral Poetry) ซึ่งเป็นพื้นฐานของร้อยกรอง ที่มีกฎเกณฑ์ในภาษาเขียนและถ้ามีความงามทางศิลปะคือมีการใช้ภาพพจน์เชิงเปรียบเทียบต่างๆ ก็อาจทำให้ร้อยกรองชิ้นนั้นเข้าขั้นวรรณคดีได้

เพลงลูกทุ่ง จากงานวิจัยของ นิพนธ์ สุวรรณรงค์ (2549 : 4) ศึกษาวิเคราะห์เพลงไทย ลูกทุ่งประพันธ์โดยสลา คุณวุฒิ กล่าวว่า เพลงลูกทุ่งมีวิวัฒนาการมาจากเพลงพื้นเมืองหรือเพลงพื้นบ้าน แม้จะใช้เครื่องดนตรีที่เป็นของชาวตะวันตกมาใช้บรรเลงทำนองก็ตาม แต่เนื้อหาหรือแก่นใจกลางของ เพลงลูกทุ่งก็ยังคงสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของคนไทยในสังคมได้อย่างกว้างขวางและลึกซึ้งและถ้า พิจารณาถึงเพลงพื้นเมืองของไทยอันเป็นต้นกำเนิดมาจากประเพณีศาสนาหรือวัฒนธรรมของชุมชนใน ถิ่นหรือเขตนั้นๆ เพลงลูกทุ่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน เป็นประจักษ์พยานที่แสดงให้เห็นถึงจุดแข็งของ วัฒนธรรมไทย นับตั้งแต่วรรณยุกต์ ทำนองและเครื่องดนตรีบางชิ้นที่นำมาประกอบการบรรเลงซึ่งมี ความสนุกสนานแบบไทยๆ การใช้ถ้อยคำสองแง่สามง่ามแบบเพลงพื้นเมือง รวมทั้งการเกี่ยวพาราสีกัน ระหว่างชายกับหญิง

เพลงลูกกรุง ได้มีคำสรุปคำนิยามและการจำแนกเพลงไทยสากลในการสัมมนาทางวิชาการ ดนตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (2551) ว่าเพลงลูกกรุง เป็นเพลงที่บอกเล่าเรื่องราว ของสังคมและคนเมือง ใช้ภาษาสุภาพ เปรียบเปรยและมีฉันทลักษณ์สละสลวย ผสมผสานสำเนียงร้อง แบบไทยกับสากล เรียบเรียงอย่างละเอียดอ่อนพิถีพิถัน ฟังแล้วเกิดความรู้สึกและเกิดจินตนาการ แยกเป็น 3 ประเภทดังนี้



1. เพลงไทยสากลยุคแรก ตั้งแต่ก่อน พ.ศ.2507
2. เพลงลูกกรุง หลังปี พ.ศ.2507 จนถึงปี พ.ศ.2521
3. เพลงลูกกรุงสมัยใหม่ เริ่มปี พ.ศ. 2521 ถึงปัจจุบัน

การออกเสียงสระและพยัญชนะในภาษาไทย

จากตำราภาคภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชื่อ ระบบเสียงภาษาไทย เขียนโดยกาญจนา นาคสกุล (2551 : 56-59) ในหัวข้อ เสียงสระและพยัญชนะว่าลมที่ผ่านเส้นเสียงออกมาเกิดเป็นเสียงพยัญชนะนั้น อาจจะทำออกมาทางปากหรือทางจมูกก็ได้ ลมที่ผ่านออกมาทางปาก อาจจะทำออกมาด้วยอาการแตกต่างกันได้หลายแบบ และนักสัทศาสตร์ได้กำหนดชื่อเพื่อใช้อธิบายลักษณะของลมที่ทำให้เกิดเสียงพยัญชนะและใช้เป็นชื่อเรียกเสียงพยัญชนะนั้นๆ ด้วยดังนี้

1. กัก (Stop) หมายถึง การที่ลมซึ่งเปล่งออกมา ถูกกัก ณ ที่ใดที่หนึ่งในช่องปากช่วงระยะหนึ่งเนื่องจากอวัยวะในช่องปากปิดกั้นทางลมเสีย โดยใช้ลิ้น หรือใช้ริมฝีปากทั้งสองปิดเข้าหากันก็ได้ จึงเรียกว่าเสียงกัก หรือ เสียงหยุด (Stop Sound) เช่นคำว่า นัด นึก นับ เป็นต้น
2. ระเบิด (Plosive) หมายถึง ลมที่ถูกปล่อยออกมาอย่างแรงและอย่างรวดเร็ว หลังจากถูกกักอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งในปาก เมื่อเปิดที่กักลมโดยเร็ว จะทำให้ลมพุ่งออกมาโดยแรง เกิดเป็นเสียงที่เรียกว่า เสียงระเบิด (Plosive Sound) แบ่งเป็น ระเบิดไม่มีลม (Un-aspirated Plosive) เช่น เสียงตัว ป ต ก และระเบิดมีลม (Aspirated Plosive) เช่นเสียงตัว พ ท ค เป็นต้น
3. นาสิก (Nasal) หมายถึงลมที่ถูกกักในช่องปากแล้วผ่านไปทางช่องจมูก เช่น เสียงตัว ม น ง เป็นเสียงนาสิก (Nasal Sound) ช่องปากจะต้องกักลมไว้ ณ ที่ใดที่หนึ่งเสมอแต่ถ้าลมหนีออกทางช่องจมูกขณะที่เราเปล่งเสียงออกมาทางปาก จะเรียกว่า เสียงขึ้นจมูก (Nasalized Sound)
4. ข้าง (Lateral) หมายถึงลมที่ออกจากปากทางด้านข้างของลิ้น เมื่อลมที่ผ่านเส้นเสียงขึ้นมาถึงช่องปาก ให้กดเพดานตรงแนวช่องกลางลิ้นไว้แล้วปล่อยให้ลมออกทางด้านข้างๆ ก็จะทำให้เกิดเสียงซึ่งตรงว่า เสียงข้างหรือ เสียงข้างลิ้น (lateral sound) ตัวอย่างคือเสียงพยัญชนะตัว ล
5. รัว (Roll) หมายถึง ลมที่ถูกอวัยวะในช่องปาก ผลักออกไปกระทบอวัยวะอีกส่วนหนึ่งหลายครั้งติดต่อกันอย่างรวดเร็ว อวัยวะส่วนนั้นต้องเคลื่อนหลายๆ ครั้ง จนเกิดเป็นอาการรัว เช่นที่ปลายลิ้น เกิดเป็นเสียง ร เรียกว่าเสียง รัว (Roll Sound) ลิ้นไก่ก็อาจถูกลมผลักให้รัวได้เช่นกัน แต่ถ้าอาการรัวของปลายลิ้นมีน้อยครั้ง จะทำให้เกิดเสียงที่เรียกว่า เสียงกระทบ (Tap Sound) หรือเสียงลิ้นสะบัด (Flap Sound)
6. เสียดแทรก (Fricative) หมายถึง ลมที่ออกมาอย่างไม่สะดวก ต้องผ่านช่องแคบในช่องปากซึ่งทำให้เกิดเสียงเสียดแทรก (Fricative Sound) ดังซู่ซ่าขึ้น ช่องแคบในปากจะเกิดได้ก็โดยที่อวัยวะต่าง ๆ เช่น ริมฝีปาก หรือ ฟัน ตัวอย่างคือ เสียงพยัญชนะตัว ฟ ซ ฮ
7. กักเสียงแทรก (Affricate) หมายถึง ลมที่ผ่านเส้นเสียงขึ้นมาถูกกักในช่องปาก เช่นเดียวกันกับการออกเสียงกัก แต่เมื่ออวัยวะที่ปิดกั้นทางลมแยกออกเพื่อเปิดที่กักลมนั้นไม่ให้แยกออกโดยเร็ว หากแยกออกช้ากว่าการออกเสียงกักและในการแยกตัวตัวนั้นทำให้เกิดเสียงเสียดแทรกตามหลังออกมาด้วย เรียกว่า เสียงกักเสียดแทรก (affricated sound) เช่นเสียงพยัญชนะตัว ฉ ช



8. เลื่อน (Glide) หมายถึงลมที่ทำให้เกิดเสียงในขณะที่อวัยวะในช่องปากกำลังเปลี่ยนตำแหน่ง จากตำแหน่งหนึ่งไปยังอีกตำแหน่งหนึ่ง เช่น ในการออกเสียงตัว ว ลมทำให้เกิดเสียงในขณะที่อวัยวะในช่องปากกำลังเปลี่ยนจากตำแหน่งสระอุไปสู่สระอื่นเป็นต้น เสียงลักษณะนี้เรียกว่าเสียงเลื่อน (Glide Sound)

ศัพท์ทางด้านการขับร้องเพลงไทย

กาญจนา อินทรสุณานนท์ (2541 : 5-32) ได้เขียนศัพท์สังคีตการขับร้องเพลงไทยในหนังสือเกณฑ์ มาตรฐานดนตรีไทย ซึ่งมีอยู่ 46 สำเนียงต่อไปนี้

1. เสียงครั้น

เสียงครั้นหมายถึงการทำเสียงร้องให้สะดุด สะเทือนเพื่อให้เกิดความไพเราะ เทคนิคการร้องเสียงครั้นนี้มีในทุกเพลง การร้องเพลงไทยถ้าไม่มีเสียงครั้นจะฟังเรียบเกินไป

2. เสียงกระทบ

เสียงกระทบหมายถึงการออกเสียงคำร้องเมื่อเวลาร้องเพลง โดยออกเสียงคำร้องคำเดียวหรือพยางค์เดียว ร้องออกเป็นหลายพยางค์ ถ้าร้องเป็น 2 พยางค์ เรียกว่ากระทบคู่ 2 ถ้าเป็น 3 พยางค์ เรียกว่า กระทบคู่ 3 จนถึงกระทบคู่ 5 ซึ่งจะมีน้อยมาก เพราะจะทำได้ยาก ต้องค่อยๆ ออกเสียงโดยแยกคำให้เกิดความไพเราะ

3. เน้นเสียง

การเน้นเสียงนั้นมีการร้องเพลงไทยทุกเพลง ถ้าต้องการให้เกิดความชัดเจน ข้อความคำร้องใดก็จะเน้นเสียงให้ชัดเจน หรือการเอื้อนทำนองร้องใดที่ต้องการความชัดเจนต้องการให้ผู้ฟัง ฟังส่วนที่ต้องการนี้ก็ต้องเน้นให้ชัดเจน มิใช่ร้องเน้นตลอดทั้งเพลง ครมมีที่เน้นและไม่เน้น จึงจะเกิดความไพเราะ ถ้าเรียบเฉยทั้งเพลงก็ไม่เพราะ หรือเน้นทั้งเพลงก็ดูแปลกๆ ไม่ไพเราะเช่นเดียวกัน

4. ประคบเสียง ประคำคำ

หมายถึง การทำให้เสียงและคำหนักแน่น ไม่โพล่งดังมากจนเกินไป

5. กล่อมเสียง

การกล่อมเสียงนั้นเป็นเทคนิคอย่างหนึ่ง ครูบางท่านบอกว่าทำเสียงให้หนาว ราบรื่น หรือทำเสียงให้เนียน ในการเปล่งเสียงแต่ละครั้งในแต่ละเพลงมีความแตกต่างกัน การกล่อมเสียง คือ คำใดก็ตามที่ต้องการกล่อมเสียงต้องค่อยๆ ออกเสียงไม่ให้สะดุด ให้ฟังนุ่มนวลราบรื่น

6. กลิ้งเสียง

การกลิ้งเสียงนั้น เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งในการร้องเพลง จะคล้ายๆ กับการกล่อมเสียง แต่การกลิ้งเสียงนั้นจะทำเร็วกว่า ในการร้องเพลงไทย คำร้องที่ต้องการจะทำให้เกิดความไพเราะเหมาะสม ออกเสียงให้ราบรื่น ไม่สะดุดแต่กระชับชัดเจน มีลีลา การออกเสียงที่ยาวเคลื่อนไหวตั้งแต่ ออกเสียงจนจบคำได้ไพเราะราบรื่น คล้ายกับทำเสียงให้กลิ้งไปจนถึงจุดหมาย

7. เกลือกเสียง

เทคนิคการเกลือกเสียงคล้ายกับการกลิ้งเสียง แต่จะออกเสียงมีสะดุดบ้างนิดหน่อย ในการออกเสียงคำร้องแต่ละคำต้องการใส่เทคนิคการเกลือกเสียง



8. กลิ้งเสียง

เทคนิคการกลิ้งเสียงนั้นใช้ในคำร้องในเพลงใดก็ตาม ถ้าต้องการกลิ้งเสียงคำต่างๆ ต้องร้องคำนั้นๆ ให้ชัดเจนในรูปของการร้อง มิใช่การอ่านออกเสียง การร้องชัดเจนนี้ต้องค่อยๆ ผันเสียงร้องจากไม่ชัดไปให้ชัดในแต่ละคำ คล้ายๆ กับการปั้นคำปั้นเสียง แต่คำที่ต้องการกลิ้งเสียงจะไม่ทำให้เสียงเลื่อนไหล ต้องกลิ้งเสียงให้คงที่ตรงกับทำนองของแต่ละเพลง

9. การกลืนเสียง

เทคนิคการกลืนเสียงเวลาร้องเพลงในบางตอนต้องหุบปาก แล้วกลืนเสียงที่ร้องเพลงนั้นลงไป ในคอจึงจะเกิดความไพเราะ เทคนิคการกลืนเสียงนี้ต้องมีการฝึกฝน บางตอนไม่ควรใช้เทคนิคนี้ บางตอนก็ควรใช้แล้วแต่เพลง แล้วแต่ลีลาท่าทาง

10. ขยักขย่อน

การทำเสียงขึ้นและลง จากนาสิกต่อกับเสียงแท้ได้กลมกลืน เรียกว่าขยักขย่อนจริงๆ แล้วเทคนิคที่เรียกว่า ขยักขย่อนนี้เหมาะกับบางเพลงเท่านั้น ไม่ควรใช้เทคนิคนี้พร่ำเพรื่อ

11. เสียงครวญ

เทคนิคการร้องเสียงครวญนี้ใช้กับเพลงที่มีลีลาทำนองโศกเศร้า สามารถร้องยืดจังหวะได้ เพื่อทำเสียงครวญให้เข้ากับอารมณ์เพลง โดยทั่วไปเพลงที่ร้องเสียงครวญนั้นต้องทำเสียงให้เศร้าเข้ากับอารมณ์ของแต่ละช่วงแต่ละตอน สามารถยืดหยุ่นความสั้นยาวของช่วงการเอื้อนได้ตามต้องการ

12. การควงเสียง

ควงขึ้น (ควงสูง) เทคนิคการร้องควงเสียง ที่เรียกว่าควงขึ้นนั้น ต้องใช้เสียงสูง โดยไล่เสียงจากต่ำไปหาสูง เน้นให้เกิดความไพเราะ มีในการเกริ่นเสภาไทย และในเพลงไทยบางตอน

13. ซ้อนเสียง

เทคนิคการซ้อนเสียงนั้นทำได้ยากมาก ต้องค่อยๆ เปล่งเสียงให้ได้อารมณ์ในบทเพลงโดยออกเสียงมีความดังและเบาให้ได้พอเหมาะพอดีและผสมกับต้องเน้นคำร้องด้วย

14. ปั้นเสียง ปั้นคำ

เทคนิคการปั้นเสียง ปั้นคำนั้นได้แก่การออกเสียงหรือเปล่งเสียงในเนื้อร้องหรือการเอื้อนให้ค่อยๆ ชัดเจนขึ้นจากไม่ชัดมาชัด โดยต้องค่อยๆ เปล่งเสียง ออกเสียงช้าๆ จนชัดเจนในที่สุด

15. เสียงปรีบ

เทคนิคการทำเสียงปรีบนี้ ได้แก่การเปล่งเสียงเอื้อนในบทเพลงต่างๆ ค่อยเปล่งและสะดุดเพียงเบาๆ เฉพาะในบางตอนที่ต้องการให้เกิดความไพเราะ

16. เสียงโพรย

เทคนิคการทำเสียงโพรยนั้น ต้องเน้นเรื่องการออกเสียงที่ต้องค่อยๆ ผ่อนน้ำเสียงออกมาช้าๆ ในการเอื้อนและการออกเสียงคำร้อง การทำเสียงโพรยนั้นมักอยู่ในกลุ่มเพลงที่มีอารมณ์รักหวาน



17. เสียงผ่าน

เทคนิคการผ่านเสียงได้แก่การเอื้อนทำนองหรือคำร้อง จากเสียงหนึ่งไปยังเสียงหนึ่ง โดยมีลักษณะผ่านเสียงค่อยเปล่งเสียงขึ้นและลงช้าๆ ให้เกิดความไพเราะ ทั้งนี้อาจมีการเน้นความหนักเบาจากการผ่านเสียงด้วย

18. ผันเสียง

เทคนิคการผันเสียง คือการออกเสียงคำร้องให้ได้ตามวรรณยุกต์ ในเพลงทุกเพลงมีคำร้อง การร้องคำร้องนั้นถ้าออกเสียงไม่ได้ตรงตามวรรณยุกต์ความหมายก็จะเปลี่ยนไป บางครั้งโน้ตบังคับเสียง จะออกเสียงให้ตรงกับเสียงของทำนองเพลงได้ยาก ก็ต้องมีการผันเสียงคำร้องให้ได้ตรงตามวรรณยุกต์ การผันเสียงนั้นต้องค่อยๆ เปล่งเสียงช้า ๆ ให้คำค่อยๆ ชัด โดยผันจากเสียงหนึ่งไปยังอีกเสียงหนึ่ง คล้ายกับการผันวรรณยุกต์ กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า แต่มีใช้ผันทั้ง 5 เสียง อาจผันแค่ 2-3 เสียง

19. ผ่อนเสียง

เทคนิคการผ่อนเสียงนั้นต้องออกเสียงตั้งแต่ตั้งแล้วค่อยๆ ผ่านให้เบาแต่เสียงไม่เพี้ยนไปจากเดิม ยังคงถูกต้องตามทำนองเพลง ในการขับร้องเพลงไทย มีเทคนิคการผ่อนเสียงอยู่มาก เพื่อให้เกิดความไพเราะ

20. ม้วนเสียง ม้วนคำ

เทคนิคการม้วนเสียง ม้วนคำนั้นต้องรวมคำร้องและการเอื้อนขมวดให้กระชับในบางตอน บางทีมีหลายตอนในเพลงๆ หนึ่ง บางเพลงไม่ได้ใช้เลยก็มี

21. การโยกเสียง

เทคนิคการโยกเสียงนั้นเป็นลีลาของการร้องที่มีการเปลี่ยนเสียงการร้องที่มีอยู่ในทำนองนั้นๆ จากเสียงหนึ่งไปยังอีกเสียงหนึ่งแล้วกลับมาร้องเสียงเดิมอีกโดยต้องค่อยๆ ปล่อยเสียงอย่างช้าๆ มีการผ่อนเสียงบ้างให้เกิดความไพเราะ นุ่มนวลน่าฟัง ไม่ใช่โยกเสียงให้สะดุดจะไม่ไพเราะ

22. โยนเสียง

เทคนิคการโยกเสียงนั้น หมายถึงการร้องเพลงในช่วงคำร้องและเอื้อนที่ต้องออกเน้นเสียงให้มีน้ำเสียงหนักและกระแทกเสียงในบางตอน แต่ต้องสังเกตลีลาทำนองเพลงความหนักเบาช่วงจังหวะให้พอเหมาะพอดี ไม่ใช่โยนเสียงจนเกินจังหวะ

23. รวบเสียง

เทคนิคการรวบเสียงหมายถึงการร้องรวบ 2 เสียงเข้าด้วยกันให้ฟังดูแล้วไม่สะดุดหู การรวบเสียงนี้มีอยู่เสมอในเพลงไทย แต่มีมากในเพลงที่มีสำเนียงจีน

24. ลักจังหวะ ย้อยจังหวะ

เทคนิคการลักจังหวะและย้อยจังหวะมีอยู่ในการร้องเพลงไทย การลักจังหวะนั้นเป็นการร้องที่ไม่ให้เสียงลงตามจังหวะ แต่ลงเสียงก่อนจังหวะ ตามปกติการร้องเพลงนั้น จะลงเสียงตามจังหวะ แต่ในบางเพลงมีการลักจังหวะ ในการร้องต้องลงเสียงก่อนจังหวะจึงจะเกิดความไพเราะ แต่การย้อยจังหวะนั้น การลงเสียงให้หลังจังหวะตกนิดหน่อย เรียกว่าย้อยจังหวะ



25. เลื่อนไทร (ขึ้น ลง)

เสียงเลื่อนไทรนั้นบางทีเรียกว่าเสียงเพี้ยน บางครั้งเสียงเพี้ยนสูงคือเสียงเลื่อนไทรขึ้นสูงกว่าทำนองจริง บางครั้งเลื่อนไทรลง คือเพี้ยนต่ำกว่าทำนองจริง อย่างนี้ทำให้ไม่น่าฟัง รวมๆ เรียกว่า “ร้องเพี้ยนเสียง” แต่ถ้าในบางเพลงมีความจำเป็นต้องร้องให้เลื่อนไทรให้เกิดความไพเราะอีกอย่างหนึ่ง คล้ายๆ กับการโยกเสียงและโยนเสียงดังได้กล่าวไปแล้ว ประมาจารย์ทางการขับร้องบางท่านก็เรียกเทคนิคนี้ว่า “การเลื่อนไปไทร”

26. เสียงสะดุด (หรือ “เสียงปรับ” ซึ่งคือเสียงสะดุดเบาๆ)

เทคนิคการทำเสียงสะดุดนั้น เป็นวิธีเดียวกับการทำเสียงปรับซึ่งได้กล่าวมาแล้ว ประมาจารย์ทางการขับร้องใช้เรียกเทคนิคเหล่านี้แตกต่างกัน แต่จริงๆ แล้ว วิธีการและเทคนิคเหล่านี้จะเหมือนกัน

27. เสียงหนัก เสียงเบา

เทคนิคการทำเสียงหนักเสียงเบา นั้นจะมีอยู่ในเพลงไทยทุกเพลง ทำได้ง่ายมากคือเสียงหนัก ก็ต้องออกเสียงให้ดัง บางครั้งต้องกระแทกเสียง ส่วนเวลาทำเสียงเบาก็ต้องออกเสียงให้เบาซึ่งไม่ยากในการออกเสียง แต่ต้องฝึกให้เหมาะสมถูกต้องตามลีลาทำนองเพลง

28. หางเสียง

หางเสียงคือการออกเสียงคำร้องในบทเพลงไทย ตอนท้ายคำต้องลากเสียงให้ยาวกว่าปกติแต่อยู่ในลีลาทำนองของเพลงไม่ให้เพี้ยนเสียง การทำเทคนิค “หางเสียง” นี้มีเป็นบางตอนเท่านั้นถ้าทำทุกตอนก็จะไม่ไพเราะ ต้องแล้วแต่ประมาจารย์ทางการขับร้องที่จะสอนหรือแนะนำว่าในตอนนี้ควรใช้เทคนิค “หางเสียง” หรือไม่

29. เหนเสียง

เทคนิคการเหนเสียงคล้ายๆ กับเสียงเลื่อนไทร แต่เลื่อนไทรไปในทางสูง คือ เลื่อนเสียงจากเสียงต่ำไปเสียงสูงและในเสียงเดียวกันหรือคนละเสียงก็ได้

30. โหนเสียง

เทคนิคการโหนเสียงนั้น ต้องเปล่งเสียงไปในทางเสียงสูงคล้ายๆ กับเหนเสียงเสียง แต่การโหนเสียงนี้ ต้องพยายามดันเสียงเหมือนกับเสียงจะไม่ถึง แต่ดันไปให้ถึงหรือโหนไปให้ถึง เทคนิคอย่างนี้มีไม่มากนัก ไม่มีในทุกเพลง ส่วนมากจะมีในเพลงที่มีอารมณ์เศร้าและอยู่ในช่วงจังหวะที่ช้า จึงจะทำเทคนิคการโหนเสียงได้ดี

31. เสียงลอย

เทคนิคการทำเสียงลอยนั้น เวลาร้องทำเสียงจำไม่ลง ครูปบางท่านเรียนว่าเสียงตั้งซึ่งต้องทำเสียงสูงแล้วให้ลอยไว้ไม่ลงเสียงมาเป็นเสียงอื่น หรือเสียงต่ำลงมา

32. เสียงอาศัย (เสียงผี)

การทำเสียงอาศัย ต้องใช้เสียงที่สูงกว่าเสียงจริงออกเสียง โดยเปล่งเสียงออกทางปากและจมูก ทำให้เสียงที่ออกมาสั้นเบาว่าปกติ เสียงอาศัยนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้เสียงนี้ซึ่งทำได้ยาก ส่วนมากจะไม่ค่อยได้ใช้ ประมาจารย์บางท่านเรียกว่า “เสียงผี”

33. อมเสียง



เทคนิคการอมเสียงนี้ หมายถึงการร้องเพลงที่มีช่วงต่อเนื่อง ต้องหุบปากแต่ยังมีเสียงอยู่ที่เรียกว่าเสียงอม ในคำร้องบางตอนต้องหุบปาก แต่ถ้าหุบปากมากแล้วเสียงขาดตอน เพลงไม่ค่อยต่อเนื่อง จึงต้องใช้เทคนิคการอมเสียง

34. เทคนิคเสียงลงทรวง

เทคนิคการทำเสียงลงทรวงนั้นค่อนข้างยาก ส่วนมากนักร้องชายจะนิยมทำเทคนิคนี้มากกว่านักร้องหญิง เพราะต้องใช้แรงกระแทกเสียงลงไปในลำคอและเลยลงไปถึงอกให้เกิดความสั่นสะเทือน เป็นเทคนิคที่ทำได้อากอย่างหนึ่ง

35. เสียงปลิว

เทคนิคการทำเสียงปลิวนี้คล้ายๆ กับการสะบัดเสียงให้ปลิวไปมา ซึ่งการทำเสียงปลิวนี้ อยู่ในตอนหางเสียงซึ่งจะต้องสะบัดเสียง 2-3 ครั้ง จึงจะเรียกว่าเสียงปลิว ถ้าสะบัดครั้งเดียวเรียกว่า สะบัดเสียง

36. เสียงเครือ

ตามปกติคนที่มีเสียงเครือโดยธรรมชาตินั้นไม่เหมาะที่จะร้องเพลง แต่เทคนิคการทำเสียงเครือนั้น จำเป็นจะต้องทำในเพลงที่มีอารมณ์เศร้าเพียงบางตอน โดยผู้ร้องต้องใส่อารมณ์ในการร้องเสียงที่ออกมาจะเครือ ฟังแล้วกินใจ การทำเสียงเครือนั้นค่อนข้างยาก ถ้าไม่สามารถใส่อารมณ์ในการร้องเพลงได้ ก็ไม่สามารถทำเสียงเครือได้

37. ร่อนไปไม่ร่วง

เทคนิคการร่อนไปไม่ร่วง มีไม่มากนักในการร้องเพลงไทย จะคล้ายๆ กับ เทคนิคการร้อง “ควงลง” แต่การร่อนไปไม่ร่วงจะร้องสะกดที่ละช่วงจากเสียงสูงลงมาเสียงต่ำ เทคนิคการร้องแบบนี้มีในช่วงการเกริ่นเสภาลาว

38. สะบัดเสียง

เทคนิคการสะบัดเสียงจะอยู่ในตอนท้ายการเอื้อน จะมีการสะบัดเสียงในบางตอนเพื่อให้เกิดความไพเราะในช่วงการเอื้อน ท้ายการเอื้อนให้ลากเสียงยาวแล้วสะบัดเสียงการสะบัดเสียงจะคล้ายกับการทำเสียงปลิว แต่การทำเสียงปลิวจะต้องสะบัด 2-3 ครั้งต่อเนื่องกันดังกล่าวแล้ว

39. ทิ้งเสียง

เทคนิคการทิ้งเสียงมีอยู่ในเพลงฉุยฉาย ซึ่งจะเห็นได้ชัด นิยมร้องเน้นคำซึ่งจะคล้ายๆ กับการเน้นเสียง แต่การทิ้งเสียงนั้นร้องจบแต่ละคำจะหยุด ไม่มีเอื้อนท้ายคำต่อเหมือนกับทิ้งเสียงให้ขาดไป

40. เสียงลอยจังหวะ

เทคนิคการทำเสียงลอยจังหวะจะคล้ายกับการทำ เสียงลอยดังได้กล่าวไปแล้ว แต่การทำเสียงลอยจังหวะนั้น คนร้องจะให้จังหวะตกก่อนจึงจะขึ้นร้องตอนต่อไปได้ บางเพลงอาจจะหยุดร้องรอให้ครบจังหวะตกก่อนแล้วจึงร้องต่อ

41. บีบเสียง

การบีบเสียงหมายถึงการทำให้เสียงแหลมเล็กลง บางคนร้องเสียงใหญ่ไม่เหมาะสมกับลีลาของเพลงที่ร้อง ก็ต้องใช้เทคนิคการบีบเสียงเป็นบางตอน แต่บางครั้งทำแล้วไม่ไพเราะหรือเพี้ยน



เสียงไป ก็ไม่ควรทำเพราะการร้องบิบบเสียงฟังแล้วไม่สบายหู

42. กนกคอ

คำว่า กนกคอ นี้ คุณหญิงชั้น ศิลปะบรรเลง เป็นผู้กล่าวถึง ให้เปรียบเทียบลายกนกของไทย ในความงดงามกับการขับร้องเพลงไทย เพราะลายกนกของไทยมีสัดส่วนเปรียบเทียบได้กับเพลงเถา มีลวดลายที่ตัวกนกและปลายสะบัดงดงามคล้ายกับการเอื้อนของเพลงไทย ที่ต้องตกแต่งให้งดงามเช่นเดียวกัน ประมาจารย์บางท่านเรียกการแต่งการร้องให้ไพเราะว่า “เม็ดพราย”

43. การประดิษฐ์คำ

การประดิษฐ์คำ มีความหมายเช่นเดียวกับการปั้นคำ ดังได้กล่าวไปแล้ว แต่ประมาจารย์บางท่านได้กล่าวถึงการประดิษฐ์คำด้วย แต่มีความหมายเช่นเดียวกันคือ การร้องเพลงต้องประดิษฐ์ถ้อยคำให้เกิดความไพเราะ ต้องค่อยๆ ปล่อยคำออกมาช้าๆ จากไม่ชัดมาชัด เช่นคำว่า “จำพราว” ต้องออกเสียงว่า จำ-พราว-รา-พราว

44. กระจ่างหู

หมายถึงเสียงที่ได้ยินแล้วไม่น่าฟัง ห้วน จำ หรือเสียงแข็งเกินไป ฟังแล้วกระจ่างหู การร้องเพลงแบบนี้ไม่มีเสียงหนักเบาจึงไม่เพราะ

45. นุ่มหู

คำว่านุ่มหู หมายถึงการร้องเพลงเมื่อฟังแล้วนุ่มนวลน่าฟัง มีเสียงหนักเสียงเบา มีการประดิษฐ์คำ ไม่จำเกินไป แตกต่างจาก “กระจ่างหู”

46. สำเนียงเพลง

คำว่าสำเนียงเพลงนั้น จะมีอยู่ในทุกๆ เพลง แตกต่างกันตามลีลาทำนองเพลงนั้นๆ เช่น เพลงสำเนียงลาว ก็มีลีลาทำนองที่ใกล้เคียงกับชาตลาว ที่เป็นบ้านใกล้เรือนเคียงกันเรา เพลงสำเนียงแขก ก็มีลีลาทำนองใกล้เคียงกับประเทศแถบอินเดีย เพลงสำเนียงพม่า ก็จะมีลีลาทำนองเพลงใกล้เคียงกับทางประเทศพม่า เป็นต้น ทั้งนี้ทางร้องและทางรับในเรื่องสำเนียงเพลงนี้ ต้องมีการกล่าวถึงอีกพอสมควรจึงจะเข้าใจอ่องแท้

การออกเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ

การขับร้องที่ดีนั้น นอกจากจะต้องมีเสียงที่มีคุณภาพแล้ว การออกเสียงคำต่าง ๆ ในทำนองเพลงให้ชัดเจนและถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญ คำจะถูกกำหนดไว้ด้วยตัวโน้ตในค่าของเสียงสั้นหรือยาว สูงหรือต่ำ ดังนั้นการออกเสียงให้มีคุณภาพตามตัวโน้ตที่กำหนดไว้เป็นสิ่งที่จะต้องปฏิบัติให้ดี ถ้าออกเสียงผิดมักส่งผลต่อเนื้อเพลงด้วย การออกเสียงให้ถูกต้อง จะสามารถเพิ่มความประทับใจให้กับผู้ฟังได้ ฉะนั้นการออกเสียงตามอักขระวิธี จะต้องใช้กระบวนการออกเสียงตามหลักวิชา สัทศาสตร์ (Phonetics) เป็นส่วนประกอบเพื่อทำหน้าที่ให้คนเราสามารถสร้างเสียงที่ทำให้เกิดคำพูดที่ถูกต้อง ลักษณะของเสียงจะอธิบาย โดยอาศัยลักษณะของลมและอาการเคลื่อนไหวของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการเปล่งเสียงพูดนี้ เรียกว่า สรีรศาสตร์ (Articulatory phonetics) เป็นการทำงานของอวัยวะภายในช่องปากซึ่งไม่สามารถเคลื่อนไหวได้เองหรือเป็นการบังเอิญ



ศัพท์เฉพาะทาง แนวการขับร้องเพลงสากล

วณิ ลัดดาภิรมย์ (2542 : 5-6) ได้ทำการวิจัย การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกขับร้องประสานเสียง มีนิยามศัพท์เฉพาะทางดังนี้

การขับร้องประสานเสียง หมายถึงการร้องเพลงที่ที่แนวทำนองหลัก และแนวประสานเสียง หรือแนวทำนองอื่น ๆ มากกว่าหนึ่งแนวร้องไปพร้อม ๆ กัน มีการแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่มเป็นอย่างน้อย แต่ละกลุ่มมีแนวทำนองหรือแนวประสานเสียงเป็นของตนเองโดยเฉพาะ

คอรัส (Chorus) คือการขับร้องหมู่ของผู้เรียนแต่ละกลุ่มเสียงที่ใช้ร้องมากกว่า 1 คนขึ้นไป และในคอรัสทั่วไป แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มเสียงโซปราโน เสียงอัลโต เสียงเทเนอร์ และเสียงเบส ใช้ชื่อ ย่อว่า S.A.T.B. หรือแบ่งกลุ่มเป็นนักร้องชายล้วน ได้แก่เสียงเทเนอร์ 1- 2 เสียงบาริโตนและเสียงเบส ใช้ชื่อย่อว่า T.T.B. ถ้าแบ่งนักร้องหญิงล้วน ได้แก่กลุ่มเสียงโซปราโน 1- 2 และเสียงอัลโต ใช้ชื่อย่อว่า S.S.A.

คอรัสเป็นองค์ประกอบหนึ่งของอุปรากร ในการแสดง จะคลอด้วยวงดุริยางค์ คลอด้วยเปียโนหรือ คีย์บอร์ด ถ้าเป็นการขับร้องประสานเสียงแบบไม่มีดนตรีเลยเรียกว่า อาคัปเปลา (A Cappella)

ไควร์ (Choir) คือกลุ่มนักร้องประสานเสียงที่ขับร้องในโบสถ์ เพลงวน (Round) คือการร้องเพลงที่แบ่งเป็นผู้ร้องออกเป็นกลุ่ม ตั้งแต่ 2 กลุ่ม ขึ้นไป ร้องทำนองเดียวกัน แต่ขึ้นไม่พร้อมกัน ร้องตามกันไปเรื่อย ๆ ก็ครั้งก็ได้ตามแต่จะตกลงกันการเริ่มต้นของแต่ละกลุ่มจะเริ่มขึ้นหลังจากกลุ่มแรกร้องไปแล้ว กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 จะเริ่มต้นร้องตาม ร้องตามกันตามลักษณะวรรคของบทเพลงนั้น ๆ

เพลงแคนอน (Canon) คือเพลงที่มีลักษณะทั่ว ๆ ไปคล้ายเพลงวน แตกต่างกันคือกลุ่มที่ 2 ของแคนอน จะเริ่มต้นเข้ามาร้องเร็วกว่า คือ เริ่มร้องตรงกลางวรรคหรือกลางประโยคของบทเพลงได้ ส่วนการจบเพลงนั้น กลุ่มที่เริ่มต้นขับร้องกลุ่มสุดท้ายจะร้องจบเป็นกลุ่มสุดท้าย

องค์ความรู้เกี่ยวกับดนตรี นาฏศิลป์ และการขับร้อง

องค์ความรู้เกี่ยวกับดนตรีและนาฏศิลป์

ความสำคัญของดนตรีและนาฏศิลป์การสอนดนตรีและนาฏศิลป์เป็นกิจกรรมที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายของการจัดการการศึกษา ทั้งนี้เพราะการเรียนดนตรีและนาฏศิลป์จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน มีโอกาสได้แสดงออกทั้งในด้านการร้องเพลง การเคาะจังหวะและการเคลื่อนไหวร่างกายในลีลาจังหวะต่างๆ ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534, หน้า 288) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ด้านบุคลิกภาพ ความเคยชินต่อการแสดงออกในลักษณะต่างๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ยอมรับสภาพความเป็นจริง ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ มีลักษณะคล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง ก่อให้เกิดบุคลิกภาพของผู้เรียนในที่สุด

2. ด้านสังคม การเข้าร่วมกิจกรรม ฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่อง “กลุ่ม” การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ทำอย่างไรจึงจะสามารถเข้ากับผู้อื่นได้ ให้ผู้เรียนผลัดกันเป็นผู้ชมและผู้แสดงทำให้รู้จักมายาทสังคมในการให้เกียรติผู้อื่น รู้จักการยอมรับความสามารถของผู้อื่น พร้อมจะแสดง



ความสามารถของตนเองออกมา เมื่อเกิดความผิดพลาดก็พร้อมจะให้ผู้อื่น ยอมรับความผิดพลาดของตัวเองได้

3. ด้านอารมณ์ กิจกรรมดนตรีและนาฏศิลป์เป็นการตอบสนองความต้องการทางอารมณ์อย่างหนึ่ง โดยเฉพาะให้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน อบอุนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู จะช่วยลดความวิตกกังวลตามธรรมชาติลง ผ่อนคลายความเครียดหรืออารมณ์ที่ขุ่นมัว ถ้าเข้าร่วมกิจกรรมสม่ำเสมอ ผู้เรียนจะมีอารมณ์แจ่มใส สนุกสนานร่าเริง เกิดการพัฒนาของอารมณ์ไปในทางบวกทำให้ผู้เรียนสามารถควบคุมอารมณ์ของตัวเองในสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

จุดประสงค์ของกิจกรรมดนตรีและนาฏศิลป์

ดนตรีและนาฏศิลป์เป็นวิชาที่มุ่งพัฒนาลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพของผู้เรียน จุดเน้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการพัฒนาค่านิยม ส่งเสริมความสามารถการแสดงออกทางร่างกาย อารมณ์และสังคมของผู้เรียนมากกว่าการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรยึดจุดประสงค์ของหลักสูตรเป็นหลัก โดยนำเอาหลักการและทฤษฎีของนาฏศิลป์ไทยไปประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดค่านิยม เจตคติ ที่ดีต่อศิลปวัฒนธรรมของชาติ ได้สรุปจากคำอธิบายของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. ให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องจังหวะ เห็นความสัมพันธ์ของการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างมั่นใจ กับความสอดคล้อง สวยงาม ผสมกลมกลืน
2. ให้มีความรู้ความเข้าใจความหมายเกี่ยวกับอารมณ์ของเพลง ทั้งเพลงไทย เพลงไทยสากลและเพลงพระราชนิพนธ์
3. ให้มีทักษะเกี่ยวกับจังหวะ
4. ให้มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สึกออกมาเป็นนิทาน เรื่องราว บทเพลง บทละคร
5. ให้เห็นคุณค่าและความจำเป็นของการฝึกฝนการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ และแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองเพื่อนำไปสู่การมีทักษะที่ดีขึ้น มีนิสัยขยันหมั่นเพียรและอดทน มีระเบียบวินัยและชื่นชมต่อการใฝ่รู้เรียนใฝ่เรียน
6. ให้เห็นคุณค่าของความสวยงามตามธรรมชาติ
7. ให้เห็นคุณค่าและชื่นชมนาฏศิลป์ของไทย
8. สามารถนำกิจกรรมดนตรีและนาฏศิลป์ไปใช้ในโอกาสต่างๆ เพื่อความเพลิดเพลินของตนเองและผู้อื่น

ลักษณะตามธรรมชาติของดนตรีและนาฏศิลป์

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2536 : 10-11) ได้กล่าวถึงลักษณะของดนตรีและนาฏศิลป์ไว้ดังนี้

1. ดนตรีและนาฏศิลป์เกิดจากการแสดงออกทางอารมณ์ของมนุษย์ เช่น เมื่อเกิดความพอใจ สนุกสนานก็เปล่งเสียงหัวเราะ โห่ร้อง ประบมือ กระต๊อบเท้า ใช้ไม้เคาะสิ่งต่างๆ นานเข้าก็หาวิธีการที่จะทำให้เกิดเสียงและท่าทางแปลกๆ โดยใช้เครื่องมือต่างๆ เข้าช่วย จนกลายเป็นเสียงดนตรีและแสดงท่าทางประกอบและพัฒนาปรุงแต่งการ



แสดงท่าทางต่างๆ เข้าช่วย จนกลายเป็นนาฏศิลป์ ทั้งดนตรีและนาฏศิลป์สามารถเล่นและแสดงเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ของผู้เล่นและผู้แสดงโดยไม่ต้องมีผู้ดูแลชมก็ได้ เช่น เล่นดนตรีอยู่คนเดียว ร้องเพลงอยู่คนเดียวหรือแสดงทำนาฏศิลป์อยู่คนเดียว เป็นต้น

2. ดนตรีและนาฏศิลป์สามารถถ่ายทอดความรู้สึกจากผู้เล่นหรือผู้แสดงไปสู่ผู้ฟังหรือผู้ชมให้มีอารมณ์คล้อยตาม เช่น เสียงดนตรีและเพลงขับร้องจากวิทยุ ทั้งๆ ที่ผู้ฟังไม่เห็นผู้เล่นหรือผู้แสดงแต่สามารถเกิดอารมณ์ร่วม เช่น สนุกสนาน เศร้าโศก ร่าเริง สดชื่น เป็นต้น ส่วนด้านนาฏศิลป์สามารถ ดนตรีและนาฏศิลป์สามารถพัฒนาการได้อย่างไม่มีขอบเขตจำกัด

3. ดนตรีและนาฏศิลป์เป็นเรื่องของศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยมนุษย์อาจจะลอกเลียนเสียงและท่าทางจากธรรมชาติหรือใช้จินตนาการสร้างสรรค์เพิ่มเติมขึ้นมาแล้วนำมาเรียบเรียงให้ไพเราะสวยงาม ดนตรีและนาฏศิลป์สามารถพัฒนาการได้อย่างไม่มีขอบเขตจำกัด

แนวทางการจัดการเรียนการสอนดนตรีและนาฏศิลป์

ในการจัดการเรียนการสอนดนตรีและนาฏศิลป์ ครูต้องทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าดนตรีและนาฏศิลป์เป็นสิ่งที่น่าสนุกสนาน รื่นรมย์น่าพอใจและประสบการณ์ต่างๆ เป็นสิ่งที่เขาปรารถนา ชั่วโมงดนตรีและนาฏศิลป์ควรเป็นชั่วโมงที่เด็กมีความสุข ได้ค้นพบสิ่งใหม่ๆ ที่เขาพอใจ ประสบการณ์ที่เด็กได้รับควรเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ (อาภรณ์ มนตรีศาสตร์. 2512 : 74) ดังนั้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคือจิตวิทยาในการสอนและพัฒนาการของเด็ก ผู้สอนควรจะเรียนรู้ถึงธรรมชาติของผู้เรียนในกลุ่มของตนให้ถ่องแท้และพยายามปรับวิธีสอนให้เหมาะสมกับความพร้อมและความสนใจของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนดนตรีและนาฏศิลป์ให้ประสบความสำเร็จ ครูจะต้องรู้วิธีสอนซึ่งเป็นหลักที่ควรปฏิบัติดังนี้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2536 : 38-40)

1. ให้นักเรียนได้ทดลองปฏิบัติก่อนแล้วช่วยกันสรุปเป็นหลักการ โดยครูอาจจะใช้วิธีการแนะนำหรือสาธิตให้นักเรียนปฏิบัติแล้วให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย ฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลในการสรุปหลักการ ครูมีหน้าที่ช่วยป้อนคำถามหรือชี้แนะแนวทางเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ถูกต้อง

2. สอนให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ครูต้องให้โอกาสนักเรียนได้คิดหรือการแสดงออกในกิจกรรมดนตรีและนาฏศิลป์บ่อยๆ เช่น การให้คิดทำทางประกอบเพลงประเภทต่างๆ เปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันทำจังหวะประกอบเพลงด้วยเครื่องประกอบจังหวะที่นักเรียนคิดหรือเลือกหาเองตามที่เขาเห็นว่าเหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนแต่งเนื้อร้องหรือทำนองเพลงเอง เป็นต้น

3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผสมผสานกันในการสอนแต่ละครั้ง ครูไม่ควรมุ่งเน้นเนื้อหาหรือประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น กิจกรรมเน้นการฟัง การร้องเพลง กิจกรรมเน้นจังหวะ และกิจกรรมนาฏศิลป์ ควรผสมกลมกลืนกันไปเพราะกิจกรรมต่างๆ ไม่สามารถแยกกันได้ โดยเด็กขาดเด็กจะร้องเพลงได้ต้องผ่านการฟังมาก่อน ต้องรู้จังหวะของเพลงและทำท่าหรือแสดงท่าประกอบเพลงได้เด็กจะต้องร้องเพลงได้ก่อน มิฉะนั้นก็ไม่สามารถกำหนดท่าทางที่ถูกต้องได้

4. สอนให้เชื่อมโยงกับวิชาอื่น ครูสามารถใช้กิจกรรมดนตรีและนาฏศิลป์เป็นแกนในการเชื่อมโยงวิชาอื่นๆ หรือบูรณาการการเรียนการสอนได้ เช่น ครูสอนเพลงนก เมื่อนักเรียนร้องเพลง



นกได้ รู้จังหวะของเพลง ทำท่าทำทางบินเป็นนกได้ ฯลฯ ครูอาจโยงต่อไปถึงความรู้ในเรื่องนกต่างๆ โยงไปถึงสัตว์ต่างๆ ที่มีปีก ไม่มีปีก ลักษณะความเป็นอยู่ โยงต่อไปถึงเรื่องที่อยู่อาศัย เรื่องต้นไม้ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติ การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและผลของการตัดไม้ทำลายป่า ครูสามารถโยงไปยังเรื่องต่างๆ ได้ไม่มีที่สิ้นสุด วิธีการสอนโดยการใช้ดนตรีเป็นตัวเชื่อมนำไปสู่กลุ่มประสบการณ์อื่นๆ นั้น มีผลต่อผู้เรียนในการช่วยให้เกิดความเข้าใจสิ่งต่างๆ อันมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันและช่วยในการเรียน การสอนมีความหมายต่อชีวิตมากยิ่งขึ้น

5. การสอนโดยเน้นลักษณะนิสัย จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนดนตรีและนาฏศิลป์ในระดับประถมศึกษา มีได้มุ่งหมายเพียงให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมดนตรีและนาฏศิลป์เท่านั้น แต่จุดมุ่งหมายสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ มุ่งเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์นักเรียนจะพัฒนาลักษณะนิสัยได้มากหรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและความเอาใจใส่ของครู ครูจำเป็นต้องให้ความสนใจในเรื่องนี้ไปพร้อมๆ กับการให้ความรู้ทักษะและเจตคติด้วย ลักษณะนิสัยของนักเรียนที่ครูต้องเอาใจใส่ เช่น มารยาทในการฟังหรือชมการแสดง สมารถในการฟังหรือชม ความอดทน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบต่อหน้าที่

ประโยชน์ของการฟังเสียงดนตรี

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับประโยชน์ของการฟังเสียงดนตรีนั้นนักวิชาการหลายท่านพบว่า การฟังเสียงดนตรีก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ความคิด สติปัญญาและความจำ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. เมื่อเราฟังดนตรี ร่างกายจะสบาย ผ่อนคลาย มีความสงบเกิดขึ้นในจิตใจ ซึ่งเสียงดนตรีนั้นจะส่งผลดีต่อการทำงานของสมองส่วนอารมณ์ที่เรียกว่า นีโอคอร์เท็กซ์ สมองส่วนนี้ทำให้มนุษย์มีความแตกต่างจากสัตว์อื่น ทำหน้าที่เกี่ยวกับความฉลาด ความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ ความรู้สึก เห็นอกเห็นใจผู้อื่น

2. จากงานวิจัยของต่างประเทศทำให้เราทราบว่า เพลงมีผลต่อระบบประสาทอัตโนมัติ ระบบกล้ามเนื้อและสภาพจิตใจ ทำให้สมองหลั่งสารแห่งความสุข (เอ็นโดรฟิน) ออกมาทำให้เกิดสติ ความรู้สึกนึกคิดที่ดี และนำมาใช้ได้ในเรื่องของการคลายเครียดลดความวิตกกังวล ลดความกลัวบรรเทาอาการเจ็บปวด เพิ่มกำลังในการเคลื่อนไหวของร่างกาย และเมื่อเวลาเจ็บป่วย เพลงจะช่วยให้เกิดการผ่อนคลายบรรเทาอาการเจ็บป่วยได้ ทำให้เกิดพลังกาย กำลังใจ ต่อสู้กับโรคได้อย่างไม่น่าเชื่อ จึงอาจจะกล่าวได้ว่า การฟังเพลงเปรียบเสมือนมีอาหารและวิตามินที่ช่วยให้เรามีสุขภาพแข็งแรงและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตได้เป็นอย่างดี

3. จังหวะของเสียงดนตรี เมโลดี้ ฮาร์โมนีและเสียงดนตรีช่วยกระตุ้นการทำงานของเซลล์สมองได้หลายพื้นที่และจังหวะของดนตรียังสามารถใช้รักษากับผู้ที่มีปัญหาทางการออกเสียง เช่น คนที่ออกเสียงไม่ได้หรือออกเสียงไม่ชัดเจน และยังสามารถใช้รักษาผู้ที่มีอารมณ์ผิดปกติได้

4. นवलพรรณ นิยมคำ (2541) กล่าวว่า การฟังเสียงดนตรีที่บรรเลงเบาๆ ซ้ำๆ จะช่วยให้รู้สึกสงบและสบายใจ เสียงดนตรีนั้นจะทำให้ร่างกายและจิตใจมีความผ่อนคลาย ภาวะของคลื่นสมองจะค่อยๆ ปรับให้เป็นคลื่นอัลฟา (Alpha Wave) ซึ่งเป็นคลื่นสมองที่เกิดขึ้นในขณะที่ร่างกาย



และจิตใจมีความผ่อนคลายในขณะที่ตื่นตัวและสภาวะที่ร่างกายผ่อนคลายนี้จิตจะสงบ สมองจะมีการจัดระบบการทำงานที่เป็นระเบียบ มีสมาธิ มีความจำดี อันจะส่งผลให้บุคคลทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น สามารถนำศักยภาพที่มีอยู่ในตัวออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่มากขึ้น

5. เสียงดนตรีที่ไพเราะในจังหวะที่เหมาะสม จะช่วยกระตุ้นสมองโดยทั่วไปให้ทำงานได้ดีขึ้น และดนตรีที่มีจังหวะเคาะใกล้เคียงกับอัตราการเต้นของหัวใจประมาณ 60 - 80 ครั้งต่อนาที ระดับเสียงประมาณ 60 เดซิเบล จะช่วยให้สมองเกิดภาวะสมดุล ร่างกายจิตใจผ่อนคลาย มีความพร้อมในการเรียนรู้

6. ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (2541) กล่าวว่าดนตรีเป็นโสตศิลป์ที่ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านสุนทรีย์ ซึ่งนำไปสู่ความซาบซึ้งในดนตรีต่อไป ดนตรีช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านอารมณ์สุนทรีย์ โดยการตอบสนองต่อองค์ประกอบดนตรีเช่น ทำนอง จังหวะ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยให้เด็กรู้ซึ่งถึงความสวยงาม ความเต็มอิ่มในอารมณ์และความงามทางการเรียนรู้

7. ดนตรีเป็นสิ่งที่ให้ความชุ่มชื่นรื่นเริง พร้อมทั้งการลอบโยน เพื่อคลายอารมณ์ สิ่งที่เป็นเครื่องชี้ชัดเจนก็คือการใช้ดนตรีในโบสถ์ ใช้ประกอบภาพยนตร์และโทรทัศน์ ดนตรีเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างอารมณ์หนึ่งๆ ดนตรีเป็นสื่อสำหรับชีวิตที่งดงามและนำไปสู่ความสนใจใจ การเปลี่ยนแปลงชีวิตในการอยู่ร่วมกัน

8. ดนตรีที่มีคุณสมบัติก่อให้เกิดความสงบ การผ่อนคลายและสามารถเบี่ยงเบนความสนใจได้ ซึ่งการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยดนตรีสามารถบรรเทาความเจ็บปวดได้ดีเท่ากับหรือดีกว่า ยาระงับปวด การฟังดนตรีกระตุ้นให้วิถีประสาทของสมองให้มีการตื่นตัว มีผลให้การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บปวดลดลง การส่งผ่านความรู้สึกเจ็บปวดลดลงด้วย ซึ่งจากการศึกษาของ Herth พบว่าเสียงดนตรีช่วยลดความเจ็บปวดได้ถึงร้อยละ 30

9. การฟังเสียงดนตรีที่ทำให้เกิดความสงบสุข (Soothing Music) ช่วยลดปริมาณการใช้ออกซิเจนต่อนาที (Minute Oxygen Consumption) และอัตราการเผาผลาญสารอาหารในร่างกาย (Basal Metabolic Rate) นอกจากนี้ยังพบว่า ดนตรีทำให้มีการเปลี่ยนแปลงการนำประจุไฟฟ้า อัตราการเต้นของชีพจร ความดันโลหิต และการไหลเวียนของโลหิต

10. ประโยชน์ของดนตรีคือ การเปิดโอกาสให้เด็กใช้ความคิดของตนเอง มีจินตนาการกว้างไกลและเปิดโอกาสให้เด็กได้ระบายความรู้สึกและอารมณ์ในทางที่เหมาะสม นอกจากนั้นยังทำให้สนุกสนานเพลิดเพลินอีกด้วย

จะเห็นได้ว่าดนตรีนั้นมีประโยชน์ต่อผู้ฟังทั้งในด้านการทำงานของร่างกายและจิตใจซึ่งการฟังเสียงดนตรีนั้นจะทำร่างกายเกิดการผ่อนคลายอารมณ์ ช่วยให้สมองเกิดภาวะสมดุลโดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีที่มีจังหวะเคาะใกล้เคียงกับอัตราการเต้นของหัวใจประมาณ 60 - 80 ครั้งต่อนาที ระดับเสียงประมาณ 60 เดซิเบล

ดนตรีกับความฉลาดทางอารมณ์

ปัจจุบันมีการวิจัยจำนวนมากที่สนับสนุนแนวคิดที่ว่า การฟังเสียงดนตรีนั้น ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ กล่าวคือ เสียงดนตรีที่เกิดขึ้นเมื่อผ่านเข้าไปยังอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการได้ยิน (Auditory Apparatus) แล้วจะมีเส้นประสาทส่งต่อไปยังสมองส่วนทาลามัน



(Thalamus) และคอร์ติคอล (Cortical) อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการได้ยินเสียงและเข้าไปยังระบบประสาทลิมบิก ซึ่งควบคุมเกี่ยวกับการตอบสนองทางอารมณ์ที่มีชื่อว่า นีโอคอร์เท็กซ์ ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับความฉลาด ความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

White (ดุขฎี บริพัตร ณ อยุธยา. 2539 : 45 ; อ้างอิงมาจาก White. 1985) กล่าวว่า ดนตรีสามารถมีอิทธิพลต่อระบบประสาทที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ทางด้านอารมณ์และความรู้สึก โดยมีผลต่อระบบลิมบิก ความรู้สึกพึงพอใจจะรับรู้ได้ทางสมองซีกขวา เป็นเหตุให้ต่อมพิทูอิทารีหลั่งสารเอนโดรฟินมากขึ้น ระดับสารแคทีโคลามีนลดลงได้ จากดนตรีที่บรรเลงอย่างนุ่มนวล (Sooth Music)

Synder (อุสา สุทธิสาคร. 2544 ; Synder. 1992) กล่าวว่าดนตรีสามารถมีอิทธิพลโดยตรงต่อการทำงานของระบบซิมพาเทติก โดยมีอิทธิพลต่อสมองส่วนที่มีหน้าที่เกี่ยวกับประสบการณ์ด้านอารมณ์ได้แก่ระบบลิมบิก เกิดปฏิกิริยาตอบสนองทางด้านร่างกายและจิตใจตามเสียงดนตรีนั้นๆ

เสียงดนตรีที่ไพเราะในจังหวะที่เหมาะสม จะช่วยกระตุ้นสมองโดยทั่วไปให้ทำงานได้ดีขึ้นและดนตรีที่มีจังหวะเคาะใกล้เคียงกับอัตราการเต้นของหัวใจประมาณ 60 - 80 ครั้งต่อนาที (Slow Baroque Music) ระดับเสียงประมาณ 60 เดซิเบล จะช่วยให้สมองเกิดภาวะสมดุล ร่างกายจิตใจผ่อนคลาย มีความพร้อมในการเรียนรู้ คลื่นเสียงที่ส่งผ่านออกไปกระทบโสตประสาท ยังผลให้เกิดความรู้สึกต่างๆ เพราะดนตรีมีท่วงทำนอง จังหวะ และสิ่งที่ผู้ประพันธ์เพลงต้องการถ่ายทอดเรื่องราว จะทำให้เราเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น จัดการกับอารมณ์ของตนเอง เกิดความสามารถในการพัฒนาอารมณ์ หรือ ความฉลาดทางอารมณ์

คลื่นเสียงจากดนตรีประเภทชลุ่ย เครื่องเป่า เครื่องสาย จะไปกระตุ้นการทำงานของสมองส่วนอารมณ์ จากกรณีศึกษาต่างๆ มีข้อมูลสนับสนุนว่า ดนตรีประเภทเครื่องสายจากยุคบาโรกมีส่วนช่วยเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ได้มากที่สุด ดนตรีที่มีช่วงทำนองช้า ได้แก่ Andante และ Largo Movement ของ Bach, Handel, Vivadi, Telemann and Albimoni เป็นเพลงที่เหมาะสมด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่าเสียงดนตรีดังกล่าวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคลื่นไฟฟ้าในสมอง กล่าวคือ ทำให้คลื่นสมอง (Brain Wave) ปรับเข้าสู่ภาวะ (Alpha Wave) ซึ่งในภาวะเช่นนี้ถือว่าร่างกายและจิตใจมีความผ่อนคลายในขณะตื่นตัว สมองจะมีการจัดระบบการทำงานที่เป็นระบบ มีสมาธิ มีความดี อันจะส่งผลให้บุคคลทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น สามารถนำศักยภาพที่มีอยู่ในตัวออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่มากขึ้น (ณัฐพงษ์ เจริญทิพย์. 2539 ; นวลพรรณ นิยมคำ. 2541 ; Ostrander, Schroeder & Ostrander. 1994 ; วีรวรรณ สุทิน. 2543)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ดนตรีมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการทำงานของสมองส่วนอารมณ์ ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับความฉลาด ความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ และความรู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่น โดยเฉพาะดนตรีที่มีจังหวะเคาะใกล้เคียงกับอัตราการเต้นของหัวใจประมาณ 60 - 80 ครั้งต่อนาที ซึ่งเป็นดนตรีบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายจากยุคบาโรกซึ่งมีท่วงทำนองช้า



องค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนขับร้องและชุดการสอน

การจัดการเรียนการสอนขับร้องนั้นคือลักษณะสำคัญของการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางในการสอนที่ชัดเจนในแต่ละชั่วโมงของการเรียนการสอน การเรียนการสอนดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายจุดประสงค์ของการเรียน การทำตารางในการเรียนและวัสดุอื่นๆ ที่จำเป็นและการพัฒนากิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ โดยนักวิชาการทางด้านดนตรีหลายท่านได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนในแบบของตน เพื่อให้การเรียนการสอนมีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างง่ายดังนี้

โคโดเชื่อว่าการศึกษาดนตรีควรเริ่มต้นเร็วที่สุดที่จะเร็วได้ในชีวิตของทุกคน เด็กชาวฮังการีมักเริ่มต้นเรียนดนตรีในชั้นอนุบาลของรัฐ บางคนเริ่มตั้งแต่อายุสองขวบครึ่ง ด้วยวัยขนาดนี้โคโดเชื่อว่าเด็กจะได้รับรู้ได้ดีที่สุด การพัฒนาในอนาคตของประสาทหู (Musical Ear) และการพัฒนารสนิยมในดนตรีที่ดี (Musical Taste) เป็นไปได้ดีถ้าเด็กได้รับการศึกษาที่ดีเลิศในระหว่างอายุ 3-7 ขวบ โคโดเชื่อเช่นเดียวกับคาร์ล ออร์ฟ (Carl Orff) นักศึกษาดนตรีชาวเยอรมัน) ว่าเด็กไม่ว่าชาติใด จะแสดงพัฒนาการดนตรีประจำชาติจากขั้นพื้นฐานไปสู่ขั้นพัฒนาสูงสุด บทเรียนดนตรีขั้นต้นถือเป็นส่วนสำคัญที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมการเป็นนักดนตรีสมัครเล่นหรือมืออาชีพการจัดการจัดกิจกรรมและอุปกรณ์การสอนสำหรับระยะเริ่มต้นจะต้องเหมือนกัน การวางแผนอย่างรอบคอบ และการต่อเนื่องของการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ทางด้านดนตรีเป็นมาตรฐานของการสอนดนตรีแบบโคโดความรู้ในเรื่องจังหวะ ทำนอง Key Signatures Meter Signatures และสัญลักษณ์ในทางทฤษฎีต่างๆ โคโดวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะสอนอะไร ตอนไหน ในหนังสือชุด Choral Method ของโคโดเขาเรียงเพลงต่างๆ ไว้ตามลำดับความยาก โดยแต่ละลำดับโคโดเสนอการฝึกซ้อมอย่างเข้มงวดไว้ด้วย โคโดและออร์ฟ คิดตรงกันว่าการร้องเพลงและการเคลื่อนไหว จะเกิดขึ้นพร้อมกันโดยธรรมชาติในตัวเด็ก (Mark, p 106) ในชั้นอนุบาลและชั้นประถมต้นการเล่นประกอบเพลง (Singing game) เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง ในระบบของโคโด การเคลื่อนไหวอีกอย่างที่เหมาะสมกับระบบนี้ก็คือ การเต้นรำพื้นเมือง การเคลื่อนไหวจึงเป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนแนวความคิดในการเรียนจังหวะและทำนองเพลงเบื้องต้น ตัวอย่าง เช่น เมื่อเด็กกำลังเรียนเกี่ยวกับ Beat และ Rhythm ของเพลง เด็กจะเดินตาม Beat และตบมือตาม Rhythm โคโดสนับสนุนอย่างแข็งขันในการปลูกฝังรสนิยมทางด้านดนตรี เขาเชื่อมั่นว่าเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของการศึกษาดนตรีก็คือการพัฒนาความรู้สึกซาบซึ้งในความงดงามของดนตรีเมื่ออย่างเข้าวัยรุ่น โคโดเห็นว่าส่วนที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งในการศึกษาของเด็กชาวฮังการีก็คือ การได้รู้จักบทเพลงพื้นเมืองอันเป็นมรดกประจำชาติและรู้จักเพลงคลาสสิกของโลก (ธวัชชัย นาควงษ์. 2544 : 1-5)

การปฏิรูปการศึกษาของไทยได้ดำเนินมาเป็นเวลานาน และความเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนที่สุดของการปฏิรูปการศึกษาน่าจะมีผลมาจากการเกิดรัฐธรรมนูญฉบับปี 2540 ที่เป็นผลให้เกิดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติขึ้นในปี 2542 ซึ่งทำให้เกิดการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบเพื่อให้จัดการการศึกษาสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้มีการปรับเปลี่ยนทั้งของเดิม และสร้างระบบขึ้นมาใหม่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษารูปแบบการบริหารการศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนตลอดจนหลักสูตรที่จัดแบ่งเป็นรูปแบบของสาระการเรียนรู้ที่บูรณาการสาขาวิชาต่างๆ เข้าด้วยกัน จัดทำหลักสูตรท้องถิ่น



หลักสูตรสถานศึกษา มีการกำหนดมาตรฐานช่วงชั้น หน่วยความรู้ ซึ่งการปรับเปลี่ยนครั้งนี้หลักสูตร
ดนตรีสำหรับชั้นประถมศึกษาได้รับการปรับด้วยเช่นกัน ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไปด้วย (เฉลิมพล งามสุทธิ.
2549 : 14)

สุกรี เจริญสุข (2541 : 13-17) กล่าวว่า ชินอิชิ ซูซูกิ เชื่อว่าความสามารถที่เรียกว่า
“เก่งหรืออัจฉริยะ” ไม่ได้มีติดตัวมาแต่กำเนิดทุกคนเกิดมามีทุกสิ่งทุกอย่างเท่ากันหมดคือ “ไม่มีอะไร”
ต้องอาศัยการเรียนรู้ การเลี้ยงดู อบรมบ่มสอนและการพัฒนาเพื่อให้เด็กเป็นอย่างที่พ่อแม่ต้องการ
การเรียนรู้ของเด็กเหมือนกับการเรียนรู้ภาษาจากแม่ กระบวนการสอนของชินอิชิ ซูซูกิ ตั้งชื่อว่า
“การศึกษาของคนเก่ง” (Talent Education) ซูซูกิเชื่อว่าเด็กทุกคนสามารถเรียนรู้และเป็นคนเก่งได้
แต่อย่าทอดทิ้งให้เด็กเติบโตอย่างยถากรรมโดยที่ไม่ได้อบรมเลี้ยงดูและต่อเนื่อง

ดนตรีเป็นเรื่องของการได้ยิน การฟังเสียงเพื่ย่นการตอบสนองการฟังย่อมเย็นไปด้วย
การได้ยินเสียงที่ถูกต้อง การตอบสนองการได้ยินย่อมถูกต้องด้วย ดังนั้นการศึกษาของคนเก่งมีหัวใจอยู่
ดังนี้เราต้องศึกษาเพื่อที่จะพัฒนาความเก่งของเด็กผ่านการศึกษอบรมสั่งสอน ความสามารถทางดนตรี
ก็เหมือนกับความสามารถทางด้านอื่น ๆ ที่ทุกคนสามารถเรียนได้เหมือนกัน

มนุษย์มีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้น การพัฒนาความสามารถที่
สูงขึ้นทำได้ด้วยการฝึกที่ถูกต้อง ความสามารถไม่ได้มาจากความคิดหรือทฤษฎี แต่มาจากการฝึกซ้อมที่
ถูกต้องในการฝึกซ้อมนั้น ต้องได้รับการฝึกที่ดีและถูกต้องไม่ต้องรีบร้อนแต่ไม่หยุดการฝึก ซ้อมอย่าง
สม่ำเสมอการฝึกซ้อมที่ผิด ๆ จะพัฒนาความสามารถที่ผิด ๆ ด้วย ความลับของการฝึกซ้อมก็คือการ
ทำซ้ำ ฝึกซ้ำแล้วซ้ำอีกจนดูเป็นเรื่องที่ง่ายและเป็นธรรมชาติ ธรรมชาติคือเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ฝึกซ้อม
จนเป็นธรรมชาติและธรรมชาติคือชีวิต ความตั้งใจของซูซูกิในการสร้างสถาบันการศึกษาของคนเก่ง
(Talent Education) เพื่อที่จะสร้างเด็กญี่ปุ่นให้มีความสามารถทางดนตรี ไม่ได้มุ่งหวังให้เด็กเป็นนัก
ดนตรีเอกของโลกแต่ต้องการให้เด็กแสดงความสามารถทางดนตรีเต็มศักยภาพ การสอนระบบซูซูกิ
เชื่อว่าพ่อแม่มีบทบาทสำคัญที่จะสนับสนุนให้ลูกเรียนและพัฒนาดนตรี พ่อแม่ที่เรียนแล้วเป็นการเปิด
โอกาสให้ลูกเลียนแบบและอยากเรียน เมื่อเด็กได้เรียนต่อเพลงจากครูแบบตัวต่อตัวแล้ว เด็กควรมี
โอกาสได้เรียนรวมวงกันเป็นกลุ่มเพราะการเรียนเป็นวงเป็นวิธีที่ก้าวหน้าที่ยิ่งใหญ่และอัศจรรย์สำหรับเด็ก
เด็กและนี่คือการสร้างความอัจฉริยะทางการเรียนดนตรีของเด็กอย่างแท้จริง

ชุดการสอน ความหมายของชุดการสอน

ชุดการสอน คือ การนำระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ของแต่ละ
หน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์.
2520)

Daun (1973) กล่าวถึงชุดการเรียนว่าเป็นการเรียนรายบุคคล (Individual)
อีกรูปแบบหนึ่งซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้สัมฤทธิ์ผลการเรียนตามเป้าหมาย ผู้เรียนจะเรียนไปตามอัตรา
ความสามารถและความต้องการของตน

Rowntree (1981) ให้ความหมายของชุดการเรียนด้วยตนเองไว้ว่า เป็นผลรวมของ
สื่อผสมที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยใช้สื่อหลายๆ อย่างรวมกัน เช่น หนังสือ เทป
ฟิล์มสตริป แผ่นใส หรือโมดูล เพื่อสอนเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่งโดยไม่ต้องอาศัยครูผู้สอนโดยตรง



ธีระชัย ปุณณโชติ (2532) กล่าวว่า “ชุดการสอน” ในบางแห่งเรียกว่า “ชุดการเรียน การสอนหรือชุดการเรียน” ชุดการสอนเป็นสื่อประสมที่ได้จากระบบผลิตที่มีความสอดคล้องกับวิชา หน่วยตัวเรื่องและวัตถุประสงค์ของวิชานั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ของชุดการสอน เมื่อใช้ชุดการสอนจะทำให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ช่วยให้การเรียนรู้อาจมีประสิทธิภาพ เพราะชุดการสอนผลิตจากบุคคลที่มีความรู้ ความชำนาญหลายด้าน เป็นต้นว่า ครูผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชานั้นๆ นักโสตทัศนศึกษาได้ร่วมกันผลิตและมีการทดลองใช้งานแน่ใจแล้วว่ามีผลดีจึงได้นำออกมาใช้ทั่วไป ชุดการสอนที่เชื่อถือได้แล้วถ้านำมาใช้แล้ว เกิดข้อบกพร่องจำเป็นต้องตรวจสอบสภาพทั่วไปทุกประการของการใช้ว่า สิ่งใดมีส่วนทำให้ชุดการสอนนั้น บกพร่อง

2. ช่วยลดภาระของผู้สอน เมื่อมีชุดการสอนสำเร็จรูปแล้ว ผู้สอนก็จะดำเนินการสอนตาม คำแนะนำที่บอกไว้ในชุดการสอนตามลำดับขั้น แต่ละขั้นจะมีอุปกรณ์ กิจกรรม ตลอดจนข้อแนะนำที่ กำหนดไว้อย่างชัดเจน ผู้สอนไม่จำเป็นต้องทำใหม่หรือทำเพิ่ม สามารถใช้ได้ทันที

3. ให้ความรู้ในแนวเดียวกัน การสอนเดิมมีผู้สอนหลายคนในวิชาเดียวกัน ก็อาจเกิดความ แตกต่างในด้านประสิทธิภาพของการสอน การมีชุดการสอนจะตัดปัญหาในเรื่องนี้ได้ทั้งหมดแม้ผู้เรียนจะ มีจำนวนเท่าใดก็จะช่วยแก้ปัญหาได้อย่างดี

4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถตามความต้องการของตน อัตราการเรียนของแต่ละ คนจะมีมากมีน้อยแตกต่างกันออกไป ตามความสามารถของบุคคล ชุดการสอนจะช่วยให้ทุกคนได้ ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ทั้งสิ้น

5. สร้างเสริมการเรียนแบบต่อเนื่อง ชุดการสอนจะแยกออกเป็นรายวิชา แต่ละวิชาจะมี หน่วยการสอนเรียงลำดับ เมื่อจบแต่ละหน่วยแล้วมีโอกาสติดตามหน่วยต่อไปได้ตามความต้องการของ ตน จะเรียนมากเท่าใดก็ได้ตามความสามารถของผู้เรียนนั้นๆ

6. มีส่วนประกอบต่างๆ ที่จะช่วยให้การเรียนรู้ได้เข้าใจง่ายด้วยตนเอง ด้วยการกำหนด วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียน การประเมินผลได้ครบถ้วน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530)

นิพนธ์ สุขปรีดี ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการสอนไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเอง ชุดการเรียนสำหรับผู้เรียนนั้น ผู้เรียนจะทำตามคำแนะนำที่ บอกไว้ในชุดเรียนนั้นๆ ด้วยตนเอง ศึกษาและเรียนรู้ตลอดจนตอบคำถามด้วยตนเอง

2. สร้างขึ้นสำหรับหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง (Continuous Progress Curriculum) ชุดการเรียนจะถูกสร้างขึ้นเป็นรายวิชา แต่ละวิชาถูกแบ่งย่อยๆ ในแต่ละหน่วย สร้างชุดการเรียนขึ้น 1 ชุด แต่ละชุดเรียนลำดับกันตั้งแต่ง่ายไปหายาก ผู้เรียนจะเริ่มเรียนตั้งแต่ชุดแรก แล้วก็เรียนแต่ละชุด ต่อๆ กันไปเรื่อยๆ จนจบบทเรียน ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนในแต่ละสาขาได้ตามความพอใจจะเรียน อย่างไรก่อนและอย่างไรทีหลังและจะเรียนให้ก้าวหน้าไปเท่าใดก็ได้ ไม่มีขีดจำกัด แต่ละวิชาจะมีหน่วย การสอนเรียงลำดับ เมื่อจบแต่ละหน่วยแล้วมีโอกาสก้าวหน้าไปเท่าใดก็ได้ ไม่มีขีดจำกัด แต่ละวิชาจะมี หน่วยการสอนเรียงลำดับ เมื่อจบแต่ละหน่วยแล้วมีโอกาสติดตามหน่วยต่อไปได้ตามความต้องการของ ตนอย่างมีต้องมีสิ่งใดมาหยุดยั้งได้ จะเรียนมากเท่าใดก็ได้ตามความต้องการและความสามารถของ ผู้เรียนนั้นๆ



3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถตามความต้องการของตน อัตราการเรียนของแต่ละคนมีมากน้อยแตกต่างกันไป ตามความสามารถของแต่ละบุคคล ชุดการเรียนจะช่วยให้ทุกคนประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ทั้งสิ้นตามอัตราการเรียนของผู้เรียน

4. มีข้อทดสอบผลประเมิน เพื่อวัดผลการเรียนได้ครบถ้วน ซึ่งผู้เรียนสามารถวัดผลได้ด้วยตนเองจากข้อเฉลยที่ให้มาด้วย

5. ผู้เรียนจะเรียนที่ไหนเมื่อไหร่ก็ได้ตามความพอใจและผู้เรียนจะใช้เวลาเรียนเท่าไรก็ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนโดยไม่ต้องไปเรียนพร้อมๆ กัน (นิพนธ์ ศุขปริดี. 2519)

ประเภทของชุดการสอน สุนันท์ ปัทมาคม ได้แบ่งชุดการสอนเป็น 3 ประเภทคือ คือ

1. ชุดการสอนสำหรับครู เป็นชุดการสอนที่ผลิตขึ้นสำหรับครูใช้กับห้องเรียนทั้งห้อง กิจกรรมหรือสื่อการสอนสำหรับชุดการสอนประเภทนี้จัดขึ้นเพื่อใช้ทั้งห้องเรียน จำเป็นต้องมีขนาดใหญ่พอที่จะมองเห็นได้ชัดทั้งห้อง ชุดการสอนประเภทนี้จัดเป็นหน่วยเรียงลำดับไป ใน 1 ชุดการสอนมีเพียง 1 หน่วยเท่านั้น

2. ชุดการสอนสำหรับการสอนเอกัตภาพ เป็นชุดการสอนที่จัดสำหรับผู้เรียนโดยเฉพาะ ผู้เรียนจะดำเนินการเรียนจากแนะนำที่ปรากฏอยู่ในชุดการสอนนั้นโดยศึกษาไปตามลำดับขั้นด้วยตนเอง การเรียนมักจะนำไปศึกษาในคูหา หรือที่ใดที่หนึ่งตามความชอบของตน เมื่อศึกษาจบแล้วก็จะมาทำแบบทดสอบ เมื่อผ่านแบบทดสอบชุดแรกแล้วก็จะทำชุดต่อไป ได้ตามลำดับ เมื่อมีปัญหาระหว่างศึกษาชุดการสอนแบบนี้ผู้เรียนจะปรึกษากันได้และครูผู้สอนที่ประจำพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทันที

3. ชุดการสอนกิจกรรมแบบกลุ่ม ใช้สำหรับการเรียนแบบกิจกรรม ครูจะทำหน้าที่เตรียมสภาพการเป็นผู้อำนวยการและประสานงานการเรียนการสอน นักเรียนจะเรียนจากชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มที่ยึดระบบการผลิตสื่อการสอนตามหน่วยและหัวเรื่องที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องเรียนกิจกรรมที่เรียกว่า “ห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน” ชุดการสอนนี้ประกอบด้วยชุดย่อย กับจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์มีสื่อการสอนหรือบทเรียนครบชุด ตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์กิจกรรมนั้นๆ สื่อที่ใช้ในศูนย์จัดไว้ในรูปของสื่อประสม อาจใช้ เป็นสื่อรายบุคคลหรือสื่อสำหรับกลุ่มที่ผู้เรียนทั้งศูนย์จะใช้ร่วมกันได้ ผู้ที่เรียนจากชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มจะต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มแรกเท่านั้น หลังจากเคยชินต่อวิธีการใช้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถช่วยเหลือกันเองได้ ระหว่างประกอบกิจกรรมการเรียนหากมีปัญหา ผู้เรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ (สุนันท์ ปัทมาคม. 2520)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537) ได้แบ่งชุดการสอนเป็น 4 ประเภท คือ

1. ชุดการสอนสำหรับครู
2. ชุดการสอนสำหรับกิจกรรมกลุ่ม
3. ชุดการสอนทางไกล
4. ชุดการสอนรายบุคคล



องค์ประกอบของชุดการสอน

ชุดการสอนประกอบด้วย สื่อการสอนแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ของการใช้ซึ่งจะมีอยู่ในกล่องหรือซองเป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกต่อการใช้ ชุดการสอนไม่ว่าจะเป็นแบบใดก็ตาม จะต้องมีส่วนประกอบ 4 ส่วนคือ

1. คู่มือสำหรับผู้ใช้ชุดการสอนและผู้เรียนที่ต้องการเรียนจากชุดการสอน
2. คำสั่งหรือการมอบงาน เพื่อกำหนดแนวทางการเรียนให้นักเรียน
3. เนื้อหาสาระที่อยู่ในรูปของสื่อการสอนแบบประถมและกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งกำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. การประเมินผลเป็นการประเมินผลของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัดและแบบทดสอบต่างๆ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2520)

การเรียนรู้ทางดนตรี

ความเห็นเกี่ยวกับกับเรียนรู้ทางดนตรีของนักวิชาการทางดนตรีเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางดนตรีมีดังนี้

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2535) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางดนตรีว่า การเรียนรู้ทางดนตรีเกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหา แนวคิดและทักษะต่างๆ ทางดนตรี การที่จะพัฒนาทักษะต่างๆ ทางดนตรี เช่น การฟัง การร้อง การเล่นเครื่องดนตรีต่างๆ และการแต่งเพลงนั้น ผู้เรียนจะต้องทราบและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสาระดนตรี (แนวคิดและเนื้อหา) เป็นพื้นฐานและใช้ความรู้เหล่านี้ในการสร้างเสริมพัฒนาความสามารถทั่วไปและความสามารถเฉพาะทางดนตรีต่อไป จึงเห็นได้ว่าการจัดเรียงสาระทางดนตรีอย่างมีระบบระเบียบ โดยคำนึงถึงความยากง่ายหรือความสลับซับซ้อนของสาระดนตรีเป็นหลักย่อมช่วยให้ผู้เรียนศึกษาและทำความเข้าใจกับสาระทางดนตรีได้อย่างถ่องแท้

บลูม และคณะ (Bloom and others. 1966) ให้ความเห็นว่าการเรียนดนตรีนั้นเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมต่างๆ 3 ประการ คือ

1. พฤติกรรมด้านการเรียนรู้และความคิด (Cognitive Domain) ได้แก่พฤติกรรมด้านสติปัญญาของมนุษย์ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้และการแสดงพฤติกรรมทางความรู้ออกมา เช่น ด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการเมินค่าเกี่ยวกับความหมาย สัญลักษณ์และการสื่อสารความหมายของเสียงดนตรี โครงสร้างของบทเพลง ความคิดสร้างสรรค์เรื่องราวเบื้องหลังของบทเพลง
2. พฤติกรรมด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Domain) เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ ความรู้สึก อารมณ์ ความเชื่อ การยอมรับหรือไม่ยอมรับต่อเสียงดนตรีที่ได้ยินได้ฟัง
3. พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทางอวัยวะสัมผัสเป็นส่วนใหญ่ เช่น ความสามารถในการใช้มือใช้เท้า ความประสานสัมพันธ์ระหว่างมือตา หู หรืออวัยวะอื่นๆ ตามความคล่องแคล่วว่องไวในการใช้อวัยวะต่างๆ ในด้านการบรรเลงเครื่องดนตรีหรือการร้องเพลง



การสอนดนตรี

Leonard (1975) ให้ความเห็นว่าดนตรีเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ การสอนให้เข้าถึงทั้งสองอย่างนั้นต้องอาศัยเวลา ความตั้งใจจริงของทั้งผู้เรียนและผู้สอน และเทคนิคในการสอนในแง่การสอนทั่วไปพอจะกล่าวสรุปได้ว่า วิธีสอนขึ้นอยู่กับสิ่งที่เรียน กล่าวคือ

1. การฝึกทักษะปฏิบัติด้านเครื่องดนตรี จะดำเนินการสอนด้วยวิธีต่างๆ ต่อไปนี้
 การสาธิตการบรรเลงด้วยเครื่องดนตรี แล้วผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปฝึกให้เกิดทักษะ
 การสอนเป็นรายบุคคล โดยแนะนำและสาธิตให้ดู
 การแนะนำและดำเนินการฝึกซ่อมเป็นหมู่ ด้วยการใช้เทปบันทึกเสียงบันทึกการบรรเลงทั้งวง ขาดแต่เครื่องที่นักเรียนจะฝึก ให้นักเรียนนำเทปบันทึกเสียงไปเปิดฟังและบรรเลงไปพร้อมๆ กันกับเทปบันทึกเสียงจนเกิดทักษะ

2. การฝึกทักษะด้านการอ่านโน้ต จะดำเนินการสอนด้วยวิธีการต่อไปนี้
 ผู้สอนสาธิตการอ่านโน้ต โดยออกเสียง สูง ต่ำ สั้น ยาว ไม่ให้ฝึกเขียนเพื่อให้ผู้เรียนฝึกตาม

ด้วยการให้ผู้เรียนปฏิบัติและฝึกฝนจนเกิดทักษะ

3. การศึกษาภาคความรู้จะดำเนินการสอนด้วยวิธีต่อไปนี้
 การบรรยายและสาธิต
 การบรรยายและใช้เสียงเพลงจากเทปบันทึกเสียงหรือจากแผ่นเสียงประกอบ
 สูดใจ ทศพร (2539 : 18) ได้กล่าวถึงการสอนดนตรีไว้ดังนี้ การศึกษาวิชาดนตรีนักเรียนสามารถรับรู้หรือเกิดการเรียนรู้ได้ 3 ทางคือ

1. อ่าน หมายถึง การอ่านทั้งในและนอกเวลาเรียน
2. ฟัง หมายถึง ฟังครูอธิบายและฟังการอภิปรายของเพื่อนร่วมชั้น
3. ฝึกหัด หมายถึง วิชาที่มีการปฏิบัติต้องฝึกหัดให้สามารถทำงานนั้นได้

หลักพื้นฐานในการสอนดนตรี

1. อธิบายแผนระยะยาวว่าจะสอนอะไรและคาดหวังให้นักเรียนรู้ได้
2. อธิบายโดยใช้ภาษาและการเปรียบเทียบที่เข้าใจง่ายตามวัยของนักเรียน
3. สอนนักเรียนให้เข้าใจทีละเรื่อง เพื่อป้องกันความสับสน
4. สอนให้นักเรียนรู้จักคิดหากลวิธีการซ่อมของตนเองที่ฉลาดและสร้างสรรค์
5. คอยตรวจสอบในหัวข้อหรือข้อผิดพลาดเดิมๆ ที่นักเรียนยังทำไม่ได้
6. วางเป้าหมายระยะสั้นให้นักเรียน
7. พยายามสาธิตในจุดที่เป็นลักษณะเฉพาะทางดนตรีและอารมณ์เพลงมากกว่าการอธิบายแต่เพียงอย่างเดียว
8. เชื่อมโยงสิ่งใหม่กับสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว
9. พยายามสอดแทรกความรู้ด้านทฤษฎีดนตรี ประวัติดนตรี และสไตล์ทักษะอย่างสม่ำเสมอ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2545 : 62)



แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการร้องเพลง

กระบวนการเรียนการสอนวิชาขับร้องไทยสากล

การร้องเพลงนั้นคือการเปล่งเสียงให้มีจังหวะท่วงทำนองคำร้องและสื่อสารอารมณ์ให้สอดคล้องกันมีความจำเป็นจะต้องใช้กล้ามเนื้อทุกส่วนของร่างกายจิตใจประสานเข้าด้วยกันเพราะจะส่งผลต่อเนื้อกัน การร้องเพลงจึงมีความจำเป็นต้องเรียนรู้ทางด้านกายภาพและสรีระที่เกี่ยวกับการเปล่งเสียงตามหลักวิทยาศาสตร์และฝึกฝนให้เป็นธรรมชาติ

การร้องเพลงที่ดีคือ การสามารถร้องทุกช่วงเสียงของตนเองได้อย่างราบรื่น ตั้งแต่เสียงต่ำในช่วงอกผ่านเสียงกลางมาจนถึงเสียงสูงในศีรษะ ความสามารถร้องให้ได้เสียงที่สม่ำเสมอ ราบรื่นและเชื่อมโยง สิ่งสำคัญที่สุดคือ สามารถร้องได้อย่างเป็นธรรมชาติเหมือนเหมือนเวลาพูด ในการร้องเสียงต่ำให้ร้องเหมือนพูดโดยไม่กดกลองเสียงหรือเกร็งส่วนใดร้องไปด้วยกิริยาอาการธรรมดาสบายๆ อย่าพยายามสั้นเสียงไม่ควรตัดเสียงด้วยวิธีใดๆก็ตามลองทำอย่างทีบอก จะเป็นธรรมชาติมากขึ้น

การร้องเสียงสูงเป็นสิ่งที่ยากซึ่งที่จริงแล้วก็เป็นสิ่งที่อยากเหมือนกัน แต่หากรู้วิธีที่จะเปล่งเสียงสูงขึ้นได้โดยลำดับแบบไม่ต้องเกร็งคอ

เรื่องราวของการใช้ลมหายใจในการร้องเพลงก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ฝึกกันได้ การร้องเพลงไม่ได้ต้องการลมมากแต่ต้องการ การจัดลมที่เหมาะสม คือไม่มากและไม่น้อยเกินไป การร้องเสียงสูงไม่ได้ใช้ลมมาก ยิ่งร้องเสียงสูงยิ่งใช้ลมน้อยลงเพื่อไม่ให้เส้นเสียงต้องรับลมมาก ทำงานหนักและไม่ต้องการให้กล้ามเนื้อเป็นตัวช่วยรอบๆมาพยุง เสียงจะไม่ก้องกังวานอย่างเป็นธรรมชาติหากเกร็งกล้ามเนื้อแถวคอ เพราะใช้ลมมากเกินไป เมื่อใช้ลมมากเกินไปทำให้กล้ามเนื้อทุกส่วนรับแรงอย่างไม่เป็นธรรมชาติ จึงทำให้เสียการก้องกังวาน (ดวงใจ อมาตยกุล. 2546 : 34 - 35)

การฝึกร้องเพลงต้องมีครูที่ดีคอยแนะ แม้มีน้ำเสียงที่ดี แต่ถ้าหากไม่เข้าใจว่าจะฝึกร้องอย่างไร ก็อาจจะไม่ประสบความสำเร็จในการขับร้องได้ ดังนั้นการเลือกครูจึงสำคัญมาก ครูควรมีความรู้เรื่องศิลปะการขับร้องที่ถูกต้อง รู้กฎของศาสตร์แขนงนี้ครูที่มีประสบการณ์จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางได้โดยไม่หลงทางวอกวน

ไม่ว่าจะเป็นการเรียนหรือการสอนหัวใจสำคัญก็คือ ต้องมีความสามารถในการแยกเสียงได้ดีเหมือนแพทย์รักษาโรคคือต้องมีการตรวจวิเคราะห์จึงจะวินิจฉัยโรคและกำหนดการรักษาได้ ดังนั้นจึงมีควรละเอียดการวิเคราะห์และแยกเสียงให้ถูกต้อง (ดุซงกี พนมยงค์ บุญทัตศนกุล. 2539 : 9)

ระบบการสอนดนตรีแบบ “โคโด” เกิดขึ้นเมื่อประมาณกลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 และเป็นที่แพร่หลายไปทั่วโลกในช่วงปลายศตวรรษ

เป้าหมายหลักในระบบการสอนดนตรีของโคโด คือการที่ประชาชนในประเทศสามารถอ่านโน้ตและเขียนโน้ตเพลงได้ โคโดเชื่อว่าความสามารถในการอ่านและเขียนโน้ตเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนศิลปะดนตรีทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ทางดนตรี การวิเคราะห์เพลงการแต่งเพลงหรือการปฏิบัติบรรเลงดนตรี เขามีความเชื่อในประเทศฮังการี การฝึกฝนทางดนตรีควรจะไปพร้อมๆ กับการศึกษาเบื้องต้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์สุดท้ายของเขา โคโดจึงจัดให้มีการฝึกหัดร้องโน้ตแบบซอล - ฟา (So - Fa Teaching) ในโรงเรียนของรัฐทั่วไป การฝึกร้องโน้ตนี้เป็นการปูพื้นฐานสำหรับการสอน



การร้องเพลงประสานเสียง (Choral Musicianship) ระบบ ซอล - ฟา นี้เน้นทักษะในการอ่านและร้องโน้ตเมื่อแรกเห็น (Sight Singing) และการบันทึกโน้ตจากเสียงที่ได้ยิน (Dictation) ไว้ด้วย โคโดต้องเริ่มการสอนนี้ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้กับเด็ก เพื่อเตรียมให้เขารักและอยู่กับดนตรีไปจนตลอดชีวิต ระบบการสอนนี้จะตั้งอยู่บนการสะสมทักษะในการใช้จังหวะและทำนองเพลง โคโดเชื่อว่าการเรียนดนตรีเป็นเรื่องที่เป็นไปได้สำหรับเด็กทุกคน ไม่จำกัดเฉพาะแต่กับเด็กที่มีแนวทางดนตรีเท่านั้น เขาเชื่อว่าด้วยวิธีการสอนที่ดี จะสามารถทำให้เด็กได้พื้นฐานและทักษะของการสื่อสารด้วยดนตรี (Music Communication) เหมือนกับการที่เด็กมีทักษะของการสื่อสารด้วยภาษาพูด Zoltan Kodaly (1882-1967 ชาวฮังการี) เป็นที่รู้จักแพร่หลายในวงการดนตรีด้วยความเด่น 3 ด้านคือ การเป็นนักประพันธ์เพลง (Composer) การเป็นนักค้นคว้าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ดนตรี (Musicologist) และการเป็นครูสอนดนตรี (Music Educator) ในด้านการประพันธ์ เขาเป็นที่รู้จักกันกว้างขวางจากผลงานการแต่งเพลงบรรเลงแบบเอนSEMBLE (Orchestral Suite) ซึ่งในรากฐาน Opera ที่เขาแต่งเองชื่อ The Peacock Variations และจาก Psalm us Hungaricus สำหรับนักร้องเดี่ยวเสียงเทเนอร์ ซึ่งร้องกับคอรัสและวงออร์เคสตรา ในด้านการเป็นนักค้นคว้าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เขาได้ร่วมมือกับ บาร์ท็อก (Bela Bartok) นักดนตรีเอกชาวฮังการีอีกคนหนึ่งในการรวบรวมและจัดระบบหมวดหมู่เพลงพื้นเมืองของฮังการีจำนวนมาก ในด้านการเป็นครูสอนดนตรีเขาได้รวบรวมเพลงที่เหมาะสมสำหรับการสอนโดยมีทั้งเพลงที่เขาแต่งขึ้นเพื่อประโยชน์ทางการสอนและมีทั้งเพลงร้องประสานเสียงสำหรับเด็ก เขาได้จัดตั้งเกณฑ์ในการสร้างหลักสูตรดนตรีศึกษาที่ดีที่สุด (ธวัชชัย นาควงษ์. 2544 : 2 - 3)

บริบทพื้นที่ที่ทำการวิจัย

1. ชื่อหน่วยงาน โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (ซีคอนสแควร์) สถานที่ตั้งห้องเลขที่ 4047 ชั้น 4 ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์ เลขที่ 55 ถนนศรีนครินทร์ แขวงหนองบอน เขตประเวศ กรุงเทพฯ รหัสไปรษณีย์ 10250

โทรศัพท์ 0 2721 9894-7 โทรสาร 0 2721 9894-7 ต่อ 3 หรือ 150

เว็บไซต์ www.mcgp-mahidol.com

ประวัติ ปีที่เริ่มดำเนินการ พ.ศ. 2538

ความเป็นมา

จากการสำรวจและศึกษาพบว่านักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาดนตรีในระดับปริญญาตรี มีความรู้ความสามารถไม่พอ เนื่องจากความรู้พื้นฐานทางดนตรีน้อย และเริ่มเรียนดนตรีช้าเกินไป นอกจากนี้เด็กที่เรียนดนตรีไม่ได้มีความสนใจดนตรีเท่าที่ควร จึงมีคำถามเกิดขึ้นมากมาย ทำไมเด็กไทยแตกต่างไปจากเด็กที่เล่นดนตรีในยุโรป ทำไมเด็กปีพาทย์เล่นดนตรีตั้งแต่ยังเล็กและเก่งได้ ทำไมเด็กเรียนดนตรีที่โรงเรียนแล้วไม่เก่ง เป็นต้น

เมื่อเดือนเมษายน 2538 คณะผู้บริหารศูนย์การค้าเสรีเซ็นเตอร์ ได้จัดมหกรรมดนตรี มีการประกวดวงดนตรีเครื่องเป่า การแสดงดนตรีคลาสสิก นิทรรศการดนตรี ซึ่งได้รับความสนใจ



จากผู้คนพอสมควร เมื่อสิ้นสุดงานมหกรรมดนตรีทางผู้บริหารเสรีเซ็นเตอร์ก็เสนอให้ช่วยคิดโครงการต่อเนื่อง ดังนั้นโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปจึงถูกนำเสนอทันที

โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป ได้เริ่มก่อสร้างเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2538 แล้วเสร็จเปิดโครงการเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2538 เพื่อที่จะศึกษาค้นคว้าความสามารถ ความถนัดทางดนตรีของเด็ก ภายใต้งานวิจัยเรื่องพรสวรรค์ศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

งานวิจัยพรสวรรค์ศึกษาในโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป ทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้าความถนัดและความสามารถทางดนตรีของเด็ก ขณะเดียวกันก็เปิดรับบุคคลทั่วไปที่อยากจะเรียนดนตรีเพื่อความสุขส่วนตัว หรือเรียนดนตรีเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจก็ตาม ซึ่งมีผู้สนใจเข้าเรียนส่งลูกหลานเข้าเรียนดนตรีเป็นจำนวนมาก

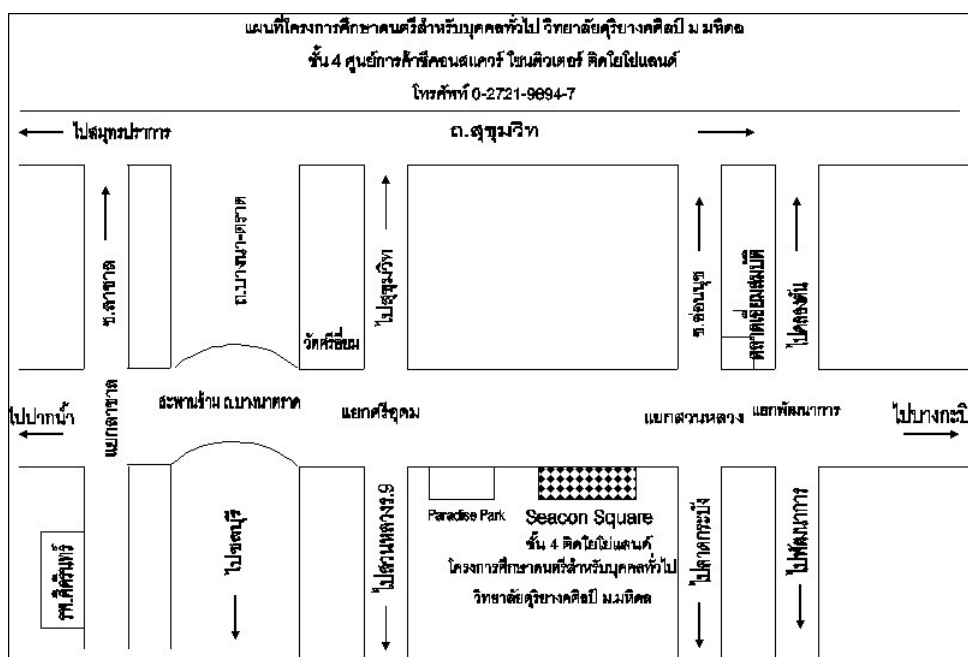
นักเรียนสามารถเรียนได้เป็นรายชั่วโมง รายสัปดาห์ รายเดือน และรายภาค การศึกษาขึ้นอยู่กับความประสงค์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ระบบการเรียนส่วนใหญ่จัดให้เรียนแบบตัวต่อตัว เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ มีครูประจำ พนักงานประจำ ครูพิเศษ มีผู้จัดการโครงการ โดยโครงการเปิดสอนทุกวันเหมือนกับศูนย์การค้าที่ให้บริการทุกวัน

โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นโครงการนำร่องของการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ บริหารจัดการด้วยตนเอง จัดกิจกรรมดนตรีทำหน้าที่ทางวิชาการและบริการสังคม เป็นต้นแบบของการจัดการศึกษาในศูนย์การค้า ทำให้โฉมหน้าของการศึกษาดนตรีในประเทศไทยเปลี่ยนไป ส่งผลให้เกิดโรงเรียนดนตรีตามมาตรา 15 (2) เกิดขึ้นมากมาย ศูนย์การค้าทุกศูนย์มีโรงเรียนดนตรี การศึกษาดนตรีได้ขยายเป็นวงกว้างขวางขึ้น

โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป ของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ จัดการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรที่จัดทำและพัฒนาขึ้นโดยคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งโครงสร้างหลักสูตรเป็น 4 ชั้น 12 ระดับ ได้แก่ ชั้นดนตรีพื้นฐานสำหรับเด็กเล็ก ชั้นเตรียมเครื่องมือนิ้วปฏิบัติเครื่องมือนิ้ว (12 ระดับ) และหลักสูตรเรียนรวมวง โดยแบ่งออกเป็น 8 ภาควิชา ประกอบด้วยภาควิชาเปียโน ภาควิชาเครื่องสาย ตะวันตก ภาควิชาเครื่องเป่า เครื่องกระทบ ภาควิชากีตาร์ ภาควิชาทฤษฎีดนตรี ภาควิชาดนตรีสำหรับเด็กเล็ก ภาควิชาดนตรีไทย และภาควิชาขับร้อง แต่ละภาควิชามีการจัดสอบวัดระดับความสามารถทางดนตรีตามหลักสูตรที่วิทยาลัยกำหนด

ในเดือนธันวาคม 2552 เมื่อสิ้นสุดสัญญาเช่ากับทางศูนย์การค้าเสรีเซ็นเตอร์ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ได้ย้ายที่ทำการมาอยู่ที่ห้องเลขที่ 4047 ชั้น 4 ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์ เลขที่ 55 ถนนศรีนครินทร์ แขวงหนองบอน เขตประเวศ กรุงเทพฯ บนพื้นที่ 1,170 ตารางเมตร โดยศูนย์การค้าซีคอนสแควร์เป็นผู้สนับสนุนงบประมาณการก่อสร้างให้ทั้งหมด เริ่มเปิดทำการ(บางส่วน) เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2552 และเปิดทำการเต็มรูปแบบเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2553 ปัจจุบันมีนักเรียนประมาณ 1,100 คน มีพนักงานประจำ 11 คน อาจารย์ประจำ 6 คน อาจารย์พิเศษ 58 คน มีห้องเรียนสำหรับเรียนเดี่ยว 65 ห้อง ห้องเรียนรวมวง 6 ห้อง และห้องแสดงคอนเสิร์ต ขนาด 100 ที่นั่ง 1 ห้อง





ภาพประกอบ 2 แผนที่โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ชั้น 4 ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์

2. ชื่อหน่วยงาน สถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice and Performance
 สถานที่ตั้งบ้านเลขที่ 18 ซอยลาซาล 55 แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0 2748 7054 หรือ 08 1555 5736

ประวัติ ปีที่เริ่มดำเนินการ พ.ศ. 2546

ความเป็นมา

เจ้าของสถาบัน นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ ได้สะสมประสบการณ์ในการสอนเทคนิคการใช้เสียงและลีลาจากสถาบัน MS. Voice Studio (โรงเรียนสอนร้องเพลงของคุณมณีนุช เสมรสุต หรือ ครูอ้วน) ที่มีความน่าเชื่อถือในเรื่องการสอนวิชาขับร้องและเทคนิคการใช้เสียงและลีลาโดยตรง จากการปฏิบัติหน้าที่เป็น ครูผู้สอนวิชาเทคนิคการใช้เสียงเป็นเวลากว่า 12 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 จนถึงปี พ.ศ. 2545 โดยมีตำแหน่งสุดท้ายคือ Voice instructor หัวหน้าฝ่ายฝึกอบรมวิชาการแผนกปฏิบัติการสอน ออกจากสถาบันในปี พ.ศ. 2545

สถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice and Performance ดำเนินการสอนวิชาขับร้องภายใต้แนวคิดที่จะให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเรียน การสอนนักเรียนแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ความต้องการและความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก เน้นเสริมสร้างทักษะซึ่งสามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตจริงได้ มีทั้งแบบเรียนเดี่ยวและเรียนกลุ่ม สถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice and Performance มีการวัดผลสมฤทธิ์ของผู้เรียนผ่านกิจกรรมคอนเสิร์ตประจำปีหรือ Recital ซึ่งจะจัดขึ้นปีละ 1 ครั้ง ในวันอาทิตย์ที่ 2 ของเดือนพฤศจิกายนในทุกปี เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการทำงานผ่านการรูปแบบคอนเสิร์ตจริง รวมไปถึงการเตรียมตัวทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง โดยจัดการ



2. **ขั้นรับรู้ (Acquisition Stage)** นิวรอนส์ของประสาทจะทำงานเชื่อมโยงกัน แหล่งข้อมูลในการรับรู้ ได้แก่ การอภิปราย การบรรยาย การใช้เครื่องมือทางการเห็น การให้สิ่งเร้าจากสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติ การแสดงบทบาทตัวอย่าง การอ่าน การทำโครงการกลุ่ม การทำกิจกรรมคู่ ฯลฯ ดังนั้น การให้ผู้เรียนเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างได้ ก็ควรให้เขาได้พูดได้ปฏิบัติ เนื่องจากสมองจะซึมซับข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่เป็นส่วนเล็ก ๆ มาประสานต่อกันได้ การให้รูปแบบและประสบการณ์จะทำให้สมองของผู้เรียนรับรู้ได้มากขึ้น จนกระทั่งจับข้อมูลสำคัญได้ สมองอาจจะสร้างเงื่อนงำ และการรับรู้โดยรวมนั้น ซึ่งผู้เรียนอาจปรับได้ บ่อยครั้งที่มักพบว่าทั้งในชั้นเรียนหรือในโรงเรียน สิ่งที่ครูสอนอาจไม่ใช่สิ่งที่นักเรียนเรียนรู้ ดังนั้นในการเรียนการสอนจึงต้องให้สมองของผู้เรียนรับรู้และให้นักเรียนได้ประสบการณ์ต่าง ๆ จากการเรียนรู้เอง สัดส่วนของเวลาที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติและพูดควรมีมากกว่าการนั่ง และการฟัง ครูส่วนใหญ่มักจัดเวลาสำหรับผู้เรียนน้อยมากในการปฏิบัติ การทดลอง การอภิปราย การทบทวนความรู้ และผลที่ได้รับก็คือ ต้องมาสอนกันใหม่ มาตรฐานการศึกษาต้องการให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากขึ้น มีการคิดวิเคราะห์ และขยายเนื้อหาสาระที่เรียนแต่ในทางตรงกันข้าม ครูกลับไม่ขยายกรอบเวลาให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่กว้างขึ้น

3. **ขั้นขยายรายละเอียดเพิ่มเติม (Elaboration Stage)** ช่องว่างสำคัญในการเรียนการสอน คือ ช่องว่างระหว่างสิ่งที่ครูอธิบาย กับสิ่งที่นักเรียนเข้าใจ การลดช่องว่างนี้ ครูจำเป็นต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ลึกซึ้งขึ้น และได้ข้อมูลย้อนกลับด้วยกลวิธีให้ความหมายโดยนัย หรืออย่างแจ่มแจ้ง (Explicit) ครูให้การแก้ไขความคลุมเครือกับการสอน โดยหลักการของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การขยายความโดยนัยหรืออย่างแจ่มแจ้ง เป็นเรื่องสำคัญในขั้นตอนนี้ กลวิธีที่ให้ ความหมายอย่างแจ่มแจ้ง ได้แก่ การให้คำเฉลย การตรวจสอบ การย่อความหรือสรุปความ การให้ข้อมูล สำหรับการให้ความหมายโดยนัย ได้แก่ การเล่นเกมบทบาทสมมติ การไปศึกษานอกสถานที่ การใช้ประสบการณ์ในชีวิตจริง การขยายรายละเอียดเพิ่มเติมในสิ่งที่เรียนรู้ จะช่วยให้สมองมีโอกาสได้จัด วิเคราะห์ ตรวจสอบและเรียนรู้ได้ลึกซึ้งขึ้น การทำงานของระบบประสาทจะพัฒนาได้โดยการลองผิด ลองถูก ยิ่งมีการทดลองฝึกปฏิบัติและได้ข้อมูลย้อนกลับมากขึ้นเท่าใด คุณภาพในการทำงานของสมองก็ จะยิ่งดีขึ้นเท่านั้น การเรียนโดยการท่องจำอาจจะช่วยให้สามารถทำคะแนนในการสอบได้ แต่อาจจะไม่ ทำให้สามารถคิดในระดับสูงได้ ดังนั้น นักเรียนจึงควรได้ข้อมูลย้อนกลับในการเรียนรู้ให้มากอย่าง พอเพียง การเรียนรู้สิ่งอื่น ๆ ก็จะตามมาได้เอง ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับก็คือ การมีโอกาสได้ทบทวน และประเมินงานของตนเองและของผู้อื่น พร้อมทั้งได้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นเรื่องเป็นราวด้วยวิธีการที่มี ประสิทธิภาพ

4. **ขั้นสร้างความทรงจำ (Memory Formation Stage)** แม้จะมีการให้กระบวนการ ขยายรายละเอียด ในการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ทดลอง หรือมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียน การสอน การทรงจำ ก็อาจดีหรือไม่ดีได้ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเก็บกักความทรงจำนั้น ๆ ของแต่ละบุคคล ซึ่งมีองค์ประกอบหลายประการด้วยกัน เช่น การพักผ่อนที่เพียงพอ ระดับของอารมณ์ บริบท อาหาร คุณภาพและปริมาณของการเชื่อมโยงระดับของสมอง สภาวะของผู้เรียน ความรู้เดิม ฯลฯ การพักผ่อนอย่างพอเพียงจะช่วยให้สมองทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในการรวบรวมข้อมูล อาหารที่ดีมีประโยชน์ก็สามารถทำให้ร่างกายได้รับสารที่ช่วยให้การทรงจำที่ดีได้



5. ขั้นบูรณาการเพื่อนำไปใช้ (Functional Integration Stage) ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะสามารถระลึกสิ่งที่เรียนรู้ และนำไปใช้ได้ ขั้นตอนที่ถือว่าสำคัญที่สุด คือ ขั้นตอนที่ 2, 3 และ 4 ซึ่งผู้สอนต้องตระหนักเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อันเป็นปัจจัยสำคัญที่จะให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ตามที่คาดหวัง โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยการพูด และการปฏิบัติกิจกรรม

ทฤษฎีกระบวนการถ่ายทอดความรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Gagne (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543 : 86-88 ; อ้างอิงมาจาก Gagne. 1988 : 45-48) ได้ผสมผสานทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ แล้วสรุปเป็น 8 ขั้นตอนในการเรียนรู้

1. การเรียนรู้สัญลักษณ์ (Sign Learning) เป็นการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับต่ำสุดเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างไม่ตั้งใจ เช่น จากการทดลองการหลั่งน้ำลายของสุนัข เมื่อสุนัขได้ยินเสียงกระดิ่งตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีเงื่อนไขของ Pavlov การเรียนรู้สัญลักษณ์เป็นสิ่งที่เราสามารถสังเกตเห็นจากชีวิตประจำวันของเรา ได้แก่ การกระพริบตาเมื่อมีของมากระทบตาเรา

2. การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus Response Learning) เป็นการเคลื่อนไหวของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายต่อสิ่งเร้า เป็นการเน้นข้อต่อระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองโดยผู้เรียนเป็นผู้กระทำเอง เช่น การทดลองจิกแป้นสีของนกพิราบจากการทดลองของ Skinner

3. การเรียนรู้การเชื่อมโยง (Chaining) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองติดต่อกันเป็นการเรียนรู้ในด้านทักษะ เช่น การเขียน การอ่าน การพิมพ์ดีด และการเล่นดนตรี เป็นต้น

4. การเชื่อมโยงทางภาษา (Verbal Association) เป็นการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาโดยออกมาเป็นคำพูด แล้วจึงใช้ตัวอักษร เช่น การเรียนการใช้ภาษา รวมทั้งการเขียนตัวอักษรด้วย

5. การแยกประเภท (Multiple Discrimination Learning) เป็นความสามารถในการแยกสิ่งเร้าและการตอบสนอง ผู้เรียนเห็นความแตกต่างของสิ่งของประเภทเดียวกัน เป็นการจำแนกความแตกต่างด้านทักษะและภาษา สามารถแยกลักษณะของลายเส้นจากหมึกได้

6. การเรียนรู้ความคิดรวบยอด (Concept Learning) เป็นความสามารถที่ผู้เรียนมองเห็นลักษณะร่วมของสิ่งต่างๆ เช่น เมื่อนึกถึงวิทยุก็นึกถึงความถี่ของเสียง การใช้ไฟฟ้าและแบตเตอรี่การรับฟังข่าวสาระบันเทิงได้

7. การเรียนรู้หลักการ (Principle Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการนำความคิดรวบยอดสองความคิดหรือมากกว่านั้นมาสัมพันธ์กัน แล้วสรุปตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้น เช่น ไฟฟ้าเป็นสื่อนำความร้อน

8. การเรียนรู้การแก้ปัญหา (Problem - Solving) การเรียนรู้ด้วยการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากที่ผู้เรียนนำหลักการที่มีประสบการณ์มาก่อนมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมและปัญหา เช่น ไฟฟ้าเป็นสื่อนำความร้อน เราก็นำไฟฟ้ามาใช้หุงต้มได้



ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการผสมผสานหลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีต่าง ๆ เข้ามาด้วยกันเพื่อทำให้นักเรียนสามารถเลือกใช้หรือเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ซึ่งทั้งหมดนี้จะต้องมีการผสมผสานหลักทฤษฎีเข้าด้วยกัน การจัดการกระบวนการเรียนให้เชื่อมโยงถ่ายโอนความรู้หรือแยกแยะให้เห็นความแตกต่าง แล้วเอาความรู้พื้นฐานของตนมาร่วมคิดประกอบก่อนตัดสินใจ ตอบสนองหรือแก้ปัญหา นั้น ๆ

ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ (Developmental Psychology) คือ แขนงหนึ่งของจิตวิทยาที่มุ่งการศึกษาถึงพฤติกรรมของคนในวัยต่าง ๆ กัน ให้ความรู้ว่าคุณลักษณะพัฒนาอย่างไร ในแต่ละวัยมีสิ่งใดเกิดขึ้นบ้าง และสาเหตุของการเกิดสิ่งนั้นๆ มีอย่างไรในแต่ละขั้นของการพัฒนาการ ผู้ศึกษาพยายามหากฎเกณฑ์เพื่ออธิบายการพัฒนานั้นๆ เพื่อจะได้นำไปสู่ความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับมนุษย์อย่างแท้จริงตั้งแต่เริ่มแรกของชีวิต จนกระทั่งตายไป โดยเหตุนี้ จิตวิทยาพัฒนาการจึงมีขอบข่ายกว้างมาก นั่นคือศึกษาชีวิตมนุษย์ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนกระทั่งมาสู่วัยทารก วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ และวัยชราเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ยังมุ่งศึกษาเกี่ยวกับอารมณ์ สังคม บุคลิกภาพ ตลอดจนสติปัญญาของบุคคลจึงนับว่าจิตวิทยาพัฒนาการเป็นรากฐานของจิตวิทยาแขนงอื่นๆ อีกด้วย จุดประสงค์ที่สำคัญยิ่งของจิตวิทยาพัฒนาการ คือ การเข้าใจบุคคลทั้งที่เป็นส่วนบุคคลและการอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เพื่อที่จะได้มีการประสานกันได้ราบรื่น การเข้าใจถึงระดับสติปัญญา ลักษณะของอารมณ์ ความต้องการของบุคคลแต่ละวัย ย่อมจะช่วยให้บุคคลปรับตัวเข้ากันได้ดีขึ้น จิตวิทยาพัฒนาการนับว่าเป็นประโยชน์แก่บุคคลทุกประเภท เพราะจะช่วยให้บุคคลทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น การทำงานที่เกี่ยวข้องกับคนหมู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แพทย์ พยาบาล ครู บิดา มารดา และนักสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนนักจิตวิทยาได้ใช้ประโยชน์จากจิตวิทยาแขนงนี้มาก สุชา จันทร์หอม (2520 : 1-3)

ทฤษฎีการแสดงออกทางอารมณ์ (The Expression Theory)

อีเอฟ คาร์ริตต์ (E.F. Carritt) ได้เสนอแนวคิดไว้ในหนังสือ ทฤษฎีความงาม (Theory of Beauty) เมื่อ ค.ศ. 1914 และ อาร์ จี คอลลิงวูด (R.G. Collingwood) ได้เสนอแนวคิดไว้ในหนังสือ หลักของศิลปะ (The Principles of Art) เมื่อ ค.ศ. 1938 ว่าผลงานทางด้านศิลปะคือการแสดงออกทางอารมณ์ของศิลปินเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยเฉพาะเผยแพร่กับผู้ที่มีความต้องการทางด้านศิลปะ

ทฤษฎีความเหมือนกันของการรู้เองและการแสดงออกทางอารมณ์นั้น มีผู้มีความคิดต่างกันออกเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มหนึ่งเน้นความสำคัญเรื่องการเรียนรู้เองของคุณภาพนำไปสู่สุนทรียภาพแบบบริบทอีกกลุ่มหนึ่ง ให้ความสำคัญเรื่องการแสดงออกทางอารมณ์ที่นำไปสู่ความเคลื่อนไหวทางศิลปะ

การใช้พลังอารมณ์ของศิลปินเพื่อปลุกและสื่ออารมณ์ แล้วรวบรวมลงไปในงานด้านศิลปะ เพลโต อริสโตเติล รวมทั้งนักทฤษฎีศิลปะชาวกรีกและชาวโรมันท่านอื่นได้สังเกตมานานแล้ว สิ่งนี้อาจจะเป็นสิ่งใหม่คือ การสร้างทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ขึ้นใหม่ทั้งหมด เลโอ ตอลสตอย (Leo Tolstoy) นักเขียนและนักปรัชญาชาวรัสเซียได้เสนอแนวคิดของท่านในหนังสือศิลปะคืออะไร (What is art?) เมื่อปี ค.ศ. 1898 ก่อนสาธุศิษย์ของโคเรเซจะนำความนี้ขึ้นมาพิจารณา โดยท่านได้อธิบายเรื่องงานศิลปะให้ประสบการณ์สุนทรียะกับมนุษย์ ด้านคุณธรรมและอารมณ์เสรีทางศาสนาปราศจากกามตัณหา งานศิลปะที่แท้จริงตามทัศนะของท่าน คืองานที่สามารถทำให้ผู้อื่นคล้อยตามอย่างเต็มที่กับอารมณ์ของศิลปินที่อยู่ในผลงานศิลปะชิ้นนั้นๆ



ทฤษฎีการบริหารองค์กร (Organization Theory)

จากการศึกษาทางด้านทฤษฎีการบริหารองค์กร กิตติมา ปรีดีดิลล (2539) ความหมายของทฤษฎีการบริหารองค์กร (Organization Theory) เป็นหลักการศึกษานี้อาหาแท้จริงขององค์กรซึ่งประกอบไปด้วยโครงสร้างรูปแบบขนาดและการแบ่งงานการกระจายอำนาจหน้าที่ ซึ่งหลักการนี้จะอธิบายและกำหนดลักษณะรูปแบบขององค์กร แนวทางการจัดองค์การและการเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่าวิวัฒนาการ ซึ่งประกอบด้วยที่มาหรือเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงองค์กรและที่สำคัญยิ่งคือการให้ข้อเสนอแนะการสร้างองค์การในลักษณะที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีแก่องค์การ

องค์การเป็นเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่มารวมกันเพื่อดำเนินการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายเดียวกัน ภายใต้ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แนวความคิดเกี่ยวกับองค์การได้มีการรวบรวมและคิดค้นอย่างมีรูปแบบ กล่าวคือนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1800 เป็นต้นมา ได้มีแนวความคิดทางทฤษฎีองค์การเกิดขึ้นมากมาย นักวิชาการด้านบริหารได้แบ่งแนวความคิดออกเป็นหลายแบบหลายระดับแล้วแต่จะมองในแง่ใดขึ้นอยู่กับผู้มอง วัตถุประสงค์ที่นำไปใช้ทฤษฎีเป็นเพียงนามธรรมที่อธิบายได้ การวิเคราะห์ถึงความจริง ประสบการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัวอย่างมีระบบและมีแบบแผน ซึ่งมีแนวความคิดที่สำคัญๆ ดังนี้

1. แนวคิดที่ใช้หลักวิทยาศาสตร์ เป็นแนวความคิดในระยะ ค.ศ. 1800 - 1940 เน้นเป้าหมายขององค์การเป็นสำคัญ การจัดองค์การเป็นไปเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน มององค์การเป็นความสัมพันธ์ของหน่วยงานย่อย จึงเน้นไปที่โครงสร้างระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ โดยนำหลักวิทยาศาสตร์มาประยุกต์

2. แนวความคิดที่ใช้หลักมนุษย์สัมพันธ์และพฤติกรรมของบุคคล เป็นแนวความคิดในช่วง ค.ศ. 1940 - 1960 เกิดความคิดที่พยายามใช้หลักจิตวิทยาประยุกต์ในการจัดองค์การโดยคำนึงถึงความรู้สึก ความต้องการ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทำงาน รวมทั้งบรรยากาศในการทำงาน แสวงหาวิธีจูงใจให้คนทำงาน มององค์การเป็นกลุ่มบุคคล

3. แนวความคิดที่เน้นเรื่องระบบ นับจากปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา แนวความคิดในเรื่ององค์การได้พัฒนาไปในเชิงระบบ มององค์การในภาพรวมมิได้มองส่วนใดโดยเฉพาะซึ่งเป็นการมองอย่างเป็นระบบ ถือว่าองค์การเป็นระบบที่ซับซ้อนประกอบด้วยระบบย่อยๆ เฉพาะตัวการศึกษาทฤษฎีองค์การ สามารถจำแนกทฤษฎีองค์การตามลักษณะแนวคิดและช่วงเวลาได้ 3 ระยะ ดังนี้

3.1 ทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิม ถือเป็นจุดเริ่มต้นของทฤษฎีองค์การโดยได้เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปลายศตวรรษที่ 19 นักทฤษฎีที่สำคัญได้แก่ แฟรดเดริก ทอยเลอร์, ฟาร์โย, แฮริงตัน (Frederick W. Taylor, Henri Fayol, Hatington (ไชยา ยิมวิไล. 2528) เรื่อง ทฤษฎีองค์การ ต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปลายศตวรรษที่ 19 แนวความคิดเกี่ยวกับองค์การก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสังคมซึ่งสภาพแวดล้อมของสังคมยุคนั้นซึ่งสภาพแวดล้อมของสังคมยุคนั้นเป็นสังคมอุตสาหกรรมทฤษฎีองค์การจึงมีโครงสร้างที่แน่นอน มีการกำหนดกฎเกณฑ์และเวลาอย่างมีระเบียบแบบแผนมุ่งให้ผลผลิตมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effective and Efficient Productivity) จากลักษณะดังกล่าวส่งผลให้ ทฤษฎีการสมัยดั้งเดิม (Classical Theory) มีลักษณะมุ่งเน้นเฉพาะความเป็นทางการ ความมีรูปแบบหรือรูปนัยเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อจะได้ผลผลิตสูงและรวดเร็ว



ของมนุษย์เสมือนเครื่องจักรกล (Mechanistic) ทฤษฎีที่มีชื่อเสียง คือทฤษฎีองค์การของ อองรี ฟาโยล (Henry Fayol) มีชีวิตอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 1841-1926) เป็นชาวฝรั่งเศส นักเศรษฐศาสตร์และนักทฤษฎีทุนนิยมเสรีแนวใหม่ (Neoclassical Economic) ได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งการจัดการได้เสนอการจัดการองค์การซึ่งมีแนวปฏิบัติ 5 ประการ เรียกว่า Oscar มีองค์ประกอบคือ

- 3.1.1 วัตถุประสงค์ องค์การจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน
- 3.1.2 ความเชี่ยวชาญเฉพาะอย่าง งานแต่ละตำแหน่งให้ปฏิบัติตามหน้าที่
- 3.1.3 การประสาน เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่น
- 3.1.4 อำนาจหน้าที่ มีสายการบังคับบัญชาตามลำดับ
- 3.1.5 ความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่ต้องสัมพันธ์กับความรับผิดชอบ

ทฤษฎีองค์การของ แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber. 2542 : 10) แมกซ์ เวเบอร์ เป็นผู้ก่อตั้ง นักสังคมวิทยาและนักเศรษฐศาสตร์การเมืองชาวเยอรมัน เวเบอร์เป็นผู้ก่อตั้งวิชาสังคมศาสตร์สมัยใหม่และรัฐประศาสนศาสตร์ ได้เสนอทฤษฎีระบบราชการ (Bureaucratic Model) ซึ่งเวเบอร์เห็นว่าเป็นองค์การที่มีประสิทธิภาพสูงสุด หลักการจัดการองค์การของ เวเบอร์ (Max Weber) มีดังนี้

- 1) การแบ่งแยกงานถือหลักความชำนาญเฉพาะด้าน
- 2) การทำงานโดยจัดชั้นการบังคับบัญชาลดหลั่นกันลงไป
- 3) การปฏิบัติงานต้องอยู่ภายใต้ระบบ ระเบียบและกฎหมาย
- 4) การจัดให้มีการบันทึกเกี่ยวกับการดำเนินงาน ระเบียบ ข้อบังคับ

ต่างๆ วินิจฉัยสั่งการ

3.2 ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่ (Neo - Classical Theory) เป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากทฤษฎีองค์การสมัยดั้งเดิม โดยพัฒนามาพร้อมกับวิชาการด้านสังคมวิทยา จิตวิทยา การพัฒนาที่สำคัญเกิดขึ้นระหว่าง ค.ศ. 1910 และ 1920 ในระยะนี้การศึกษาเริ่มมีการพิจารณาปัจจัยมนุษย์เข้ามาด้วย โดยได้เล็งเห็นความสำคัญและคุณค่าของมนุษย์ โดยเฉพาะการทดลองที่ Hawthorne ที่ดำเนินการตั้งแต่ ค.ศ. 1924-1932 ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาทางพฤติกรรมศาสตร์และในช่วงนี้เอง แนวความคิดด้านมนุษย์สัมพันธ์ (Human Resource Management) ได้รับการพิจารณาในองค์การและขบวนการมนุษย์สัมพันธ์นี้ได้มีการเคลื่อนไหวพัฒนาในอเมริกาอย่างเต็มที่ ระหว่างปี ค.ศ. 1940 - 1950 ความสนใจในการศึกษานอกแบบ หรือกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Group) ที่แฝงเข้ามาในองค์กรที่มีรูปแบบมีมากขึ้น ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่ มุ่งเน้นความสนใจในด้านความต้องการ (Need) ของสมาชิกในองค์กรเพิ่มขึ้น บุคคลที่มีชื่อเสียงในทฤษฎีองค์การสมัยใหม่คือ Hugo Munsterberg เป็นผู้เริ่มต้นวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม เขียนหนังสือชื่อ Psychology and Industrial , Eton Mayo และ Dickson ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกขบวนการมนุษย์สัมพันธ์ นอกจากนี้ก็มี Megregor และ Maslow เป็นต้น

3.3 ทฤษฎีองค์การสมัยปัจจุบัน (Modern theory) ได้รับการพัฒนามาในช่วง ค.ศ. 1950 โดยยังคงใช้ฐานแนวความคิด และหลักการของทฤษฎีองค์การสมัยเดิมและสมัยใหม่ มาปรับปรุงพัฒนา โดยพยายามรวมหลักการ ทางวิทยาการหลายสาขา เข้ามาผสมผสาน ที่เรียกว่า สห



วิทยาการ (Multidisciplinary Approach) เป็นการรวมกันของหลักการทางเศรษฐศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์เข้าด้วยกัน ที่เรียกว่าเศรษฐศาสตร์สังคม (Socioeconomic) นักทฤษฎีองค์การสมัยปัจจุบัน มีความคิดว่าทฤษฎีสมัยดั้งเดิมนั้นพิจารณาองค์การ ในลักษณะแคบไป โดยมีความเชื่อว่าองค์การอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย ฉะนั้นควรเน้นการวิเคราะห์และสังเคราะห์สิ่งต่างๆเข้าด้วยกัน การศึกษาองค์การที่ดีที่สุดควรเป็นวิธีการศึกษาวิเคราะห์องค์การในเชิงระบบ (System Analysis) ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปร ต่างๆมากมายทั้งภายในและภายนอกองค์กรล้วนมีผลกระทบต่อโครงสร้าง และการจัดองค์การทั้งสิ้น แนวความคิดเชิงระบบนี้ ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่เป็นพื้นฐาน 5 ส่วน

3.3.1 สิ่งนำเข้า (Input)

3.3.2 กระบวนการ (process)

3.3.3 สิ่งนำออก (out put)

3.3.4 ข้อมูลป้อนกลับ (feedback)

3.3.5 สภาพแวดล้อม (environment)

ทฤษฎีองค์การเป็นเรื่องของแนวคิดที่นักวิชาการเสนอขึ้น มาจากประสบการณ์ และการทดลองหรืองานวิจัย เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ อันนำมาซึ่งการพัฒนาเพื่อให้องค์การเติบโตและคงอยู่ต่อไป

การศึกษาองค์การในรูประบบนั้นได้พยายามที่จะมององค์การในลักษณะการเคลื่อนไหว (Dynamic) และปรับเข้ากับรูปแบบขององค์การได้ในทุกสภาวะแวดล้อม ทั้งนี้เพราะนักทฤษฎีปัจจุบันได้มององค์การในลักษณะกระบวนการทางด้านโครงสร้างที่บุคคลต่างๆ จะต้องเกี่ยวพันซึ่งกันและกันเพื่อบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ จึงมีการศึกษาพฤติกรรมองค์การในลักษณะใหม่ๆ เช่น พฤติกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การบริการแบบมีส่วนร่วม การพัฒนาองค์การ คิว.ซี. และการบริหารแบบอนาคตนิยม เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

กาญจนา อินทรสุนานนท์ (2526 : 22) ได้วิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพลงพื้นบ้านภาคกลาง ในระดับปริญญาตรี โดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนโมดูลสูงกว่าการสอนแบบปกติ

จิรวรรณ อัญญาวัชร (2534 : 86) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยการอ่านโน้ต ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่สอนโดยการร้องโน้ต มีทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่สอนโดยการอ่านโน้ต

สุนีย์ ขจัดภัย (2541) ได้วิจัยการพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์วิชากิจกรรมนาฏศิลป์ในระดับชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนดาราคาม ปีการศึกษา



2541 จำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน และกลุ่มควบคุม 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วยแบบทดสอบโดยใช้แบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบสังเกตการณ์ปฏิบัติการรมนาฏศิลป์หลังการเรียน ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนวีดิทัศน์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียนโดยใช้บทเรียนวีดิทัศน์กับการเรียนแบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

วิภา ตรีอัจฉริยกุล (2541) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนทางการเรียนจากรายการวีดิทัศน์รูปแบบละคร และรูปแบบบรรยายที่ใช้คำถามขึ้นว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนจากรายการวีดิทัศน์รูปแบบละคร และรูปแบบบรรยายที่ใช้คำถามขึ้นต้นว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนจากรายการวีดิทัศน์รูปแบบละคร ที่ใช้คำถามขึ้นต้นกับนักเรียนที่เรียน จากรายการวีดิทัศน์รูปแบบที่ใช้คำถามขึ้นต้น มีการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

1. นักเรียนที่ระดับความสามารถทางการเรียนสูงจากรายการวีดิทัศน์รูปแบบละครที่ใช้คำถามขึ้นต้น และเรียนจากรายการวีดิทัศน์รูปแบบบรรยายที่ใช้คำถามขึ้นต้น มีผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนปานกลางจากรายการวีดิทัศน์รูปแบบละครที่ใช้คำถามขึ้นต้นและเรียนจากรายการวีดิทัศน์รูปแบบบรรยายที่ใช้คำถามขึ้นต้น มีผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำจากรายการวีดิทัศน์รูปแบบละครที่ใช้คำถามขึ้นต้น และเรียนจากรายการวีดิทัศน์แบบบรรยายที่ใช้คำถามขึ้นต้น มีผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนที่เรียนจากรายการวีดิทัศน์รูปแบบละครที่ใช้คำถามขึ้นต้นและเรียนวีดิทัศน์รูปแบบการบรรยายที่ใช้คำถามขึ้นต้น มีผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

ศุภลักษณ์ ครุฑคง (2542 : 73-75) ได้ศึกษาผลการใช้วีดิทัศน์การสอนวิชาศิลปะศึกษา ในเนื้อหา การรู้คุณค่าทางศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของวีดิทัศน์การสอนวิชาศิลปะศึกษาในเนื้อหา การรู้คุณค่าทางศิลปะ มีประสิทธิภาพโดยรวม 93/93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

2. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนักเรียนที่เรียนจากวีดิทัศน์การสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากนักเรียนที่เรียนปกติทั้งโดยรวมและรายเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ยุพิน รัตน์เถลิงศักดิ์ (2543 : 90-105) อภิปรายผลวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพลงร้องที่วิเคราะห์ส่วนใหญ่ มีนามผู้ประพันธ์เพลง ในส่วนที่ไม่ปรากฏนามผู้ประพันธ์นั้น ส่วนใหญ่เป็นเพลงพื้นเมืองหรือพื้นบ้าน ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของเพลงพื้นบ้านซึ่งมีการสืบทอดต่อกันมาเป็นรุ่นๆ ส่วนใหญ่ไม่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร

2. ส่วนของทำนอง เป็นเรื่องบันไดเสียง จากเพลงร้องวิเคราะห์ทั้งสิ้น 163 เพลง ปรากฏ เพลงที่เป็นบันไดเสียง เพลงตาโทนิกมีมากที่สุดถึง 73 เพลง และรวมกับบันไดเสียง เพนตาคอร์ด 5 เพลงเป็น 78 เพลง ที่รวมเพนตาคอร์ดเพราะมีจำนวนระดับเสียงเท่ากันคือ 5 เสียงโดย



แตกต่างกัน

พิศิษฐ์ กาญจพิมาย (2543 : 65) ได้ศึกษาผลการพัฒนารายการวิทยุทัศน์เพื่อการอบรมเป็นผู้ประกาศของกรมประชาสัมพันธ์ผลการวิจัยประสิทธิภาพของรายการวิทยุทัศน์จากการฝึกอบรมนักศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของรายการวิทยุทัศน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็น 86/86

สุพรรณณี เหลือบุญชู (2545 : 98-106) ได้ศึกษาวิจัยในด้านการศึกษาศิลปะลักษณะและการวิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านอีสานใต้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบ และการวิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านอีสานใต้การวิจัยพบว่าการศึกษาวเคราะห์ได้เลือกเพลงในแต่ละประเภทมาวิเคราะห์ 4 บทเพลง ได้แก่ เพลง อมตูก เพลงรำเปย เพลงโกนปดิงตองและเพลงระบำสุ่ม เพื่อทำการวิเคราะห์ตามหลักสากลด้านองค์ประกอบทางด้านดนตรี คือจังหวะ ทำนอง เสียงประสาน และพื้นผิว ระบบเสียง และศิลปะลักษณะของบทเพลง ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า บทเพลงอีสานใต้สามารถจัดระบบศิลปะลักษณะได้ตามองค์ประกอบด้าน จังหวะฉิ่งและฉิ่งกลอง ประกอบด้วยการเคลื่อนที่แบบซ้ำทำนอง และกระโดดข้ามเสียงหลัก (Tonality) ฮีปตะโทนิค (Heptatonic) และ Pentatonic ทางด้านเสียงประสานมีทั้ง Homophony และ Heterophony ทางด้านพื้นผิว เป็นลักษณะการบรรเลงที่อาศัยทำนองเป็นหลักทั้งจากการขับร้อง การบรรเลงวง ด้านศิลปะลักษณะ มีโครงสร้างของเพลงแบบทำนองเดียวแต่มีเนื้อร้องหลายๆ ท่อนและมีสร้อยเพลง

พัชรี ใจชอบ (2545) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการสอนเรื่องรำเซ็งกระติบข้าววิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แผนการสอนเรื่องรำเซ็งกระติบข้าว วิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรำเซ็งกระติบข้าวคิดเป็นร้อยละ 88.80 โดยมีผู้สอบผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้คิดเป็นร้อยละ 80.95 มีทักษะการฝึกรำเซ็งกระติบข้าว คิดเป็นร้อยละ 92.95 ส่วนทักษะการแสดงรำเซ็งกระติบข้าวคิดเป็นร้อยละ 94.50 และมีเจตคติต่อการรำเซ็งกระติบข้าวโดยภาพรวมและเป็นรายด้าน 2 ด้านคือ ด้านองค์ประกอบของการรำเซ็งกระติบข้าวและด้านคุณค่าของการรำเซ็งกระติบข้าว อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนด้านลักษณะของการรำเซ็งกระติบข้าว มีเจตคติอยู่ในระดับเห็นด้วย

จิณพัทธ์ ประเสริฐยิ่ง (2549 : 66-73) ได้วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการเรียนรู้ดนตรีของเด็กวัยประถมศึกษาที่มีความสามารถแตกต่างกัน โดยมีกรณีศึกษาเพศหญิงอายุ 8 ปี จำนวน 2 คน ใช้วิธีการสอนเปียโน โดยการสังเกตและการสัมภาษณ์เป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ ตั้งแต่เดือนตุลาคม 25487 ในการเรียนแต่ละครั้ง จะประเมินความสามารถของเด็กจากการเล่นเปียโน การร้องเพลง การฟังเสียง การอ่านโน้ต และความเข้าใจทฤษฎี ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีความสามารถในการเรียนรู้ทางดนตรีได้เร็วกว่า มีพัฒนาการที่ดีกว่าไม่จะเป็นการเล่น การร้อง การอ่าน การฟัง และการทำทฤษฎี ซึ่งเด็กสามารถทำได้ถูกต้อง มีความตั้งใจและพยายามทุกครั้ง การวัดผลของการเรียนรู้ทุกๆ หมวดอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ในการฝึกซ้อมแต่ละครั้งสามารถใช้กระบวนการคิดที่ดีก่อนที่จะลงมือเล่นจึงทำให้สามารถเล่นได้ถูกต้อง ส่วนเด็กที่มีความสามารถในการเรียนรู้ทางดนตรีได้ช้ากว่ามีความสามารถในการเล่น การร้อง การอ่าน การฟัง และการทำทฤษฎี อยู่ในเกณฑ์ปานกลางจนถึงขั้นควรปรับปรุงและมีความตั้งใจและความพยายามน้อยกว่า ในการฝึกซ้อมแต่ละครั้งจะไม่ใช้กระบวนการคิดก่อนจึงทำให้เล่นไม่ถูกต้อง สรุปได้ว่า กรณีศึกษาทั้งสองรายมีผลการเรียนรู้ดนตรีแตกต่างกัน ทั้งนี้



ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถและกระบวนการการเรียนรู้ของเด็กซึ่งได้แก่ ทักษะสติ
บุคลิกภาพ แรงจูงใจและครอบครัว

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Kelly (1960 : 134) ได้ศึกษาการสอนทางโทรทัศน์ในอเมริกาปี ค.ศ. 1959-1960 เพื่อต้องการทราบว่า การสอนทางโทรทัศน์จะได้ผลดีแก่นักเรียนหรือไม่ โดยทดลองกับนักเรียน 7 ห้องเรียนละ 90 - 135 คน ในเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์อเมริกาวิทยาศาสตร์เบื้องต้น คณิตศาสตร์เบื้องต้น การอ่านและภาษาต่างประเทศ โดยใช้โทรทัศน์ทางการศึกษาแล้วทดสอบด้วยแบบทดสอบมาตรฐานของ สตอดดาร์ด (Stodard) ปรากฏว่า ทุกชนิดที่สอนทางโทรทัศน์ได้ผลดีเช่นเดียวกับการเรียนในห้องเรียนขนาดใหญ่ กับการเรียนธรรมดาทั่ว ๆ ไป แต่มีอยู่ 2 ห้องเรียนที่การทดสอบครั้งที่ 2 ได้คะแนนต่ำกว่าครั้งแรก

Lemler (1961 : 20) ได้รวบรวมผลการวิจัยการสอนโดยโทรทัศน์ของ ฮิเดย์สึ คูมาตะ (Hideys Kumata) สรุปว่า

1. นักเรียนที่เรียนจากโทรทัศน์เรียนได้ดีพอ ๆ กับนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนปกติ
2. บางกรณีกลุ่มที่เรียนจากโทรทัศน์ ได้ผลดีกว่ากลุ่มที่เรียนตามปกติ
3. เกี่ยวกับความจำเป็นปรากฏว่ากลุ่มที่เรียนจากโทรทัศน์จำเป็นได้ดีพอ ๆ กับกลุ่มที่เรียนปกติ
4. การสอนโดยใช้โทรทัศน์ได้ผลดีกว่าการสอนปกติถ้าเนื้อหาวิชาจัดเป็นกลุ่มย่อย ๆ
5. การสอนโดยดูโทรทัศน์ได้ผลดีพอ ๆ กับการสอนแบบปาฐกถา หรือแบบตัวต่อตัว
6. การเรียนจากภาพยนตร์ที่ถ่ายทอดรายการโทรทัศน์โดยตรงได้ผลดี พอ ๆ กับการเรียนจากรายการโทรทัศน์
7. การสอนทางโทรทัศน์มีประโยชน์ต่อผลการเรียนเกี่ยวกับทักษะมากกว่าอย่างอื่น
8. การฝึกหัดครูที่สอนทางโทรทัศน์ที่ดี สามารถทำได้ในระยะเวลาน้อย

Koeiaq และ Hill (1967 : 12) ได้สรุปผลการวิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนการสอนโดยใช้วิธีวิดีโอเทปกับการสอนจากครูในห้องเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่าการเรียนการสอนโดยวิดีโอเทปมีผลดีกว่าการสอนโดยครู ทั้งนี้อาจเป็นสาเหตุเพราะการสอนทางโทรทัศน์มีการเตรียมตัวที่ดีกว่า

Fisher (1977 : 216) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทปโทรทัศน์ในการสอนทักษะการว่ายน้ำและการเรียนรู้จังหวะการเคลื่อนไหว โดยการศึกษาวิจัยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอายุประมาณ 10 - 13 ปี จำนวน 60 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการเรียนดีขึ้น มีการเรียนรู้ทักษะการว่ายน้ำไม่แตกต่างกัน

Sisakul (2000 : 1-7) ได้วิจัยเกี่ยวกับการสืบค้นความยืดหยุ่นของเสียงเพลงโดยใช้การวัดความถี่ขั้นพื้นฐานระดับกลางของอัตราส่วนการกระสับกระส่ายและตัวสั่น (ต้นเต้น) ช่วงร้องเสียงหลอก (Detecting Vocal Fatigue in Student Singers Using Acoustic Measures of Mean Fundamental Frequency, Jitter, Shimmer and Harmonics-to-voice Ratio) ว่าเสียง (Voice) เป็นสิ่งที่มีค่าของคน ส่วนมากใช้สื่อสารทางความคิด ความปรารถนา และความต้องการผ่านเสียง ยิ่งกว่านั้นยังมีอาชีพหลายชนิดที่ต้องใช้ความสามารถในการออกเสียง และหากเกิดปัญหาในการใช้เสียง



จะทำให้กระทบกระเทือนกับการดำรงชีพหรืออาชีพของพวกเขาเช่น ครูอาจารย์ หน่วยงาน นักเทศน์ เป็นต้น

Lee (2001 : 539) ได้ศึกษาเพื่อกำหนดการรับรู้ของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาที่มีต่อการออกแบบห้องเรียนการศึกษาทางไกล โดยผ่านวิธีทัศนเชิงปฏิสัมพันธ์ในระดับอุดมศึกษาและเพื่อกำหนดความแตกต่างในการรับรู้ระหว่างสถาบัน สถานภาพ เพศ ลำดับ ที่ผลการเรียนมีชั้นวิชาเอกที่ศึกษาและประสบการณ์ในการสอนในชั้นการศึกษาทางไกล โดยผ่านวิธีทัศนเชิงปฏิสัมพันธ์ การศึกษาค้นพบความชอบของการออกแบบสำนักงานของอาจารย์ผู้สอน และการออกแบบสถานที่เรียน ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของนักศึกษาสำหรับห้องเรียนการศึกษาทางไกล โดยผ่านวิธีทัศนเชิงปฏิสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนซึ่งลงทะเบียนเรียน หรือสอนในห้องเรียนการศึกษาทางไกล โดยผ่านวิธีทัศนเชิงปฏิสัมพันธ์ที่มหาวิทยาลัยแห่งรัฐมิสซิสซิปปี และมหาวิทยาลัยมิสซิสซิปปีในภาคฤดูใบไม้ร่วงปี 2000 จำนวนประชากรทั้งนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน 742 คน ได้รับคำตอบในแบบสอบถามทั้งสิ้น 610 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81-8% อัจฉริยะทางการวิจัยมีมากกว่า .99 ดำเนินการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงบรรยายการวิเคราะห์ความแปรปรวนและวิธีการเปรียบเทียบหลายวิธีของ Turkey ในการวิเคราะห์คำตอบผลการศึกษพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ในที่ตั้งที่ศึกษา นักศึกษาทางไกลและอาจารย์ผู้สอนมีความพึงพอใจมีการจัดเครื่องมื่ออุปกรณ์และลักษณะทางกายภาพในการศึกษาครั้งนี้ ในขณะที่มีความเห็นสอดคล้องกันระหว่างนักศึกษาที่ตั้งที่ศึกษา นักศึกษาทางไกลและอาจารย์ผู้สอนยังมีทัศนคติที่ไม่เห็นสอดคล้องกันอยู่ด้วย มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญหลายประการเกี่ยวกับความพึงพอใจในการออกแบบห้องเรียนการศึกษาทางกายภาพระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ของผู้ร่วมวิจัยในกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากการจัดเครื่องมื่ออุปกรณ์และลักษณะทางกายภาพดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญของการออกแบบห้องเรียนการศึกษาทางไกล โดยผ่านวิธีทัศนเชิงปฏิสัมพันธ์แบบมาตรฐานหนึ่งรูปแบบ ซึ่งจะทำให้เป็นที่พึงพอใจในความต้องการของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาและให้แนวทางสำหรับสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยจากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับการใช้วิธีทัศนในการจัดการเรียนการสอนพบว่า วิธีทัศนเป็นสื่อที่สามารถนำมาใช้ถ่ายทอดเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และดนตรี-นาฏศิลป์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถนำมาใช้ในการศึกษาได้ทุกระดับ ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย สำหรับงานวิจัยที่ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียนที่เรียนด้วย วิธีทัศนกับการเรียนปกตินั้น ผลการวิจัย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วย วิธีทัศน มีทั้งสูงกว่าและไม่แตกต่างจากการเรียนปกติ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชาที่สอน และรูปแบบในการนำเสนอวิธีทัศนสำหรับเรื่องของการคิดเห็น เจตคติและความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อวิธีทัศนนั้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี นั่นคือผู้เรียนส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียนด้วยวิธีทัศนในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ

Alexandre (2009 : 6-7) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ในดนตรีตะวันตกร่วมสมัย (Contemporary Classical Music) เฉพาะกรณีโดยทำการวิเคราะห์จังหวะในดนตรีร่วมสมัยเป็นพื้นฐานดนตรีตะวันตกที่มีลีลาต่างไปจากเดิมมาก ซึ่งโน้ตเหล่านี้ผู้วิจัยใช้ประสบการณ์และความสามารถเลือก ลีลาจังหวะที่นิยมถูกนำมาเข้ามาใช้ในเบื้องต้น



โน้ตที่นำมาจะถูกวิเคราะห์ อธิบายโดยภาพรวมในด้าน จิตวิทยา แนวคิดเรื่องลีลา จังหวะ เพื่อนำไปสู่เรื่องของกระสวนจังหวะ ลีลา ความสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนไหวของร่างกายกับ แรงที่กระทำร่างกาย (kinetics) การเปลี่ยนแรงกระทำ ตอนท้ายผู้วิจัยได้วิเคราะห์รากของโลกาภิวัตน์ที่ ส่งผลต่อประชาคม สังคม และการพัฒนาเศรษฐกิจ จะอย่างไรก็ตามปรากฏการณ์ดนตรีที่เกิดขึ้นจะ ส่งผลต่อผู้บริโภคและเศรษฐกิจที่กำลังขยายตัว และที่สำคัญสังคมโลกจะเผชิญกับคุณค่าทาง วัฒนธรรม ที่แยกออกจากวัตถุนิยม บางคำถามที่ได้ในการวิเคราะห์คือ ความเป็นไปได้ที่เลิกสนใจกับวัฒนธรรมอื่น ของโลกโดยเฉพาะไม่ยุ่งเกี่ยวกับสังคม การสร้างความสมดุลและการข้ามเผ่าพันธุ์ในรูปของตัวอย่างการ วิจัยเชิงลึก โต้เถียงในวิธีปฏิบัติซึ่งมีความคิดริเริ่มที่แตกต่างกัน



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยกระบวนการเรียนการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้ำชีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนซ้ำร้อง สำหรับบุคคลทั่วไป เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร (Document) และเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Study) ในบริบทพื้นที่ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (สาขาศูนย์การค้ำชีคอนสแควร์) และสถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice and Performance ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย
 - 1.1 เนื้อหา
 - 1.2 วิธีวิจัย
 - 1.3 ระยะเวลา
 - 1.4 พื้นที่วิจัย
 - 1.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การดำเนินการวิจัย
 - 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.3 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.4 การนำเสนอผลการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา
 - 1.1 เพื่อศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอนซ้ำร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาศูนย์การค้ำชีคอนสแควร์ในด้านแผนการสอน เทคนิคและวิธีการสอน สื่อและอุปกรณ์การสอน การวัดผลและประเมินผล สภาพปัญหาในการเรียนการสอน
 - 1.2 เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ในด้าน ชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป 12 ชั่วโมง คุณสมบัติของผู้เรียน สื่อและอุปกรณ์และแผนการสอน
 - 1.3 เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ในด้าน วิเคราะห์ การสร้างและกำหนดบทบาทชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป วิเคราะห์ข้อมูลก่อน - หลัง



การใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป โดยการหาค่าเฉลี่ยนำเสนอโดยการบรรยายประกอบตารางและวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นในการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป โดยหาค่าเฉลี่ยและบรรยายผล

2. ด้านวิธีวิจัย

เน้นการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร การวิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมภาคสนามและบันทึกไว้ เช่น แผนการสอน เทคนิคและวิธีสอน สื่ออุปกรณ์การสอน การวัดผลและประเมินผล และสภาพปัญหาในการเรียนการสอนในโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาศูนย์การค้าซีคอนสแควร์

จากนั้นนำข้อมูลมาตรวจสอบในเชิงปริมาณ โดยการสร้างเป็นชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มบุคคลทั่วไปที่ สถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice and Performance จำนวน 5 คน และนำมาขยายใช้กับกลุ่มทดลองจริงที่สถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice and Performance จำนวน 22 คน วิเคราะห์จากแบบทดสอบ Pre -test และ Post - test จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความต่างก่อนหลัง

3. ด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยเลือกศึกษาภาคสนามในพฤศจิกายนช่วงเวลา ปี 2555

4. ด้านพื้นที่วิจัย

4.1 การเรียนการสอนขับร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาศูนย์การค้าซีคอนสแควร์

4.2 สถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice and Performance

5. บุคลากรผู้ให้ข้อมูล

5.1 กลุ่มผู้รู้ (Key informants) ประกอบด้วยดังนี้

5.1.1 นักวิชาการทางการสอนร้องเพลง 3 คน

5.1.2 นักวิชาการเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอน 2 คน

5.1.3 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ 3 คน

5.2 กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) ประกอบด้วยดังนี้

5.2.1 ครูสอนร้องเพลง 3 คน

5.2.2 ผู้ศึกษาวิชาการด้านการร้องเพลง 10 คน

5.2.3 นักดนตรี 4 คน

5.2.4 กลุ่มผู้เรียนบุคคลทั่วไป 5 คน (Try Out)

5.2.5 กลุ่มผู้เรียนบุคคลทั่วไป 22 คน (กลุ่มที่ใช้สื่อ)

5.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป (General Informants) ประกอบด้วยดังนี้

5.3.1 ผู้ปกครองของเด็ก 10 คน

5.3.2 ผู้ฟัง 10 คน

5.3.3 บุคคลทั่วไป 10 คน



การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 แบบสัมภาษณ์ (Interview Guide) ใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) และไม่มีโครงสร้าง สัมภาษณ์ด้วยตัวเอง และใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยบูรณาการจากความคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เนื้อหา สอดคล้องกับเรื่องที่ทำการศึกษา แบ่งออกเป็นดังนี้

1.1.1 แบบสัมภาษณ์ที่เป็นทางการ (Formal Interview) ใช้สัมภาษณ์ในเรื่องแผนการสอน ปัญหาและอุปสรรคในการสอน โครงสร้างองค์กรต่างๆ

1.1.2 แบบสัมภาษณ์ที่ไม่เป็นทางการ (Informal Interview) ใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้รู้ (Key Informants) กลุ่มผู้นำทางการ (Casual Informants) และกลุ่มบุคคลทั่วไป (General Informants) เพื่อค้นหาประเด็นที่นอกเหนือจากกรอบที่ตั้งไว้

1.2 แบบสังเกต (Observation) ประกอบด้วย

1.2.1 แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

1.2.2 แบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non - Participant Observation)

1.3 ชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป (Lesson)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธีประกอบกัน ได้แก่ การเก็บข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) และการเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Research) มีดังนี้

2.1 การเก็บข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ การร้องเพลง ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เสียง เกี่ยวกับทฤษฎีดนตรีสากล งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยในประเทศ งานวิจัยต่างประเทศ ทั้งในห้องสมุดและอินเทอร์เน็ต

2.2 การเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Research) ทำการเก็บระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

2.2.1 การสัมภาษณ์ (Interview) การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบในการสัมภาษณ์

2 รูปแบบ ได้แก่

1) การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ (Formal Interview)

2) การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ (Informal Interview)

2.2.2 การสังเกต (Observation) การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบในการสังเกต

2 รูปแบบ คือ

1) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ผู้วิจัยได้เข้าไปร่วมในเขตพื้นที่ที่ทำการวิจัย

2) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non - Participant Observation)



2.3 ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป (Lesson)

ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.3.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนขับร้องเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อกำหนดเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

2.3.2 สร้างเครื่องมือตามหลักและทฤษฎีให้ครอบคลุมเนื้อหาตาม
นิยามศัพท์เฉพาะ

2.3.3 เสนอเครื่องมือต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความตรง
เชิงเนื้อหา

2.3.4 นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนจำนวน 5 คน
สถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice and Performance ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.3.6 นำเครื่องมือที่ทดลองใช้แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
เพื่อขอคำแนะนำปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์

2.3.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

2.3.8 นำเครื่องมือไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การจัดการกระทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการกระทำข้อมูลดังนี้

3.1.1 ศึกษาเอกสารที่มีการบันทึกไว้ หรือที่มีการศึกษาไว้ในประเด็น
ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการขับร้อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการร้องเพลงโดยการศึกษา
ค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลในสถานที่ต่าง ๆ เช่น
สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมาดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วย
วิธีการแบบสามเส้า (Triangulation Technique)

3.1.2 นำข้อมูลที่ได้มาจำแนก แยกประเภทข้อมูลและจัดหมวดหมู่ข้อมูลสังเคราะห์
ให้เกิดความชัดเจนเป็นไปตามความมุ่งหมาย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์
การศึกษาจากเอกสาร ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและ
บันทึกไว้ เช่น แบบสอบถาม แบบสังเกต มาจัดหมวดหมู่ด้วยวิธีจำแนก และจัดระบบข้อมูล

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติ ดังนี้

3.3.1 สถิติพื้นฐาน

1) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2) ค่าเฉลี่ย (\bar{x})

3.1.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียนที่ใช้ชุดสื่อการ
สอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป โดยการหาค่าเฉลี่ยรายด้านแบบ Pre-test และ Post-test นำข้อมูลทั้ง
สองชุดมาเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่าง

4. การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)





บทที่ 4

การเรียนการสอนซ้ำของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)

โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์(ซีคอนสแควร์) เกิดขึ้นจากการสำรวจและศึกษาพบว่านักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาดนตรีในระดับปริญญาตรีมีความรู้ความสามารถไม่พอเนื่องจากความรู้พื้นฐานทางดนตรีน้อย และเริ่มเรียนดนตรีช้าเกินไป นอกจากนี้เด็กที่เรียนดนตรีไม่ได้มีความสนใจดนตรีเท่าที่ควร โดยผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและการเก็บข้อมูลภาคสนามพบบุคลากรผู้สอนในรายวิชาการซ้ำของโครงการดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปทั้งหมด 3 ท่าน ได้แก่ 1) ฐานิศร์ สอนเครื่อง 2) พิชญะ เขมะสิงคิ 3) ลลิตา ลัดดาภิรม โดยผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นในการศึกษาไว้ดังนี้ 1) ความเป็นมาของโครงการ 2) ด้านแผนการสอน 3) เทคนิคและวิธีการสอน 4) สื่อและอุปกรณ์การสอน 5) การวัดผลและประเมินผล 6) สภาพปัญหาในการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังนี้

ความเป็นมาของโครงการ

โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เป็นโครงการนำร่องของการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ บริหารจัดการด้วยตนเอง จัดกิจกรรมดนตรี ทำหน้าที่ทางวิชาการและบริการสังคม เป็นต้นแบบของการจัดการศึกษาในศูนย์การค้า ทำให้โฉมหน้าของการศึกษาดนตรีในประเทศไทยเปลี่ยนไป ศูนย์การค้าทุกศูนย์มีโรงเรียนดนตรี การศึกษาดนตรีได้ขยายเป็นวงกว้างขวางขึ้น และในโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) มีการแบ่งสาขาเปิดสอนโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปออกเป็น 3 สาขา ดังภาพประกอบ 4



ภาพประกอบ 4 แผนภูมิแสดงโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป สังกัดวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล



โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (ซีคอนสแควร์) เกิดขึ้นจากการสำรวจและศึกษาพบว่านักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาดนตรีในระดับปริญญาตรีมีความรู้ความสามารถไม่พอ เนื่องจากความรู้พื้นฐานทางดนตรีน้อย และเริ่มเรียนดนตรีช้าเกินไป นอกจากนี้เด็กที่เรียนดนตรีไม่ได้มีความสนใจดนตรีเท่าที่ควร จึงมีคำถามเกิดขึ้นมากมาย ทำไมเด็กไทยแตกต่างไปจากเด็กที่เล่นดนตรีในยุโรป ทำไมเด็กปีพาทย์เล่นดนตรีตั้งแต่ยังเล็กและเก่งได้ ทำไมเด็กเรียนดนตรีที่โรงเรียนแล้วไม่เก่ง เป็นต้น

เดือนเมษายน ปี พ.ศ. 2538 คณะผู้บริหารศูนย์การค้าเสรีเซ็นเตอร์ ได้จัดมหกรรมดนตรี มีการประกวดวงดนตรีเครื่องเป่า การแสดงดนตรีคลาสสิก นิทรรศการดนตรี ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้คนพอสมควร เมื่อสิ้นสุดงานมหกรรมดนตรีทางผู้บริหารเสรีเซ็นเตอร์ก็เสนอให้ช่วยคิดโครงการต่อเนื่อง ดังนั้นโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปจึงถูกนำเสนอทันที

โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป ได้เริ่มก่อสร้างเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2538 แล้วเสร็จเปิดโครงการเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2538 เพื่อที่จะศึกษาค้นคว้าความสามารถความถนัดทางดนตรีของเด็ก ภายใต้งานวิจัยเรื่องพรสวรรค์ศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

งานวิจัยพรสวรรค์ศึกษาในโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป ทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้าความถนัดและความสามารถทางดนตรีของเด็ก ขณะเดียวกันก็เปิดรับบุคคลทั่วไปที่อยากจะเรียนดนตรีเพื่อความสุขส่วนตัว หรือเรียนดนตรีเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจก็ตาม ซึ่งมีผู้สนใจเข้าเรียน ส่งลูกหลานเข้าเรียนดนตรีเป็นจำนวนมาก

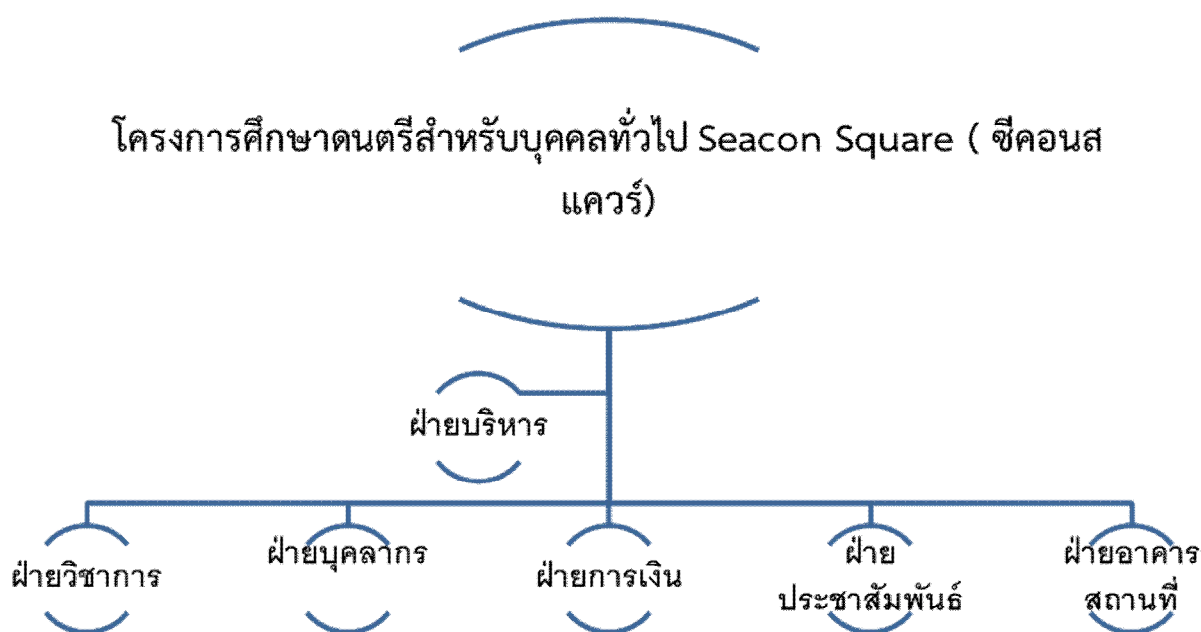


ภาพประกอบ 5 บรรยากาศบริเวณหน้าโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)



ระบบการบริหารภายในโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (ซีคอนสแควร์)

ในช่วงธันวาคม ปี 2552 เมื่อสิ้นสุดสัญญาเช่ากับทางศูนย์การค้าเสรีเซ็นเตอร์ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ได้ย้ายที่ทำการมาอยู่ที่ห้องเลขที่ 4047 ชั้น 4 ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์ เลขที่ 55 ถนนศรีนครินทร์ แขวงหนองบอน เขตประเวศ กรุงเทพฯ โดยแบ่งระบบการทำงานออกเป็น 6 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายบุคลากร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายการเงิน ฝ่ายประชาสัมพันธ์และฝ่ายอาคารสถานที่ ดังภาพประกอบ 6



ภาพประกอบ 6 แผนผังแสดงระบบบริหารภายในโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (ซีคอนสแควร์)

ฝ่ายบริหาร

ภายในโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (ซีคอนสแควร์) มีการบริหารงานตรงกับทฤษฎีการบริหารงานแบบ การกระจายอำนาจ (Decentralization) โดยมีการกระจายอำนาจ คือมีการแบ่งงาน แบ่งหน้าที่ให้ผู้อื่นทำ ให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายของภาระงานนั้นๆ

ในการกระจายอำนาจแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้ คือ

1. การมอบหมายงาน หมายถึง วิธีการที่ผู้บริหาร กำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาถัดไป
2. องค์ประกอบของการมอบหมายงาน การมอบหมายงานมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ



2.1 การกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบ ให้แก่ผู้ได้บังคับบัญชา
 2.2 การให้อำนาจหน้าที่ ในการใช้ทรัพยากร และการดำเนินการตามความจำเป็น
 2.3 สร้างสิ่งที่จะต้องทำ หรือภาระผูกพัน ให้แก่ผู้ได้บังคับบัญชา ที่จะต้องปฏิบัติ
 ตามที่ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายให้สำเร็จ

3. หลักการมอบอำนาจ
4. การมอบอำนาจมีหลักการที่สำคัญ คือ
5. การมอบงาน ควรบอกวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ
6. มอบอำนาจ ต้องให้ความรับผิดชอบด้วย
7. ควรมีการกำหนดอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน
8. เมื่อมอบอำนาจให้ผู้ได้บังคับบัญชาแล้ว ผู้บริหารก็ยังมีส่วนรับผิดชอบด้วย
9. การมอบอำนาจให้ผู้ได้บังคับบัญชา ควรมอบงานครั้งละ 1 รายการ
10. ข้อบกพร่องในการมอบหมายงาน

ฝ่ายบุคลากร

โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (ซีคอนสแควร์) ปัจจุบันมี
 พนักงานประจำ 11 คน อาจารย์ประจำ 5 คน อาจารย์พิเศษ 58 คน

ฝ่ายวิชาการ

โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป ของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ตามหลักสูตรที่
 วิทยาลัยกำหนด นักเรียนสามารถเรียนได้เป็นรายชั่วโมง รายสัปดาห์ รายเดือน และรายภาคการศึกษา
 ขึ้นอยู่กับความประสงค์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ระบบการเรียนส่วนใหญ่จัดให้เรียนแบบตัวต่อตัว เพื่อ
 ความเป็นเลิศทางวิชาการ มีครูประจำ พนักงานประจำ ครูพิเศษ มีผู้จัดการโครงการ โดยโครงการเปิด
 สอนทุกวันเหมือนกับศูนย์การค้าที่ให้บริการทุกวัน การเรียนการสอนด้วยหลักสูตรที่จัดทำและพัฒนาขึ้น
 โดยคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งออกเป็น 4 หลักสูตร

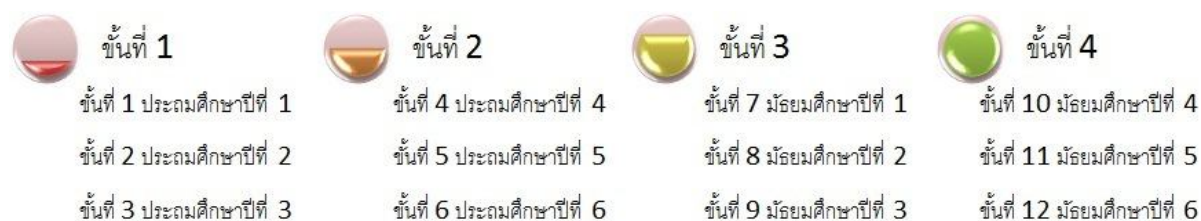
1. ดนตรีพื้นฐานสำหรับเด็กเล็ก
2. ชั้นเตรียมเครื่องมือ
3. ปฏิบัติเครื่องมือ (12 ระดับ)
4. หลักสูตรเรียนรวมวง

แบ่งออกเป็น 8 ภาควิชา ประกอบด้วย

1. ภาควิชาเปียโน
2. ภาควิชาเครื่องสายตะวันตก
3. ภาควิชาเครื่องเป่าและเครื่องกระทบ
4. ภาควิชากีตาร์
5. ภาควิชาทฤษฎีดนตรี
6. ภาควิชาดนตรีสำหรับเด็กเล็ก
7. ภาควิชาดนตรีไทย
8. ภาควิชาขับร้อง



แต่ละภาควิชามีการจัดสอบวัดระดับความสามารถทางดนตรีตามหลักสูตรที่วิทยาลัย กำหนดการแบ่งการเรียนการสอน ออกเป็น 12 ระดับ สามารถแบ่งแยกออกได้ 4 ชั้นตามลำดับความสามารถของผู้เรียน ดังภาพประกอบ 7



ภาพประกอบ 7 ระดับชั้นการเรียนรู้

จากภาพประกอบ 7 จะเห็นได้ว่า 12 ระดับในการเรียนนั้นแบ่งออกเป็น 4 ชั้นเทียบกับการศึกษาขั้นพื้นฐานและในแต่ละชั้นจะแบ่งเป็น 4 ระดับ ใน 1 ระดับจะใช้ชั่วโมงเรียนทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง แบ่งเป็นเดือนละ 4 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมงรวมทั้งสิ้นใช้เวลาทั้งสิ้น 3 เดือนต่อ 1 ระดับ หรือตามความสามารถของผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้เร็วเพียงใดหรือมีฐานความรู้ความสามารถในระดับการเรียนระดับใด ทางด้านผู้สอนก็จะปรับระดับความยากง่ายของการสอนตามความเหมาะสม

ฝ่ายการเงินและบัญชี

การจัดทำเงินและบัญชี จัดเป็นงานสนับสนุนที่สำคัญของส่วนต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนงาน หรือนโยบายที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของ การปฏิบัติงานด้าน ต่าง ๆ ได้

งานการเงิน มีหน้าที่ในการบันทึกและดูแลจัดเตรียมเช็คสั่งจ่าย การรับเงิน การจัดเก็บเงิน การนำเงินฝากธนาคาร รวมทั้งการตรวจสอบความถูกต้อง เงินฝากธนาคาร

งานบัญชี มีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของการบันทึก รายการ การจัดทำรายงานทางการเงินและบัญชี และการจัดเก็บเอกสารทางบัญชี ด้านงานการเงิน และบัญชี แบ่งการดำเนินงานได้ดังนี้

1. การรับเงินและการเบิกจ่ายเงิน
2. การบันทึกบัญชีและทะเบียนคุมรายจ่าย
3. การรายงานผลการเบิก จ่ายเงิน
4. การตรวจสอบทางระบบบัญชี
5. ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารขอเบิกทุกหมวดรายจ่าย

ฝ่ายกิจกรรมและประชาสัมพันธ์

ในด้านฝ่ายกิจกรรมและประชาสัมพันธ์มีหน้าที่เป็นที่ปรึกษา วางแผนและดูแลการปฏิบัติงานกิจกรรม ดำเนินการจัดทำแผนประชาสัมพันธ์ประจำปี เพื่อกำหนดเป้าหมายแนวทางและ



วิธีดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละปี ดำเนินการผลิตเอกสาร โดยมีรายละเอียดและหน้าที่ความรับผิดชอบดำเนินการ ต่อไปนี้

ด้านกิจกรรม โดยแบ่งการดำเนินงานได้ดังนี้

1. ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายกิจกรรม รับผิดชอบการปฏิบัติงาน
2. เป็นที่ปรึกษาของผู้บริหารในด้านกิจกรรมของโครงการ
3. วางแผน พัฒนา และแก้ไขปัญหาด้านกิจกรรม
4. ประสานงานกับผู้บริหารและฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม
5. กำหนดและควบคุมดูแลปฏิทินการจัดกิจกรรมประจำปี
6. ดูแลให้การจัดกิจกรรมเป็นไปตามแผนและแนวทางที่กำหนดไว้
7. ดูแลให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง
8. เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบของบุคลากรในฝ่าย

แก่ผู้บังคับบัญชา

9. ปฏิบัติงานอื่นตามที่คุณบังคับบัญชามอบหมาย

ด้านประชาสัมพันธ์ โดยแบ่งการดำเนินงานได้ดังนี้

10. การจัดทำแผนประชาสัมพันธ์ ในแต่ละปีฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่จะจัดทำแผนประชาสัมพันธ์
 11. เอกสารเผยแพร่ แบ่งเป็น เอกสารเผยแพร่ตามวาระและเอกสารเผยแพร่ทั่วไป
- ดังภาพประกอบ 8



ภาพประกอบ 8 ตัวอย่างใบประชาสัมพันธ์



ฝ่ายอาคารสถานที่

1. มีห้องเรียนสำหรับเรียนเดี่ยว 65 ห้อง ดังภาพประกอบ 9-10



ภาพประกอบ 9 บรรยากาศบริเวณทางเดินห้องเรียนเดี่ยว



ภาพประกอบ 10 บรรยากาศห้องเรียนเดี่ยว



2. ห้องเรียนรวม 6 ห้อง ดังภาพประกอบต่อไปนี้



ภาพประกอบ 11 บรรยากาศห้องเรียนรวม

ด้านแผนการสอน

การวางแผนการสอนร้องเพลงนั้นถือเป็นหัวใจหลักสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดขั้นตอนวิธีการสอน วิธีการฝึก ขั้นตอนการเตรียมตัว เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์การร้องเพลงสามารถร้องเพลงได้อย่างถูกต้อง ทั้งในด้านการร้องเพลง ภาษาที่ใช้ในการร้องเพลง การแสดงท่าทางด้านหน้าเวที การสื่อความหมายของเพลงที่ขับร้อง

ทางภาควิชาขับร้องโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์(ซีคอนสแควร์) มีการจัดการเรียนการสอนดนตรีขนานไปกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรที่มีการสอนคือ หลักสูตรการขับร้องเพลงคลาสสิก และการขับร้องเพลงร่วมสมัย แบ่งออกเป็น 4 ชั้นแต่ละชั้นมีอยู่ 3 ระดับ ระดับละ 1 ปี รวมเป็นเวลาเรียน 48 ชั่วโมง (อาทิตย์ละ 1 ชั่วโมง) เป็นระยะเวลา 12 ปี ดังภาพประกอบ 12

ชั้นที่ 1	ชั้นที่ 2	ชั้นที่ 3	ชั้นที่ 4
<ul style="list-style-type: none"> • ชั้นที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 1 • ชั้นที่ 2 ประถมศึกษาปีที่ 2 • ชั้นที่ 3 ประถมศึกษาปีที่ 3 	<ul style="list-style-type: none"> • ชั้นที่ 4 ประถมศึกษาปีที่ 4 • ชั้นที่ 5 ประถมศึกษาปีที่ 5 • ชั้นที่ 6 ประถมศึกษาปีที่ 6 	<ul style="list-style-type: none"> • ชั้นที่ 7 มัธยมศึกษาปีที่ 1 • ชั้นที่ 8 มัธยมศึกษาปีที่ 2 • ชั้นที่ 9 มัธยมศึกษาปีที่ 3 	<ul style="list-style-type: none"> • ชั้นที่ 10 มัธยมศึกษาปีที่ 4 • ชั้นที่ 11 มัธยมศึกษาปีที่ 5 • ชั้นที่ 12 มัธยมศึกษาปีที่ 6

ภาพประกอบ 12 ระดับชั้นแขนงกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน



เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้าความสามารถ ความถนัดทางดนตรีของเด็กภายใต้งานวิจัยเรื่อง
 พรสวรรค์ศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล และเป็นการเรียนดนตรีเพื่อเป็นการพักผ่อน
 หย่อนใจ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

สำหรับบุคคลทั่วไปที่สนใจทางด้านการเล่นขลุ่ย ในขั้นตอนการรับสมัครจะมีการทดสอบ
 ความสามารถของผู้เรียนว่ามีความสามารถในระดับใด และสามารถเข้าเรียนในระดับการเรียนที่ยากง่าย
 เพียงใด การทดสอบจะมีรายละเอียดในหลายส่วนของการประเมิน อาทิเช่น เพลงที่ใช้สอบ การออก
 เสียง รูปแบบการแสดงกระทั่งความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรี ที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนขลุ่ย

ในด้านวิชาการขลุ่ยกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนต้องเป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป โดยมี
 ประเภทชั้นเรียน 2 แบบคือการเรียนแบบเดี่ยว และการเรียนแบบกลุ่ม จึงเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้มี
 การวางแผนการสอนเอง เพื่อให้สนองต่อความต้องการของผู้เรียน และเหมาะสมกับสภาพปัญหาของ
 การร้องเพลงในแต่ละบุคคลจึงทำให้การเรียนการสอนขลุ่ยร้องเพลง มีการจัดลำดับการเรียนการสอน
 ต่างกันออกไป ดังต่อไปนี้

1. อาจารย์ฐานิศร์ สอนเครือ



ภาพประกอบ 13 อาจารย์ฐานิศร์ สอนเครือ อาจารย์สอนขลุ่ยร้องเพลงคลาสสิก เพลงร่วมสมัย

มีการวางแผนการสอน 2 แบบคือ ระยะเวลาสั้นและระยะยาวขึ้นอยู่กับผู้เรียน โดยการใช้การ
 พิจารณาเป็นรายบุคคล หรือเป็นรายกลุ่มที่เข้ามาศึกษาว่าผู้เรียนมีความสามารถที่เด่นในด้านใด หรือ
 ขาดในด้านใด ส่งผลให้ผู้เรียนแต่ละคนมีแผนการสอนที่ต่างกันไป การจัดแผนการสอนขึ้นอยู่กับ
 จุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อเป็นการแก้ปัญหาในการร้องทั้งนี้เนื้อหาที่จะใช้สอนขึ้นอยู่กับ
 ช่วงอายุของผู้เรียนประสบการณ์ทางดนตรี การฟังเพลง ความชอบ รวมถึงจุดประสงค์ของผู้เรียน

โดยในช่วงโม่งแรกก่อนที่จะมีการเรียนการสอน จะมีการพูดคุยกับผู้เรียนเกี่ยวกับความ
 สนใจ ความคาดหวังจากการมาเรียนร้องเพลง เช่น ศิลปินในดวงใจ เพลงที่ชอบฟัง เคยเรียนร้องเพลงมา
 ก่อนหรือไม่ เพื่อเป็นการสำรวจถึงความต้องการของผู้เรียน มีความรู้ในดนตรีมากน้อยเพียงใด มีความ
 ต้องการที่จะเรียนอย่างจริงจังมากน้อยเพียงไร และเป็นการสำรวจว่าผู้เรียนที่เคยเรียนร้องเพลงมานั้น



มีการเรียนรู้ที่ถูกต้องหรือไม่ เพราะหากจำหรือเรียนวิธีที่ผิดมา จะทำให้การสอนเป็นไปได้อย่างยากกว่าคนที่ไม่ได้เรียนมาก่อน

จากนั้นเริ่มต้นด้วยการให้ผู้เรียนร้องเพลงที่ตนถนัด เพลงที่ชอบหรือเพลงที่เตรียมมา เพื่อเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนว่าหูเพี้ยนหรือไม่ มีทักษะในการร้องเพลงมากน้อยเพียงใด การนับจังหวะ การหายใจ ท่าทางในการแสดง การอ่านโน้ต เทคนิคในการร้องเพลง เทคนิคในการใช้ไมโครโฟน การตีความในความหมายของบทเพลง การออกเสียงภาษาอังกฤษ ภาษาไทย แล้วจึงพิจารณาว่าควรจะเริ่มสอนจากตรงไหน วิเคราะห์ให้ผู้เรียนฟังว่าเขาเหมาะกับแนวเพลงประเภทไหน แล้วสอดแทรกเทคนิคต่างๆ ที่ทำให้เขาสามารถร้องเพลงนั้นๆ ได้

2. อาจารย์พิชญา เขมะสิงคิ



ภาพประกอบ 14 อาจารย์พิชญา เขมะสิงคิ

มีการวางแผนในการสอนโดยขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก โดยมีการทดสอบเพื่อวัดความสามารถ ความพึงพอใจในเรื่องของการเรียนว่า ความต้องการของผู้เรียนว่ามีความสนใจในเรื่องใดเป็นพิเศษหรือทางผู้ปกครองนั้นมีการส่งเสริมผู้เรียนไปในทิศทางใด และผู้เรียนสามารถที่จะปฏิบัติตามได้หรือไม่ ฉะนั้นการวางแผนการสอนของ พิชญา เขมะสิงคิ จึงมีทั้ง 2 แบบ คือ ระยะเวลาสั้นและระยะยาว โดยจะมีการวางแผนการสอนหลังจากทราบถึงขีดความสามารถของผู้เรียน การทดสอบนั้นจะเน้นไปในเรื่อง ระบบการฟัง ระบบการออกเสียง ว่ามีความผิดปกติในด้าน เพี้ยนสูง-เพี้ยนต่ำ มีอาการหอบหรือไม่มี หรือไม่สามารถรับรู้ถึงโทนเสียงที่ถูกต้องเพื่อให้การวางแผนการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือการนำทาง ผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาสูงสุด

จากที่โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (ซีคอนสแควร์) เปิดรับผู้ที่มีความสนใจ ในการเรียนร้องเพลงโดยที่ไม่ได้ระบุถึงผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน ทำให้แผนการเรียนการสอนในแต่ละชั้นไม่สามารถนำไปใช้กับกลุ่ม บุคคลที่มีอายุที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ ทำให้แผนการสอนโดยมากต้องเป็นความรับผิดชอบของครูผู้สอนที่จะเป็นผู้ประเมินผู้เรียนในแต่ละบุคคลไป



ระดับเด็กเล็ก จะมีการเรียนการสอนที่เน้นไปทางบูรณาการ เน้นให้เด็กมีการแสดงออก มีความกล้าที่จะออกเสียง ออกท่าทางในการแสดง โดยเนื้อหาที่จะสอดแทรกโดยมากจะเป็นเรื่องการฟังแยกเสียง การเปล่งเสียงสูง-ต่ำ การบริหารกล้ามเนื้อในระบบการออกเสียงเบื้องต้น เพลงที่ใช้สอนโดยมากจะเป็นเพลงที่ผู้เรียนมีความสนใจ และผู้สอนเลือกให้เพื่อความเหมาะสม

ระดับเด็กโต ในช่วงที่เสียงของเด็กเกิดการเปลี่ยนแปลงในการออกเสียง ผู้สอนจะเลือกใช้เพลงที่มีช่วงเสียงไม่กว้างมาก ทำให้เด็กที่มีระดับเสียงยังไม่คงที่ สามารถออกเสียงร้องโดยที่ไม่ขาดความมั่นใจ และเน้นเนื้อหาไปทางทฤษฎีพื้นฐาน การบริหารกล้ามเนื้อเพื่อเป็นการเตรียมตัวให้พร้อมที่จะเพิ่มพัฒนาการ ในการร้องเพลงในระดับต่อไป ในเด็กวัยนี้โดยมากผู้สอนจะเป็นผู้เลือกเพลงให้เพื่อเป็นการถนอมเสียงของผู้เรียน

ระดับบุคคลทั่วไป หลังจากทดสอบความสามารถเบื้องต้นแล้วหากผู้เรียนไม่มีพื้นฐานก็จะเริ่มจากการพัฒนากล้ามเนื้อเป็นหลัก การออกเสียงในระบบบันไดเสียง เพื่อเป็นการปรับตัว หลังจากนั้นจะเริ่มให้ร้องเพลงพื้นฐานที่มีคำร้อง ช่วงเสียง ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และให้ผู้เรียนเลือกเพลงที่มีความสนใจเป็นพิเศษทั้งนี้ต้องดูความเหมาะสมในเพลงที่ผู้เรียนมีความสนใจด้วย ในกรณีที่ผู้เรียนมีความพร้อมหรือมาเรียนเพื่อเป็นการต่อยอดองค์ความรู้ ทางผู้สอนจะแนะแนวทางการพัฒนาการขับร้องในขั้นที่สูงขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียน จากการทดสอบก่อนเรียน

ดั่งภาพประกอบ 15



ภาพประกอบ 15 บรรยากาศการทดสอบก่อนเรียนของอาจารย์พิชฎะ เขมะสิงคิ



3. อาจารย์ลลิตา ลัดดาภิรมย์



ภาพประกอบ 16 อาจารย์ลลิตา ลัดดาภิรมย์

อาจารย์ลลิตามีแผนการสอนระยะยาว ที่รองรับนักเรียนที่สนใจในการร้องประเภท Classic ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงระดับมหาวิทยาลัย และมีแผนการสอนระยะสั้นตามความต้องเฉพาะคนด้วย วิธีการสอนขับร้องของอาจารย์ลลิตา จะเริ่มจากการสอบถามความต้องการของนักเรียนก่อนว่ามี จุดประสงค์ในการเรียนแบบไหน อยากรู้อะไรตรงจุดไหนบ้าง ความต้องการของผู้เรียนต้องขึ้นอยู่กับ ศักยภาพของผู้เรียนด้วยประเมินความคาดหวัง และความเป็นไปได้ของผู้เรียน

หลังจากนั้นก็เริ่มต้นตรวจสอบข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขในตัวของผู้เรียน พร้อมกับมองหาความโดดเด่นในเสียงคาแรกเตอร์ของผู้เรียนควบคู่กันไปด้วย อาจารย์ลลิตาจะตรวจสอบหัวข้อเชิง เทคนิคเช่น การหายใจ การจัดลมหายใจในท่อนเพลง กายภาพ การยืน รูปปาก เช็คพยัญชนะ ส ข ท ร น R S T การเปิดคำ-ปิดคำในการร้อง บังคับน้ำท่อน เพราะอาจารย์ลลิตาเล็งเห็นว่าคำร้องที่ชัดเจน เป็นสิ่งสำคัญถ้าไม่แก้ไขตั้งแต่ช่วงแรก เมื่อเวลาเด็กเข้าไปเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยจะมีปัญหา มาก หลังจากนั้นก็วอร์มเสียง ตรวจสอบแก้ไขรูปปากจากการออกเสียง เพราะรูปปากที่ถูกต้องจะช่วยผลิตเสียงได้ ไพเราะมีคุณภาพเสียงที่ดี

ที่สำคัญที่สุดคือต้องอ่านโน้ตได้ เพราะอาจารย์เห็นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนดนตรี ทุกชนิด เมื่อเรียนขั้นสูงหรือต้องไปร่วมงานกับคนอื่นในระดับมาตรฐาน ทุกคนต้องสื่อสารกันด้วย โน้ตเพลงการเลือกเพลงในการสอนอาจารย์ลลิตาจะใช้วิธีคนละครึ่งทางนักเรียนเลือกมา ส่วนหนึ่งครู แนะนำส่วนหนึ่ง



เทคนิคและวิธีการสอน

เทคนิคและวิธีการสอนเป็นสิ่งที่มีความหลากหลายและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อพัฒนาการที่ถูกต้องของผู้เรียนซ้ำร้อง ให้มีการวางท่าทางที่ถูกต้อง ใช้เสียงที่มีอย่างเต็มประสิทธิภาพถูกต้องตามหลักวิธีซ้ำร้อง ป้องกันการร้องเพลงเพี้ยน ป้องกันการร้องผิดวิธี ทั้งนี้ทางโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) นั้นเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนเทคนิคและวิธีการสอนตามแบบเฉพาะตัวของครูผู้สอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้สอน ทักษะคติ นิสัยของผู้สอนและผู้เรียน การเลือกแบบฝึกหัดที่เหมาะสมในการนำมาใช้แก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องเพิ่มการสอนทางด้านทฤษฎีพื้นฐานทางด้านดนตรี ควบคู่กันไปกับการเรียนร้องเพลงด้วย เทคนิคและวิธีสอนของผู้สอนแต่ละท่านจึงมีความแตกต่างกัน ดังนี้

1. อาจารย์ฐานิศร์ สอนเครื่อง

เทคนิคและวิธีสอนของ อาจารย์ฐานิศร์ สอนเครื่อง จะมีหลักในการสอนคือพยายามสอนให้เป็นธรรมชาติที่สุด การร้องเพลงต้องเป็นการประสานกันระหว่างอวัยวะภายในร่างกายและจิตใจ สอดประสานกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้คุณภาพเสียงที่ดีที่สุด ธรรมชาติที่สุด การเรียนการสอนทุกครั้งจะสอดแทรกความรู้ทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับระบบการเปล่งเสียง และหลักการช่วยฝึก การซ้ำร้องนั้นจะประสบผลสำเร็จไปด้วยดีไม่ได้ ถ้าขาดความเข้าใจหลักทางด้านสรีระและการเปล่งเสียงตามหลักวิทยาศาสตร์อย่างเป็นธรรมชาติ โดยยึดหลักที่ว่าอวัยวะของมนุษย์โดยปกติจะมีการทำงานที่สอดคล้องไปกับการตอบสนองของระบบประสาทตามธรรมชาติอย่างรวดเร็ว การออกเสียงเช่นกันเป็นการส่งผ่านของระบบประสาทอย่างเป็นธรรมชาติหากสามารถทำให้การส่งผ่านของระบบเป็นไปได้อย่างสะดวก ผ่อนคลาย เพื่อเป็นการพัฒนาขีดความสามารถในการออกเสียง สูง หนัก เบา ดัง เร็ว ช้า กระทั่งความยืดหยุ่นของเสียงมากขึ้นเป็นการเพิ่มคุณภาพเสียงของผู้เรียนเช่น การทำงานของกะบังลม อาจเปรียบเทียบเป็นหมวก หรือ ชามคว่ำอยู่ การอธิบายให้ผู้เรียนเกิดภาพตามความเป็นจริงจากนั้นจึง เพิ่ม - ลด องค์กรความรู้ตามความสามารถของผู้เรียน เนื่องจากพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคนไม่เท่ากัน การรับรู้ ความจำ กระทั่งแรงต่อต้านต่อการเรียนที่มีมากน้อยต่างกันไป





ภาพประกอบ 17 บรรยากาศการสอนร้องเพลงอาจารย์ฐานิศร์ สอนเครือ

การเรียนขับร้องทุกครั้งจะต้องเห็นว่าทำให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนขับร้องเพลง และร้องเพลงได้ดีขึ้น โดยในแต่ละครั้งจะมีการสอนทางด้านทฤษฎีพื้นฐานทางด้านดนตรี สอนเพิ่มเติม ในการนับจังหวะ การอ่านตัวโน้ต การตีความหมายของเครื่องหมายบนบรรทัด 5 เส้น พร้อมกับสังเกต ผู้เรียนว่าสามารถจำเสียงของทำนองเพลงได้หรือไม่มากนักน้อยเพียงใด

ทั้งนี้การสอนเทคนิคต่างๆในการขับร้องเพลง ผู้สอนจะอธิบายพร้อมแสดงตัวอย่างที่ ถูกต้องให้นักเรียนดูในช่วงเริ่มต้น ทั้งแบบที่ถูกต้องและแบบไม่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นการ เปรียบเทียบที่ชัดเจน และเข้าใจถูกต้อง

2. อาจารย์พิชญะ เขมะสิงคิ

หลักในการสอนคือสนุกแต่มีสาระ ทั้งนี้การสอนผู้เรียนที่มีความหลากหลายในช่วงอายุ และในแต่ละช่วงอายุมีความแตกต่างกัน สิ่งสำคัญในการสอนร้องเพลงคือทำให้นักเรียนมีความสุข สนุก และเชื่อใจผู้สอน ถ้าสามารถทำได้ผู้เรียนมีความวางใจในตัวผู้สอน จะทำให้การเรียนการสอนทำได้ง่าย เพราะมีการยอมรับ ตอบรับและเชื่อฟังจากผู้เรียน

ในการสอนชั่วโมงแรกจะมีการคุย ทำความสนิทสนม ทำความรู้จักกับผู้เรียนพร้อมกับ ทำข้อตกลงก่อน และจะมีการให้ผู้เรียนร้องเพลงให้ฟัง เพื่อจะวัดระดับความสามารถในเรื่องของระดับ เสียง การฟัง ภาษา อารมณ์เพลง ในช่วงการสอนการวอร์มเสียงของผู้เรียนแต่ละคน จะมีความแตกต่างกันในเรื่องของอายุ และเทคนิคในการร้องเพลง โดยจะดูจากปัญหาในการร้องเพลงของผู้เรียนแต่ละคน เป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีเรื่องโน้ตที่ใช้ในการวอร์มเสียงจะแตกต่างกัน สำหรับผู้เรียนใหม่จะเริ่มจากโน้ต ช่วงแคบก่อน เช่น C-D-E-D-C แล้วจึงค่อยเพิ่มช่วงกว้างเป็น Arpeggio



ผู้เรียนเด็กและผู้ใหญ่จะแตกต่างกัน โดยในการสอนเด็กเล็ก จะบอกวัตถุประสงค์เป็นบางครั้ง เน้นการปฏิบัติมากกว่า ไม่เน้นทฤษฎี เพราะไม่ต้องการความตึงเครียด และพอผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดนั้นๆ ได้ จึงค่อยบอกว่าทำไปทำไมเพื่อไม่เป็นการกดดันผู้เรียนเช่น ก่อนและหลังการวอร์มเสียง เสียงจะเปลี่ยนให้เห็นได้อย่างชัดเจน โดยครูจะชี้ให้เห็น และบอกไปบ้างครั้ง พยายามให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ในการเลือกเพลงให้ผู้เรียนที่อายุน้อยจะต้องเลือกเพลงที่มีความหมายดีเหมาะสมกับวัยด้วย

สำหรับการสอนผู้ใหญ่จะมีวิธีการสอนคล้ายกัน แต่จะเห็นการพัฒนาชัดกว่าในด้านพัฒนากล้ามเนื้อเป็นหลัก โดยมากจะสอนในท่าทางการยืน จะให้ผู้เรียนลองยืนเอง แล้วให้วิเคราะห์ตัวเองว่ายืนดีหรือไม่ และสอนว่าการยืนแบบที่กำลังทำอยู่มีข้อดีข้อเสียอย่างไร จะมีการสอนให้ผู้เรียนคิดเองสัมผัสเองจากการทดลอง เพื่อให้สามารถค้นสวดได้ รวมถึงการสอนการฟังคอร์ดด้วยเพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องร้องเพลงเหมือนครูเสมอไป สามารถค้นสวด หรือ การเปลี่ยนโน้ตได้ตามสไตล์ตัวเอง เรื่องการสอนการใช้ไมโครโฟนจะให้ผู้เรียนลองหัดทำเองก่อน ลองสังเกตวิธีการใช้ของคนอื่นแล้วให้วิธีที่ของผู้สอน และลองเปรียบเทียบกันในการสอนการสื่อสารและการแสดงออกบนเวที จะดูจากทักษะของผู้เรียนก่อน ถ้าคนที่ทำได้แล้วก็จะแนะนำเพิ่มเติม แต่คนที่ยังไม่กล้าแสดงออก ก็จะช่วยคิดทำทางการแสดงให้ก่อนแล้วจึงให้คิดเองภายหลัง

3. อาจารย์ลลิตา ลัดดากลม

ปัจจุบันสื่อการประกวดที่มีการแข่งขันสูงมากทำให้ผู้เรียนมีความคาดหวังมากเกินไป นักเรียนส่วนใหญ่ที่มาอยากเรียนลัดขั้นตอนเพื่อให้เก่งเร็ว ซึ่งอาจารย์ลลิตามีความเห็นว่ามันเป็นไปได้ ทำให้การสอนมีปัญหาเช่นเลือกเพลงที่ยากเกินไปไม่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง หรือนักเรียนจะเปลี่ยนเพลงไปเรื่อยๆ ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนการสอน เสียเวลาไปเปล่าประโยชน์และสุดท้ายก็เลิกกันไป โดยเริ่มที่ Scale ง่ายๆ จนถึงscaleที่ยากขึ้นเพื่อเช็คคุณภาพของเสียงสูง และต่ำ “โดโซล ทีโซล ลาโซล ทีโซล โด” สำหรับเช็คเสียงต่ำว่าตรงหรือไม่ มีคุณภาพเสียงเป็นอย่างไร

“โด โซล โด โซล มี โด” สำหรับเช็คเสียงสูง Top note

“โด โซล โดลา โซล โด” สำหรับเช็คเสียงต่ำ Low note

“Harmonic minor ลา ที โด เร มี ฟา โซลซาฟ ลา - โซลซาฟ ฟา มี เร โด ที ลา”

ในช่วงระยะเวลาเรียนนี้อาจารย์ลลิตาจะแก้ไขหรือสอนในเรื่องการอ่านโน้ตทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น- Ear training -Sight reading -voice เทคนิคเป็นหลัก และเพิ่มความสามารถขึ้นไปเรื่อยๆ จากเพลงที่ง่ายและเริ่มมากขึ้น

สื่อและอุปกรณ์การสอน

สื่อและอุปกรณ์การสอน เป็นส่วนประกอบที่มีความสำคัญในการเรียนขับร้อง ที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้อง ทั้งยังเป็นอุปกรณ์ที่เป็นสื่อกลางส่งผ่านองค์ความรู้ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกในการสอน ชี้นำ ปรับปรุง แก้ไขในส่วนที่ผิดให้ถูกต้อง โดยการเลือกใช้อุปกรณ์ในแต่ละอย่างนั้นขึ้นอยู่กับเทคนิคการสอน การส่งต่อองค์ความรู้ของผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เช่นครูผู้สอนต้องการสอนร้องเพลงกับการเคลื่อนไหว โดยใช้หลักของโคโค มีการแทนคำพูด คำตัวโน้ต เพลงกับการเคลื่อนไหว เมื่อผสมการบูรณานำเอาเครื่องเคาะมาผสมเพื่อเป็นการกำกับจังหวะ



ก็จะมีการใช้อุปกรณ์เสริมเข้ามาเพิ่มเติม หรือเลือกที่จะไม่ใช่เครื่องมืออื่นๆ เช่น ในการสอนของผู้สอน บางท่าน จะไม่ใช่คอมพิวเตอร์ โดยให้เหตุผลว่าผู้เรียนจะสนใจภาพประกอบในคอมพิวเตอร์มากกว่า โน้ตเพลง หากต้องการจะฝึกให้ผู้เรียนฟังดนตรี และมีสมาธิในการอ่านโน้ตเพลง จะต้องไม่มีคอมพิวเตอร์ในการสอนเป็นต้น ฉะนั้นแล้วการเลือกใช้อุปกรณ์ของผู้สอนแต่ละท่านจึงมีความแตกต่างกัน ดังนี้

1. อาจารย์ฐานิศร์ สอนเครื่อง

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน-การสอนขับร้องเพลง ประกอบด้วย

1.1 เปียโน ใช้ในการวอร์มเสียง และ เล่นเพลงประกอบการสอน

1.2 เครื่องเสียง ใช้ในเปิดเพลงตัวอย่าง รวมไปถึงเพื่อใช้ขยายเสียงร้องผ่านทาง

เครื่องขยายเสียง

1.3 กระจกเงา เพื่อใช้ตรวจเช็คท่าทางต่างๆระหว่างการเรียนการสอน เช่น การดูรูปปากของตนเอง เปรียบเทียบกับของครูในกระจก เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นภาพชัดเจนและแก้ไขได้ถูกต้อง

1.4 คอมพิวเตอร์ เพื่อใช้สำหรับเปิดสื่อการเรียน

1.5 โน้ตเพลง รวมถึงแบบฝึกหัดต่างๆ

1.6 แสตนด์ตั้งโน้ต

1.7 เครื่องเคาะต่างๆ เป็นเครื่องช่วยสอนในการสอนจังหวะ ไปพร้อมกับการเรียนขับร้องเพลงและช่วยสร้างท่าทางประกอบการแสดง ดังภาพประกอบ 18



ภาพประกอบ 18 อุปกรณ์เครื่องมือช่วยสอนเรื่องจังหวะสำหรับเด็ก





ภาพประกอบ 19 สื่อและอุปกรณ์ที่มีไว้สำหรับจำหน่ายภายในโครงการ

2. อาจารย์พิชญะ เขมะสิงคิ

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน-การสอนขับร้องเพลง ประกอบด้วย

2.1 เปียโน เพื่อใช้ในการวอร์มเสียง และ เล่นเพลงประกอบการสอน โดยเฉพาะเพลงที่ต้องเปลี่ยนคีย์เพื่อให้เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน

2.2 เครื่องขยายเสียง เพื่อใช้ในการเปิดเพลงตัวอย่าง รวมไปถึงเพื่อใช้ขยายเสียงร้องที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.3 ไมโครโฟน เพื่อให้เห็นถึงการถือไมโครโฟนในระยะที่เหมาะสมอีกด้วย

2.4 กระจกเงา เพื่อใช้ตรวจเช็คท่าทางต่างๆในการสื่อความหมายในบทเพลง

2.5 คอมพิวเตอร์ เพื่อใช้สำหรับเปิดสื่อการเรียน

นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ที่ช่วยสร้างความเพลิดเพลิน และ สร้างความเข้าใจ เช่น สมุดระบายสี ดินสอสี เครื่องเคาะจังหวะ เครื่องดนตรีต่างๆเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน และเป็นการเพิ่มแรงบันดาลใจแก่ผู้เรียนอีกด้วย





ภาพประกอบ 20 เครื่องเคาะสำหรับช่วยสอนในเรื่องจังหวะ

3. อาจารย์ลลิตา ลัดดากลม

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน-การสอนขับร้องเพลง ประกอบด้วย

3.1 เปียโน ใช้ในการวอร์มเสียง และ เล่นเพลงประกอบการสอน

3.2 เครื่องเสียง ใช้ในเปิดเพลงตัวอย่าง รวมไปถึงเพื่อใช้ขยายเสียงร้องผ่านทาง
กระจก ใช้ดูท่าทางในการยืน หรือ การแสดงท่าทางประกอบการร้องและยังมีประโยชน์รวมไปถึงการดู
รูปปากของตนเอง เปรียบเทียบกับของครูในกระจก เพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพชัดเจนและแก้ไขได้ถูกต้อง
เพื่อการพัฒนาทักษะทางการร้องและการแสดงออกไปพร้อม ๆ กัน

3.3 ไมโครโฟน เพื่อให้ผู้เรียนฝึกซ้อมการใช้ไมโครโฟน เนื่องจากเมื่อออกไปแสดง
บนเวที ต้องใช้ไมโครโฟน ดังนั้นผู้เรียนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้เทคนิคต่าง ๆ ในการใช้

3.4 หนังสือโน้ตเพลง รวมถึงแบบฝึกหัดต่างๆ โดยจะมีการใช้หนังสือโน้ตเพลง
เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับโน้ตดนตรี และเครื่องหมายทางดนตรีต่างๆ รวมถึงสำหรับผู้เรียนที่เรียน
ดนตรีผู้เรียนจะสามารถอ่านโน้ต และ ร้องตามห้องได้ถูก รวมไปถึงการนับจังหวะอีกด้วย

3.5 สมุดบรรทัด 5 เส้นสำหรับบันทึก โน้ตดนตรี และเครื่องเขียนต่างๆ



การวัดผลและประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนการขับร้องที่ต้องดำเนินการควบคู่กันไป เป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะการวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้สอนได้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนขับร้องของผู้เรียนแต่ละบุคคล อีกทั้งยังเป็นการสะท้อนถึงคุณภาพของผู้สอนตลอดจนเป็นข้อมูลที่จะนำไปปรับเปลี่ยนการวางแผนการสอนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและปรับปรุงได้อย่างตรงจุดประสงค์ เพื่อปรับผู้เรียนให้เข้าสู่ขั้นการเรียนขับร้องที่สูงขึ้น โดยความพร้อมที่จะขึ้นสอบของผู้เรียนที่จะสอบได้นั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอนว่าเหมาะสมหรือไม่อย่างไร และการวัดผลประเมินผลนั้นจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงองค์ความรู้ ความพร้อม ความสามารถของผู้เรียนนั้นๆและผู้สอนแต่ละคนมีวิธีการประเมินความพร้อมนั้นแตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. อาจารย์ฐานิศร์ สอนเครือ

ในการวัดผลและประเมินผล จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนได้แก่

1.1 วัดผลจากครูผู้สอนประเมินจากพัฒนาการ การเปลี่ยนแปลงโดยฟังจากเพลงแรกของผู้เรียน โดยนำเอามาทดสอบใช้ช่วงหลังเรียนเปรียบเทียบว่าการพัฒนาเป็นอย่างไร เทคนิคต่างๆ ดีขึ้นมากน้อยเพียงใด เช่นการหายใจดีขึ้น บังคับลมได้ดีขึ้น รวมไปถึงการพูด เสียงก็จะเปลี่ยนไป เสียงไม่ตกรอก หรือแม้กระทั่งปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอนหรือเพื่อนในชั้นเรียนเดียวกันดีขึ้น เพราะนักเรียนจะมีความมั่นใจ มีความเชื่อมั่นมากขึ้น กล้าแสดงออกมากขึ้น เปิดใจให้กับคนรอบข้างมากขึ้น

1.2 วัดจากการแสดงรวมและความเห็นพ้องของผู้สอนอีกหลายๆ ท่านว่าผู้เรียนนั้นมีความสามารถที่จะขยับไปเรียนในชั้นที่สูงขึ้นมากน้อยเพียงใด

2. อาจารย์พิชญะ เขมะสิงคิ

การวัดผลและประเมินผล จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่

2.1 การวัดผลโดยครูผู้สอน โดยจะวัดผลและประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังจากเรียน จะมีการประเมินนักเรียนตั้งแต่เข้ามาเรียนครั้งแรก โดยให้นักเรียนร้องเพลงให้ฟัง เพื่อประเมินถึงความสามารถและทักษะในการร้องเพลงของนักเรียน เช็คนในเรื่องของระดับเสียง ภาษา อารมณ์เพลง ในระหว่างการสอนจะมีการวัดผลด้วย ในการสอนเทคนิคต่างๆ จะให้นักเรียนลองทำแล้วดูว่านักเรียนสามารถทำได้หรือไม่ รวมไปถึงการวัดผลหลังเรียน จะมีการวัดผลและประเมินผลเป็นประจำทุกอาทิตย์ในการเรียน ทุกครั้งจะมีการบ้านไปหาเพลงมา หรือ ไปฟังเพลงจำทำนองเพลง ต้องมีการฝึกซ้อมที่เหมาะสม ส่วนใหญ่จะวัดจากการฟังของตนเองและการสังเกตของตนเอง โดยจะวัดในภาพรวมทั้งหมดว่านักเรียนร้องดีขึ้นจากเดิมหรือไม่ ทั้งการวัดในแง่ของระดับเสียงที่ถูกต้อง ท่าทางในการร้องเพลง จังหวะ โทนเสียง นอกจากวัดในเรื่องของการร้องเพลงแล้ว ครูยังต้องวัดในเรื่องของการแสดง บุคลิกในการแสดง การจับไมโครโฟน เป็นต้น

2.2 การวัดผลด้วยตัวนักเรียนเอง โดยจะมีการสอบถามนักเรียนในแต่ละแบบฝึกหัดว่าหลังจากฝึกแล้วนักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้าง เสียงของตนเองมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง



2.3 การประเมินผลจากการส่งนักเรียนขึ้นร้องเพลงในคอนเสิร์ตของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพราะในการขึ้นคอนเสิร์ตถือเป็นการฝึกการควบคุมความตื้นตันของนักเรียนให้มีความกล้าแสดงออก สามารถร้องเพลงที่เรียนมาได้ดีมากน้อยแค่ไหน

3. อาจารย์ลลิตา ลัดดาภิรมย์

ในการวัดผลและประเมินผล จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนได้แก่

3.1 อาจารย์ลลิตา วัดผลการจากร้องที่ดีขึ้นสังเกตจากก่อนเรียนไม่เข้าใจอะไรเลย หลังจากเรียนไปสักกระยะนักเรียนเริ่มร้องตรงจังหวะ ควบคุมเสียงต่ำกลางสูงได้ Vocal Range กว้างขึ้น น้ำเสียงที่เปล่งออกมามี Resonance มากขึ้น ระบบการหายใจดูสบายขึ้น หายใจถูกต้องมากขึ้น ไหลไม่ยก

3.2 วัดผลจากการแสดง งานประจำปี 2 ครั้งที่ ทางโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เป็นผู้จัดขึ้นมาหรือส่งนักเรียนไปร้องตามเทศกาลต่างๆ ที่ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์ได้จัดขึ้น

สภาพปัญหาในการเรียนการสอน

เนื่องจากโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เปิดรับผู้สนใจทางด้านการเล่นดนตรีในทุกเพศ ทุกวัย จึงทำให้เกิดปัญหาตามมาด้วยเนื่องจากแต่ละบุคคลมีความต้องการที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะการเรียนการสอนในด้านการขับร้องที่เป็นวิชาที่ใช้การฝึกฝนจนร่างกายชินกับการฝึกเพื่อได้มาซึ่งองค์ความรู้และเทคนิควิธีการนั้นๆ จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและการเก็บข้อมูลภาคสนาม พบปัญหาในการเรียนการสอนร้องเพลงของผู้สอน เหมือนและต่างกันดังนี้

1. ฐานิสร์ สอนเครือ

ปัญหาในการสอนที่เกิดจากผู้เรียน คือ

- 1.1 เสียงเพี้ยน ตกจังหวะ
- 1.2 เด็กอายุน้อยเกินไป ยังไม่มีโทนเสียง
- 1.3 นักเรียนไม่ตรงต่อเวลา
- 1.4 ผู้เรียนขาดสมาธิในการเรียน
- 1.5 ผู้ปกครองคาดหวังกับบุตรหลานมากเกินไป

2. พิชญะ เขมะสิงคิ

ปัญหาในการสอนที่เกิดจากผู้เรียน คือ

- 2.1 ผู้เรียนไม่ตั้งใจเรียนเพราะอายุน้อยเกินไป
- 2.2 ผู้เรียนเฉื่อยชาไม่สนใจการเรียน
- 2.3 ผู้ปกครองและผู้เรียนไม่เข้าใจวิธีการพัฒนาอย่างมีขั้นตอน เป็นระบบ

และมีการผลักดันบุตรหลานเกินไปจนทำให้เกิดความกดดัน

- 2.4 ผู้เรียนไม่ซ้อม ขาดความรับผิดชอบและไม่ปรับปรุงตามคำแนะนำของครู
- 2.5 ผู้เรียนรู้จักเพลงน้อยมากไม่เปิดใจฟังเพลงที่หลากหลาย



3. อาจารย์ลลิตา ลัดดาภิรมย์

ปัญหาในการสอนที่เกิดจากผู้เรียน คือ

3.1 ผู้เรียนมีความคาดหวังมากเกินไป เช่น มาเรียนเพื่อจะไปเป็นเดอะสตาร์ หรือผู้เรียนเลือกเพลงจากความชอบตัวศิลปินจึงทำให้เลือกเพลงที่ยากเกินไป บางครั้งผู้เรียนแจ้งความจำนงว่าจะเรียนวิชาขับร้อง Classic แต่พอเตรียมเพลงมาสอนกลับกลายเป็นไม่ใช่เพลงคลาสสิกอย่างที่ผู้เรียนเข้าใจ

3.2 ผู้เรียนไม่เข้าใจประเภทของเพลงอย่างถ่องแท้ สิ่งที่เขาเข้าใจเป็นอีกอย่าง แต่สิ่งที่อยากทำเป็นอีกอย่าง อาจารย์เสนอว่าทางฝ่ายรับสมัครควรมีความรู้ในด้านการขายคอร์สให้ข้อมูลลูกค้าแบบถูกต้องเพื่อป้องกันปัญหาความเข้าใจผิด

3.3 ปัจจุบันสื่อการประกวดร้องเพลงที่มีการแข่งขันกันมาก ทำให้ผู้เรียนมีความคาดหวังมากเกินไป นักเรียนส่วนใหญ่ที่มาอยากเรียนลัดขั้นตอนเพื่อให้เก่งเร็ว ซึ่งอาจารย์ลลิตามีความเห็นว่ามันเป็นไปได้ ทำให้การสอนมีปัญหาเช่นเลือกเพลงที่ยากเกินไปไม่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง หรือนักเรียนจะเปลี่ยนเพลงไปเรื่อยๆ ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนการสอน เสียเวลาไปเปล่าประโยชน์และสุดท้ายก็ล้มเลิกความตั้งใจกันไป

3.4 ผู้เรียนไม่ยอมซ้อมทำให้การเรียนช้าลง

3.5 สถานที่ ห้องสำหรับสอนเล็กเกินไปเนื่องจากอยู่ในห้าง อากาศถ่ายเทไม่สะดวก เนื่องจากไม่มีหน้าต่างทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ การปูพรมอาจทำให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนเป็นภูมิแพ้ที่เกิดจากการสะสมของฝุ่นและแบคทีเรียได้

สรุปสภาพปัญหา

จากการลงพื้นที่ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบสภาพปัญหาในการเรียนการสอนร้องเพลงสรุปได้ดังนี้ เนื่องจากเป็นกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่สามารถมีกฎข้อบังคับผู้เรียนได้ ผู้เรียนจึงไม่ค่อยสนใจที่จะเรียนให้ต่อเนื่องหยุดเรียนบ่อยไม่ตรงต่อเวลา ผู้เรียนอายุน้อยมีความคาดหวังมากเกินไปไม่ค่อยยอมปฏิบัติตามขั้นตอนที่ครูจัดให้ ไม่ค่อยเปิดใจรับองค์ความรู้และทักษะที่ถูกต้องทางด้าน การร้องเพลง ผู้เรียนมุ่งเน้นจะปฏิบัติให้ได้ในช่วงเวลาอันสั้นและไม่ยอมซ้อมให้ต่อเนื่อง จึงทำให้ผู้เรียนส่วนหนึ่งไม่สัมฤทธิ์ผลดังความคาดหมาย ส่งผลให้ผู้วิจัยเขียนชุดสื่อการเรียนการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป เป็นหลักสูตรระยะสั้นเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้เรียน



บทที่ 5

การพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

จากการลงพื้นที่ศึกษากระบวนการเรียนการสอนขับร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องเพลงสำหรับบุคคลทั่วไป โดยใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview Guide) แบบสังเกต (Observation) พบว่าการสอนร้องเพลงในกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความต้องการและสำคัญเป็นอย่างมากต่อผู้เรียนที่มีช่วงวัยที่แตกต่างกัน พัฒนาการของผู้เรียน ความเข้าใจในบทเพลง การใช้เสียงกระแทงองค์ความรู้ที่เคยเรียนมาซึ่งแตกต่างกันทำให้การเรียนร้องเพลงในกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความหลากหลายเป็นอย่างมาก เพื่อให้ผู้เรียนร้องเพลงในกลุ่มบุคคลทั่วไปมีพัฒนาอย่างถูกวิธีผู้วิจัยจึงสร้างชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป 12 ชั่วโมง

ชื่อสื่อการสอน Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ผู้สร้าง นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ

ผู้เชี่ยวชาญควบคุมการสร้าง Krupoo Pop Singing Model Basic foundation.

1. อาจารย์วณิ ลัดดาภิรมย์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรสอนร้องเพลง ครูชำนาญการพิเศษ คีตศิลป์สากล สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. รองศาสตราจารย์ ดวงใจ อมาตยกุล ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการใช้เสียง อาจารย์ระดับ 9 ภาควิชา ดุริยางคศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สังคม ภูมิพันธุ์ ผู้เชี่ยวชาญเครื่องมือในการวิจัย ภาควิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

จุดประสงค์การสร้าง เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ให้สามารถนำไปปรับใช้ได้จริงในสังคมปัจจุบันและอนาคต

ผู้เรียน สำหรับบุคคลทั่วไป

ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป 12 ชั่วโมง Krupoo Pop Singing Model Basic foundation. มีการแบ่งการสอนออกเป็น 3 ช่วง ตามพัฒนาการของผู้เรียนเพื่อให้การสอนมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับบทฝึกในช่วงที่ทำการเรียนการสอนดังนี้



ด้านเนื้อหา

ช่วงที่ 1

หัวข้อชั่วโมงที่ 1-4 เน้นพัฒนาการทางการฟัง, จังหวะ, ทำนอง, รูปปาก, การหายใจ, การแบ่งลม, VDO ประกอบการสอน, ใบงานประกอบการสอนในแต่ละหัวข้อ, ประเมินผลครั้งที่ 1

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เรียนสามารถร้องเพลงได้ในระดับหนึ่ง ได้ทราบหลักการร้องเพลงแบบมาตรฐานสากลและนำมาปรับใช้ได้มีความมั่นใจมากขึ้นเสียงพัฒนาขึ้นแก้ปัญหาเรื่องเสียงได้ระดับหนึ่ง สามารถนำความรู้มาต่อยอดในระดับที่สูงต่อไป

ชั่วโมงที่ 1 Pitching การฟังเริ่มต้นเปล่งเสียงตั้งแต่หัวข้อง่าย ๆ Vocal range แคบๆ ไปจนถึงกว้างในระดับมาตรฐาน ปฏิบัติในบทเพลงค่าน้ำนม+BKT หรือร้องกับเปียโนแล้วแต่ครูผู้สอนจะเลือกใช้ในคีย์C/Bb

ชั่วโมงที่ 2 Vocal warm up Exercise, รูปปาก รูปสระที่ถูกต้อง, บทฝึกการอ่านเน้นรูปปาก, VDO ประกอบการสอน ปฏิบัติในบทเพลงค่าน้ำนม

ชั่วโมงที่ 3 Breathing control การหายใจ, Phrasing control การแบ่งลม, VDO ประกอบการสอน, ปฏิบัติในบทเพลงค่าน้ำนม

ชั่วโมงที่ 4 Evaluate ประเมินผลครั้งที่ 1 ร้องเพลงค่าน้ำนม, ใบประเมินผลตามหัวข้อที่ได้สอนมาจากชั่วโมงที่ 1-3, ประเมินผลครั้งที่ 1

ช่วงที่ 2

หัวข้อชั่วโมงที่5-7 เน้นพัฒนาการทางการควบคุมลมหายใจหน้าท้อง ต่อเนื่องจากช่วงที่ 1, จังหวะ Time signature, form เพลง, การเปล่งเสียงพยัญชนะในภาษาไทยให้ชัดเจนเพื่อส่งเสริมให้คำร้องชัดเจนขึ้นอนุรักษ์ความงามของด้านของภาษาไทยซึ่งจะทำให้บทเพลงมีความไพเราะยิ่งขึ้น, ปฏิบัติในบทพระราชนิพนธ์แสงเดือน, VDO ประกอบการสอน, ใบงานประกอบการสอนในแต่ละหัวข้อ, ประเมินผลครั้งที่ 2

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

มีพัฒนาการในการใช้เสียงควบคุมเสียงดีขึ้น กล้ามเนื้อต่างๆทำงานได้ดีขึ้นต่อเนื่องจากช่วงที่ 1 เข้าใจ Form เพลงทำให้ไม่เกิดความสับสนในการจำท่อนร้อง มีการเตรียมพร้อมในการร้องได้ดีขึ้นไม่คร่อมจังหวะ รู้จักฟังจังหวะ นับจังหวะในเพลงได้จนจินตคิดเป็นนิสัย เป็นพฤติกรรมที่ถูกต้อง มีความมั่นใจยิ่งขึ้น

ชั่วโมงที่ 5 Front muscle การบังคับกล้ามเนื้อหน้าท้อง, ใบงาน ประกอบการสอน, VDO ประกอบการสอน, ปฏิบัติในบทพระราชนิพนธ์แสงเดือน

ชั่วโมงที่ 6 Timing, form เพลง, ปฏิบัติในบทพระราชนิพนธ์แสงเดือน

ชั่วโมงที่ 7 VDO Vocal warm up Exercise, Consonant การเน้นคำร้องในภาษาไทย/บทฝึกในการอ่านแบบที่นักเรียนควรรู้และปฏิบัติได้จะช่วยทำให้เพลงไพเราะมากขึ้น ปฏิบัติในบทพระราชนิพนธ์แสงเดือน

ชั่วโมงที่ 8 Evaluate ประเมินผลครั้งที่ 2 ร้องบทเพลงแสงเดือน



ใบประเมินผลตามหัวข้อที่ได้สอนมาจากชั่วโมงที่ 5-7 ประเมินผลครั้งที่ 2

ช่วงที่ 3

หัวข้อชั่วโมงที่ 9-12 Tone color ฝึกการเปล่งเสียงทั้ง 3 tone เพื่อให้ช่วงเสียงขยาย Vocal range กว้างขึ้น ,เลือก Key เพลงที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนทำให้การร้องเพลงสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น,open throat หลักการเปิดคอที่สามารถฝึกเสียงได้เป็นธรรมชาติมากขึ้น ,เน้นพัฒนาการทางด้านการสื่ออารมณ์ในบทเพลงซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้บทเพลงมีความไพเราะยิ่งขึ้น สมบูรณ์แบบมากขึ้น โดยมีหลักการให้ผู้เรียนได้มีวิธีคิดแบบใกล้ๆตัว โดยแนะนำให้ทำความเข้าใจ ความหมายของบทเพลงฝึกสื่อจากน้ำเสียง ลีลา ท่าทาง Inner ในบทเพลงบ้านเรา ประเมินผลครั้งที่ 3 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เรียนเข้าใจการสื่อความหมายในบทเพลงเพลงมีความไพเราะยิ่งขึ้น ทำให้เสียงร้องสามารถสื่ออารมณ์ได้ลึกซึ้งส่งผ่านไปยังผู้ฟังได้ มีความสุขในการร้องเพลง มีความมั่นใจยิ่งขึ้น กล้าแสดงออกต่อหน้าสาธารณชนมากขึ้น และนำความรู้ทั้ง 3 ช่วงนี้มาปรับใช้ในบทเพลงอื่นๆได้ด้วย

ชั่วโมงที่ 9 VDO Vocal warm up Exercise Tone color VDO ประกอบการสอน ใบงานประกอบการสอน , ในบทเพลงบ้านเรา,การเลือกkeyให้เหมาะกับช่วงของวัย และ Vocal range ของตนเอง 2.เลือกkey เพลงที่เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน

สำหรับผู้เรียนเพศชายอายุ 18 ปีขึ้นไป key Ab

สำหรับเด็กผู้ชายอายุไม่เกิน 12 ปี - สำหรับเพศหญิงอายุ 8 ปีขึ้นไป

Key Eb

สำหรับผู้เรียนเพศชายอายุ (ช่วงเสียงแตก) 13-17 ปี Key F

ชั่วโมงที่ 10 Open throat ฝึกเปิดคอ, VDO ประกอบการสอนในบทเพลง บ้านเรา

ชั่วโมงที่ 11 การสื่อความหมายในบทเพลง บทฝึกการใช้ลีลา มือ สายตา ในการสื่อ VDO ประกอบการสอนในบทเพลงบ้านเรา

ชั่วโมงที่ 12 Evaluate ประเมินผลครั้งที่ 3 ร้องบทเพลงบ้านเรา ,ใบประเมินผลตามหัวข้อที่ได้สอนมาจากชั่วโมงที่ 9-11 ประเมินผลครั้งที่ 3

คุณสมบัติเบื้องต้นของผู้เรียน

การเรียนร้องเพลงให้สัมฤทธิ์ผลผู้เรียนจำเป็นต้องมีคุณสมบัติเบื้องต้น เพื่อให้เกิดพัฒนาการ และสามารถเข้าใจในบทฝึกและสามารถถ่ายทอดได้อย่างมีคุณภาพโดยผู้วิจัยแบ่งได้ดังนี้

1. ช่วงอายุ 8 ปี ขึ้นไป
2. อ่านหนังสือออก เขียนหนังสือได้
3. มีการฟังที่ไม่เพี้ยนร้องได้ตรงเสียง
4. ฟังจังหวะ เคาะจังหวะได้ตามธรรมชาติ
5. มีร่างกายและสมองสมบูรณ์ ครบองค์ประกอบ 32 ประการ
6. เป็นผู้มีใจรักในเสียงเพลงต้องการเพิ่มทักษะความรู้



สื่อและอุปกรณ์การสอน

ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation มีการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนแบ่งเป็น 5 ประเภท ดังตาราง 1

ตาราง 1 อุปกรณ์ประกอบสื่อ

รูปแบบสื่อ	จุดประสงค์ในการใช้สื่อ
1.รูปแบบเอกสาร	-ลักษณะเป็นองค์ความรู้ในงานประกอบการสอนใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับทราบหลักการตามหลักทฤษฎีในหัวข้อต่างๆ
2.รูปแบบ VDO	-เป็น VDO ครูพูดฝึก Voice technique ใช้สำหรับประกอบการปฏิบัติในหัวข้อที่สอนเพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพ เกิดความเข้าใจ สามารถปฏิบัติได้
3.รูปแบบ MP3	-ใช้สำหรับเป็นสื่อในการฟังและการฝึกร้อง เพื่อศึกษารายละเอียดในบทเพลง
4.รูปแบบมนุษย์	-ใช้สำหรับอธิบายสร้างความเข้าใจในหัวข้อ ควบคุมพฤติกรรมปฏิบัติหัวข้อให้ตรงประเด็น คอยชี้แนะ ประเมินย่อยในชั่วโมงเรียน
5.รูปแบบเครื่องใช้อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Metronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง-จอ-ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	-ใช้สำหรับการสอนในทุกๆชั่วโมงตามหัวข้อที่ได้ระบุไว้



แผนการสอน

ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation แบ่งการสอนออกเป็น 3 ช่วง 12 ชั่วโมง ในแต่ละขั้นตอนจะมีการเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไปเพื่อพัฒนาการที่ดีของผู้เรียน จะมีการประเมินผู้เรียนหลังจากการเรียนการสอน โดยมีรายละเอียดใน ผนวก ข และมีตัวอย่างรายละเอียดบทเรียนเป็นรายชั่วโมงแบ่งเป็น 12 ชั่วโมง ดังนี้



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 1 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อที่ 1	เอกสาร	VDO ไม่มี	MP3 2 Track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1 (20 นาที) Pitching การฟังระดับเสียง เบื้องต้น -scale sol-mi -C Major scale - เพลงtwinkle twinkle little star -เพลงค่าน้ำนม	-แผนการสอน -ใบงาน# 1 -ใบงาน# 2 -ใบงาน# 3 -ใบงาน# 4	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวิดีโอ	-
หัวข้อที่ 2 (40 นาที) -ฝึกร้องเพลงค่าน้ำนม -เน้นการฝึกจังหวะ-ทำนอง	-แผนการสอน	-	-ต้นฉบับเพลงค่าน้ำนม -BKT เพลงค่าน้ำนม	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวิดีโอ	-

รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 2 ประกอบไปด้วย 4 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO 1 track	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (10 นาที) -Vowels การวางรูปปากในสระต่างๆ 5 แบบ	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 5	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง - จอ-ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจก เงา6.กล่องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (10 นาที) -Vocal warm up Exercises	-เอกสารแผนการสอน	VDOครูบุบตีฝึกVoice Technique #1 สระ รูปปาก +scale DRMRD	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง - จอ-ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5. กระจกเงา 6.กล่อง วีดีโอ	-
หัวข้อที่ 3 (10 นาที) -ฝึกอ่านคำในบทเพลงค่าน้ำนมโดยเน้น รูปปากสระในคำร้อง	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 6	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ- ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	-



หัวข้อที่ 4 (30 นาที) -ฝึกร้องเพลงค่าน้ำนม เน้นการฝึกจังหวะ-ทำนอง	-เอกสารแผนการสอน	-	-ต้นฉบับเพลงค่าน้ำนม -BKT เพลงค่าน้ำนม	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง - จอ-ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา6.กล่องวีดีโอ	VDOตัวอย่างการสอน 2 track -
---	------------------	---	---	---	-----------------------------



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.
 ชั่วโมงที่ 3 ประกอบไปด้วย 3 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO 1 track	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (20 นาที) -Breathing control ระบบการหายใจและวิธีการ หลักการหายใจในการร้องเพลง	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 7	VDOครูบุบผะฝึกVoice Technique #2 ระบบการหายใจ	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (10 นาที) -phrasing control แบ่งลมหายใจ เพลงค่าน้ำนม	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 8	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 3. (30 นาที) -ฝึกร้องเพลงค่าน้ำนม เน้นการ หายใจ การบังคับเสียง	-เอกสารแผนการสอน	-	-ต้นฉบับเพลงค่าน้ำนม -BKT เพลงค่าน้ำนม	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 4 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO ไม่มี	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (30 นาที) -ทบทวนหัวข้อการเรียนจากชั่วโมงที่ 1-3 เพื่อเตรียมความพร้อมในการประเมินผล	-เอกสารแผนการสอน	-	-ต้นฉบับเพลงค่าน้ำนม -BKT เพลงค่าน้ำนม	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) -Evaluate. ประเมินผล ครั้งที่ 1 ร้องบทเพลงค่าน้ำนม -ประเมินตามหัวข้อในบทเรียนที่ได้เรียนมาจากชั่วโมงที่ 1-3 บทเพลงค่าน้ำนม	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 9	-	-ต้นฉบับเพลงค่าน้ำนม -BKT เพลงค่าน้ำนม	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	VDOตัวอย่าง การประเมิน 1 track



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.
ชั่วโมงที่ 5 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO 1 track	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (30 นาที) -front Muscle วิธีการบังคับหน้าท้อง	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 10	VDO ครูบุบตีฝึกVoice Technique #3 การบังคับหน้าท้อง	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) -ฝึกร้องเพลงแสงเดือน เน้นการใช้ หน้าท้องบังคับควบคุมเสียงในเพลง แสงเดือน	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 11	-	-ต้นฉบับเพลงแสงเดือน -BKT เพลงแสงเดือน	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-

รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขั้บรื่องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.
ชั่วโมงที่ 6 ประกอบไปด้วย 3 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO ไม่มี	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (10 นาที) -การฟังจังหวะเบื้องต้น time signature 3/4และ4/4 การนับจังหวะ time signature 4/4	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 12	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (20 นาที) -formเพลงเบื้องต้น(คีตลักษณ์) องค์ประกอบต่างๆในบทเพลง แสง เดือน	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 13 -องค์-ความรู้ใบงาน# 14	-	-ต้นฉบับเพลงแสงเดือน	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 3. -ฝึกร้องเพลงแสงเดือนเน้นการนับ จังหวะ และformเพลง	-เอกสารแผนการสอน	-	-BKT เพลงแสงเดือน		-



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.
ชั่วโมงที่ 7 ประกอบไปด้วย 3 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO 1 track	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (10 นาที) - Vocal Warm up Exercises	-เอกสารแผนการสอน	VDOครูบุบพตี๊กVoice Technique # 4 scale Exercises +vocal warm-up	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวิดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) -Consonant เสียงพยัญชนะไทย การเน้นคำในการร้องเพลง -ฝึกอ่านออกเสียงในบทเพลงแสง เดือน	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 15 -องค์ความรู้ใบงาน# 16	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวิดีโอ	-
หัวข้อที่ 3. (30 นาที) -ฝึกร้องเพลงแสงเดือนเน้นการเปล่ง เสียงพยัญชนะให้ชัดเจนในบทเพลง แสงเดือน	-เอกสารแผนการสอน	-	-ต้นฉบับเพลงแสงเดือน -BKT เพลงแสงเดือน		-



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.
ชั่วโมงที่ 8 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO ไม่มี	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (30 นาที) -ทบทวนหัวข้อการเรียนจากชั่วโมง ที่5-7 เพื่อเตรียมความพร้อมในการ ประเมินผล	-เอกสารแผนการสอน	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวิดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) - Evaluate. ประเมินผลครั้งที่ 2. ร้องบทเพลงแสงเดือน -ประเมินตามหัวข้อในบทเรียนที่ได้ เรียนมาจากชั่วโมงที่ 4-7 บท เพลงแสงเดือน	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 17	-	-Mp3 ต้นฉบับเพลงแสง เดือน -Mp3 BKT เพลงแสงเดือน	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวิดีโอ	Mp3 ตัวอย่างเสียงการ ประเมินผู้เรียน เพลงแสงเดือน 3track

รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 9 ประกอบไปด้วย 3 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO 2 track	MP3 4 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (10 นาที) - Vocal Warm up Exercises	-เอกสารแผนการสอน	-VDOครูบุบผพิภ Voice Technique #5 scale	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (20 นาที) -tone color โทนเสียง -ฝึกเปล่งเสียงทั้ง 3 โทน -ฝึกร้องเพลงบ้านเรา	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 18 -องค์ความรู้ใบงาน# 19	-VDOครูบุบผพิภ Voice Technique #6 Tone color	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 3. (30 นาที) -ฝึกร้องเพลงบ้านเราเน้นโทนเสียง	-เอกสารแผนการสอน	-	Key Ab ชายอายุ 18 up Key Eb ชายอายุ 13 up Key F หญิงทุกช่วงวัย และ ชายอายุไม่เกิน 12	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-

รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 10 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO 2 track	MP3 4 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (30 นาที) - Open throat ฝึกเปิดคอ	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 20	-VDOครูบุบตฝึก Voice Technique #7 scale	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวิดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) -ฝึกร้องเพลงบ้านเรา	-เอกสารแผนการสอน	-	-Mp3 ต้นฉบับเพลงบ้านเรา -Mp3 BKT เพลงบ้านเรา Key Ab ชายอายุ 18 up Key Eb ชายอายุ 13 up Key F หญิงทุกช่วงวัย และชายอายุไม่เกิน 12	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวิดีโอ	



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.
 ชั่วโมงที่ 11 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO 1 track	MP3 4 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (30 นาที) - การสื่อความหมายในเพลงบ้านเรา	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 21	-VDOครูบุบพิภก Voice Technique #8	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) - ฟังร้องเพลงบ้านเรา	-เอกสารแผนการสอน	-	-Mp3 ต้นฉบับเพลงบ้านเรา -Mp3 BKT เพลงบ้านเรา Key Ab ชายอายุ 18 up Key Eb ชายอายุ 13 up Key F หญิงทุกช่วงวัย และชายอายุไม่เกิน 12	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.
ชั่วโมงที่ 12 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO ไม่มี	MP3 4 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน VDO 3 track
หัวข้อที่ 1. (30 นาที) - ทบทวนหัวข้อการเรียนจากชั่วโมงที่ 9-11 เพื่อเตรียมความพร้อมในการประเมินผล	- เอกสารแผนการสอน - องค์กรความรู้ใบงาน# 22	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) - Evaluate. ประเมินผลครั้งที่ 3. ร้องบทเพลงบ้านเรา - ประเมินตามหัวข้อในบทเรียนที่ได้เรียนมาจากชั่วโมงที่ 9-11 บทเพลงบ้านเรา	- เอกสารแผนการสอน	-	-Mp3 ต้นฉบับเพลงบ้านเรา -Mp3 BKT เพลงบ้านเรา Key Ab ชายอายุ 18 up Key Eb ชายอายุ 13 up Key F หญิงทุกช่วงวัยและชายอายุไม่เกิน 12	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	VDO ตัวอย่างการประเมิน 2 track



บทที่ 6

ผลการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

จากการทดสอบการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไปโดยใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview Guide) แบบสังเกต (Observation) และชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป (Lesson) โดยทำการเก็บข้อมูลจาก สถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice and Performance ในกลุ่มบุคคลทั่วไปจำนวน 22 คน วิเคราะห์ผลได้เป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์การสร้างและกำหนดบทบาทชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลการก่อน - หลังการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป โดยการหาค่าเฉลี่ย นำเสนอโดยการบรรยายประกอบตาราง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นในการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไปโดยการหาค่าเฉลี่ยและบรรยายผล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์การสร้างและกำหนดบทบาทชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

การสร้างชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไปมีขั้นตอนและการดำเนินการสรุปได้ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาจากการลงพื้นที่โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการสร้างชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

2. กำหนดคุณสมบัติเบื้องต้นของผู้เรียนซึ่งเป็นบุคคลทั่วไป เรียนร้องเพลงที่สถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice and Performance

3. กำหนดเนื้อหาที่ต้องการพัฒนาอันได้แก่การฟัง จังหวะ ทำนอง คำร้อง การหายใจ การแบ่งลม การควบคุมลมหายใจ การเปล่งเสียงพยัญชนะ การฝึกขยายช่วงของเสียงและการสื่ออารมณ์ในบทเพลง

4. กำหนดกิจกรรมการเรียน กิจกรรมการเรียนของชุดฝึกทักษะการขับร้องเพลงเบื้องต้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาการอย่างถูกต้อง

5. กำหนดรูปแบบสื่อ ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป 12 ชั่วโมงมีการแบ่งการสอนออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1

ชั่วโมงที่ 1 Pitching การฟังเริ่มต้นเปล่งเสียงตั้งแต่หัวข้อย่างๆ Vocal Range แคบๆ ไปจนถึงกว้างในระดับมาตรฐาน ปฏิบัติในบทเพลงค่าน้ำนม + กับ BKT หรือร้องกับเปียโนแล้วแต่ครูผู้สอนจะเลือกใช้ในคีย์ C/Bb

ชั่วโมงที่ 2 Vocal Warm Up Exercise รูปปาก รูปสระที่ถูกต้อง,บทฝึกการอ่านเน้นรูปปาก, VDO ประกอบการสอน ปฏิบัติในบทเพลงค่าน้ำนม

ชั่วโมงที่ 3 Breathing Control การหายใจ Phrasing Control การแบ่งลม VDO ประกอบการสอน ปฏิบัติในบทเพลงค่าน้ำนม



ชั่วโมงที่ 4 Evaluate ประเมินผลครั้งที่ 1 ร้องเพลงค่าน้ำนม ใบประเมินผลตามหัวข้อที่ได้สอนมาจากชั่วโมงที่ 1-3 ประเมินผลครั้งที่ 1

ช่วงที่ 2

ชั่วโมงที่ 5 Front muscle การบังคับกล้ามเนื้อหน้าท้อง, ใบงานประกอบการสอน VDO ประกอบการสอน ปฏิบัติในบทพระราชนิพนธ์แสงเดือน

ชั่วโมงที่ 6 Timing ,formเพลง , ปฏิบัติในบทพระราชนิพนธ์แสงเดือน

ชั่วโมงที่ 7 VDO Vocal warm up Exercise, Consonant การเน้นคำร้องในภาษาไทย/ บทฝึกในการอ่านแบบที่นักเรียนควรรู้และปฏิบัติได้จะช่วยทำให้เพลงไพเราะมากขึ้น ปฏิบัติในบทเพลงพระราชนิพนธ์แสงเดือน

ชั่วโมงที่ 8 Evaluate ประเมินผลครั้งที่ 2 ร้องบทเพลงแสงเดือน ,ใบประเมินผลตามหัวข้อที่ได้สอนมาจากชั่วโมงที่ 5-7 ประเมินผลครั้งที่ 2

ช่วงที่ 3

ชั่วโมงที่ 9 VDO Vocal Warm Up Exercise Tone Color VDO ประกอบการสอน ใบงานประกอบการสอนในบทเพลงบ้านเรา เลือกKeyเพลงที่เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน Key Ab ชายอายุ 18 ปีขึ้นไป Key Eb ชายอายุ 13 ปีขึ้นไป Key F หญิงทุกช่วงวัยและชายอายุไม่เกิน 12ปี

ชั่วโมงที่ 10 Open throat ฝึกเปิดคอ ,VDO ประกอบการสอน ในบทเพลงบ้านเรา

ชั่วโมงที่ 11 การสื่อความหมายในบทเพลง บทฝึกการใช้สีลมมือสายตาในการสื่อ VDO ประกอบการสอน ในบทเพลงบ้านเรา

ชั่วโมงที่ 12 Evaluate ประเมินผลครั้งที่ 3 ร้องบทเพลงบ้านเรา ใบประเมินผลตามหัวข้อที่ได้สอนมาจากชั่วโมงที่ 9-11 ประเมินผลครั้งที่ 3

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลก่อน - หลังการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

1. วิเคราะห์ข้อมูลก่อนเรียนโดยแบบประเมินก่อนเรียน การให้คะแนนแบ่งเป็น 4 ระดับ

ความหมายของระดับคุณภาพคือ

ควรปรับปรุง	หมายถึง	1
พอใช้	หมายถึง	2
ดี	หมายถึง	3
ดีมาก	หมายถึง	4



ผู้วิจัยได้ใช้ค่าเฉลี่ยได้เป็น 4 ระดับ เปรียบเทียบกับเกณฑ์ต่อไปนี้ (ศุภวัณณ์ พลายน้อย.

2549 : 1)

1.00 - 2.60	หมายถึง	พอใช้
2.61 - 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
3.41 - 4.20	หมายถึง	ดี
4.21 - 5.00	หมายถึง	ดีมาก

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)

ตาราง 2 คะแนนการทดสอบ Pre - Test, Post - Test โดยใช้แบบประเมินของชุดสื่อการสอนขับร้อง สำหรับบุคคลทั่วไป

(n=22)				
หัวข้อประเมิน (n=22)	ค่าเฉลี่ยการทดสอบ Pre- Test(\bar{X})	ระดับความ พึงพอใจ.	ค่าเฉลี่ยการทดสอบ Post- Test(\bar{X})	ระดับความ พึง พอใจ
1. จังหวะ	2.22	พอใช้	3.44	ดี
2. ทำนอง	2.05	พอใช้	3.76	ดี
3. รูปสระ/รูปปากที่ ถูกต้อง	2.54 2.77	พอใช้ ดี	4.27 3.81	ดีมาก ดี
4. การหายใจ	2.45	พอใช้	2.67	ปานกลาง
5. คุณภาพเสียง	2.00	พอใช้	3.42	ดี
6. ความมั่นใจ	1.75	ควรปรับปรุง	3.66	ดี
7. การบังคับหน้าท้อง	3.22	ปานกลาง	4.11	ดี
8. Form เพลง	2.46	พอใช้	4.55	ดีมาก
9. ความพร้อม	2.58	พอใช้	3.21	ดี
10. สามารถนำโทน เสียงมาปรับใช้ใน เพลงได้อย่างเป็น ธรรมชาติ	1.32 2.03	ควรปรับปรุง พอใช้	4.03 3.61	ดี ดี
11. นำความรู้เรื่อง การเปิดคอ มาปรับใช้ ในบทเพลง				
12. ผู้เรียนสามารถสื่อ ความหมายในบท เพลงได้ทำให้บทเพลง น่าสนใจยิ่งขึ้น				
โดยรวม	2.28	พอใช้	3.71	ดี



จากตาราง 2 พบว่าบุคคลทั่วไป จำนวน 22 คน ก่อนจะมีการทดลองใช้ชุดสื่อการสอนขับร้อง สำหรับบุคคลทั่วไป ความสามารถในการร้องเพลงมีคะแนนเฉลี่ยทุกหัวข้อการประเมินอยู่ที่ 2.28 แสดงว่าความสามารถของกลุ่มบุคคลทั่วไปอยู่ที่ระดับ พอใช้ และหลังจะมีการทดลองใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป มีความสามารถในการร้องเพลงมีคะแนนเฉลี่ยทุกหัวข้อการประเมินอยู่ที่ 3.71 แสดงว่าความสามารถของกลุ่มบุคคลทั่วไปอยู่ที่ระดับ ดี

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นในการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป โดยการหาค่าเฉลี่ย และบรรยายผล

ตาราง 3 คะแนนความคิดเห็นในการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไปโดยการหาค่าเฉลี่ย และบรรยายผล

(n=22)

หัวข้อองค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้เกณฑ์คุณภาพ	ค่าเฉลี่ย คะแนน ประเมิน (\bar{X})	ระดับความพึงพอใจ
1.ด้านเนื้อหาวิชาการ การองค์ความรู้	สามารถแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนได้ตรงประเด็น	4.24	ดีมาก
2.ด้านสื่อการสอน	ใช้สื่อได้เหมาะสมกับหัวข้อการสอนในแต่ละ ชั่วโมงเรียน	3.62	ดี
3.ด้านกิจกรรมใน การสอนในชั่วโมง เรียน	จัดทำได้ตรงตามหัวข้อเหมาะสมกับเวลาและช่วง ของวัยประชากรสนุกน่าติดตาม	4.66	ดีมาก
4.เพลงที่เลือกใช้ เป็นสื่อการสอน	สามารถทำให้เกิดพัฒนาการที่ดีเป็นพื้นฐานของ การร้องเพลงที่ถูกต้อง	4.32	ดีมาก
5.ภาษาที่ใช้สื่อ	เข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้ชัดเจน	4.67	ดีมาก
6.การบูรณาการ ความรู้นำหลักการ ไปปรับใช้กับบทเพลง ประเภทอื่นๆ	สามารถนำหัวข้อการเรียนมาปรับใช้ได้ตรงตาม จุดประสงค์ และนำมาใช้จริงในสังคมปัจจุบัน และอนาคตได้	3.55	ดี
7.แก้ปัญหาได้ตรง ประเด็นหรือไม่	หัวข้อมีการพัฒนาตรงความต้องการของ ประชากร	4.78	ดีมาก
8. ความพึงพอใจ	ท่านมีความพึงพอใจในการพัฒนาการด้านการ ร้องเพลงและการใช้เสียงมากน้อยเพียงใด	4.36	ดีมาก
โดยรวม		4.27	ดีมาก



จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นในการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับดีมาก 6 ข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ หัวข้อมีการพัฒนาตรงความต้องการของประชากร ($\bar{X} = 4.78$) เข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติตามได้ชัดเจน ($\bar{X} = 4.67$) จัดทำได้ตรงตามหัวข้อเหมาะสมกับเวลาและช่วงวัยประชากรสนุกน่าติดตาม ($\bar{X} = 4.66$) ท่านมีความพึงพอใจในการพัฒนาการด้านการร้องเพลงและการใช้เสียงมากน้อยเพียงใด ($\bar{X} = 4.36$) สามารถทำให้เกิดพัฒนาการที่ดีเป็นพื้นฐานของการร้องเพลงที่ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.32$) และสามารถแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนได้ตรงประเด็น ($\bar{X} = 4.24$) อยู่ในระดับดี 2 ข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ใช้สื่อได้เหมาะสมกับหัวข้อการสอนในแต่ละชั่วโมงเรียน ($\bar{X} = 3.62$) และสามารถนำหัวข้อการเรียนมาปรับใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ และนำมาใช้จริงในสังคมปัจจุบันและอนาคตได้ ($\bar{X} = 3.55$)



บทที่ 7

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย กระบวนการเรียนการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนซ้ำร้องเพลงสำหรับบุคคลทั่วไปในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอนซ้ำร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไปและเพื่อศึกษาผลการใช้ชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมาของโครงการ แผนการสอน เทคนิคและวิธีการสอน สื่อและอุปกรณ์การสอน การวัดผลและประเมินผล สภาพปัญหาในการเรียนการสอน ชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป และผลการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อดำเนินการศึกษาตามวัตถุประสงค์สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอนซ้ำร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)
2. เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป
3. เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

สรุปผล

ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนซ้ำร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)

ความเป็นมาของโครงการ

โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นโครงการนำร่องของการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ บริหารจัดการด้วยตนเอง จัดกิจกรรมดนตรีทำหน้าที่ทางวิชาการและบริการสังคม เป็นต้นแบบของการจัดการศึกษาในศูนย์การค้า ทำให้โฉมหน้าของศึกษาดนตรีในประเทศไทยเปลี่ยนไป การศึกษาดนตรีจึงได้ขยายเป็นวงกว้างมากขึ้น

มีการแบ่งระบบการทำงานออกเป็น 6 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายบุคลากร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายการเงิน ฝ่ายประชาสัมพันธ์และฝ่ายอาคารสถานที่



ด้านแผนการสอน

ทางภาควิชาขับร้องโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) มีการจัดการเรียนการสอนดนตรีขนานไปกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรที่มีการสอนคือ หลักสูตรการขับร้องเพลงคลาสสิก และการขับร้องเพลงร่วมสมัย แบ่งออกเป็น 4 ชั้นแต่ละชั้นมีอยู่ 3 ระดับ ระดับละ 1 ปี รวมเป็นเวลาเรียน 48 ชั่วโมง (อาทิตย์ละ 1 ชั่วโมง) เป็นระยะเวลา 12 ปี

ในด้านวิชาการขับร้องกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนต้องเป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป โดยมีประเภทชั้นเรียน 2 ประเภท คือการเรียนแบบเดี่ยว และการเรียนแบบกลุ่ม จึงเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนวางแผนการสอนเอง เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และเหมาะสมกับสภาพปัญหาของการร้องเพลงในแต่ละบุคคลจึงทำให้การเรียนการสอนขับร้องเพลงอาจมีการจัดลำดับการเรียนการสอนต่างกันไปแล้วแต่พื้นฐานของผู้เรียนโดย มีอาจารย์ประจำภาควิชาอยู่ 3 ท่านได้แก่ อาจารย์ฐานิศร์ สอนเครื่อง อาจารย์พิชญะ เขมะสิงคิและอาจารย์ลลิตา ลัดดาภิรมย์ คอยดูแลควบคุมและปรับปรุงรูปแบบการสอนให้เข้ากับนักเรียนตามความเหมาะสม

การพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ มีการแบ่งการสอนออกเป็น 3 ช่วง เพื่อให้การสอนมีเนื้อหาที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยของผู้เรียน โดยแบ่งบทฝึกการเรียนการสอนเป็นดังนี้

ด้านเนื้อหา

ช่วงที่ 1

หัวข้อชั่วโมงที่ 1-4 เน้นพัฒนาการทางการฟัง จังหวะ ทำนอง รูปปาก การหายใจ การแบ่งลม VDO ประกอบการสอน ใบงานประกอบการสอนในแต่ละหัวข้อ ประเมินผลครั้งที่ 1

ช่วงที่ 2

หัวข้อชั่วโมงที่ 5-7 เน้นพัฒนาการทางการควบคุมลมหายใจหน้าท้อง ต่อเนื่องจากช่วงที่ 1 จังหวะ Time signature Form เพลง การเปล่งเสียงพยัญชนะในภาษาไทยให้ชัดเจนเพื่อส่งเสริมให้คำร้องชัดเจนขึ้น อนุรักษ์ความงามของด้านของภาษาไทยซึ่งจะทำให้บทเพลงมีความไพเราะยิ่งขึ้น ปฏิบัติในบทพระราชนิพนธ์แสงเดือน VDO ประกอบการสอน ใบงานประกอบการสอนในแต่ละหัวข้อ ประเมินผลครั้งที่ 2

ช่วงที่ 3

หัวข้อชั่วโมงที่ 9-12 Tone Color ฝึกการเปล่งเสียงทั้ง 3 Tone เพื่อให้เสียงขยาย Vocal Range กว้างขึ้น เลือก Key เพลงที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนทำให้การร้องเพลงสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น Open Throat หลักการเปิดคอที่สามารถฝึกเสียงได้เป็นธรรมชาติมากขึ้น เน้นพัฒนาการทางการสื่อสารอารมณ์ในบทเพลงซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้บทเพลงมีความไพเราะและสมบูรณ์แบบมากขึ้น โดยมีหลักการที่ผู้เรียนได้มีวิธีคิดแบบใกล้ๆ ตัว โดยแนะนำการเข้าใจความหมาย โดยการสื่อจากน้ำเสียง ลีลา ท่าทาง Inner ในบทเพลงบ้านเรา ประเมินผลครั้งที่ 3



ผลการใช้ชุดสื่อการสอนร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ในครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มบุคคลทั่วไปที่เรียนขับร้องเพลงใน สถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice and Performance จำนวน 22 คนโดยการเลือกแบบสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป 1 ชุด
2. แบบประเมินผู้เรียน Pre-test และ Post-test 1 ชุด
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน 3 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป โดยนำไปทดลองกับประชากรจำนวน 5 คน โดยใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป และปรับปรุงบทฝึก โดยใช้สื่อกิจกรรมตามคำอธิบายในชุดฝึก จากนั้นนำชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน โดยให้ครูในสถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice & Performance เริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน Pre-test จากนั้นนำชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป จำนวน 12 ชั่วโมง และวัดผลโดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน Post-test เพื่อเปรียบเทียบทดสอบจากนั้นให้ผู้ฝึกกรอกแบบประเมินความเห็นในการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป และนำข้อมูลไปตรวจสอบ

สรุป

ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ซึ่งประกอบด้วยเอกสารสิ่งพิมพ์ที่ใช้ประกอบการสอนจำนวน 1 ชุด เป็นเวลา 12 ชั่วโมง สิ่งพิมพ์ประกอบการเรียนองค์ความรู้จำนวน 18 ชุด สิ่งพิมพ์โน้ตเพลงประกอบการเรียน จำนวน 4 ชุด Backing track MP3 สำหรับฝึกร้อง 8 เพลง VDO ประกอบการเรียนรู้ แสดงตัวอย่าง จำนวน 11 ชุด ซึ่งผู้ฝึกสามารถฝึกได้ด้วยตนเองทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม ผู้ฝึกดำเนินกิจกรรมในการฝึกเป็นอย่างดี ทำให้การขับร้องเพลงของกลุ่มผู้ฝึก 22 คน มีการพัฒนาและมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.17 ในระดับ ดี

ความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไปพบว่ามีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการ เนื้อหา มีความชัดเจน และสื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ชุดฝึกชุดนี้ทำให้นักเรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการขับร้องเพลงได้เป็นอย่างดี

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัย กระบวนการเรียนการสอนขับร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ผลของการวิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นโครงการนำร่องของการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ บริหารจัดการด้วยตนเอง จัดกิจกรรมดนตรี



ทำหน้าที่ทางวิชาการและบริการสังคม มีการแบ่งระบบการทำงานออกเป็น 6 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายบุคลากร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายการเงิน ฝ่ายประชาสัมพันธ์และฝ่ายอาคารสถานที่ที่ดำเนินการสอนทางภาควิชาขั้วร้องโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) มีการจัดการเรียนการสอนดนตรีขนานไปกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรที่มีการสอนคือ หลักสูตรการขับร้องเพลงคลาสสิกและการขับร้องเพลงร่วมสมัย แบ่งออกเป็น 4 ชั้นแต่ละชั้นมีอยู่ 3 ระดับ ระดับละ 1 ปี รวมเป็นเวลาเรียน 48 ชั่วโมง (อาทิตย์ละ 1 ชั่วโมง) เป็นระยะเวลา 12 ปี วิชาการขับร้องกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนต้องเป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไปโดยมีประเภทชั้นเรียน 2 แบบคือการเรียนแบบเดี่ยว และการเรียนแบบกลุ่ม จึงเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้มีการวางแผนการสอนเอง เพื่อให้สนองต่อความต้องการของผู้เรียน และเหมาะสมกับสภาพปัญหาของการร้องเพลงในแต่ละบุคคลจึงทำให้การเรียนการสอนขับร้องเพลงมีการจัดลำดับการเรียนการสอนต่างกันไปแล้วแต่พื้นฐานของผู้เรียน สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ Gagne งานของปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์เรื่อง “จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล” (2543 : 86-88) ว่าด้วยทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ การเรียนรู้การเชื่อมโยง (Chaining) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองติดต่อกันเป็นการเรียนรู้ในด้านทักษะ เช่น การเขียน การอ่าน การพิมพ์ดีด และการเล่นดนตรี เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เลิศ อานันทนะ เรื่อง “การใช้เสียงดนตรีเพื่อประกอบการสอนแบบสร้างสรรค์ทางศิลปะสำหรับนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” (2518 : 23-26) ได้ทดลองนำเสียงดนตรีมาใช้เพื่อประกอบการสอนแบบสร้างสรรค์ทางศิลปะ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายประถม ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-4 ผลปรากฏว่าเสียงดนตรีสามารถส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์เด็ก เสริมสร้างความคิด จินตนาการ ช่วยกระตุ้นให้มีการแสดงออกในทางสร้างสรรค์ส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์ระหว่างประสาทตา หู กล้ามเนื้อมือ ให้สอดคล้องกับการใช้ความคิด นอกจากนี้ยังทำให้เหนื่อยช้าและคลายความตึงเครียด

การพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ชุดนี้สร้างขึ้นโดยใช้หลักการสื่อประสม คือ มีจุดมุ่งหมายในการฝึก มีขั้นตอนสำหรับการฝึกที่ชัดเจน จากพื้นฐานไปหาระดับสูง ชุดสื่อประกอบด้วยเอกสารสิ่งพิมพ์ที่ใช้ประกอบการสอน 12 ชั่วโมง สิ่งพิมพ์ประกอบการเรียน สิ่งพิมพ์โน้ตเพลงประกอบการเรียน Backing track MP3 สำหรับฝึกร้อง VDO ประกอบการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่าสื่อการเรียนรู้อผสมผสานกับบทฝึกมีส่วนทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ที่ดี แสดงว่าชุดสื่อที่สร้างขึ้นโดยอาศัยการศึกษาจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอน นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้เรียนสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ดี

ผลการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป พบว่าบุคคลทั่วไป จำนวน 22 คน ก่อนจะมีการทดลองใช้ ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป มีความสามารถในร้องเพลงมีคะแนนเฉลี่ยทุกหัวข้อการประเมินอยู่ที่ระดับ พอใช้ และหลังจะมีการทดลองใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป มีความสามารถในร้องเพลงมีคะแนนเฉลี่ยทุกหัวข้อการประเมินอยู่ที่ ระดับ ดี และผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นในการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับดีมาก 6 ข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ หัวข้อมีการพัฒนาตรงความต้องการของประชากร เข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติตามได้ชัดเจน จัดทำได้ตรงตามหัวข้อเหมาะสมกับเวลาและช่วงของวัยประชากรสนุกนำติดตาม ท่านมีความ



พึงพอใจในการพัฒนาการด้านการร้องเพลงและการใช้เสียงมากน้อยเพียงใด สามารถทำให้เกิดพัฒนาการที่ดีเป็นพื้นฐานของการร้องเพลงที่ถูกต้องและสามารถแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนได้ตรงประเด็นอยู่ในระดับดี 2 ข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ใช้สื่อได้เหมาะสมกับหัวข้อการสอนในแต่ละชั่วโมงเรียน และสามารถนำหัวข้อการเรียนมาปรับใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ และนำมาใช้จริงในสังคมปัจจุบันและอนาคตได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลต่างๆมาพิจารณาและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ในการนำเอาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป ครูผู้สอนควรศึกษาชุดการสอนและบทฝึกอย่างละเอียด และดำเนินการสอนตามลำดับขั้นตอนที่วางเอาไว้ทุกขั้นตอนเพื่อให้การสอนประสบความสำเร็จตามที่วางไว้

1.2 ลำดับการสอนมีความสำคัญต่อการพัฒนาของผู้เรียนเพื่อไปสู่ระดับที่สูงขึ้น และสามารถนำไปใช้ได้จริง ดังนั้นผู้สอนจึงควรฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ

1.3 ควรมีการฝึกทบทวนจนเกิดความเคยชินในการใช้ชุดสื่อเพื่อให้เกิดทักษะในการขับร้อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาชุดสื่อในการขับร้องเพลงในระดับที่สูงขึ้น

2.2 ควรมีการสร้างชุดสื่อในลักษณะการพัฒนาเฉพาะจุดเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาด้านการขับร้องต่อไป



บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

- กาญจนา นาคสกุล. ระบบเสียงภาษาไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- กาญจนา อินทรสุนานนท์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพลงพื้นบ้านภาคกลางในระดับปริญญาตรีโดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- . รายงานการสัมมนาทางวิชาการเรื่องการพัฒนามาตรฐานดนตรีไทยด้านคุณภาพเสียงและรสมือ และหลักทั่วไปของการขับร้องเพลงไทย. หน้า 5-32. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2541.
- กิตติมา ปรีดีลภ. ทฤษฎีการบริหารองค์กร. กรุงเทพฯ : ชนะการพิมพ์, 2539.
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สูจิบัตรครุศาสตร์คอนเสิร์ต ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- จิณพัทธ์ ประเสริฐยิ่ง. กระบวนการเรียนรู้ดนตรีของเด็กประถมวัยประถมศึกษาาระหว่างผู้ที่มีความสามารถต่างกัน. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. กิจกรรมดนตรีสำหรับครู (ฉบับปรับปรุงแก้ไขครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. จิตวิทยาการสอนดนตรี. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- . สาระดนตรีศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ดวงใจ อมาตยกุล. เพราะเพลง. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย, 2546 ก.
- . การขับร้องประสานเสียง. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546 ข.
- ดุष्ฎี บริพัตร ณ ออยุธยา. จินตนาการสู่การเรียนรู้. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์, 2543.
- . รู้เรียนเพื่อเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ : ดีบริษัทรักลูกแฟมิลีกรุ๊ป, 2549.
- ดุष्ฎี พนมยงค์ บุญทัศน์กุล. ลมหายใจ ... ดนตรี ... ชีวิต : การฝึกดนตรีเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : บ้านเพลง, 2539.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. หนังสือเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2541.
- ธวัชชัย นาควงศ์. โคได้สู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.
- . “หีบเพลงปาก หีบเพลงซึก และออร์แกน,” วารสารราชบัณฑิตยสถาน. 2(4) : 11-14 ; เมษายน, 2544.
- ธีระชัย ปุณณโชติ. การสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.



- นวลพรรณ นิยมคำ. ผลของการฝึกเทคนิคจิตใจสู่สภาวะอัลฟาตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการลดความวิตกกังวลทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- นิพนธ์ ศุขปรีดี. นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : พิษณุ, 2519.
- นิพนธ์ สุวรรณรงค์. ศึกษาวิเคราะห์เพลงไทยลูกทุ่งประพันธ์โดยสลา คุณวุฒิ. ปริญญาโท ศป.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2549.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. วัฒนธรรมร่วมภูมิภาคและแผนที่วัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2549.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2543
- พัชรี ใจชอบ. การพัฒนาแผนการสอนเรื่องรำเชิงกระบี่ข้าวมืดนาฏศิลป์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.
- พิศิษฐ์ กาญจนานิพนธ์. การพัฒนารายการวิดีโอเพื่อการอบรมการเรียนรู้ผู้ประกาศของกรมประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2543.
- ไพฑูริย์ พัฒนใหญ่ยิ่ง. สุนทรียศาสตร์ : แนวคิด ทฤษฎีและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศูนย์เอกสารและตำราฝ่ายกิจการพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2541.
- ภาวดี ธาราศรีสุทธิ และวิบูลย์ ไตวณะบุตร. หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยรามคำแหง, 2542.
- มณีบุษ สมรสต์. “การทำงานของอวัยวะในช่องปากในพยัญชนะและสระสำหรับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ,” เอกสารประกอบการสอนชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันสอนศิลปะการใช้เสียงและลีลา, 2542.
- ราชบัณฑิตสถาน. การใช้ “กระ” และ “กะ” พร้อมทั้งความหมายจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525/ราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, 2535
- รุ่งตะวัน ธงพลังแสง. เพลงอ้อย : ศึกษาร้องของนางบัวผัน จันทร์ศรี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2544.
- เลิศ อานันท์. การใช้เสียงดนตรีเพื่อประกอบการสอนแบบสร้างสรรค์ทางศิลปะสำหรับนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- . แนวคิดเกี่ยวกับศิลปศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- วณี ลัดดาภิรมย์. การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ้ำร้องประสานเสียง ในรายวิชา MSID 102. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542.
- วรเดช จันทรศร. ตัวแบบด้านกระบวนการของระบบราชการ การนำไปปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตบริหารศาสตร์, 2527.



- วิภา ตริอัจริยกุล. การศึกษาเรื่องผลการเรียนรู้และความคงทนจากการเรียนรู้จากรายการวีดิทัศน์รูปแบบละครและรูปแบบบรรยายที่ใช้คำถาม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.
- วีรวรรณ สุทิน. ผลของการฟังเสียงดนตรีที่มีต่อระดับสติปัญญาและความสามารถทางด้านสติปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาล. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.
- ศุภลักษณ์ ครุทอง. ผลการใช้วีดิทัศน์การสอนวิชาศิลปะศึกษาในเนื้อหา การรู้คุณค่าทางศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542.
- ศุภวัลย์ พลายน้อย. เอกสารประกอบการพัฒนาศักยภาพฝ่ายติดตามและประเมินผลภายในจังหวัด ในโครงการวิจัยและพัฒนาชีวิตสาธารณะ - ท้องถิ่นน่าอยู่. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2549.
- สุดใจ ทศพร. “การขับร้อง,” วารสารถนนดนตรี 1 ตุลาคม 2529. 4(2) : 12-15 ; มีนาคม, 2539.
- สุนันท์ ปัทมาคม. เอกสารประกอบการเรียนวิชาสื่อการสอนรายบุคคล. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- สุนน อมรวิวัฒน์. สมบัติทิพย์ของการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สำเนียง เรียนรัชตะ. เรียนภาษาไทย รายวิชา ท.035. กรุงเทพฯ : โรงเรียนศึกษานารี, 2543.
- อาภรณ์ มนตรีศาสตร์. การสอนเพื่อนรำในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2512.
- อุสา สุทธิศาสตร์. ดนตรีพัฒนาปัญญา IO อารมณ์ EQ. กรุงเทพฯ : แพลน บุ๊คเน็ต, 2544.
- Alexandre, Lunsqui. Rhythm and Globalization: Aesthetics, Cultuer, and Creativity in Contemporary Classical Music. Columbia : Columbia University, 2009.
- Bloom and others. Taxonomy of Education Objectives. New York : David Mckay Company, 1966.
- Daun, J. E. Individualized Instruction Programs and Materials. New Jersey : Education Technology Publication, 1973.
- Fisher, Judith C. The Effrct Videotapa Recording on Swimming Performance and Knowledge of Stoke Mechanics. New York : McGraw-Hill, 1977.
- Kelly, F. C. Evaluation Report on First Year Using Educational Television 1957-1960 Doss. New York : McGraw-Hill, 1960.
- Koeniq, A. E. and R. B. Hill. The Future Vision. Wisconsin : The University of Wisconsin, 1967.
- Lee, Eunchoe A. “A Study of the Effectiveness of Interactive Multimedia in Adult ESL Education,” Dissertation Abstracts International. 54(3) : 45-49 ; May, 2001.
- Leonard, C. Foundaton and Principle of Music Education. New York : McGraw-Hill Book Company, 1975.



- Rowntree, D. A Diction of Education. London : Harper and Row Published, 1981.
- Sisakul, Siphon. Detecting Vocal Fatigue in Student Singers Using Acoustic Measures of Mean Fundamental Frequency, Jitter, Shimmer and Harmonics-to-voice Ratio.
Doctor's Thesis, Illinois : Southern Illinois University, 2000.



ภาคผนวก



ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ



1. อาจารย์วณิ ลัดตากลม

วุฒิการศึกษา กศ.ม. (ดุริยางคศาสตร์สากล)

ตำแหน่งปัจจุบัน ครูชำนาญการพิเศษคีตศิลป์สากล สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. รองศาสตราจารย์ ดวงใจ อมาตยกุล

วุฒิการศึกษา กศ.บ. (ภาษาอังกฤษ Master of art)

ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สังคม ภูมิพันธุ์

วุฒิการศึกษา Ph.D. Industrial Education

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เฉลย ภูมิพันธุ์

วุฒิการศึกษา Ph.D. (Ed.Admin.)

ตำแหน่งปัจจุบัน ประธานกรรมการบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญชัย ชนไฟโรจน์

วุฒิการศึกษา Ph.D. (Musicology)

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์สอนประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทินกร อັตไพบูลย์

วุฒิการศึกษา ศ.ศม. (สาขาหลักสูตรและการสอน)

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี



ภาคผนวก ข
แผนการสอน



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนชั้นร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 1 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อที่ 1	เอกสาร	VDO ไม่มี	MP3 2 Track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1 (20 นาที) Pitching การฟังระดับเสียง เบื้องต้น -scale sol-mi -C Major scale - เพลงtwinkle twinkle little star -เพลงค่าน้ำนม	-แผนการสอนหัวข้อที่1 -ใบงาน# 1 -ใบงาน# 2 -ใบงาน# 3 -ใบงาน# 4	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2 (40 นาที) - ฝึกร้องเพลงค่าน้ำนม -เน้นการฝึกจังหวะ-ทำนอง	-แผนการสอนหัวข้อที่2	-	-ต้นฉบับเพลงค่าน้ำนม -BKT เพลงค่าน้ำนม	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 1หน้า1)

นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	สื่อการสอน อุปกรณ์	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมที่ตอบ รับจากผู้เรียน	ปัญหาที่พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
1. 20 นาที	Pitching การฟังระดับเสียงเบื้องต้น -scale sol-mi -C Major scale - เพลงtwinkle twinkle little star -เพลงค่าน้ำนม	1.สร้างจุดเริ่มต้นในการเปล่งเสียงและเปล่งเสียงให้ตรงทำนอง 2.เพื่อเช็ควิเคราะห์ผู้เรียนว่ามีความสามารถเปล่งเสียงได้ตามที่ได้ยินหรือไม่	1.ร้องตรงทำนอง 2.เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเกิดทักษะในการเปล่งเสียงเบื้องต้น 3.พัฒนาการของการเปล่งเสียงดีขึ้น 4.นำข้อมูลจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียนมาปรับปรุงให้ดีขึ้น	1.องค์ความรู้ใบงาน #1scale sol-mi 2.องค์ความรู้ใบงาน#2 Scale C major 3.องค์ความรู้ใบงาน#3โน้ตเพลงtwinkle twinkle little star 4.องค์ความรู้ใบงาน #4 โน้ตเพลงค่าน้ำนม keyC	1.ครู กดเปียโนพร้อมเปล่งเสียงให้ผู้เรียนฟัง 2.ผู้เรียนเปล่งเสียงตามที่ได้ยิน จนกว่าจะเปล่งเสียงได้ตรงตามหัวข้อต่างๆ 3.ถ้าวิธีโอเพื่อเก็บเป็นหลักฐานดูพัฒนาการของผู้เรียนในอนาคต เพื่อนำมาเป็นข้อมูลวิจารณ์ประกอบการสอนให้ผู้เรียนเห็นพฤติกรรมของตนเองและพร้อมจะปรับปรุงให้ดีขึ้นตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์ที่กำหนดไว้	1.เปล่งเสียงได้ตรงทำนองหรือไม่ ()ดี ร้องตรงทำนองทุกโน้ต ()พอใช้ ร้องตรงบ้างไม่ตรงบ้าง ()ควรปรับปรุง ร้องไม่ตรงทำนองเพี้ยน mono tone 2. คุณสมบัติของเสียงเบื้องต้น () บาง () หนา () ไส () ทุ้ม () แหลม	1.นักเรียนให้ความสนใจและปฏิบัติตามอย่างใดบ้าง ()มีสมาธิ ()ไม่มีสมาธิ ()กระตือรือร้นดีมาก ()สนใจแต่ไม่พยายาม ()เฉยชาไม่ตอบรับ ()อายไม่กล้าเปล่งเสียง ()หงุดหงิดไม่นิ่งฟังเสียงไม่ออก () ก่อความไม่ให้ความร่วมมือ	1.()พัฒนาได้ 2.()พัฒนาไม่ได้	จากการสังเกตการณ์เบื้องต้นได้สรุปปัญหาของผู้เรียนและจะนำข้อมูลที่ได้สรุปผลหาแนวทางในการแก้ไขให้ดีขึ้นและติดตามการพัฒนาผู้เรียนต่อไป



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 1หน้า2)

นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน อุปกรณ์	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรม การตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
				อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	4.ครูประเมิน พฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อเป็นข้อมูลการ พัฒนาผู้เรียน	3.คุณภาพเสียง เป็นอย่างไร () ก้องกังวาน () มีลมแทรก () เสียงขึ้นจุก () เสียงตกคอ () เสียงแตก () เสียงสั้น () เสียงแหบ	2. () มีความ พร้อมในการ เรียน () ไม่มีความ พร้อมในการ เรียนรู้ () อื่นๆ_____		



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 1 หน้า 3)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียน การสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมที่ตอบ รับจากผู้เรียน	ปัญหาที่พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
2 40 นาที	ฝึกร้องเพลงค่าน้ำนม -เน้นการฝึก จังหวะ-ทำนอง	1.ฝึกให้เกิด ทักษะการจำ จังหวะ ทำนอง ในเพลงค่าน้ำนม	1.ผู้เรียนเปล่ง เสียงได้ตรงโน้ต และจำเสียงต่ำ กลางสูงได้ ใน เพลงค่าน้ำนม	1.Mp3 ต้นฉบับ เพลงค่าน้ำนม 2.Mp3 BKT key C และ Bb อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระดาษ 6.กล่องวีดีโอ	1. ครูควบคุมการ ฝึกซ้อมให้ตรงหัวข้อ ประเมิน 2.หรือเปิดต้นฉบับ ให้ผู้เรียนศึกษา จังหวะทำนองและ แนะนำให้ผู้เรียน เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น 3.ครูประเมินผลย่อย ในชั่วโมงเรียนให้ตรง ตามหัวข้อประเมิน	1.เปล่งเสียงได้ ตรงทำนอง หรือไม่ () ดี ร้องได้ตรง ทำนองทุกโน้ต () พอใช้ ร้อง ตรงบ้างไม่ตรง บ้าง () ควรปรับปรุง ร้องไม่ตรง ทำนองเพี้ยน	() ให้ความ ร่วมมือ () ไม่ให้ความ ร่วมมือ () อื่นๆ_____	1.() พัฒนา ได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การร้องเบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้ สรุปผลหา แนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการ พัฒนาผู้เรียน ต่อไป _____ _____ _____ _____



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนชั้นร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 2 ประกอบไปด้วย 4 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO 1 track	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (10 นาที) Vowels -การวางรูปปากในสระต่างๆ 5 แบบ	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 5	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง - จอ-ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจก เงา6.กล่องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (10 นาที) Vocal warm up Exercises	-เอกสารแผนการสอน	VDOครูบุบตี๊กVoice Technique #1 สระ รูปปาก +scale DRMRD	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง - จอ-ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5. กระจกเงา 6.กล่อง วีดีโอ	-
หัวข้อที่ 3 (10 นาที) ฝึกอ่านคำในบทเพลงค่าน้ำนม -โดยเน้นรูปปากสระในคำร้อง	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 6	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง - จอ-ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน	-



หัวข้อ	เอกสาร	VDO 1 Track	MP3 2 Track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 4 (30 นาที) ฝึกร้องเพลงค่าน้ำนม -เน้นการฝึกจังหวะ-ทำนอง	-เอกสารแผนการสอน	-	-ต้นฉบับเพลงค่าน้ำนม -BKT เพลงค่าน้ำนม	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง - จอ-ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา6.กล่องวีดีโอ	VDOตัวอย่างการสอน 2 track -



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 2หน้า1/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
1. 10นาที	1.Vowels การวางรูปปากใน สระต่างๆ 5 แบบ	1.ผู้เรียนได้ฝึก บริหารเส้น เสียง-ฝึกรูป ปากและ ขากรรไกร อย่างถูกต้อง	1.สามารถ บังคับการเปิด ปากเปิด ขากรรไกร ขยับริมฝีปาก ส่งผลให้เสียง ก้องมีคุณภาพ เสียงก้อง กังวานมากขึ้น	1.องค์ความรู้ใบ งาน#5 รูปสระ อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1.ครูใช้ใบงาน#5 -อธิบายสร้างความ เข้าใจ -ปฏิบัติให้ดูตาม เอกสาร 2.ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติ ตามจนเกิดทักษะ 3.ครูสังเกตการณ์ พฤติกรรมกรฝึกรูป ปากให้ถูกต้อง และ ประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน	1. ฝึกรูปปาก ถูกต้องตามสระ ต่างๆ () ดี ปฏิบัติได้ ถูกต้องไม่เกร็ง () พอใช้ ปฏิบัติ ได้บ้างไม่ได้บ้าง () ควรปรับปรุง ปฏิบัติไม่ได้เลย เกร็งริมฝีปาก ขากรรไกร	() ให้ความ ร่วมมือ () ไม่ให้ความ ร่วมมือ () อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ์เบื้องต้น ได้สรุปปัญหา ของผู้เรียนและ จะนำข้อมูลที่ได้ สรุปผลหา แนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้น และติดตามการ พัฒนาผู้เรียน ต่อไป



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 2หน้า2/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียน การสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
2 10 นาที	1.Vocal Warm up Exercises	1.เพื่อให้ ผู้เรียนฝึก ทักษะการ เปล่งเสียง	1.ผู้เรียนเปล่งเสียง ได้ตรงตามtone เสียงต่ำกลางสูง	VDOครูบุ บพฝึกVoice Technique #1 สระ รูปปาก +scale DRMRD อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1.ครูผู้สอนใช้ VDO ครูบุบพฝึก Voice Technique #1 ประกอบการสอน ให้ผู้เรียนฝึกเปล่ง เสียงตามscale 2.ครูสังเกตการณ์ พฤติกรรมกร เปล่งเสียงการ บังคับรูปปากของ ผู้เรียน 3.ครูประเมินผล ย่อยในชั่วโมงเรียน ให้ตรงตามหัวข้อ ประเมิน	1.เปล่งเสียงได้ตรง ทำนองหรือไม่ () ดี ร้องได้ตรง ทำนองทุกโน้ต () พอใช้ ร้องตรง บ้างไม่ตรงบ้าง () ควรปรับปรุง ร้องไม่ตรงทำนอง เพี้ยน	() ให้ความ ร่วมมือ () ไม่ให้ความ ร่วมมือ () อื่นๆ_____	1.() พัฒนา ได้2.() พัฒนาไม่ได้	จากการสังเกต การณ์เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้ สรุปผลหา แนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการ พัฒนาผู้เรียน ต่อไป _____ _____

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 2หน้า3/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการ เรียนการ สอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมที่ รับจากผู้เรียน	ปัญหาที่พบ	บันทึก ข้อความของ ครูผู้สอน
3 10 นาที	1.ฝึกอ่านคำ ในบทเพลง คำนำนมโดย เน้นรูปปาก สระในคำร้อง	1.เพื่อให้นักเรียน นำหัวข้อการวาง รูปปากตามสระ ต่างมาปรับใช้ใน เพลงคำนำนม	1.เสียงร้องใน เพลงคำนำนมมี คุณภาพยิ่งขึ้น	1.องค์ความรู้ใบ งาน #6 รูปสระในคำร้อง อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1.ครูใช้ใบงาน#6 -อธิบายสร้างความ เข้าใจ -ปฏิบัติให้ดูตาม เอกสาร 2.ให้ผู้เรียนฝึกอ่าน ออกเสียงเน้นเน้น สระในคำร้องทีละคำ ในเพลงคำนำนมให้ รูปปากถูกต้อง 2. ครูประเมินผลย่อย ในชั่วโมงเรียนให้ตรง ตามหัวข้อประเมิน	1.บังคับรูปปากได้ ถูกต้องหรือไม่ () ดี ปฏิบัติได้ ถูกต้องรูปปาก สวยงาม () พอใช้ ปฏิบัติได้ บ้างไม่ได้บ้าง () ควรปรับปรุง ปฏิบัติไม่ได้เลย เกร็งริมฝีปาก ขาดรไร	() ให้ความ ร่วมมือ () ไม่ให้ความ ร่วมมือ () อื่นๆ_____	1. () พัฒนา ได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณเบื้องต้น ได้สรุปปัญหา ของผู้เรียน และจะนำ ข้อมูลที่ได้ สรุปผลหา แนวทางใน การแก้ไขให้ ดีขึ้นและติดตาม การพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 2หน้า4/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียน การสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรม การ ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
4 30 นาที	1.ฝึกร้องเพลงค่าน้ำนม 2.เน้นหัวข้อการปั้นคำ ปั้นรูปปากตามรูปสระต่างที่ต้องเน้น ในบทเพลงค่าน้ำนม	1.ฝึกให้เกิดทักษะการบังคับรูปปากสระต่างๆ ในคำร้องบทเพลงค่าน้ำนม	1.บังคับรูปปากได้ถูกต้องเสียงก้องกังวานมีพลังมากขึ้น ในบทเพลงค่าน้ำนม	1.Mp3 ต้นฉบับเพลงค่าน้ำนม 2.Mp3 BKT key C และ Bb _____ อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ-ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1.ครูควบคุมการฝึกซ้อมให้ตรงหัวข้อประเมิน 2. ครูประเมินผลย่อยในชั่วโมงเรียนให้ตรงตามหัวข้อประเมิน	1.นำหัวข้อการเรียนมาปรับใช้ในเพลงได้หรือไม่ () ดี ปฏิบัติได้ถูกต้องรูปปากสวยงาม () พอใช้ ปฏิบัติได้บ้างไม่ได้บ้าง () ควรปรับปรุงปฏิบัติไม่ได้เลย เกร็งริมฝีปาก ขากรรไกร	() ให้ความร่วมมือ () ไม่ให้ความร่วมมือ () อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนาไม่ได้	จากการสังเกตการณ์เบื้องต้นได้สรุปปัญหาของผู้เรียนและจะนำข้อมูลที่ได้สรุปผลหาแนวทางในการแก้ไขให้ดีขึ้นและติดตามการพัฒนาผู้เรียนต่อไป _____ _____

รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 3 ประกอบไปด้วย 3 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO 1 track	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่าง การสอน
หัวข้อที่ 1. (20 นาที) 1.Breathing control ระบบการหายใจและวิธีการ หลักการหายใจในการร้องเพลง	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 7	VDOครูบุบผะฝึกVoice Technique #2 ระบบการหายใจ	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (10 นาที) phrasing control แบ่งลมหายใจ เพลงค่าน้ำนม	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 8	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 3. (30 นาที) ฝึกร้องเพลงค่าน้ำนม เน้นการหายใจ การบังคับเสียง	-เอกสารแผนการสอนหัวข้อที่3	-	-ต้นฉบับเพลงค่าน้ำนม -BKT เพลงค่าน้ำนม	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	-



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 3หน้า1/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมที่ตอบรับจากผู้เรียน	ปัญหาที่พบ	บันทึกข้อความของครูผู้สอน
1 20 นาที	1.Breathing control ระบบการหายใจ และวิธีการหลักการหายใจในการร้องเพลง	1.เข้าใจระบบการหายใจ และวิธีการในการใช้เสียง	1.ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการฝึกการหายใจอย่างถูกต้อง 2.หายใจได้ถูกต้อง เก็บลมได้มากขึ้นส่งผลให้เสียงมีพลังมากขึ้น	1. องค์ความรู้ใบงาน # 7 เรื่องการหายใจ 2. VDOครูบุบพฝึกVoice Technique #2 การหายใจ อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา	1.ครูใช้ใบงาน#7 -อธิบายสร้างความเข้าใจ -ปฏิบัติให้ดูตามเอกสาร 2.ครูให้ผู้เรียนดู VDOครูบุบพฝึก Voice Technique #2 เพื่อให้เข้าใจ มองเห็นภาพสามารถปฏิบัติตามได้ 3.ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติหายใจเข้า หายใจออกหลายๆรอบจนเกิดความเคยชิน	ปฏิบัติได้ถูกต้องหรือไม่ ()ดี -เข้าใจระบบการหายใจ -หายใจได้ลึกไปถึงกะบังลม -หายใจออกเสียงรอดผ่านไรฟัน “ซู” นิ่งและ สม่ำเสมอมีแรงส่งดี ()พอใช้ -เข้าใจระบบการหายใจ -หายใจเข้าได้ต้น และไหล่ยก	()ให้ความร่วมมือ ()ไม่ให้ความร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.()พัฒนาได้ 1.()พัฒนาไม่ได้	จากการสังเกตการณ์เบื้องต้นได้สรุปปัญหาของผู้เรียนและจะนำข้อมูลที่ได้สรุปผลหาแนวทางในการแก้ไขให้ดีขึ้นและติดตามการพัฒนาผู้เรียนต่อไป

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 3หน้า2/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรม การตอบรับ จากผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึก ข้อความของ ครูผู้สอน
				6.กล่องวีดีโอ	4.ครูสังเกตการณ์ พฤติกรรมการเล่น ให้ถูกต้องและ ประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน	-หายใจออกเสียง รอดผ่านไฝน “ซ”ไม่นิ่งขาดเป็น ช่วงๆมีแรงส่ง พอใช้ ()ควรปรับปรุง -ไม่เข้าใจระบบ การเล่น -หายใจเข้าได้สั้น ออกและไหลยกดู อึดอัด -หายใจออกเสียง รอดผ่านไฝน “ซ”ไม่นิ่งขาดเป็น ช่วงๆ ไม่มีแรงส่ง			



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 3หน้า3/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมที่ ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่พบ	บันทึก ข้อความของ ครูผู้สอน
2 10 นาที	1.phrasing control แบ่งลม หายใจ เพลงค่าน้ำนม	1.เข้าใจ วิธีการ กำหนดลม หายใจใน เพลงได้	1.ผู้เรียน เห็น ความสำคัญ ในการฝึก การกำหนด ลมหายใจใน เพลงและ นำไปปรับใช้ กับเพลงอื่น ได้ 2.เสียงมี คุณภาพมาก ขึ้น	1.องค์ความรู้ ใบงาน # 8 เนื้อ เพลงค่าน้ำนม+ phrasing control อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1.ครูใช้ใบงาน#8 -อธิบายสร้างความ เข้าใจ -ปฏิบัติให้ดูตาม เอกสาร 2.และให้นักเรียน ปฏิบัติตามสัญลักษณ์ ของการหายใจใน แต่ละประโยคในบท เพลงค่าน้ำนม 3. ครูประเมินผลย่อย ในชั่วโมงเรียนให้ตรง ตามหัวข้อประเมิน	1.ปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือไม่ ()ดี -เข้าใจวิธีการแบ่งลม -หายใจได้ถูกต้อง และตรงจังหวะ -คุณภาพเสียงดีมี ความก้องกังวานและ เป็นธรรมชาติ ()พอใช้ -เข้าใจวิธีการแบ่งลม -หายใจไม่ค่อย ถูกต้อง ไม่ตรง	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.()พัฒนา ได้ 2.()พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การร้องเบื้องต้น ได้สรุปปัญหา ของผู้เรียน และจะนำ ข้อมูลที่ได้ สรุปผลหา แนวทางใน การแก้ไขให้ดีขึ้น และติดตาม การพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 3หน้า4/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรม ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่พบ	บันทึก ข้อความ ของ ครูผู้สอน
						จังหวะ - คุณภาพเสียง พอใช้ () ควรปรับปรุง -ไม่เข้าใจวิธีการ แบ่งลม-หายใจไม่ ถูกต้อง ไม่ตรง จังหวะ -คุณภาพเสียง ขึ้นจมูก ตกคอ			

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 3หน้า5/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรม ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่พบ	บันทึก ข้อความของ ครูผู้สอน
3 30 นาที	1.ฝึกร้องเพลงค่าน้ำนม 2.เน้นการหายใจ การบังคับเสียง	1.เพื่อนำหัวข้อ การเรียนปรับ ใช้ในบทเพลง	1.เพื่อให้ผู้เรียน ฝึกจนเกิดทักษะ ในการเปล่งเสียง พัฒนาเสียงให้มี คุณภาพยิ่งขึ้น	1.Mp3 ต้นฉบับ เพลงค่าน้ำนม 2.Mp3 BKT key C และ Bb _____ อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1.ครูควบคุมการ ฝึกซ้อมให้ตรงหัวข้อ ประเมิน 2. ครูสังเกต พฤติกรรมและ ประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรง ตามหัวข้อประเมิน	1.นำหัวข้อการเรียน มาปรับใช้ได้หรือไม่ ()ดี -เข้าใจวิธีการแบ่ง ลม -หายใจได้ถูกต้อง และตรงจังหวะ -คุณภาพเสียงดีมี ความก้องกังวาน และเป็นธรรมชาติ	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.()พัฒนา ได้ 2.()พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การร้องเบื้องต้น ได้สรุปปัญหา ของผู้เรียน และจะนำ ข้อมูลที่ได้ สรุปผลหา แนวทางใน การแก้ไขให้ ดีขึ้นและติดตาม การพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 3หน้า6/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมที่ ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึก ข้อความ ของครูผู้สอน
						()พอใช้ -เข้าใจวิธีการ แบ่งลม -หายใจไม่ค่อย ถูกต้อง ไม่ตรง จังหวะ - คุณภาพเสียง พอใช้ ()ควรปรับปรุง -ไม่เข้าใจวิธีการ แบ่งลม -หายใจไม่ถูกต้อง ไม่ตรงจังหวะ -คุณภาพเสียง ขึ้นจมูก ตกคอ			

รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 4 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO ไม่มี	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (30 นาที) ทบทวนหัวข้อการเรียนจากชั่วโมงที่ 1-3 เพื่อเตรียมความพร้อมในการประเมินผล	-เอกสารแผนการสอน	-	-ต้นฉบับเพลงค่าน้ำนม -BKT เพลงค่าน้ำนม	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) 1. Evaluate. ประเมินผล ครั้งที่ 1 ร้องบทเพลงค่าน้ำนม 2.ประเมินตามหัวข้อในบทเรียนที่ได้เรียนมาจากชั่วโมงที่ 1-3 บทเพลงค่าน้ำนม	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 9	-	-ต้นฉบับเพลงค่าน้ำนม -BKT เพลงค่าน้ำนม	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	VDOตัวอย่างการสอนประเมิน 5 track



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 4หน้า1/3)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรม ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
1 30 นาที	1.ทบทวนหัวข้อการเรียนจาก ชั่วโมงที่1-3 เพื่อเตรียมความ พร้อมในการประเมินผล	1.เพื่อนำ หัวข้อการ เรียนปรับใช้ ในบทเพลง	1.เห็น พัฒนาการ ของการร้อง เพลงมากขึ้น	1.Mp3 ต้นฉบับ เพลงค่าน้ำนม 2.Mp3 BKT key C และ Bb อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1.ครูควบคุมการ ฝึกซ้อมให้ตรงหัวข้อ ประเมิน 2. ครูประเมินผลย่อย ในชั่วโมงเรียนให้ตรง ตามหัวข้อประเมิน	1.ผู้เรียนมีการ เตรียมความ พร้อมระดับไหน ()ดี ปฏิบัติได้ ถูกต้องตั้งใจ ฝึกซ้อมเตรียมตัว ทำการบ้านมาดี มาก ()พอใช้ ไม่ค่อยฝึกซ้อม การเตรียมตัวน้อย ()ควรปรับปรุง ไม่ฝึกซ้อมไม่ เตรียมตัวไม่ กระตือรือร้น	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ้เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 4หน้า2/3)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
2 30 นาที	1. Evaluate. ประเมินผล ครั้งที่ 1 ร้องบทเพลงค่าน้ำนม 2. ประเมินตามหัวข้อในบทเรียนที่ ได้เรียนมาจากชั่วโมงที่ 1-3 บท เพลงค่าน้ำนม	1.วัดผลการ เรียนของ ผู้เรียนตรวจดู พัฒนาการ ของผู้เรียน	1.ผู้เรียนมี พัฒนาการที่ดี ขึ้นทั้งความ เข้าใจและการ ปฏิบัติ 2.นำข้อมูลมา ปรับปรุงให้ดี ขึ้นมาตรฐาน มากขึ้น	1.องค์ความรู้ใบ งาน#9 ใบประเมินผล ครั้งที่1 1.Mp3 ต้นฉบับ เพลงค่าน้ำนม 2.Mp3 BKT key C และ Bb _____ อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์	1.ครูให้ผู้เรียนร้องเพลง ค่าน้ำนมและวัดผลดู ตามหัวข้อต่างๆที่ได้ เรียนมาชั่วโมงที่ 1-3 2.ถ่ายวิดีโอเพื่อเก็บ เป็นหลักฐาน พัฒนาการของผู้เรียน ในอนาคต เพื่อนำมา เป็นข้อมูลวิจารณ์ ประกอบการสอนให้ ผู้เรียนเห็นพฤติกรรม ของตนเองและพร้อม จะปรับปรุงให้ดีขึ้นมี มาตรฐานที่กำหนดไว้	1.พัฒนาการดีขึ้น อย่างไร -จังหวะ -ทำนอง -รูปสระ รูปปาก -การหายใจ -คุณภาพเสียง -ความพร้อม -ภาพรวม	() ให้ความร่วมมือ () ไม่ให้ความ ร่วมมือ () อื่นๆ_____	1.1() พัฒนาได้ 1.2() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ์เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 4หน้า3/3)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรม ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึก ข้อความของ ครูผู้สอน
				4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	3. ครูประเมินผลย่อย ในชั่วโมงเรียนให้ตรง ตามหัวข้อประเมิน				



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 5 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร	VDO 1 track	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (30 นาที) front Muscle -วิธีการบังคับหน้าท้อง	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 10	VDO ครูบุบพิภกVoice Technique #3 การบังคับหน้าท้อง	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) ฝึกร้องเพลงแสงเดือน -เน้นการใช้หน้าท้องบังคับควบคุม เสียงในเพลงแสงเดือน	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 11	-	-ต้นฉบับเพลงแสงเดือน -BKT เพลงแสงเดือน	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	VDOตัวอย่างการ สอนบังคับกล้ามเนื้อ หน้าท้อง 3 track



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 5หน้า1/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
1 30นาที	front Muscle วิธีการบังคับหน้าท้อง	1.เข้าใจระบบ วิธีการบังคับ กล้ามเนื้อ หน้าท้อง	1.ผู้เรียน บังคับ กล้ามเนื้อหน้า ท้องหน้าท้อง ได้ถูกต้องเสียง มีพลังมากขึ้น	1. องค์กรความรู้ โบบางาน#10 การ บังคับหน้าท้อง 2. VDO ครูปู บตฝึกVoice Technique #3 การบังคับหน้า ท้อง <u>อุปกรณ์พื้นฐาน</u> 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์	1.ครูใช้โบบางาน#10 -อธิบายสร้างความ เข้าใจ -ปฏิบัติให้ดูตาม เอกสาร 2.ครูผู้สอนใช้ VDO ครู ปูบตฝึก Voice Technique #3 ประกอบการสอน สร้างความเข้าใจระบบ การใช้กล้ามเนื้อหน้า ท้อง 3. ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ การใช้กล้ามเนื้อหน้า ท้องหลายๆรอบจนเกิด ความเคยชิน	1.ปฏิบัติได้ ถูกต้อง หรือไม่ ()ดี -เข้าใจวิธีการ บังคับกล้ามเนื้อ หน้าท้อง - -บังคับกล้ามเนื้อ หน้าท้องได้ ถูกต้อง -คุณภาพเสียงฟัง เสียงมีน้ำหนักดี ()พอใช้ -เข้าใจวิธีการ บังคับกล้ามเนื้อ หน้าท้อง	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 1.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ้เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 5หน้า2/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรม ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
				4.ไมค์โครโฟน 5.กระจเงา 6.กล่องวีดีโอ	4.ครูสังเกตการณ์ พฤติกรรมการใช้ หน้าท้องให้ถูกต้อง และประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน	-บังคับกล้ามเนื้อ หน้าท้องได้ พอสมควร -คุณภาพเสียงยังไม่ มีน้ำหนักลม อ่อน ()ควรปรับปรุง -ไม่เข้าใจวิธีการ บังคับกล้ามเนื้อ หน้าท้อง -บังคับกล้ามเนื้อ หน้าท้องได้ไม่ได้ ทำตรงกันข้าม -คุณภาพเสียงไม่ดี			



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 5หน้า3/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรม การ ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
2 30 นาที	1.ฝึกร้องเพลงแสงเดือน 2.เน้นการใช้หน้าท้องบังคับ ควบคุมเสียงในเพลงแสงเดือน	1.ฝึกให้เกิด ทักษะการจำ จังหวะทำนอง คำร้องการใช้ กล้ามเนื้อหน้า ท้องในเพลง แสงเดือน	1.ผู้เรียนร้อง ได้ตรงจังหวะ ทำนอง ควบคุมเสียง ได้ดีมากขึ้น	1.องค์ความรู้ไป งาน # 11 โน้ตเพลง +Phrasing control 2.Mp3ต้นฉบับ เพลงแสงเดือน 3.Mp3 BKT เพลงแสงเดือน key Eb อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ	1. ครูควบคุมการ ฝึกซ้อมให้ตรงหัวข้อ ประเมิน 2.หรือเปิดเพลง ต้นฉบับให้ผู้เรียนศึกษา บทเพลงและนำการใช้ หน้าท้องมาปรับใช้แนะ แนวให้ผู้เรียนเกิดความ เข้าใจยิ่งขึ้น 3.ครูให้ผู้เรียนฝึกร้อง กับดนตรีเปล่าหรือเล่น piano ประกอบ 4.ครูประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน	1.ร้องได้ตรง จังหวะ ทำนอง คุณภาพเสียง พัฒนาขึ้นหรือไม่ 1. ()ดี ร้องได้ตรงจังหวะ ทำนอง สามารถ ใช้กล้ามเนื้อหน้า ท้องบังคับเสียงได้ คุณภาพเสียงดี ()พอใช้ ร้องได้ตรงจังหวะ ทำนอง บังคับ หน้าท้องยังไม่ ค่อยได้เสียงสั้น เป็นบางช่วง	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การเบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 5หน้า4/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรม ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึก ข้อความของ ครูผู้สอน
				-ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ		()ควรปรับปรุง ไม่สามารถจดจำ ทำนองต่ำกลางสูง ได้ ไม่สามารถ บังคับหน้าท้อง เสียงแตก เสียงตก คอ เสียงขึ้นจมูก			



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนชั้นร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 6 ประกอบไปด้วย 3 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร 9	VDO ไม่มี	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (10 นาที) 1.การฟังจังหวะเบื้องต้น time signature 3/4และ4/4 2.การนับจังหวะ time signature 4/4	-เอกสารแผนการสอนหัวข้อที่1 -องค์ความรู้ใบงาน# 12	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (20 นาที) 1.formเพลงเบื้องต้น(คีตลักษณ์) องค์ประกอบต่างๆในบทเพลง แสง เดือน	-เอกสารแผนการสอนหัวข้อที่2 -องค์ความรู้ใบงาน# 13 ความรู้ใบงาน# 14	-	-ต้นฉบับเพลงแสงเดือน	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 3. 1.ฝึกร้องเพลงแสงเดือนเน้นการนับ จังหวะ และformเพลง	-เอกสารแผนการสอนหัวข้อที่3	-	-BKT เพลงแสงเดือน		-



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 6หน้า1/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรม การตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
1 10 นาที	จังหวะ 1.การฟังจังหวะเบื้องต้น time signature 3/4และ4/4 2.การนับจังหวะ time signature 4/4	1.ผู้เรียนฟัง จังหวะออก 2.นับจังหวะ เป็น	1.สามารถ นำมาปรับใช้ ในเพลงได้ไม่ ครบจังหวะ	1.Metronome 2.ใบงาน1 องค์ ความรู้ #12 timing <u>อุปกรณ์พื้นฐาน</u> 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1.ครูใช้ใบงาน#12 -อธิบายสร้างความ เข้าใจ -ปฏิบัติให้ดูตาม เอกสาร 2ครูให้ผู้เรียน -ฟังจังหวะตามเสียง metronome tempo 80 -เคาะจังหวะตาม -ฝึกนับจังหวะตาม time signature 3/4 และ 4/4	1.ปฏิบัติได้ ถูกต้องหรือไม่ ()ดี -ฟังจังหวะออก -เคาะจังหวะได้ -นับจังหวะได้ตรง ()พอใช้ -ฟังจังหวะออก -เคาะจังหวะ พอใช้พร้อม เล็กน้อย -นับจังหวะไม่ ค่อยตรงพร้อม เล็กน้อย	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การนับเบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 6หน้า2/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรม ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
					3.ครูสังเกตการณ์ พฤติกรรมการฝึกฟัง และนับจังหวะ ให้ถูกต้องและ ประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม	()ควรปรับปรุง -ฟังจังหวะไม่ ออก -เคาะจังหวะไม่ได้ -นับจังหวะไม่ตรง			

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 6หน้า3/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหา ที่พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
2 20 นาที	1.formเพลงเบื้องต้น(คีตลักษณ์) องค์ประกอบต่างๆในบทเพลง แสงเดือน	1.เข้าใจ องค์ประกอบ ในFormเพลง ABA	1.เข้าร้องเพลง ได้ถูกต้องส่วน ของเพลง 2.เพื่อเป็น พื้นฐานในการ วางตำแหน่ง การแสดงบน เวทีการใช้เวที ในการแสดง ในอนาคต	1.องค์ความรู้ ใบงาน #13 รายละเอียด Formเพลง 2องค์ความรู้ใบ งาน.#14 เนื้อเพลงแสง เดือน+form เพลง 3.ต้นฉบับเพลง แสงเดือน อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano	1.ครูใช้ใบงาน#13 -อธิบายสร้างความ เข้าใจ -ปฏิบัติให้ดูตาม เอกสาร อธิบายองค์ประกอบใน บทเพลงว่าประกอบไป ด้วยอะไรบ้าง 2.ให้ผู้เรียนฟังเพลง ต้นฉบับและดูโน้ต ประกอบให้เห็นและ เข้าใจสัดส่วนต่างๆของ บทเพลง 3.ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ นับห้องโดยการออก เสียง และฝึกร้องให้ ตรงจังหวะ ทำนอง	1.ปฏิบัติได้ ถูกต้องหรือไม่ ()ดี -เข้าใจ องค์ประกอบของ เพลง -แยกแยะทำนอง ได้ -ปฏิบัติได้ ()พอใช้ -เข้าใจ องค์ประกอบของ เพลง -แยกแยะทำนอง ไม่ค่อยออก -ปฏิบัติพอใช้	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณเบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 6หน้า4/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมที่ ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหา ที่พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
				2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	คำร้อง 4. ครูสังเกตพฤติกรรม ของผู้เรียนความเข้าใจ ในการแบ่งท่อนเพลง และประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน	()ควรปรับปรุง -ไม่เข้าใจ องค์ประกอบของ เพลง -ไม่สามารถ แยกแยะทำนอง ได้ -ปฏิบัติไม่ได้			



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 6หน้า5/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรม ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
3 30 นาที	1.ฝึกร้องเพลงแสงเดือนเน้นการ นับจังหวะ และformเพลง	1.ฝึกให้เกิด ทักษะการฟัง จังหวะ นับ จังหวะ 2.นำเทคนิค formเพลงมา ใช้ตาม สัญลักษณ์ ในเพลงแสง เดือน	1.ผู้เรียนเข้าใจ จังหวะร้องได้ ตรงจังหวะ 2.เข้าร้อง ถูกต้องและ ยืดตามท่อน ได้ถูกต้อง ในเพลงแสง เดือน	1.Mp3ต้นฉบับ เพลงแสงเดือน 2.Mp3BKT เพลงแสงเดือน key Eb อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1. 1.ครูควบคุมการ ฝึกซ้อมให้ตรงหัวข้อ ประเมิน 2. ครูสังเกตพฤติกรรม และประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน	1.นำหัวข้อการ เรียนมาปรับใช้ใน เพลงได้หรือไม่ ()ดี -ฟังจังหวะออก -เคาะจังหวะได้ -นับจังหวะได้ตรง -เข้าใจ องค์ประกอบของ เพลง ()พอใช้ - ฟังจังหวะออก -เคาะจังหวะ พอใช้ -คร่อมเล็ก กน้อย -นับจังหวะไม่ตรง คร่อมเล็กน้อย	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ้เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 6หน้า6/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
						-เข้าใจ องค์ประกอบของ เพลง ()ควรปรับปรุง -ฟังจังหวะไม่ออก -เคาะจังหวะไม่ได้ -นับจังหวะไม่ตรง -ไม่เข้าใจ องค์ประกอบของ เพลง			



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.
ชั่วโมงที่ 7 ประกอบไปด้วย 3 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร 8	VDO 1 track	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (10 นาที) - Vocal Warm up Exercises	-เอกสารแผนการสอน	VDOครูบุบพตี๊กVoice Technique # 4 scale Exercises +vocal warm-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) -Consonant เสียงพยัญชนะไทย การเน้นคำในการร้องเพลง -ฝึกอ่านออกเสียงในบทเพลงแสง เดือน	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 15 -องค์ความรู้ใบงาน# 16	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 3. (30 นาที) 1.ฝึกร้องเพลงแสงเดือนเน้นการ เปล่งเสียงพยัญชนะให้ชัดเจนในบท เพลงแสงเดือน	-เอกสารแผนการสอน	-	-ต้นฉบับเพลงแสงเดือน -BKT เพลงแสงเดือน		-



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 7หน้า1/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
1 10 นาที	1. Vocal Warm up Exercises	1.เพื่อให้ ผู้เรียนได้ ทบทวนหัวข้อ การเรียน 2.เพื่อให้ ผู้เรียนเตรียม ความพร้อม กล้ามเนื้อใน การใช้เสียง	1.กล้ามเนื้อใน ส่วนต่างๆเกิด การพัฒนาที่ ต่อเนื่อง	VDOครูปู บท์ฝึกVoice Technique # 4 scale Exercises +vocal warm- up อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ	1.ครูผู้สอนใช้ VDO ครู ปูบท์ฝึกVoice Technique #4 ประกอบการสอนให้ ผู้เรียนฝึกเปล่งเสียง ตามscale 2.ครูสังเกตการณ์ พฤติกรรมกรเปล่ง เสียงการบังคับรูปปาก การหายใจ การใช้ กล้ามเนื้อหน้าท้องของ ผู้เรียนและประเมินผล ย่อยในชั่วโมงเรียนให้ ตรงตามหัวข้อประเมิน	1.ปฏิบัติได้ ถูกต้องหรือไม่ ()ดี -ร้องเสียงต่ำกลาง สูงได้ -บังคับรูปปากได้ ดี -การหายใจได้ตรง จังหวะ -บังคับหน้าท้อง ได้ถูกต้อง ()พอใช้ -ร้องเสียงต่ำกลาง สูงพอใช้ -บังคับ รูปปากได้ดี	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 1.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ์เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 7หน้า2/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
				คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ		พอสสมควร -หายใจไม่ตรง จังหวะ -บังคับ หน้าท้องได้แต่ไม่ ต่อเนื่อง () ควรปรับปรุง -ร้องเสียงต่ำกลาง สูงไม่ได้เพี้ยน -บังคับรูปปาก ไม่ได้รูปทรง ขากรรไกรเบี้ยว -หายใจตื้นที่อก -บังคับกล้ามเนื้อ หน้าท้องไม่ได้			



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 7หน้า3/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
2 30 นาที	1.Consonant เสียงพยัญชนะ ไทย การเน้นคำในการร้องเพลง 2.ฝึกอ่านออกเสียงในบทเพลง แสงเดือน	1.ฝึกอ่านออก เสียงให้ชัดเจน	1.มีความ เข้าใจวิธีการ ฝึก 2.เห็น ความสำคัญใน การฝึกเสียง พยัญชนะ 3.ออกเสียง พยัญชนะได้ ชัดเจนขึ้น	1.องค์ความรู้ ใบงาน #15 บทฝึกเสียง พยัญชนะไทย 2.องค์ความรู้ ใบงาน #16 บท ฝึกอ่าน พยัญชนะในบท เพลงแสงเดือน อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน	1.ครูใช้ใบงาน#15 -อธิบายสร้างความ เข้าใจ -ปฏิบัติให้ดูตาม เอกสาร 2.ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติ ตามบทฝึก-เสียง พยัญชนะไทย การเน้น คำในการร้องเพลง 3.ครูให้ผู้เรียนอ่านออก เสียงในพยัญชนะแต่ละ เสียงอย่างถูกต้อง 4. ครูสังเกตพฤติกรรม และประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน	ปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือไม่ ()ดี -ออกเสียง พยัญชนะได้ ชัดเจน -บังคับอวัยวะใน ช่องปากได้ดี -ลิ้นและรูปปาก ถูกตำแหน่ง ()พอใช้ -ออกเสียง พยัญชนะได้พอใช้ ไม่ชัดในบางตัว -สามารถบังคับ อวัยวะในช่อง ปากได้พอใช้	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ้เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 7หน้า4/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมที่ ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
				5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ		-ลิ้นและรูปปาก ผิดตำแหน่ง ()ควรปรับปรุง -ไม่สามารถออก เสียงพยัญชนะได้ -ไม่สามารถ บังคับอวัยวะใน ช่องปากได้ -ลิ้นและรูปปาก ผิดตำแหน่ง			

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 7หน้า5/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
3 20 นาที	1.ฝึกร้องเพลงแสงเดือนเน้นการ เปล่งเสียงพยัญชนะให้ชัดเจนใน บทเพลงแสงเดือน	1.ฝึกคำร้องให้ ชัดเจนให้เกิด ความเคยชิน	1.คำร้องใน เพลงชัดเจน ขึ้น	1.Mp3 ต้นฉบับ เพลงแสงเดือน 2.Mp3 BKT เพลงแสงเดือน key Eb ----- อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1.ครูควบคุมการ ฝึกซ้อมให้ตรงหัวข้อ ประเมิน 2. ครูสังเกตพฤติกรรม และประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน	1.ปฏิบัติได้ ถูกต้องหรือไม่ ()ดี -จังหวะ ทำนอง คำร้อง การ บังคับเสียงถูกต้อง -คุณภาพเสียงดี ()พอใช้ -จังหวะทำนองคำ ร้องถูกต้อง การบังคับเสียง พอใช้ -คุณภาพเสียง พอใช้ ()ควรปรับปรุง -จังหวะทำนองคำ ร้องไม่ถูกต้อง	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ้เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 7หน้า6/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
						การบังคับเสียงไม่ ถูกต้อง -คุณภาพเสียง ขึ้นจมูก เสียงตก คอ เสียงแหบ พรวด เสียงแตก			

รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.
 ชั่วโมงที่ 8 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร 4	VDO ไม่มี	MP3 2 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (30 นาที) -ทบทวนหัวข้อการเรียนจากชั่วโมงที่5-7 เพื่อเตรียมความพร้อมในการประเมินผล	-เอกสารแผนการสอน	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวิดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) - Evaluate. ประเมินผลครั้งที่ 2. ร้องบทเพลงแสงเดือน -ประเมินตามหัวข้อในบทเรียนที่ได้เรียนมาจากชั่วโมงที่ 4-7 บทเพลงแสงเดือน	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 17	-	-Mp3 ต้นฉบับเพลงแสงเดือน -Mp3 BKT เพลงแสงเดือน	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวิดีโอ	Mp3 ตัวอย่างเสียงการประเมินผู้เรียนเพลงแสงเดือน 3track

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 8หน้า1/3)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
1 30 นาที	1.ทบทวนหัวข้อการเรียนจาก ชั่วโมงที่5-7 เพื่อเตรียมความ พร้อมในการประเมินผล	1.เพื่อนำ หัวข้อการ เรียนปรับใช้ ในบทเพลง	1.เห็น พัฒนาการ ของการร้อง เพลงมากขึ้น	1.Mp3 BKT key C และ Bb อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1.ครูควบคุมการ ฝึกซ้อมให้ตรงหัวข้อ ประเมิน 2. ครูประเมินผลย่อย ในชั่วโมงเรียนให้ตรง ตามหัวข้อประเมิน	1.ผู้เรียนมีการ เตรียมความ พร้อมระดับไหน () ดี ปฏิบัติได้ ถูกต้องตั้งใจ ฝึกซ้อมเตรียมตัว ทำการบ้านมาดี มาก () พอใช้ ไม่ค่อยฝึกซ้อม การเตรียมตัวน้อย () ควรปรับปรุง ไม่ฝึกซ้อมไม่ เตรียมตัวไม่ กระตือรือร้น	() ให้ความ ร่วมมือ () ไม่ให้ความ ร่วมมือ () อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ้เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 8หน้า2/3)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
2 30 นาที	1. Evaluate. ประเมินผล ครั้งที่ 2.ร้องบทเพลงแสงเดือน 2.ประเมินตามหัวข้อในบทเรียน ที่ได้เรียนมาจากชั่วโมงที่ 5-7 บทเพลงแสงเดือน	วัดผลการ เรียนของ ผู้เรียนตรวจดู พัฒนาการ ของผู้เรียน	1.ผู้เรียนมี พัฒนาการที่ดี ขึ้นทั้งความ เข้าใจและการ ปฏิบัติ 2.นำข้อมูลมา ปรับปรุงให้ดี ขึ้นมาตรฐาน มากขึ้น	1.องค์ความรู้ใบ งาน#18 ใบประเมินผล ครั้งที่2 2.Mp3ต้นฉบับ เพลงแสงเดือน 3.Mp3 BKT เพลงแสงเดือน key Eb <hr/> อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์	1.ครูให้ผู้เรียนร้องเพลง แสงเดือนและวัดผลดู ตามหัวข้อต่างๆที่ได้ เรียนมาจากชั่วโมงที่ 5-7 2.ถ่ายวิดีโอเพื่อเก็บ เป็นหลักฐานดู พัฒนาการของผู้เรียน ในอนาคต เพื่อนำมา เป็นข้อมูลวิจารณ์ ประกอบการสอนให้ ผู้เรียนเห็นพฤติกรรม ของตนเองและพร้อม จะปรับปรุงให้ดีขึ้นมี มาตรฐานที่กำหนดไว้	1.พัฒนาการดีขึ้น อย่างไร -การบังคับหน้า ท้อง -จังหวะ -formเพลง -คำร้องพยัญชนะ รูปปาก -คุณภาพเสียง -ความพร้อม -ภาพรวม	() ให้ความ ร่วมมือ () ไม่ให้ความ ร่วมมือ () อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ์เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 8หน้า2/3)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
				4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	3. ครูประเมินผลย่อย ในชั่วโมงเรียนให้ตรง ตามหัวข้อประเมิน				



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนชั้นร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 9 ประกอบไปด้วย 3 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร 11 แผ่น	VDO 2 track	MP3 4 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (10 นาที) - Vocal Warm up Exercises	-เอกสารแผนการสอน	-VDOครูบุบตฝึก Voice Technique #5 scale	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (20 นาที) -tone color โทนเสียง -ฝึกเปล่งเสียงทั้ง 3 โทน -ฝึกร้องเพลงบ้านเรา	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 18 -องค์ความรู้ใบงาน# 19	-VDOครูบุบตฝึก Voice Technique #6 Tone color	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา	-
หัวข้อที่ 3. (30 นาที) -ฝึกร้องเพลงบ้านเราเน้นโทนเสียง	-เอกสารแผนการสอน	-	Key Ab ชายอายุ 18 up Key Eb ชายอายุ 13 up (ช่วงเสียงแตก) Key F หญิงทุกช่วงวัยและ ชายอายุไม่เกิน 12	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์	-



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 9หน้า1/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
1 10 นาที	1. Vocal Warm up Exercises	1.เพื่อให้ ผู้เรียนได้ฝึก เปล่งเสียง	1.ผู้เรียนเกิด ความเคยชิน เปล่งเสียง สูง-กลาง-ต่ำ เสียง พัฒนาขึ้น	1.VDOครูปู บทฝึก Voice Technique #5 scale +tone color +voice projection อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา	1.ครูผู้สอนใช้ VDO บทฝึก Voice Technique #5 ประกอบการสอนให้ ผู้เรียนฝึกเปล่งเสียง ตามscale 2.สังเกตการณ์ พฤติกรรมกรเปล่ง เสียงของผู้เรียนว่า ถูกต้องหรือไม่ และประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน	()ดี ปฏิบัติได้ ถูกต้อง -แยกแยะเสียงทั้ง 3 โทนได้ -เปล่งเสียงต่ำได้ -เปล่งเสียงกลาง ได้ -เปล่งเสียงสูงได้ ()พอใช้ -แยกแยะเสียงทั้ง 3 โทนได้ -เปล่งเสียงต่ำได้ -เปล่งเสียงกลาง ได้ -ไม่สามารถเปล่ง	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ์เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 9หน้า1/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
				6.กล่องวีดีโอ		เสียงสูงได้ ()ควรปรับปรุง -ไม่สามารถ แยกแยะเสียงทั้ง3 โทนได้ -mono tone			



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 9หน้า3/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
2 20 นาที	1. tone color โทนเสียง 2.ฝึกเปล่งเสียงทั้ง 3 โทน 3.ฝึกร้องเพลงบ้านเรา	1.เพื่อให้ ผู้เรียนเข้าใจ ในคุณสมบัติ ของเสียง มนุษย์	1.สามารถนำ โทนเสียงมา ปรับใช้ ในเพลงได้ อย่างเป็น ธรรมชาติ	1. องค์กรความรู้ ใบงาน#18 tone color โทนเสียง 2.องค์กรความรู้ ใบงาน #19 โน้ตเพลงบ้าน เรา 3.VDOครูป บทฝึกVoice Technique #6 วิธีการฝึก tone เสียง อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome	1.ครูใช้ใบงาน#18 -อธิบายสร้างความ เข้าใจ -ปฏิบัติให้ดูตาม เอกสาร 2.ครูให้ผู้เรียนดู VDO ครูปูบทฝึกVoice Technique #5 เพื่อให้เข้าใจมองเห็น ภาพสามารถปฏิบัติ ตามได้ 3.ครูสังเกตการณ์ พฤติกรรมกรเปล่ง เสียงให้ถูกต้อง และประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน	1.ปฏิบัติได้ ถูกต้องหรือไม่ ()ดี -แยกแยะเสียงทั้ง 3 โทนได้ -เปล่งเสียงต่ำได้ -เปล่งเสียงกลาง ได้ -เปล่งเสียงสูงได้ ()พอใช้ -แยกแยะเสียงทั้ง 3 โทนได้ -เปล่งเสียงต่ำได้ -เปล่งเสียงกลาง ได้ -ไม่สามารถเปล่ง เสียงสูงได้	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ์เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 9หน้า4/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
				3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ		()ควรปรับปรุง -ไม่สามารถ แยกแยะเสียงทั้ง3 โทนได้ -mono tone			



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 9หน้า5/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
3 30 นาที	1. ฝึกร้องเพลงบ้านเรากับ 2. เลือกkey เพลงที่เหมาะสมกับช่วง วัยของผู้เรียน Key Ab ชายอายุ 18 up Key Eb ชายอายุ 13 up (ช่วงเสียงแตก) Key F หญิงทุกช่วงวัยและชาย อายุไม่เกิน 12	1. เลือกkey เพลงให้เหมาะ กับช่วงของวัย ผู้เรียน	1. นำหัวข้อมา ปรับใช้ในบท เพลงส่งผล คุณภาพเสียง ดียิ่งขึ้น	1. Mp3ต้นฉบับ เพลงบ้านเรา 2. Mp3 BKT เพลงบ้านเรา key Ab-Eb-F อุปกรณ์พื้นฐาน 1. piano 2. Matronome 3. เครื่องเสียง - ลำโพง - จอ - ระบบ คอมพิวเตอร์ 4. ไมค์โครโฟน 5. กระดาษ 6. กล้องวีดีโอ	1. ครูควบคุมการ ฝึกซ้อมให้ตรงหัวข้อ ประเมิน 2. ครูสังเกตพฤติกรรม และประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน	1. นำหัวข้อการ เรียนมาปรับใช้ใน เพลงได้หรือไม่ () ดี สามารถเชื่อม toneเสียงทั้ง3 แบบในเพลงได้ อย่างเป็น ธรรมชาติ () พอใช้ สามารถเชื่อม toneเสียงทั้ง3 แบบในเพลงได้ พอสมควรแต่ เสียงยังไม่เป็น ธรรมชาติ	() ให้ความ ร่วมมือ () ไม่ให้ความ ร่วมมือ () อื่นๆ_____	1. () พัฒนาได้ 2. () พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ้เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 9หน้า6/6)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
						()ควรปรับปรุง ไม่สามารถเชื่อม toneเสียงทั้ง3 แบบในเพลงได้ -เสียงแตก -เสียงแหบ -เสียงตกคอ -mono tone			



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 10 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร 6 แผ่น	VDO 2 track	MP3 4 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (30 นาที) - Open throat ฝึกเปิดคอ	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 20	-VDOครูบุบพิภพ Voice Technique #7 scale	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) -ฝึกร้องเพลงบ้านเรา	-เอกสารแผนการสอนหัวข้อที่2	-	-Mp3 ต้นฉบับเพลงบ้านเรา -Mp3 BKT เพลงบ้านเรา Key Ab ชายอายุ 18 up Key Eb ชายอายุ 13 up (ช่วงเสียงแตก) Key F หญิงทุกช่วงวัยและ ชายอายุไม่เกิน 12	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	VDO ตัวอย่างการเปิด คอ 3 track

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 10หน้า2/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมที่ ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
				6.กล่องวีดีโอ		ตัว”V”ได้เป็น ช่วงๆเสียงยังไม่ ต่อเนื่อง ()ควรปรับปรุง -คุณภาพเสียงไม่ดี -ไม่สามารถบังคับ เสียงต่ำกลางสูง ได้ -ไม่สามารถบังคับ เสียงตัว”V”ได้ เกร็งริมฝีปากและ ขากรรไกรผิดส่วน			

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 10หน้า3/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
2 30 นาที	1.ฝึกร้องเพลงบ้านเรา เน้นหัวข้อ การเปิดคอ	1.ฝึกให้เกิด ทักษะ การเปิดคอ	1.ผู้เรียนนำ ความรู้เรื่อง การเปิดคอ มาปรับใช้ใน บทเพลงบ้าน เราได้ให้เกิด ความไพเราะ ยิ่งขึ้น	1.Mp3 ต้นฉบับ เพลงบ้านเรา 2Mp3.BKT เพลงบ้านเรา key Ab-Eb-F อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1. ครูควบคุมการ ฝึกซ้อมให้ตรงหัวข้อ ประเมิน 2.หรือเปิดเพลง ต้นฉบับให้ผู้เรียนศึกษา บทเพลงและนำการ เปิดคอมาปรับใช้แนะ แนวให้ผู้เรียนเกิดความ เข้าใจยิ่งขึ้น 3.ครูให้ผู้เรียนฝึกร้อง กับดนตรีเปล่าหรือเล่น piano ประกอบ 4.ครูประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน	() ดี ปฏิบัติได้ ถูกต้อง -คุณภาพเสียงดีมี พลังและกังวาน -สามารถนำ ความรู้มาปรับใช้ กับบทเพลงได้ดี เป็นธรรมชาติ () พอใช้ -คุณภาพเสียง พอใช้ -สามารถนำ ความรู้มาปรับใช้ กับบทเพลงได้ เป็นช่วงๆ เสียงยังไม่ต่อเนื่องไม่เป็น	() ให้ความ ร่วมมือ () ไม่ให้ความ ร่วมมือ () อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณเบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 10หน้า3/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
						ธรรมชาติ ()ควรปรับปรุง -คุณภาพเสียงไม่ดี -ไม่สามารถนำ ความรู้มาใช้ กับบทเพลงได้ เสียงแตกเป็น ช่วงๆและไม่ ต่อเนื่อง			



รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 11 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร 5 แผ่น	VDO 1 track	MP3 4 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน
หัวข้อที่ 1. (30 นาที) - การสื่อความหมายในเพลงบ้านเรา	-เอกสารแผนการสอน -องค์ความรู้ใบงาน# 21	-VDOครูบุบตฝึก Voice Technique #8	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) -ฝึกร้องเพลงบ้านเรา	-เอกสารแผนการสอน	-	-Mp3 ต้นฉบับเพลงบ้านเรา -Mp3 BKT เพลงบ้านเรา Key Ab ชายอายุ 18 up Key Eb ชายอายุ 13 up (ช่วงเสียงแตก) Key F หญิงทุกช่วงวัยและ ชายอายุไม่เกิน 12	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	-



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 11หน้า1/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
1 30 นาที	1.การสื่อความหมายในบทเพลง	1.เข้าใจ หลักการการ ตีความในบท เพลง	1.ผู้เรียน สามารถสื่อ ความหมายใน บทเพลงได้ 2.ทำให้บท เพลงไพเราะ น่าฟังยิ่งขึ้น	1.องค์ความรู้ ใบงาน #21 การสื่อ ความหมายใน บทเพลง 2.VDOครูบุบท ฝึก Voice Technique #8 การสื่อ ความหมายใน บทเพลง อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ	1.ครูใช้ใบงาน#21 -อธิบายสร้างความ เข้าใจ -ปฏิบัติให้ดูตาม เอกสาร 2.ครูผู้สอนใช้ VDOครู บุบทฝึก#8 ประกอบการสอน สร้างความเข้าใจการ ตีความในบทเพลง 3. ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ ตีความในบทเพลง หลายๆรอบจนเกิด ความเคยชิน 4.ครูสังเกตการณ์ พฤติกรรมกร แสดงออกให้ถูกต้อง	()ดี ปฏิบัติได้ ถูกต้อง -เข้าใจบทเพลง -สื่อความหมาย และแสดงออกได้ ()พอใช้ -เข้าใจบทเพลง -สื่อความหมาย แสดงออกได้ พอสมควร ()ควรปรับปรุง -ไม่เข้าใจบทเพลง -ไม่สามารถสื่อ ความหมายใน เพลงได้	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ์เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 11หน้า1/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
				-ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล้องวีดีโอ	และประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน				



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 11หน้า3/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
2. 30 นาที	1.ฝึกร้องเพลงบ้านเรากับpiano หรือฟังต้นฉบับ เน้นฝึกการ สื่อสารความหมายอารมณ์เพลง ในบทเพลงบ้านเรา	1.ฝึกให้เกิด ทักษะการสื่อ อารมณ์ในบท เพลง	1.ทำให้บท เพลงน่าสนใจ ยิ่งขึ้น	1.Mp3 ต้นฉบับ เพลงบ้านเรา 2Mp3.BKT เพลงบ้านเรา key Ab-Eb-F อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1. ครูควบคุมการ ฝึกซ้อมให้ตรงหัวข้อ ประเมิน 2.หรือเปิดเพลง ต้นฉบับให้ผู้เรียนศึกษา บทเพลงและนำ สื่อสารบทเพลงมาปรับ ใช้แนะแนวให้ผู้เรียน เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น 3.ครูให้ผู้เรียนฝึกร้อง กับดนตรีเปล่าหรือเล่น piano ประกอบ 4.ครูประเมินผลย่อยใน ชั่วโมงเรียนให้ตรงตาม หัวข้อประเมิน	()ดี ปฏิบัติได้ ถูกต้อง -เข้าใจบทเพลง -สื่อความหมาย และแสดงออกได้ เหมาะสมกับเพลง -ฟังแล้วเกิดความ ซาบซึ้ง ()พอใช้ -เข้าใจบทเพลง -สื่อความหมาย แสดงออกได้ พอสมควร -ฟังแล้วเกิดความ ซาบซึ้งแต่ยังไม่ ต่อเนื่อง	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 2.() พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ้เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 11หน้า4/4)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมที่ ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
						()ควรปรับปรุง -ไม่เข้าใจบทเพลง -ไม่สามารถสื่อ ความหมายใน เพลงได้ -ฟังแล้วไม่เกิด ความซาบซึ้งใน บทเพลง			

รายละเอียดหัวข้อชุดสื่อการสอนชั้นเบื้องต้นสำหรับบุคคลทั่วไป Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation.

ชั่วโมงที่ 12 ประกอบไปด้วย 2 หัวข้อ

หัวข้อ	เอกสาร 4	VDO ไม่มี	MP3 4 track	อุปกรณ์พื้นฐาน	ตัวอย่างการสอน VDO 3 track
หัวข้อที่ 1. (30 นาที) - ทบทวนหัวข้อการเรียนจากชั่วโมงที่ 9-11 เพื่อเตรียมความพร้อมในการประเมินผล	- เอกสารแผนการสอน - องค์กรความรู้ใบงาน# 22	-	-	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	-
หัวข้อที่ 2. (30 นาที) - Evaluate. ประเมินผลครั้งที่ 3. ร้องบทเพลงบ้านเรา - ประเมินตามหัวข้อในบทเรียนที่ได้เรียนมาจากชั่วโมงที่ 9-11 บทเพลงบ้านเรา	- เอกสารแผนการสอน	-	- Mp3 ต้นฉบับเพลงบ้านเรา - Mp3 BKT เพลงบ้านเรา Key Ab ชายอายุ 18 up Key Eb ชายอายุ 13 up (ช่วงเสียงแตก) Key F หญิงทุกช่วงวัยและชายอายุไม่เกิน 12	1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง-ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	VDO ตัวอย่างการประเมิน 3 track -



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 12หน้า1/3)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมที่ตอบ รับจากผู้เรียน	ปัญหาที่พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
1 30 นาที	1.ทบทวนหัวข้อ การเรียนจากชั่วโมง ที่9-11 เพื่อเตรียม ความพร้อมในการ ประเมินผล	1.เพื่อนำหัวข้อ การเรียนปรับ ใช้ในบทเพลง	1.เพื่อให้ ผู้เรียน1.เห็น พัฒนาการของ การร้องเพลง มากขึ้น	1.Mp3 ต้นฉบับ เพลงบ้านเรา 2Mp3.BKT เพลง บ้านเรา key Ab-Eb-F อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบ คอมพิวเตอร์ 4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	1.ครูควบคุมการ ฝึกซ้อมให้ตรงหัวข้อ ประเมิน 2. ครูประเมินผลย่อย ในชั่วโมงเรียนให้ตรง ตามหัวข้อประเมิน	1.ผู้เรียนมีการ เตรียมความ พร้อมระดับไหน ()ดี ปฏิบัติได้ ถูกต้องตั้งใจ ฝึกซ้อมเตรียมตัว ทำการบ้านมาดี มาก ()พอใช้ ไม่ค่อยฝึกซ้อม การเตรียมตัว น้อย ()ควรปรับปรุง ไม่ฝึกซ้อมไม่ เตรียมตัวไม่ กระตือรือร้น	()ให้ความ ร่วมมือ ()ไม่ให้ความ ร่วมมือ ()อื่นๆ_____	1.()พัฒนา ได้ 2.()พัฒนา ไม่ได้	จากการสังเกต การณ็เบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้ สรุปผลหา แนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการ พัฒนาผู้เรียน ต่อไป

Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 12หน้า2/3)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะเวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครั้งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมที่ ควรปฏิบัติ จากผู้เรียน	ปัญหาที่พบ	บันทึกข้อความของ ครูผู้สอน
2 30นาที	- Evaluate. ประเมินผล ครั้งที่ 3 ร้องบทเพลงบ้านเราพร้อมประเมินตามหัวข้อ ตามบทเรียนที่ได้เรียนมาในระยะเวลา 11 ชั่วโมงเรียน	1.วัดผลการ เรียนของ ผู้เรียนเช็คดู พัฒนาการ ของการร้อง เพลงในระยะ 11 ชมเรียน	1.สรุปองค์ ความรู้และ ทักษะที่ได้เรียน มา 2.สามารถนำ ความรู้ไปบูรณา การนำไปใช้ได้ จริงในสังคมและ ชีวิตประจำ วันตาม มาตรฐาน จุดประสงค์ของ Krupoo singing model	1.องค์ความรู้ใบ งาน#22 ใบ ประเมินผล ครั้งที่3 2.Mp3 ต้นฉบับ เพลงบ้านเรา 3Mp3.BKT เพลง บ้านเรา key Ab-Eb-F อุปกรณ์พื้นฐาน 1.piano 2.Matronome 3.เครื่องเสียง -ลำโพง -จอ -ระบบคอมพิวเตอร์	1.ครูให้ผู้เรียนร้องเพลงแสดง เดือนและวัดผลดูตามหัวข้อ ต่างๆที่ได้เรียนมาจากชั่วโมง ที่ 9-11 2.ถ่ายวิดีโอเพื่อเก็บเป็น หลักฐานดูพัฒนาการของ ผู้เรียนในอนาคต เพื่อนำมา เป็นข้อมูลวิจารณ์ ประกอบการสอนให้ผู้เรียน เห็นพฤติกรรมของตนเอง และพร้อมจะปรับปรุงให้ดี ขึ้นมีมาตรฐานที่กำหนดไว้	1.พัฒนาการดีขึ้นอย่างไร -Tone color -open throat -การสื่อความหมาย -คุณภาพเสียง -ความพร้อม -ภาพรวม	() ให้ความร่วมมือ () ไม่ให้ความร่วมมือ () อื่นๆ_____	1.() พัฒนาได้ 1.() พัฒนาไม่ได้	จากการสังเกต การร้องเบื้องต้นได้ สรุปปัญหาของ ผู้เรียนและจะนำ ข้อมูลที่ได้สรุปผล หาแนวทางในการ แก้ไขให้ดีขึ้นและ ติดตามการพัฒนา ผู้เรียนต่อไป _____ _____ _____ _____ _____



Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation. (ชั่วโมงที่ 12หน้า3/3)

ผู้สร้าง: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 54012051011 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

หัวข้อ ระยะ เวลา	หัวข้อการเรียนการสอน (ครึ่งละ 1 ชั่วโมง)	จุดประสงค์	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	สื่อการสอน	วิธีการสอน	ประเมินผล	พฤติกรรมกร ตอบรับจาก ผู้เรียน	ปัญหาที่ พบ	บันทึกข้อความ ของครูผู้สอน
				4.ไมค์โครโฟน 5.กระจกเงา 6.กล่องวีดีโอ	3. ครูประเมินผลย่อย ในชั่วโมงเรียนให้ตรง ตามหัวข้อประเมิน				



ภาคผนวก ค
องค์ความรู้ประกอบชุดสื่อการสอนชั้นรับรองสำหรับบุคคลทั่วไป



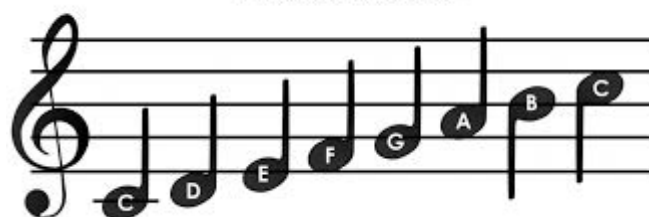
องค์ความรู้ใบงาน ที่ 1

Scale sol-mi



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 2

The C Scale



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 3

Twinkle Twinkle Little Star

Twin - kle, twin - kle, lit - tle star, How I won - der what you are.

Up a - bove the world so high, Like a dia - mond in the sky.

Twin - kle, twin - kle, lit - tle star, How I won - der what you are!



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 4

บทเพลงค่าน้ำนม แต่งโดย ไพฑูริย์ บุตรขัน ขับร้องและบันทึกเสียงครั้งแรกโดย ชาญ เย็นแซ เมื่อ พ.ศ. 2492

ค่าน้ำนม

Em⁷ A⁷(9#11) A⁷ Dm G⁷ C G⁷ C Dm

6 G⁷(9#11) G⁷ **A** C G⁷ Em⁷ Am⁷ Dm G⁷ C Dm

11 C Am⁷ Em⁷ A⁷(9#11) A⁷ Dm⁷ D⁷ G⁷(9#11) G⁷ **B** C G⁷

16 Em⁷ Am⁷ G⁷ C Dm C Am⁷

20 Em⁷ G⁷(9#11) G⁷ C C⁷ F G⁷ Em⁷ A⁷(9#11) A⁷ Dm⁷ G⁷

25 C G⁷ Em⁷ A⁷(9#11) A⁷ Dm⁷ G⁷(9#11) G⁷ C Am Em⁷ Dm⁷

30 G⁷(9#11) G⁷ C G⁷ Em Am⁷ Dm/G⁷ G⁷

34 C Dm C Am⁷ Em G⁷(9#11) G⁷ C Dm

38 G⁷(9#11) G⁷ C G⁷ Em⁷ Am⁷ Dm G⁷ C Dm

43 C Am⁷ Em G⁷(9#11) G⁷ C C⁷ C Fm⁶ C

D.S.

องค์ความรู้ใบงาน ที่ 5

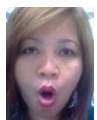
ผู้สร้าง ชื่อ นิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส 5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

รูปปากในการฝึกร้องเพลง

การร้องเพลงมีความจำเป็นต้องฝึก รูปปากให้ถูกต้อง เพื่อสร้างและขยายพื้นที่ ในช่องปากให้กว้างขึ้น เพื่อการตกกระทบของลมเพิ่มขึ้น เพื่อให้เสียงที่เปล่งออกมาหนา ก้องกังวาน ผู้เรียนควรฝึก รูปปากให้ได้มาตรฐานเพื่อแก้ไขเสียงที่ขึ้นจมูกและตกคอ



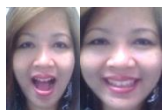
1. สระเสียงเดี่ยว สระอา Drop lower jaw เปิดขากรรไกรดิ่งลงหย่อนลง เช่น คำว่า พา อา น้ำ พัก นัก ฟ้า ลับ Park ask young



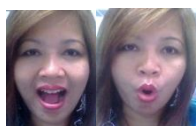
2. สระเสียงเดี่ยว สระโอ Drop lower jaw เปิดขากรรไกรดิ่งลงหย่อนลง รวบมุมปากเข้าหากันให้เป็นรูปไข่ เช่น คำว่า ระทม ชม ลง คง Roll so home alone hope



3. สระผสม 2 เสียง อู-อี Drop lower jaw เปิดขากรรไกรดิ่งลงหย่อนลง รวบมุมปากเข้าหากันให้รูปปากกลม ขยับมุมปากเหมือนยิ้มให้เกิดการตึงที่บริเวณมุมปาก เช่น คำว่า สวย รวย ด้วย we will win



4. สระผสม 2 เสียง อา-อี Drop lower jaw เปิดขากรรไกรดิ่งลงหย่อนลงให้กว้างพอประมาณค่อยๆ ขยับขากรรไกรขึ้นมาให้แคบที่สุด เช่น คำว่า ไป ไหน ใจ สบาย คลาย Eye why cry buy



5. สระผสม 2 เสียง อา-อู Drop lower jaw เปิดขากรรไกรดิ่งลงหย่อนลงให้กว้างพอประมาณค่อยๆ รวบมุมปากเข้าหากันให้รูปปากกลม เช่น คำว่า ดาว สาว ขาว พราว หนาว how cloud Proud



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 6

ผู้สร้าง ชื่อนิติธิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
(ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บทฝึกอ่านออกเสียงเน้นรูปปากตามสระ-จัดรูปปากให้ถูกต้อง



แม่	นี้	มี	บุญ	คุณ	อัน	ใหญ่	หลวง	ที่	เฝ้า	หวง	ห้วง	ลูก	แต่	หลัง
-	-	-	อู	อู	อา	อา-อี	อู-อา	-	อา-อู	อู-อา	อู-อา	อู	-	อา

เมื่อ	ยัง	นอน	เปล	แม่	เรา	เฝ้า	โ	ละ	เห่	กล่อม	ลูก	น้อย	นอน	เปล
-	อา	-	-	-	อา-อู	อา-อู	โ	-	-	-	อู	-	-	-

ไม้	ห่าง	หัน	เห	ไป	จน	ไกล	แต่	เล็ก	จน	โต	โ	แม่	ถนอม	แม่
อา-อี	อา	อา	-	อา-อี	โ	อา-อี	-	-	โ	โ	โ	-	-	-

ผ่า	พอม	ย่อม	เกิด	จาก	รัก	ลูก	ปัก	ดวง	ใจ	เติบโต	โต	โ	เล็ก	จน
ย														
อา	-	-	-	อา	อา	อู	อา	อู-อา	อา-อี	-	โ	โ	-	โ



ใหญ่	นี้	แหละ	หนา	อะ	ไร	มิ	ใช่	ไต	หนา	เพราะ	ค่า	น้ำ	นม
อา-อี	-	-	อา	อา	อา-อี	-	อา	อา-อี	อา	-	อา	อา	โอ

ควร	คิด	พิ	นิจ	ให้	ดี	ค่า	น้ำ	นม	แม่	นี้	จะ	มี	อะ
อุ-อา	-	-	-	อา-อี	-	อา	อา	โอ	-	-	-	-	อา

ไร	เหมาะ	สม	ไอ้	ว่า	แม่	จำ	ลูก	คิด	ถึง	ค่า	น้ำ	นม	เลือด
อา-อี	-	โอ	โอ	อา	-	อา	อุ	-	-	อา	อา	โอ	-

ใน	อก	ผสม	กลั่น	เป็น	น้ำ	นม	ให้	ลูก	ดื่ม	กิน	ค่า	น้ำ	นม	ควร
อา-อี	โอ	โอ	อา	-	อา	โอ	อา-อี	อุ	-	-	อา	อา	โอ	อุ-อา

ชวน	ให้	ลูก	ฝั่ง	แต่	เมื่อ	หลัง	เปรียบ	ตั้ง	ผืน	ฟ้า	หนัก	กว่า	แผ่น
อุ-อา	อา-อี	อุ	อา	-	-	อา	อี-อา	อา	-	อา	อา	อุ-อา	-

ดิน	บวช	เรียน	ปาก	เพียร	จน	สิ้น	หยุด	หนึ่ง	น้ำ	นม	กิน	ทด	แทน
-	อุ-อา	อี-อา	อา	อี-อา	โอ	-	โอ	-	อา	โอ	-	โอ	-

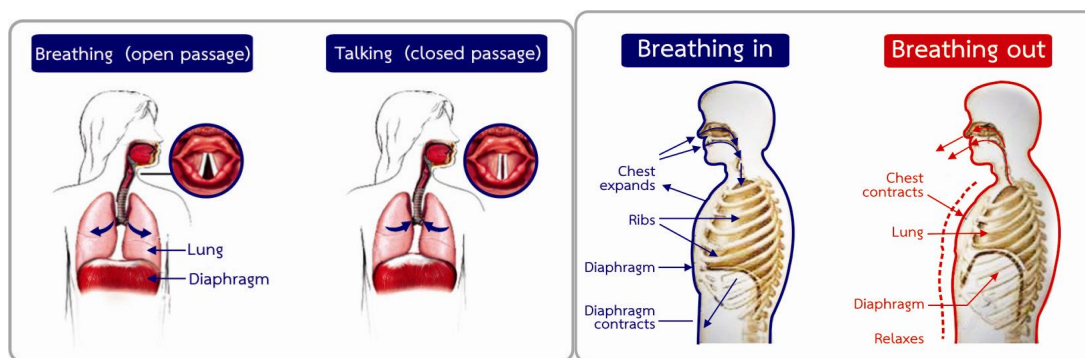
ไม่	สิ้น	พระ	คุณ	แม่	เอย
อา	-	อา	อุ	-	-



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 7

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บทฝึกหลักการหายใจที่ถูกต้องในการใช้เสียง



ภาพประกอบแสดงวิธีการหายใจในการใช้เสียง

ที่มา:<http://www.vocalclinic.org/mouthandthroat.htm>

หายใจเข้า

1. หายใจเข้าผ่านปาก-จมูก
2. ผ่านช่องคอ ระวังลิ้นลอย ควรกดโคนลิ้นลง ให้ราบแบนเพื่อลมผ่านเข้า-ออกสะดวก
**เรียกว่าการเปิดคอ หรือบังคับกล้ามเนื้อช่องคอให้ ขยายออกเพื่อคุณภาพของเสียงทุ้มนุ่มควบคุมได้
3. ผ่านหลอดลม - หลอดอาหาร
4. ลมไปอยู่ที่ปอด ซ้ายขวา
5. ลมผ่านลิ้นเข้าไปใต้ปอด 'กะบังลม'**ซ้ายขวา ลมมีปริมาณมากขึ้น (ซี่โครงขยายออกด้านข้าง จนไปถึงช่วงหลัง)
หายใจออกผลิออกมาเป็นเสียง

1. กล้ามเนื้อหน้าท้องเป็นตัวบังคับลมออกมา
2. ผ่านหลอดลม - หลอดอาหาร (ทางเดิมที่เข้ามา)
3. ผ่านไปที่ช่องคอ เปิดคอให้ลมออกมาได้อย่างสะดวก
4. ผ่าน Articulation อวัยวะในช่องปาก ในการสร้างคำ, ผลิตคำ **ลิ้น ฆากรไรกร เพดานอ่อน เพดานแข็ง ฟัน ริมฝีปาก
5. ออกมาเป็นเสียง

(หมายเหตุ) เสียงที่ยาวหรือสั้นสามารถควบคุมได้อย่างมีคุณภาพนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะความสามารถเฉพาะบุคคล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการฝึกฝน และการฝึกซ้อมอย่างถูกวิธี



กิจกรรมการฝึกหายใจ

กิจกรรมที่ 1 หายใจเข้าตามหลักการปล่อยลมผ่านไรฟีนเป็น 'ส-ซ-ส' เบาๆ ให้ยาวนับในใจ 1-10 และเพิ่มจำนวนจนไปถึง 40

กิจกรรมที่ 2 หายใจเข้าตามหลักการปล่อยเสียงยาว ๆ เป็นสระอาและค่อยๆเพิ่มความยาวจนสุดความสามารถของแต่ละบุคคล



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 8

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต(ศป.ม.)

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Phrasing control คือการกำหนดลมหายใจในเพลง หรือการบริหารลมหายใจมาใช้ในแต่ละประโยคเพื่อให้เสียงมีคุณภาพและไพเราะยิ่งขึ้น

กิจกรรมในการฝึกกำหนดลมหายใจในเพลงเริ่มหายใจในสัญลักษณ์/เปล่งเสียงร้องไปจนจบประโยค

บทเพลงค่าน้ำนม แต่งโดย ไพบุลย์ บุตรขัน ขับร้องและบันทึกเสียงครั้งแรกโดย ชาญ เย็นแซ เมื่อ พ.ศ. 2492

/แม่นี้มีบุญคุณอันใหญ่หลวง... /ที่เฝ้าหวง ห่วงลูกแต่หลังเมื่อยังนอนเปล
/แม่..เราเฝ้าโอดระเห่ /กลุ่มลูกน้อยนอนเปลไม่ห่างหันเห / ไปจนไกล

/แต่เล็กจนโตโอ้แม่ถนอม.../ แม่พ่ายพอมยอมเกิดจากรักลูกปักดวงใจ
/เติบโต..โตโอ้เล็กจนใหญ่.../ นี้แหละหนาอะไร มีใช้ไต่หนา /เพราะค่าน้ำนม

/ควร คิดพินิจให้ดี/ ค่าน้ำนมแม่นี้../จะมีอะไรเหมาะสม

/ โอ้วแม่จ๋า../ลูกคิดถึงค่าน้ำนม .. /เลือดในอกผสม กลั่นเป็นน้ำนมให้ลูกดื่มกิน

/ค่าน้ำนมควรชวนให้ลูกฟัง../แต่เมื่อหลังเปรียบดั่งฝืนฟ้าหนักกว่าแผ่นดิน

/บวช เรียนพากเพียรจนสิ้น../ หยอดหนึ่งน้ำนมกิน ทดแทนไม่สิ้น../พระคุณแม่เอ๋ย



องค์ความรู้ในงาน ที่ 9

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
(ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ประเมินผล ครั้งที่ 1

ประเมินตามหัวข้อในบทเรียนที่ได้เรียนมาจากชั่วโมงที่ 1-3บทเพลงค่าน้ำนม

หัวข้อประเมิน	คะแนนประเมิน				
จังหวะ	() ดีมาก	() ดี	() พอใช้	() ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
ทำนอง	() ดีมาก	() ดี	() พอใช้	() ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
รูปลักษณ์รูปปาก	() ดีมาก	() ดี	() พอใช้	() ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
การหายใจ	() ดีมาก	() ดี	() พอใช้	() ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
คุณภาพเสียง	() ดีมาก	() ดี	() พอใช้	() ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
ความมั่นใจ	() ดีมาก	() ดี	() พอใช้	() ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
ภาพรวม	() ดีมาก	() ดี	() พอใช้	() ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
ข้อเสนอแนะอื่นๆ	<hr/> <hr/> <hr/>				



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 10

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การฝึกFront muscle หรือกล้ามเนื้อหน้าท้อง ต้องฝึกควบคู่ไปกับการหายใจที่ถูกต้องจะช่วยให้เสียงของเรามีคุณภาพดีขึ้นมีพลังเสียงนิ่งพุ่งไปข้างหน้า และมีความก้องกังวาน



ภาพประกอบแสดงวิธีการบังคับกล้ามเนื้อหน้าท้อง

กิจกรรมการฝึกกล้ามเนื้อหน้าท้องให้แข็งแรง

1. บังคับกล้ามเนื้อหน้าท้องโดยดึงกล้ามเนื้อหน้าท้องเข้าหาตนเองแล้วปล่อยลมผ่านไรฟัน อย่างช้าๆ
2. บังคับกล้ามเนื้อหน้าท้องโดยดึงกล้ามเนื้อหน้าท้องเข้าหาตนเองแล้วปล่อยเสียงเป็นเสียงสระเอ เสียงสั้นต่อกัน 3 ครั้ง



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 11

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

* = ครีโอล นวตย์ นางฟ้า
 = เครื่องหมาย สะกดเสียงยาวที่เน้น **แสงเดือน**

ทำนอง : พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช
 Music : H.M. King Bhumibol Adulyadej

ทำนอง : พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจักรพันธ์เพ็ญศิริ
 Lyric : H.H. Prince Chakrabandh Pensiri

นวด แสง นวด ผ่อง งาน คา แสง จันทร์ -
 พร้า ส่อง เรือง ฟาก พ้า โถง งาน
 แสง งาน ผ่อง ท่า ไพ อ้อม คง ใจ
 ให้ คง ค่อง ไคลี เดือน ชน แล้ว ชน เล่า เล่า
 ชะนีย์ นน กู เพลิน พิศ เพลิน อยู่ ไม่ รู่ ลิน
 เดือน เดือน แสง เดือน ค่อง จันทร์ เพ็ญ
 แสง จันทร์ เพ็ญ เดือน งาน ไค จะ เดือน
 โฉน งาน เดือน เปรื่อง เดือน แสง งาน

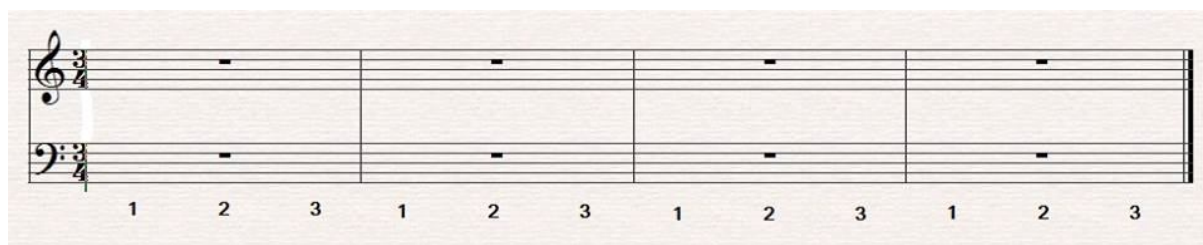
36

องค์ความรู้ใบงาน ที่ 12

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

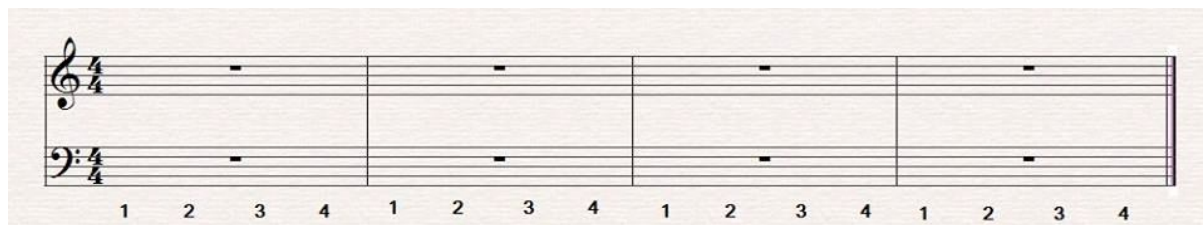
บทฝึกTiming การเดินจังหวะ

1. ฟังจังหวะที่ได้ยิน เคาะจังหวะให้เท่ากัน
2. ฟังจังหวะ เสียงกลองที่ได้ยินมี 2 แบบ
 - เสียงหนัก เรียกว่า Strong beat
 - เสียงเบา เรียกว่า Weak beat
3. เครื่องหมายกำหนดจังหวะ Time signature



Time signature 3/4

หมายความว่า ใน 1 ห้องดนตรีนับได้ 3 จังหวะ จังหวะที่หนัก ดัง คือจังหวะที่ 1



Time signature 4/4

หมายความว่า ใน 1 ห้องดนตรีนับได้ 4 จังหวะ จังหวะที่หนัก ดัง คือจังหวะที่ 1 และ 3

3. ฟังร้องเพลงให้คำร้องลงพร้อมเสียงกลองในเพลงตัวอย่าง



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 13

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Form of the song คีตลักษณ์ของบทเพลง

การรู้จักองค์ประกอบของFormเพลง เป็นเทคนิคในการจดจำบทเพลงเพลงร้องแบบยาวๆ หลายท่อน เพื่อไม่ให้เกิดการสับสนในท่อนร้อง ผู้เรียนควรแยกแยะองค์ประกอบบทเพลงเบื้องต้นให้ได้เสียก่อน

ส่วนที่ 1 เรียกว่าIntro คือดนตรีที่นำขึ้นมาก่อนเนื้อร้อง

ส่วนที่ 2 เรียกว่า Melody ทำนองเพลงแบ่งเป็น2ท่อน สัญลักษณ์ A B

ส่วนที่ 3 เรียกว่า Lyrics เนื้อเพลงที่มีหลายท่อน ใช้สัญลักษณ์เป็นเลข123

ส่วนที่ 4 เรียกว่า Soloคือดนตรีที่บรรเลงเดี่ยวตรงกลางเพลง

ส่วนที่ 5เรียกว่าท่อนย้อนคือสัญลักษณ์ในการกลับไปร้องท่อนเดิมที่เล่นผ่านมามาก1หรือ2รอบ

ส่วนที่ 6 เรียกว่า Ending คือท่อนจบของบทเพลง

บทฝึกFormเพลง มีองค์ประกอบในส่วนต่างๆได้ดังนี้

- 1.ฟังจังหวะให้ออก
- 2.วิเคราะห์จังหวะว่าอยู่ในTime signature แบบไหน 3/4 หรือ 4/4
- 3.นับจังหวะให้ตรง
- 4.นับ Intro ก่อนเข้าร้องตามห้องดนตรีที่กำหนด
- 5.ร้องให้ตรงจังหวะกลอง Strong beat
- 6.นับsolo ดนตรีที่บรรเลงตรงกลางเพลงให้ครบจังหวะที่กำหนด
- 7.ย้อนตามท่อนที่มีสัญลักษณ์กำหนดไว้



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 14

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
(ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตัวอย่างการวิเคราะห์ Form เพลงในบทเพลงแสงเดือน

บทเพลงพระราชนิพนธ์ ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ลำดับที่ ๒๗ ทรงพระราชนิพนธ์ขึ้นใน
พ.ศ. ๒๕๐๑

Intro 1234 2234 3234 4234

A1)นวล.../แสงนวลส่องงามตา.../แสง จันทรา.../ส่องเรืองฟากฟ้า...ไกล

/งาม.../แสงงามส่องอำไพ.../ยิ้ม ดวงใจ.../ให้คงคลั่งไคล้...เดือน...

B)ชมแล้วชมเล่า.../เฝ้าชะเง้อ...แลดู ..เพลินพิศเพลินอยู่.../ไม่รู้...ลืมเดือน

A2)/เดือน.../แสงเดือนส่องวันเพ็ญ/แสง จันทร์เพ็ญ.../

เด่นงามใดจะเหมือน/โฉม งามเทียบ... เปรียบเดือน..แสงงาม....

Intro 1234 2234 3234 4234 5234 6234 7234 8234 9234 10234 11234 12234 13234 14234 15234
16234

ย่อน B A2



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 15

ผู้สร้าง ชื่อนิติธ: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บทฝึกเสียงพยัญชนะไทย การเน้นคำร้องในบทเพลง

การออกเสียงพยัญชนะภาษาไทย ก-ฮ การร้องเพลงมีความจำเป็นต้องออกเสียงคำร้องให้ชัดเจน

ผู้เรียนควรฝึกวางตำแหน่งลิ้น-รูปปากเพื่อผลิตเสียงพยัญชนะต่างๆได้ถูกต้อง

“ล”

1.ปลายลิ้นวางราบแบนที่หลังโคนฟันล่าง 2.ปลายลิ้นแตะ+ที่โคนฟันบน (ปุ่มเหงือก)

ฝึกอ่านออกเสียง ลิง หลับ ลา ลับ ล่วง เลย แล้ว หลุม ลึก แหลม

“น”

1.ปลายลิ้นวางราบแบนที่หลังโคนฟันล่าง 2.ปลายลิ้นแตะที่โคนฟันบนแน่น เป็นเสียงที่ผ่านโพรงจมูก

ฝึกอ่านออกเสียง หนุณา นอนแน่นิ่ง ในหนองน้ำ เนืองนอง นิดหน่อย

“ด”

1.ปลายลิ้นวางราบแบนที่หลังโคนฟันล่าง 2.ปลายลิ้นแตะ+หลังโคนฟันบน

ฝึกอ่านออกเสียง ดวงดาว ดูดี แต่งตั้ง ดักแด่ ด้วง ดับ เตียว ด้วย

“ต”

1.ปลายลิ้นวางราบแบนที่หลังโคนฟันล่าง 2.กลางลิ้นแตะกลางเพดานช่องปาก

ฝึกอ่านออกเสียง ต้อยตุง ตาโต ตูตะ ตอม ตาม ตุ่ม ติด แต่งแต้ม ต่อเติม

“ก” 1.ปลายลิ้นวางราบแบนที่หลังโคนฟันล่าง 2.บังคับโคนลิ้นแตะเพดานอ่อนช่วงบน

ฝึกอ่านออกเสียง กางเกง เก้งก้าง โกงกาง กอบกู้ ไก่ กา กุ้ง เกา เกิด

“ค”

1.ปลายลิ้นวางราบแบนที่หลังโคนฟันล่าง 2.บังคับโคนลิ้นแตะเพดานอ่อนช่วงบน

ฝึกอ่านออกเสียง คน คุย คุกคาม คุ่มครอง เคียงคู่ เคียว คลุกเคล้า โครงเครง ครั้นเครง

“ง”

1.ปลายลิ้นวางราบแบนที่หลังโคนฟันล่าง 2.บังคับโคนลิ้นแตะเพดานอ่อนช่วงล่างลึกเข้าไปในช่องคอ

ฝึกอ่านออกเสียง งอแง เงอะงะ ง่วง งูเงี้ยว แรงอ่อน เงิน จ้าว งก งุ่นง่าน

“ร” 1.ปลายลิ้นวางราบแบนที่หลังโคนฟันล่าง 2.ปลายลิ้นแตะที่บริเวณหลังโคนฟันบน 3.กลางลิ้นแตะแนบกับ

เพดานแข็ง 4.เปล่งเสียงผ่านโคนลิ้นให้ลิ้นกระดกไว้ต่อเนื่องกัน

ฝึกอ่านออกเสียง โรงเรียน เรียบร้อย ไร่ร้าง ไร่แรง เรียงรายรุ่งเรือง ไร่ ครอง ปราณี่ เรือน ระทม ตรอมตรม รอ

“รวมถึงคำควบกล้ำต่างๆ”

ฝึกอ่านออกเสียง คล้อย พลอย ไกล เคล้า คลื่น กล้ากลืน แปลง เปลือก



องค์ความรู้ในงาน ที่ 16

ผู้สร้าง ชื่อนิติ: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บทฝึก-เสียงพยัญชนะไทย การอ่านคำและเน้นคำร้องในบทเพลง

การออกเสียงพยัญชนะภาษาไทย ก-ฮ การร้องเพลงมีความจำเป็นต้องออกเสียงคำร้องให้ชัดเจนทั้ง “เสียงพยัญชนะต้น” และ “เสียงตัวสะกด” (เปิดคำ-ปิดคำ) เพื่อการสื่อความหมายและสร้างเสียงให้มีความไพเราะชัดเจน

ตัวอย่างการเน้นพยัญชนะ-สระ-ตัวปิดคำในบทเพลงแสงเดือน

คำร้อง	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกดปิดคำ
นวล	น	อู-อา	น
แสง	ส	แอ	ง
นวล	น	อู-อา	น
ผ่อง	ผ	ออ	ง
งาม	ง	อา	ม
ตา	ต	อา	อา
จันทร์	จ	อา	น
ทรา	ทร	อา	อา
ส่อง	ส	ออ	ง
เรื่อง	ร	อือ-อา	ง
ฟาก	ฟ	อา	ก
ฟ้า	ฟ	อา	อา
ไกล	กล	อา	อือ
งาม	ง	อา	ม
แสง	ส	แอ	ง
งาม	ง	อา	ม
ผ่อง	ผ	ออ	ง
อำ	อ	อา	ม
ไพ	พ	อา	อือ
ยิ้ม	ย	ออ	ม
ดวง	ด	อู-อา	ง
ใจ	จ	อา	อือ
ให้	ห	อา	อือ
คง	ค	โอ	ง
คลั่ง	คล	อา	ง
ไคล้	คล	อา	อือ
เดือน	ด	อือ-อา	น
ชม	ช	โอ	ม
แล้ว	ล	แอ	อู
เล่า	ล	อา	อู
เฝ้า	ฝ	อา	อู



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 17

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
(ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ประเมินผล ครั้งที่ 2

ประเมินตามหัวข้อในบทเรียนที่ได้เรียนมาจากชั่วโมงที่ 5-7บทเพลงแสงเดือน

หัวข้อประเมิน	คะแนนประเมิน				
การบังคับหน้าห้อง	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
จังหวะ	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
formเพลง	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
คำร้อง พยัญชนะ รูปปาก	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
คุณภาพเสียง	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
ความพร้อม	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
ภาพรวม	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
ข้อเสนอแนะอื่นๆ	<hr/> <hr/> <hr/>				



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 18/1

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Tone color โทนเสียง

จากสถิติในการสอนการใช้เสียงและการศึกษาจากตำราที่สืบทอดกันมานั้น ในการร้องเพลงผู้สอนมักพบปัญหาใหญ่ที่ซ้ำๆกัน เป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับการฝึกร้องเพลงเพื่อเป็นพื้นฐานที่ดี และคาดหวังการพัฒนาที่ต่อเนื่องจนถึงขั้นสูงสุดในศาสตร์ของการขับร้องในอนาคต ผู้เรียนส่วนใหญ่ มักมองข้ามการฝึกฝนพัฒนาเสียงให้ครบทั้งสาม โทนมีความเข้าใจที่ผิดคิดว่าคนเราสามารถเปล่งเสียงร้องได้เต็มเสียงได้ทุกโน้ตและในทุกช่วงเสียง จึงใช้วิธีการตะโกนดังๆเพื่อให้เสียงออกมาโดยไม่ได้ผ่านขั้นตอนการเปล่งเสียงที่ถูกต้อง บวกกับบทเพลงที่เลือกร้องนั้นมีช่วงเสียง (Vocal range) ที่กว้างเกินความสามารถของผู้เรียน เลือกเพลงที่ยากเกินไป มีความคาดหวังสูงเกินความสามารถของตนเอง ก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมาเช่นเจ็บคอ เส้นเสียงอักเสบ ไม่สามารถร้องเพลงที่เลือกมาได้จบเพลง ในหนึ่งเพลงนั้นพบกับปัญหาคือเสียงสูงร้องไม่ถึงเสียงต่ำร้องไม่ได้ บางช่วงเสียงมีน้ำหนักแต่พอมาถึงอีกช่วงหนึ่งกลับหายไปเลย หรือบางช่วงเสียงแหบแห้ง เสียงตกคอปเปล่งเสียงออกมาไม่ไพเราะ เสียงไม่สม่ำเสมอเป็นที่ทราบความรู้สึกของผู้ร้องและผู้ฟังยิ่งนัก การฝึกเสียงที่ถูกต้องในช่วงแรกควรมีผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษา เพื่อป้องกันการเข้าใจผิดและไม่ควรข้ามขั้นตอนการฝึก ในระยะแรกอาจจะยังไม่ค่อยสมบูรณ์แบบเสียงยังบางอยู่ คุณภาพเสียงยังไม่เป็นที่พอใจ เราควรสร้างความเข้าใจการพัฒนาของเสียงออกเป็นช่วงๆ แยกแยะได้ดังนี้

ช่วงที่ 1 **รู้จักฟัง** แยะแยะคุณสมบัติของเสียง ต่ำ-กลาง-สูงให้ออกเสียงก่อน

ช่วงที่2 **วิเคราะห์ตนเอง** ลองวิเคราะห์ตนเองดูว่าตัวของผู้เรียนสามารถเปล่งเสียงได้ครบทั้ง 3 Tone หรือไม่ เสียงต่ำ เสียงกลาง เสียงสูง

ช่วงที่3 **เปิดใจ ฝึกฝนตนเอง** ควรฝึกเปล่งเสียงให้ได้ทั้ง 3 Tone ก่อน แต่ผลลัพธ์ที่ได้คือคุณสมบัติของเสียงยังบางอยู่ หรือยังไม่ค่อยต่อเนื่องผู้เรียนยังคงต้องฝึกต่อไป โดยอาศัยเทคนิคการหายใจ การใช้กล้ามเนื้อหน้าท้อง และอวัยวะในช่องปาก Articulation ควบคู่กันไป ปรึศับประคองให้สามารถเปล่งเสียงไปได้เต็มศักยภาพของตนเองในช่วงเวลานั้นๆ อย่าฝืนตนเองอาจทำร้ายเส้นเสียงให้อักเสบ เจ็บคอ และอาจหมดกำลังใจได้

ช่วงที่4 **หาบทเพลงอื่นๆมาเติมเต็มช่วยทำให้การฝึกเสียงทั้ง3 Tone สัมฤทธิ์ผล** ควรเลือกเพลงประเภท Standard หรือเพลงประเภทลูกกรุง บทเพลงพระราชนิพนธ์มาใช้เป็นบทฝึกพัฒนาให้ครบทั้ง 3 ช่วงเสียง เมื่อผู้เรียนฝึกฝนได้สักระยะจะรู้สึกได้ว่าเสียงของเรากว้างขึ้น เสียงมีน้ำหนักเสียงมากขึ้น คุณภาพเสียงดีขึ้น และถ้าฝึกต่อไปเรื่อยๆหลังเสียงก็จะปรากฏให้เราภาคภูมิใจในน้ำเสียงของตนเอง ระยะเวลาในการฝึกของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความพร้อมของสรีระ การเปิดใจ การฝึกที่ถูกต้องอย่างต่อเนื่องและพึงคิดไว้เสมอว่าเส้นเสียงของมนุษย์เราเติบโตไปพร้อมๆกับร่างกายมีความบอบบางต้องการทะนุถนอมในขณะที่ฝึก การที่ฝึกหนักจนเกินไปก็จะทำให้เกิดโทษตามมาภายหลังได้ ข้อดีของการฝึกเสียงต่ำ-กลาง-สูงให้ต่อเนื่องเชื่อมกันได้ จะทำให้มีช่วงเสียง (Vocal range) กว้างขึ้นมีความพร้อมสูงสามารถร้องเพลงได้หลากหลายแนวจะได้เปรียบกว่าคนอื่น ๆ ที่มีเสียงแคบความพร้อมน้อย



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 18/2

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Tone color โทนเสียง เสียงของมนุษย์แบ่งเป็น 3 โทน

Head tone เสียงสูง: มีตำแหน่งอยู่ที่ช่วงศรีษะ

มีลักษณะ : เสียงใส ลอย บางพลิ้ว

Mouth tone เสียงกลาง: มีตำแหน่งอยู่ที่ช่วงริมฝีปากถึงโหนกแก้ม

มีลักษณะ : อยู่ในระดับเสียงพูดไม่สูงไม่ต่ำเกินไปธรรมชาติ

Chest tone เสียงต่ำ: มีตำแหน่งอยู่ที่ช่วงหน้าอก

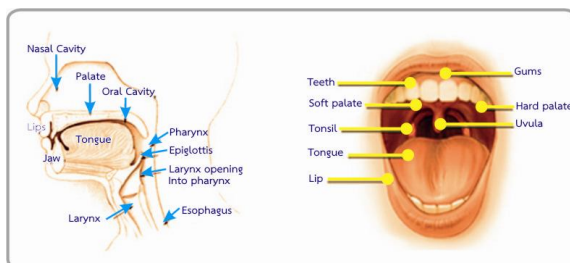
มีลักษณะ: เสียงทุ้ม ลึก

กิจกรรมฝึกแปลงเสียงทั้ง 3 Tone ตามคำแนะนำใน วิดีโอประกอบการสอนบทฝึกการใช้เสียงโดยครูปู



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 20/1

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม



ภาพประกอบแสดงวิธีการเปิดคอ

ที่มา :<http://www.vocalclinic.org/mouthandthroat.htm>

Open throat การเปิดคอ

การเปิดคอเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับผู้ฝึกเสียงเพื่อใช้ร้องเพลง หรือในทุกแขนงอาชีพที่ต้องใช้เสียงพูดเป็นการสื่อสาร ซึ่งในขณะที่เราใช้เสียงเราต้องเปิดคอกว้างช่องคอไว้ตลอดเวลา ปริมาณจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความหมายของบทพูดของท่วงทำนองหรือเนื้อร้องจะสร้าง มิติเสียง(Dynamic) ในคำร้องนั้นๆ ช่วงประโยคนั้นๆ

การเปิดคอคือการทำให้กล้ามเนื้อบริเวณช่องคอ มีพื้นที่มากขึ้น จะทำให้เสียงที่เราเปล่งออกมาจะมีพลังเสียงกังวาน มีคุณภาพมากขึ้น สามารถทำให้ผู้ร้องสามารถร้องได้หลายเพลงต่อเนื่อง ทำให้การแสดงบนเวทีประสบความสำเร็จ การเปิดคอจึงเป็นขั้นตอนที่ฝึกยากต้องใช้สมาธิและความอดทนสูงจึงจะประสบความสำเร็จ ถ้าฝึกได้แล้วคุณสมบัติของเสียงจะมีคุณภาพมากขึ้น เสียงจะก้อง มีพลังในแบบของตนเอง จะรู้สึกสบายลิ้น หนาต่อเนื่อง ก้องกังวาน ออกมาเป็นธรรมชาติไม่เจ็บคอเปล่งเสียงไปได้เรื่อยๆต่อเนื่องกัน บังคับโน้ตเสียงสูงได้สมบูรณ์แบบ (Pitch) ทำให้บทเพลงน่าฟังยิ่งขึ้น ตรงกันข้ามถ้าไม่ได้ผ่านขั้นตอนการเปิดคอคุณภาพเสียงจะด้อย เสียงจะบางขาดความก้องกังวาน แหบ เสียงจะขาดเป็นช่วงๆ เสียงอาจจะแตก ผู้ร้องจะเจ็บคอเหนื่อยง่าย กว่าที่จะจบเพลงร้องด้วยความทรมาร

วิธีฝึกเปิดคอนั้นมีอยู่หลากหลายวิธีการ เช่นพูดคำว่าผีหลอก ทำเสียงใหญ่ๆ หรือข้างตัวใหญ่ ทำเสียงหนาๆกว้างๆทุกวิธีการล้วนแล้วแต่ให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนทั้งหมด เพราะการเปิดคอเป็นศิลปะในการบังคับลม บังคับช่องคอให้เกิดความพอดีกับความต้องการของบทเพลง ในช่วงประโยค หรือช่วงคำนั้นๆ เพราะฉะนั้นผู้เรียนจึงมีความจำเป็นต้องฝึกบ่อยๆให้ต่อเนื่องจนแยกแยะความหนักเบาได้ จนเกิดคำว่ามิติเสียง(Dynamic) ทำให้บทเพลงที่ร้องมีความงดงาม มีพลัง “บนเงื่อนไขของสรีระของแต่ละบุคคล” การฝึกเปิดคอที่ดีต้องทำควบคู่กันไปกับการหายใจ (Breathing control) และ บังคับกล้ามเนื้อหน้าท้อง (Front Muscle control) ความเข้าใจในการปรับอวัยวะในช่องปาก (Articulation) ขยายสร้างพื้นที่ในช่องปากให้เกิดความพอดี บทเรียนนี้จึงเป็นบทเรียนที่ฝึกยาก เพราะต้องอาศัยระยะเวลาความอดทนตั้งใจฝึกฝนอย่างถูกต้องและถูกวิธี จนเกิดความชำนาญจึงจะสามารถนำมาปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสบความสำเร็จในการร้องเพลง



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 20/2

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บทฝึกการเปิดคอ

ทดลองเปล่งเสียง ตัว “V” พยายามให้ประโยชน์ในการฝึกเปิดคอโดยที่ไม่ทำร้ายเส้นเสียง

ฝึกควบคู่ไปกับเทคนิคการเชื่อมTone เสียง หรือMix Tone ตามหัวข้อในบทที่ 9 ที่ได้กล่าวมาแล้ว

จะทำให้เสียงเชื่อมต่อกันได้ทั้งช่วงต่ำ -กลาง -สูง เมื่อฝึกไปสักระยะจนกล้ามเนื้อเริ่มเกิดความเคยชินเสียงจะต่อเนื่องเชื่อมกันจนเป็นธรรมชาติ

1.บังคับฟันบนให้ขอบบริเวณริมฝีปากล่าง พร้อมเปล่งเสียง“V” จะเกิดเสียงที่มีความลึก Deep ก้อง Resonance อยู่ในช่วงอกและหน้าท้อง

2.ใช้กล้ามเนื้อหน้าท้องดันลมออกมาจากส่วนที่ลึกที่สุด Project พุงเสียงออกไปอย่าให้ลมอ่อน อย่าให้เสียง ย้วย ยืด ยาน เมื่อผ่านช่องคอให้เราขยายช่องคอไว้ สังเกตได้จากเสียงที่ลึก หนา ต่อเนื่อง ก้องกังวาน ออกมาเป็นธรรมชาติไม่เจ็บคอ

3.ฝึกต่อเนื่องกับเสียงScale วิธีโอประกอบการสอนบทฝึกการใช้เสียงโดยครูปู



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 21

ผู้สร้าง ชื่อนิติ: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การสื่อความหมายในบทเพลง

การสื่อความหมาย หรือ Connected เชื่อมต่อความรู้สึกในบทเพลง เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญสำหรับผู้ฝึกร้องเพลงทำให้บทเพลงสมบูรณ์แบบมากขึ้น หลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกเทคนิคการใช้เสียงในการร้องเพลงตามขั้นตอนต่างๆแล้ว เรื่องต่อไปที่ลืมไม่ได้ก็คือการแสดงออกทางอารมณ์ร้องให้เห็นภาพ ถึงแม้ผู้เรียนจะเปล่งเสียงได้ถูกต้องตามหลักการทั้งหมดแต่ขาดการสื่อความหมายของบทเพลง ก็จะทำให้การแสดงของเรานั้นไม่น่าสนใจเหมือนเราท่องบทไปเรื่อยๆไม่ได้สร้างความรู้สึกอะไรในบทเพลงให้ผู้ฟังเกิดความคล้อยตาม การแสดงออกของความรู้สึกของแต่ละบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับความคิดความในบทเพลงนั้นๆ เพราะฉะนั้นคนที่เข้าใจความหมายของบทเพลงอย่างถ่องแท้มีความซาบซึ้งในบทเพลง มีมุมมอง จิตนาการ และมีประสบการณ์ก็จะทำให้บทเพลงน่าสนใจยิ่งขึ้น (Inner) เป็นอารมณ์ในหัวถึงๆข้างในจะสื่อออกมาทางสายตา น้ำเสียง (Imagine) เป็นจินตนาการถึงๆข้างในสมองถ้าบุคคลใดมี2สิ่งนี้ ก็จะสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนทำให้บทเพลงยิ่งน่าสนใจขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง ผู้เรียนควรฝึกจินตนาการในบทเพลงที่แตกต่างกันไปเพื่อสะสมประสบการณ์ทางด้านความรู้สึก ให้มีเรื่องราวหลากหลายรูปแบบมาเป็นแม่แบบในการคิดเชื่อมโยงเรื่องราวนำมาปฏิบัติได้จริง การแสดงออกทางอารมณ์นั้นประกอบไปด้วย1.อารมณ์ในน้ำเสียง 2.อารมณ์ในแววตา 3.อารมณ์ในสีหน้า 4.อารมณ์ในท่าทางเช่น มือ ขา ทั้ง 4 หัวข้อนี้เป็นหัวใจหลักสำคัญ สำหรับการสื่อสารในบทเพลงทำให้ผู้ฟังเกิดความคล้อยตาม ให้เกิดความรู้สึก สุข เหงา เศร้า ดีใจ ยินดี เจ็บปวด ฯลฯไปกับบทเพลงที่เราขับร้อง

ตัวอย่างการสื่อความหมายในบทเพลงบ้านเรา

การสื่อความหมายในบทเพลง ผู้เรียนควรสร้างความเข้าใจเนื้อหาในบทเพลงก่อน หลังจากนั้นก็ลองสื่อแบบง่ายๆโดยการใช้สื่อทั้ง 4 ประเภทบรรยายความรู้สึกที่ละประโยค

เนื้อหา	วิธีคิด	ท่าทางที่จะสื่อสาร
บ้านเรา	คิดถึงบ้านของเรา คิดถึงความอบอุ่นในบ้านของเรา	Inner ใช้แววตา+สีหน้า+น้ำเสียง
แสนสุขใจ	คิดถึงบรรยากาศในบ้านที่เราคุ้นเคย	ใช้ท่าทางภาษามือผายออกมา+แววตา+สีหน้า+น้ำเสียง
แม้จะอยู่ที่ไหนไม่สุขใจเหมือนบ้านเรา	คิดถึงบรรยากาศนอกบ้านที่วุ่น รวดเร็ว ผู้คนมากมายมีแต่คนแปลกหน้า อยากกลับบ้านที่มีแต่คนรู้จักคิดถึงแล้วอบอุ่น	Inner ใช้แววตา+สีหน้า+น้ำเสียง



องค์ความรู้ใบงาน ที่ 22

ผู้สร้าง ชื่อนิสิต: นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ รหัส5401205101 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
(ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ดนตรีศึกษา) รุ่นที่ 6 ปีการศึกษา2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ประเมินผล ครั้งที่ 3

ประเมินตามหัวข้อในบทเรียนที่ได้เรียนมาจากชั่วโมงที่9-11บทเพลงบ้านเรา

หัวข้อประเมิน	คะแนนประเมิน				
	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
สามารถนำท่อนเสียงมาปรับใช้ในเพลงได้อย่างเป็นธรรมชาติ	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
นำความรู้เรื่องการเปิดคอ มาปรับใช้ในบทเพลงบ้านเราได้ให้เกิดความไพเราะยิ่งขึ้น	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายในบทเพลงได้ ทำให้บทเพลงน่าสนใจยิ่งขึ้น	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
คุณภาพเสียง	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
ความพร้อม	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
ภาพรวม	()ดีมาก	()ดี	()พอใช้	()ควรปรับปรุง	หมายเหตุ
ข้อเสนอแนะอื่นๆ	<hr/> <hr/> <hr/>				



ภาคผนวก ง
แบบเครื่องมือประเมิน



แบบประเมินเครื่องมือ ชุดที่ 1

เรื่อง

กระบวนการเรียนการสอนขับร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง แบบประเมิน ฉบับนี้จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย

- ชื่อ Model : Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation

- ผู้สร้าง : นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ

ใช้สัมภาษณ์ : ผู้รู้ (Key Informants)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ.....นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....

ที่อยู่.....

เบอร์โทรศัพท์.....E-mail.....

อายุ.....การศึกษา.....



ตอนที่ 2 ข้อมูลประเมิน 13 ด้าน

หัวข้อองค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้เกณฑ์คุณภาพ	ระดับคุณภาพ			
		ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควร ปรับปรุง 1
1.ด้านเนื้อหาวิชาการ องค์ความรู้	สามารถแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนได้ตรงประเด็น				
2.การเรียบเรียงลำดับ หัวข้อความต่อเนื่อง	หัวข้อวางเรียงลำดับจากจุดเริ่มต้นจนไปถึง ผู้เรียนปฏิบัติได้จริง				
3.ด้านสื่อการสอน	ใช้สื่อได้เหมาะสมกับหัวข้อการสอนในแต่ละ ชั่วโมงเรียน				
4.ด้านกิจกรรมในการ สอนในชั่วโมงเรียน	จัดทำได้ตรงตามหัวข้อเหมาะสมกับเวลาและ ช่วงของวัยประชากร สนุกน่าติดตาม				
5.เพลงที่เลือกใช้เป็นสื่อ การสอน	สามารถทำให้เกิดพัฒนาการที่ดีเป็นพื้นฐาน ของการร้องเพลงที่ถูกต้อง				
6.ช่วงอายุของผู้เรียน /ประชากร	เหมาะสมกับเนื้อหาสามารถพัฒนาได้ตาม เกณฑ์ที่กำหนด				
7.ภาษาที่ใช้สื่อ	เข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้ชัดเจน				
8.การแบ่งเวลาในการ สอน	เหมาะสมและครอบคลุมหัวข้อ				
9.การประเมินหัวข้อการ สอนในแต่ละชั่วโมง	ครอบคลุมและตรงประเด็น				
10.การบูรณาการความรู้ นำหลักการไปปรับใช้กับ บทเพลงประเภทอื่นๆ	สามารถนำหัวข้อการเรียนมาปรับใช้ได้ตรง ตามจุดประสงค์ และนำมาใช้จริงในสังคม ปัจจุบันและอนาคตได้				
11.ประชากรให้ความสนใจ	มีความพึงพอใจในการได้เรียนรู้หัวข้อ				
12.แก้ปัญหาได้ตรง ประเด็นหรือไม่	หัวข้อมีการพัฒนาตรงความต้องการของ ประชากร				
13.ความพึงพอใจ	ท่านมีความพึงพอใจในการพัฒนา การใช้ modelเพื่อการพัฒนาด้านการร้องเพลงและ การใช้เสียงมากนักน้อยเพียงใด				
คะแนน รวม/เฉลี่ย					



ข้อสังเกตของผู้ประเมิน : จุดเด่น/ข้อควรปรับปรุง

(ลงชื่อ)ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่



แบบประเมินเครื่องมือ ชุดที่ 2

เรื่อง

กระบวนการเรียนการสอนขับร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง แบบประเมิน ฉบับนี้จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย

- ชื่อ Model : Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation

- ผู้สร้าง : นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ

ใช้สัมภาษณ์ : ผู้ปฏิบัติ (Casual Informants)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ.....นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....

ที่อยู่.....

เบอร์โทรศัพท์.....E-mail.....

อายุ.....การศึกษา.....



ตอนที่ 2 ข้อมูลประเมิน 8 ด้าน

หัวข้อองค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้เกณฑ์ คุณภาพ	ระดับคุณภาพ			
		ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควร ปรับปรุง1
1.ด้านเนื้อหาวิชาการ องค์ความรู้	สามารถแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนได้ตรง ประเด็น				
2.ด้านสื่อการสอน	ใช้สื่อได้เหมาะสมกับหัวข้อการสอนใน แต่ละชั่วโมงเรียน				
3.ด้านกิจกรรมในการ สอนในชั่วโมงเรียน	จัดทำได้ตรงตามหัวข้อเหมาะสมกับ เวลาและช่วงของวัยประชากรสนุกน่า ติดตาม				
4.เพลงที่เลือกใช้เป็นสื่อ การสอน	สามารถทำให้เกิดพัฒนาการที่ดีเป็น พื้นฐานของการร้องเพลงที่ถูกต้อง				
5.ภาษาที่ใช้สื่อ	เข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้ ชัดเจน				
6.การบูรณาการความรู้ นำหลักการไปปรับใช้กับ บทเพลงประเภทอื่นๆ	สามารถนำหัวข้อการเรียนมาปรับใช้ได้ ตรงตามจุดประสงค์ และนำมาใช้จริง ในสังคมปัจจุบันและอนาคตได้				
7.แก้ปัญหาได้ตรง ประเด็นหรือไม่	หัวข้อมีการพัฒนาตรงความต้องการ ของประชากร				
8. ความพึงพอใจ	ท่านมีความพึงพอใจในการพัฒนาการ ด้านการร้องเพลงและการใช้เสียงมาก น้อยเพียงใด				
คะแนน รวม/เฉลี่ย					



ข้อสังเกตของผู้ประเมิน : จุดเด่น/ข้อควรปรับปรุง

(ลงชื่อ)ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่



แบบประเมินเครื่องมือ ชุดที่ 3

เรื่อง

กระบวนการเรียนการสอนขับร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง แบบประเมิน ฉบับนี้จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย

- ชื่อ Model : Krupoo Pop Singing Model Basic Foundation

- ผู้สร้าง : นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ

ใช้สัมภาษณ์ : กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป (General Informants)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ.....นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....

ที่อยู่.....

เบอร์โทรศัพท์.....E-mail.....

อายุ.....การศึกษา.....



ตอนที่ 2 ข้อมูลประเมิน 8 ด้าน

หัวข้อองค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้เกณฑ์ คุณภาพ	ระดับคุณภาพ			
		ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควร ปรับปรุง1
1.ด้านเนื้อหาวิชาการ องค์ความรู้	สามารถแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนได้ตรง ประเด็น				
2.ด้านสื่อการสอน	ใช้สื่อได้เหมาะสมกับหัวข้อการสอนใน แต่ละชั่วโมงเรียน				
3.ด้านกิจกรรมในการ สอนในชั่วโมงเรียน	จัดทำได้ตรงตามหัวข้อเหมาะสมกับ เวลาและช่วงของวัยประชากรสนุกน่า ติดตาม				
4.เพลงที่เลือกใช้เป็นสื่อ การสอน	สามารถทำให้เกิดพัฒนาการที่ดีเป็น พื้นฐานของการร้องเพลงที่ถูกต้อง				
5.ภาษาที่ใช้สื่อ	เข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้ ชัดเจน				
6.การบูรณาการความรู้ นำหลักการไปปรับใช้กับ บทเพลงประเภทอื่นๆ	สามารถนำหัวข้อการเรียนมาปรับใช้ได้ ตรงตามจุดประสงค์ และนำมาใช้จริง ในสังคมปัจจุบันและอนาคตได้				
7.แก้ปัญหาได้ตรง ประเด็นหรือไม่	หัวข้อมีการพัฒนาตรงความต้องการ ของประชากร				
8. ความพึงพอใจ	ท่านมีความพึงพอใจในการพัฒนาการ ด้านการร้องเพลงและการใช้เสียงมาก น้อยเพียงใด				
คะแนน รวม/เฉลี่ย					



ข้อสังเกตของผู้ประเมิน : จุดเด่น/ข้อควรปรับปรุง

(ลงชื่อ)ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่



ภาคผนวก จ
แบบสัมภาษณ์



แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1

เรื่อง

กระบวนการเรียนการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ ฉบับนี้จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเรียนรู้เรื่องกระบวนการเรียนการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) (Basic Survey)

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลบริบทพื้นที่

1.1 ประวัติความเป็นมาของชุมชน/หมู่บ้าน

.....

1.2 สภาพภูมิอากาศ

.....

1.3 ลักษณะภูมิประเทศ

.....

1.4 อาณาเขตพื้นที่

.....



1.5 จำนวนประชากรโดยประมาณ

.....

.....

1.6 อาชีพประชากรส่วนใหญ่

.....

.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลภูมิความเชื่อและปัญญาท้องถิ่น

2.1 ความเชื่อ

.....

.....

2.2 ประเพณี

.....

.....

2.3 พิธีกรรม

.....

.....

2.4 ภูมิปัญญาในหมู่บ้าน

.....

.....

.....

ข้อมูล ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.ณ.....



แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2

เรื่อง

กระบวนการเรียนการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ (แบบมีโครงสร้าง) ฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการทราบกระบวนการเรียนการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

มหาวิทยาลัยมหิดล(ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)

ใช้สัมภาษณ์ : ผู้รู้ (Key Informants)

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ.....นามสกุล.....นับถือศาสนา.....

2. เกิดวันที่.....เดือน..... พ.ศ.ปัจจุบันอายุ.....ปี.....

ที่อยู่.....

เบอร์โทรศัพท์บ้าน.....มือถือ.....

3. บิดาชื่อ.....นามสกุล.....อาชีพ.....

มารดาชื่อ.....นามสกุล.....อาชีพ.....

ท่านเป็นบุตรคนที่.....จากจำนวนพี่น้อง.....คน

5. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย

() อาชีวศึกษา () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

() อื่นๆ ระบุ.....



ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์กรโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)

1. ท่านมีประสบการณ์ในการทำงานในโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เป็นเวลา.....ปี

2. จุดเริ่มต้นของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) มีความเป็นมาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. กองทุนในการก่อสร้างโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) มีความเป็นมาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. ระบบการบริหารจัดการบุคลากรโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) มีการจัดรูปแบบองค์กรอย่างไร

.....

.....

.....

.....

4.1 ด้านวิชาการ

.....

.....

.....

.....

4.2 ด้านบุคลากร

.....

.....

.....

.....



4.3 ด้านการเงิน

.....

.....

.....

4.4 ด้านประชาสัมพันธ์

.....

.....

.....

5. อาคารสถานที่ใช้ในการเรียนการสอน มีกี่ประเภท แต่ละประเภทใช้สำหรับการเรียนการสอนประเภทไหน

.....

.....

.....

.....

6. ท่านมีแนวทางพัฒนาโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) ต่อไปอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ข้อมูล ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศณ.....



แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3

เรื่อง

กระบวนการเรียนการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ (แบบมีโครงสร้าง) ฉบับนี้จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการทราบกระบวนการเรียนการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)

ใช้สัมภาษณ์ : ผู้ปฏิบัติ (Casual Informants)

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ.....นามสกุล.....นับถือศาสนา.....

2. เกิดวันที่.....เดือน..... พ.ศ.ปัจจุบันอายุ.....ปี.....

ที่อยู่.....

เบอร์โทรศัพท์บ้าน.....มือถือ.....

3. บิดาชื่อ.....นามสกุล.....อาชีพ.....

มารดาชื่อ.....นามสกุล.....อาชีพ.....

ท่านเป็นบุตรคนที่.....จากจำนวนพี่น้อง.....คน

5. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย

() อาชีวศึกษา () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

() อื่นๆ ระบุ.....



ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)

1. ท่านมีประสบการณ์ในการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)
มาเป็นเวลา.....ปี

2. จุดเริ่มต้นในการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)มีความเป็นมาอย่างไร
.....
.....
.....
.....

- 3.วิธีการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) ของท่านมีความเป็นมาอย่างไร
.....
.....
.....
.....

4. ระยะเวลาที่ใช้การสอนซ้ำร้องเพลงต่อ 1 หลักสูตร ท่านมีการจัดหลักสูตรอย่างไร (ระยะเวลาของ
หลักสูตร)
.....
.....
.....
.....

5. วิธีการสอนการซ้ำร้องของท่านมีลำดับการสอนและวิธีการอย่างไร (แผนการสอน)
.....
.....
.....
.....



6. ท่านมีเทคนิคและวิธีการสอนการร้องเพลงอย่างไร

.....

.....

.....

7. สื่อและอุปกรณ์การสอนร้องเพลงของท่านมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

8. หลักการวัดผลประเมินผล ก่อนเรียนร้องเพลง - หลังเรียนร้องเพลง ของท่านมีหลักและวิธีการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

9. อะไรคือปัญหาและอุปสรรคในการสอนขับร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล(ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)

.....

.....

.....

.....



10. ท่านพอใจในการสอนของท่านมากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อมูล ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.ณ.....



แบบสัมภาษณ์ ชุดที่ 4

เรื่อง

กระบวนการเรียนการสอนซ้ำร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนซ้ำร้องสำหรับบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ (แบบมีโครงสร้าง) ฉบับนี้จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการทราบถึงกระบวนการเรียนการสอนของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์)

ใช้สัมภาษณ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป (General Informants)

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ.....นามสกุล.....นับถือศาสนา.....

2. เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ ปัจจุบันอายุ.....ปี

ที่อยู่.....หมู่บ้าน.....

เบอร์โทรศัพท์บ้าน.....มือถือ.....อาชีพ.....

3. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย

() อาชีวศึกษา () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

() อื่นๆ ระบุ.....



ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการร้องเพลง

1. ท่านสามารถร้องเพลงได้หรือไม่

() ได้ () ไม่ได้

2. ท่านเคยเรียนขับร้องหรือไม่

() เคย อายุ.....จบ. () ไม่เคย

3. ท่านคิดว่าการเรียนขับร้องเพลงควรเริ่มตั้งแต่อายุ.....จบ

5. ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับการเรียนขับร้องเพลงอย่างไร

.....

.....

.....

ข้อมูล ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศณ.....



ประวัติย่อของผู้วิจัย



ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวประภัสสร เทียมประเสริฐ
วันเกิด	วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2512
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 18 ซอยลาซาล 55 แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	Voice instructor ครูสอนเทคนิคการใช้เสียงและการร้องเพลง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันสอนร้องเพลง Krupoo Voice and Performance บ้านเลขที่ 18 ซอยลาซาล 55 แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาการตลาด โรงเรียนสหะพาณิชย์การ
พ.ศ. 2548	ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ. 2556	ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

